

Bạn Đã Tiêu Diệt Một Cực Đạo Ma Tôn

Contents

Bạn Đã Tiêu Diệt Một Cực Đạo Ma Tôn	2
1. Chương 1: Cao Thủ(1), Đại Thần	2
2. Chương 2: Tương Sát	3
3. Chương 3: Địch Tiến Tà Lùi	7
4. Chương 4: Phân Tranh	9
5. Chương 5: Lạc Lạc Tiểu Tiên	12
6. Chương 6: Đoàn Đi Ngắm Cảnh Địch Hoa (1)	16
7. Chương 7: Đoàn Đi Ngắm Cảnh Địch Hoa (2)	20
8. Chương 8: Nhìn Trò Cười (1)	24
9. Chương 9: Nhìn Trò Cười (2)	28
10. Chương 10: Đánh Nhầm	31
11. Chương 11: Hi Vọng	36
12. Chương 12: Đầm Hắc Long	41
13. Chương 13: Hoạt Động Bang Hội	45
14. Chương 14: Đòi Bền Trao Nhận	50
15. Chương 15: Mùi Jq	56
16. Chương 16: Khai Hoang	62
17. Chương 17: Qua Cái Đầu Mây	65
18. Chương 18: Chân Long Phở	72
19. Chương 19: Khói Lửa Côn Lôn	78
20. Chương 20: Hiểu Lâm	86
21. Chương 21: Nhân Yêu Và Yêu Nhân(1)	91
22. Chương 22: Cuộc Sống Thường Ngày	96
23. Chương 23: Đại Hội Danh Kiếm (1)	101
24. Chương 24: Đại Hội Danh Kiếm (2)	106
25. Chương 25: Triển Lãm Game	111
26. Chương 26: Chuyện Cũ	116
27. Chương 27: Ngoài Ý Muốn	120
28. Chương 28: Gặp Mặt	124
29. Chương 29: Nói Thẳng	129
30. Chương 30: Ham Muốn Dâng Trào	136
31. Chương 31: Không Gặp	141
32. Chương 32: Chuyển Server	145
33. Chương 33: Loli Đường Vũ	151
34. Chương 34: Bang Chiến	157
35. Chương 35: Liên Server	163
36. Chương 36: Trận Thứ Chín	168
37. Chương 37: Trận Thứ Mười	174
38. Chương 38: Tin Đồn	180
39. Chương 39: Tình Tay Ba	186
40. Chương 40: Sóng Ngầm	191
41. Chương 41: Thẻ Non Hẹn Biển	196

42. Chương 42: Kết Thúc	203
43. Chương 43: Phiên Ngoại 01	211
44. Chương 44: Phiên Ngoại 02	216

Bạn Đã Tiêu Diệt Một Cực Đạo Ma Tôn

Giới thiệu

Tựa gốc: Nhĩ kích sát liễu Cực Đạo Ma Tôn Biên tập: Ốc Thử loại: Đam mỹ, võng du bàn phím, bối cảnh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-da-tieu-diet-mot-cuc-dao-ma-ton>

1. Chương 1: Cao Thủ(1), Đại Thần

Trong mỗi trò chơi đều có một loại người chơi như thế này, trang bị của bọn họ lấp la lấp lánh, kỹ thuật của bọn họ trâu tới kinh khủng, trên diễn đàn họ chiếm rất nhiều topic, trong trò chơi họ như tỏa ra ánh hào quang, phong phạm cao thủ, bọn họ lúc nào cũng thâm lặng khiêm tốn, cả người tỏa ra loại khí chất của đóa hoa trên núi cao(2). Người chơi nam gọi họ là cao thủ, người chơi nữ gọi họ là đại thần.

Phong Thệ Tình Trú Hải chính là một người chơi như thế. Môn phái Vạn Hoa, chỉ huy của đoàn đội bang PVE đứng thứ năm, là khách quen của diễn đàn Vạn Hoa, trong cốc được xưng là “Đại sư huynh”. Cái tên của hắn đầy tính nghệ thuật, bề ngoài lại phong lưu đẹp đẽ, các loại phát sáng làm mù mắt chó, chỉ có một khuyết điểm duy nhất — Hắn sẽ không đánh nhau(3).

Rốt cuộc là “sẽ không đánh” hay là “không muốn đánh”, đại thần đã từng nhiều lần giải thích, thuận tiện đem hệ thống PVP của Kiếm tam ra chửi rửa không đáng một đồng, châm chọc toàn bộ những người chơi theo PVP có danh hiệu “Xoát tử”.

Thế là bạn tốt của đại thần, một trong những “Xoát tử” — bang chủ Thiên Chu Cửu Giới đã đứng ra đại diện cho toàn đảng PVP, thuận tiện mĩa mai đại thần PK kém cỏi, lại tiện thể đem cái tên đầy tính nghệ thuật không gì sánh nổi của đại thần ra đọc chệch đi thành “Phùng Thi Cẩm Thú Hải”.

Sau đó, không có sau đó.

Bang chủ đại nhân liên tục đem ba tổ đội vào thế nhau trong bí cảnh CD(4).

Các chị em nhất tề hô: Đại thần thật đáng yêu! Đại thần là ngạo kiều thụ! Sau đó tiếp tục sùng bái hâm mộ, mắt sáng như sao.

Bang chủ mờ mờ rơi đầy mặt.

Vậy mới nói, bang chủ đại nhân mới là người có quyền xếp thấp nhất trong bang. Ai muốn một bang chủ bang PVE lớn là một kẻ kém cỏi, DPS(5) dù cao cũng chỉ là sinh vật đơn bào thích ở trong kênh bang hội spam bình [xx thành công đánh chết xx]!

Bang chủ đại nhân chỉ có khoảnh khắc tồn tại duy nhất là khi hủ nữ trong bang đùa giỡn đại thần, làm đạo cụ trên đùa.

Đại thần là một tên muộn tao, thỉnh thoảng cũng sẽ thơ văn sướt mướt, tuy rằng theo đuổi cực hạn của DPS, trong phần ghi chú của bang hội cũng để câu danh ngôn kinh điển của Vạn Hoa Cốc: “Ly Kinh Dịch Đạo(6) chỉ vì một người”. Vì vậy phó bang chủ – Tú nương(7) “Bạch Lộ Vị Hi” trong một buổi tối lên lên sửa ghi chú trong bang hội của bang chủ acc Thiên Sách thành: “Trường thương độc thủ thanh nham kiều hoa(8)”. Lại thuận tiện tạo ra một chức vụ trong bang là “Bang chủ phụ nhân”, an toàn ném nó lên đầu đại thần.

Từ nay về sau, trong bang có một CP thật sự.

Bang chủ trước mặt các chị em luôn luôn không có quyền gì, đại thần đối với chuyện bị hủ ghép cũng luôn bình tĩnh mặc kệ. Vì vậy cái danh “Bang chủ phụ nhân” cứ như thế làm ảnh hưởng đến cuộc sống của bang chủ đại nhân trong Kiếm tam.

Phần về nhân vật chính tạm thời nói tới đây, câu chuyện của chúng ta bắt nguồn từ một ngày ở Đàm Hắc Long.

*Chú thích:

(1) Cao thủ: nguyên văn là cao ngoạn = cao tang ngoạn gia, tức là người chơi lão làng, gi gi gi cái gì cũng giỏi.

(2) Đóa hoa trên núi cao: nguyên văn là cao lãnh chi hoa, tức là những đóa hoa mọc trên núi cao hiểm trở, ý chỉ những người quá hoàn mỹ, khó tiếp cận.

(3) Đánh nhau: chính là PK hoặc PVP.

(4) CD: Trong game thì CD bao giờ cũng có nghĩa là cold down, tức là thời gian làm lạnh của kỹ năng. Ngoài ra thì riêng trong Jx3 có một ý nghĩa khác, bí cảnh CD tức là một tổ đội vào bí cảnh đánh boss, đánh chết một boss đã đi ra, có quay lại cũng không thể đánh lại boss đã chết mà chỉ có thể đánh tiếp. Đó là bí cảnh chưa CD (tức là kiểu chưa cold down, chưa reset ấy). Đem tổ đội vào thay thế tức là đổi người đánh cho người kia nghỉ, chỉ cần đội trưởng chưa CD bí cảnh, thì những đội viên mới vào vẫn phải đi tiếp tiến trình của đội đó chứ không thể đánh lại từ đầu =.

(5) DPS: damage per second.

(6) Ly Kinh Dịch Đạo: Vạn Hoa có 2 bộ skill là Hoa Gian Du và Ly Kinh Dịch Đạo. Hoa Gian Du là bộ damage, Ly Kinh Dịch Đạo là bộ buff.

(7) Tú nương: char nữ phái Thất Tú.

(8) Trường thương độc thủ thanh nham kiều hoa: trường thương chỉ duy nhất bảo vệ đóa hoa cao quý yêu kiều.

2. Chương 2: Tương Sát

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Nếu như câu chuyện này được đăng lên mạng, tất nhiên sẽ trở thành đề tài quần chúng thích nghe ngóng, chúng ta tạm thời gọi nó là: 818 Câu chuyện chỉ huy bang chúng tôi cùng người tình đồng tính giết nhau.

Vậy nên xin lỗi các đồng chí đọc chương trước không cẩn thận ship Sách Hoa nha, CP chính quy của chúng ta là tự trên trời rơi xuống.

Phong Thệ đại thần là một người chơi thuần PVE, thỉnh thoảng cũng tới Đầm Hắc Long cuối tuần để tham gia công phòng chiến, miễn cưỡng mặc bộ trang bị 230, nhưng trên chiến trường tuyệt đối là không thấp. Theo như anh nói: hệ thống PVP của Kiếm tam thật sự rất phế, không có hàm lượng kỹ thuật gì, nếu không phải vì 1000 vàng...

Vậy nên, đại thần cùng người yêu đồng tính ba mươi năm chuyên PVP của anh ta mới có thể gặp nhau, thật là một hồi nghiệt duyên kì diệu.

Mỗi nhân duyên xui xẻo này bắt đầu từ một ngày ở Đầm Hắc Long, Phong Thệ đại thần như thường lệ dùng Hoa Gian giả vờ trốn ở phía sau ngắm cảnh, đối diện là một vùng hồng danh(1) đông nghịt, anh cực kì nhàm chán liên tục dùng đòn quần công “Khoái tuyết thời tinh”.

Xoẹt xoẹt xoẹt, một loạt chữ công kích người chơi này nọ nhảy lên trên kênh Cạn, đại thần vô cùng thỏa mãn với thuộc tính công kích cực phẩm của trang bị. Kỹ năng kéo dài tới một giây cuối cùng, giữa màn hình hiện ra một dòng chữ đỏ thật lớn: “Bạn đã tiêu diệt Cực Đạo Ma Tôn Diệp Cốc Vũ”.

Vào thời điểm này, người chơi có acc full chiến giới 14 là vô cùng đặc biệt, Phong Thệ lại không chơi PVP, thế chuyện anh ở hỗn chiến Đầm Hắc Long bắn chết một tên chiến giới 14 đã xảy ra với xác suất vô cùng nhỏ. Cái dòng chữ đỏ này rất mới lạ, Phong Thệ đại thần lần đầu tiên nhìn thấy, sau đó anh làm một chuyện vô cùng ngớ ngẩn, gửi tin mật hỏi người ta: “Cực Đạo Ma Tôn là cái gì?”

Phong Thệ đại thần nghĩ mình không ngại học hỏi kẻ dưới, nhưng đối với Diệp Cốc Vũ, đây tuyệt đối là khiêu khích — tên Vạn Hoa một thân trang bị rác rưởi như thế dám mĩa mai hắn: “Cực Đạo Ma Tôn có là cái gì đâu.”

Tàng Kiếm chiến giới 14 kia phần nộ, lập tức thêm Phong Thệ làm kẻ thù.

Hệ thống bắt đầu đến ngược —

Diệp Cốc Vũ mở cửa sát với bạn.

5

4

3

2

1

[Bang hội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Tôi bị [Diệp Cốc Vũ] tàn nhẫn sát hại ở Đầm Hắc Long.

Đại thần sở dĩ có thể trở thành đại thần, ngoại trừ thao tác như nước chảy mây trôi, kỹ thuật trâu bò khủng khiếp, khí chất bình tĩnh tự nhiên cũng không thể thiếu, chỉ có tên bang chủ ngu ngốc mới chẳng ai động đến cũng nổi đóa. Vậy nên mọi người đều thấy việc bị người ta giết ở Đầm Hắc Long là chuyện quá chi bình thường trong game.

Boss Lãnh Dực Độc Thần(2) âm âm ngã xuống, thi thể của đại thần cũng chôn vùi với nhiệm vụ hoàn thành.

Đại thần không nghĩ tới chuyện báo thù, hồi sinh về doanh địa, trả nhiệm vụ rồi thần hành(3) bỏ trốn.

Trong tứ đại chủ thành(4), đại thần thích nhất là Trường An, bởi vì bốn phía thành bố cục đơn giản, lại ngay gần Vạn Hoa Cốc.

Vừa chuyển được map, dòng tin nhắn riêng màu hồng nhạt đã nhảy ra:

[Diệp Cốc Vũ] nói với bạn: Ở đâu?

Bạn nói với [Diệp Cốc Vũ]: Trường An.

[Diệp Cốc Vũ] nói với bạn:Đã trốn về chủ thành rồi sao? #đắc ý

Bạn nói với [Diệp Cốc Vũ]: Làm xong nhiệm vụ rồi.

[Diệp Cốc Vũ] nói với bạn: Đờ mờ.

Đại thần ghét nhất lại mấy người chơi ăn nói như thế, nhíu mày kéo tên này vào danh sách đen.

Diệp Cốc Vũ tiếp tục gõ chữ: Sau này thấy mày một lần giết một lần.

Leng keng —

Bạn đã bị người chơi này chặn.

Diệp Cốc Vũ tức tới quăng bàn phím.

Đại thần không chơi PVP, mấy chuyện bị người ta báo thù này cách ngày đã quên sạch, nhưng bánh bao thịt tránh làm sao được cún nhớ thương.

Tại Đàm Hắc Long, hai người “nhất kiến như cố”, Tàng Kiếm chiến giới 14 Diệp Cốc Vũ để thực hiện được lời hứa vĩ đại của mình, bắt đầu siêng năng hành trình đuổi theo đại thần.

Lại một ngày tại Đàm Hắc Long.

Phong Thệ tiếp nhận nhiệm vụ xong, vừa mới ra khỏi doanh địa, phía sau đã có một phát Phong Lai ập tới: Phong Sáp Vân Cảnh — Hạc Quy Cô Sơn — Phong Lai Ngô Sơn(5).

Một thân ảnh ánh vàng rực rỡ khiêng trọng kiếm(6) chống nạnh cười: Đờ mờ!

[Bang hội] Phong Thệ Tinh Trú Hải: Tôi bị [Diệp Cốc Vũ] tàn nhẫn sát hại ở Đàm Hắc Long.

[Bang hội] Đậu phụ nhỏ: Đại sư huynh ra đi vui vẻ ~ #cười hả hê

Đại chiến! Anh hùng Tịch Diệt thánh! Phong Thệ mở kênh thế giới rao tin tìm đội.

[Thế giới] Đông Đô Thất Thứ Lang: Bí cảnh ngày bất kỳ vào đội, có T có sữa(7)

[Phong Thệ Tinh Trú Hải] xin nhập đội.

Đội trưởng [Diệp Cốc Vũ] từ chối lời xin của bạn.

Diệp Cốc Vũ? Phong thệ đối với cái tên này thật bất lực, đầy đầu hắc tuyến, lập tức phía sau lại ập tới Phong Lai quen thuộc.

Vân Phi Ngọc Hoàng — Tịch Chiêu Lôi Phong —

Đại thần dù sao cũng là đại thần, tuy rằng không chơi PVP, nhưng tốc độ kỹ thuật vẫn phải có, lập tức dùng kỹ năng né ra – Thái Âm Chỉ.

Hoa ca một thân đen tuyền cấp tốc lùi về phía sau giật lại cự li 20 thước.

Diệp Cốc Vũ đuổi tới: Ngọc Hồng Quán Nhật – Túy Nguyệt – Kinh Đào—

Ba ba ba, đại thần liền nằm úp sấp.

Diệp Cốc Vũ vẩy vẩy đuôi ngựa: Rác rưởi!

[Bang hội] Phong Thệ Tinh Trú Hải: Tôi bị [Diệp Cốc Vũ] tàn nhẫn sát hại ở Dung Thiên Lĩnh.

[Bang hội] Bạch Lộ Vị Hi: @ Thiên Tru Cửu Giới

Tuần mới, bí cảnh được reset, bang hội tổ chức đội 25 người đi Địch Hoa, chỉ huy Phong Thệ đem acc Hoa ca đứng ở cửa thêm đội.

Vừa mới chuyển sang acc nhỏ làm ít thuốc, trên YY bang hội truyền tới tiếng các chị em kinh hô: Đại thần, anh bị người ta giết!

Phong Thệ chết lặng quay về acc chính, quả nhiên là Diệp Cốc Vũ.

Thi thể Hoa ca bị bang chúng hiếu kì vây quanh, Thiên Tru Cửu Giới mở trận nhân cưỡi ngựa đánh: Đoạt Hồn Thích — Phá Kiền Trận — Mai Hoa Thương Pháp—

Hung thủ giết người Diệp Cốc Vũ sau 2 giây liền nằm dưới móng ngựa, còn bớt thời giờ gõ ra hai chữ: Đờ mờ!

Sau đó tiêu sái không gì sánh được hồi sinh ngay tại chỗ với nửa cây máu, Khiếu Nhật — Ngọc Tuyền Ngự Được — phát tay áo bay cùng những đám mây luôn.

Phong Thệ nhìn mình nằm dưới móng ngựa của Thiên Tru Cửu Giới, thần tình rất chi là phiền muộn.

Xét thấy thời gian gần đây đại thần bị đánh chết rồi nhiều, liên tục thông báo trên kênh Bang hội, đại danh Diệp Cốc Vũ tựa như gió xuân thổi vào Giang Nam, thổi ra tin đồn bưng bưng.

[Bang hội] Không vào luân hồi: Diệp Cốc Vũ này gần đây tần suất lên sân khấu hơi bị cao nha.

[Bang hội] Bạch Lộ Vị Hi: Bang chủ, anh thấy thế nào?

[Bang hội] Thiên Tru Cửu Giới: ...

[Bang hội] Đậu phụ nhỏ: Bang chủ, anh cày chiến giới để làm gì?

[Bang hội] Hồng Nhạn Vu Phi: Đi chiến trường để làm gì?

[Bang hội] Mặc Thiển Thiển: Khổ luyện để làm gì?

[Bang hội] Bạch Lộ Vị Hi: Vì yêu!

[Bang hội] Đậu phụ nhỏ: Để bảo vệ người yêu!

[Bang hội] Thiên Tru Cửu Giới: ...

Đại hòa thượng Không vào luân hồi khơi mào câu chuyện, trọng tâm lập tức bị hội hủ nữ trong bang làm sai lệch, đám con trai tập mãi cũng thành thói quen, tùy ý các cô gái phát huy. Trong thanh âm cổ động bang chủ báo thù cho “bang chủ phụ nhân”, một bạn Thuần Dương nhỏ bé giao du rộng phát biểu.

[Bang hội] Lưu Tình: Tên Tàng Kiếm kia hình như là người của Quân Lâm...

[Bang hội] Không vào luân hồi: Vậy thì bang chủ tự mình bảo trọng đi...

[Bang hội] Mặc Thiển Thiển: Bang chủ bảo trọng +1

[Bang hội] Hồi mã thương: Đột nhiên nghĩ tới Diệp gì đó mỗi lần đều đơn thương độc mã mà không phải gọi người tới đã là rất nhân đạo rồi.

[Bang hội] Đậu phụ nhỏ: Yên lặng trốn.

[Bang hội] Thiên Tru Cửu Giới: Phong Thệ da gòn thân thể yếu đuối, có thể vừa miệng người ta sao?

[Bang hội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Thiên Tru, hôm nay đội cậu tiếp tục làm dự bị bổ sung.

[Bang hội] Thiên Tru Cửu Giới: ...

*Chú thích:

(1) Hồng danh: nick đỏ. Trong các game khác như Tiểu Ngạo Giang Hồ, khi bạn bật pk giết người thì nick sẽ chuyển sang màu đỏ, bị người chơi khác giết sẽ mất tiền mất đồ. Nhưng trong Jx3, nick đỏ là những người không cùng phe (Hạo Khí Minh hoặc Ác Nhân Cốc), tùy tiện giết nhau, cứ thấy nick đỏ là target vào chém thôi.

(2) Lãnh Dực Độc Thân:

(3) Thần hành: Là skill Thần hành thiên lý (bay xa ngàn dặm) trong game, để di chuyển từ map này sang map khác.

(4) Tứ đại chủ thành: gamer hay gọi là 4 thành chính gồm Trường An, Lạc Dương, Dương Châu, Thành Đô.

(5) Các kỹ năng của Tàng Kiếm, đánh theo combo.

(6) Tàng Kiếm dùng trọng kiếm và khinh kiếm, tức là kiếm bự và kiếm nhỏ.

(7) T là tank, Sữa là buff, trị liệu.

3. Chương 3: Địch Tiến Ta Lùi

“Quân Lâm” là cái gì? Bang hội PVP hàng đầu của trận doanh Ác Nhân Cốc, bang chúng đông đảo, ngoại trừ bang chính, còn có phân hội. Ưu điểm lớn nhất của họ là đoàn kết, khuyết điểm lớn nhất là bao che khuyết điểm. Với trận doanh đối địch, họ đối xử như mùa đông lạnh lẽo tiêu điều xơ xác, với các bang nhỏ cùng trận doanh, không phải bang nào cũng được đối xử như mùa xuân ấm áp.

“Mafia” là cái gì? Bang hội xếp thứ năm về PVE của trận doanh Hạo Khí Minh. Dẫn đầu chính là một đám bạn bè thân thiết cùng bước trên con đường đoàn đội tinh anh của một bang nhỏ, trong khi các bang PVE lớn đều rộng rãi thu nhận bang chúng, không ngừng phân chia thành các đoàn một hai ba bốn, bang này vẫn chỉ có một đoàn. Ưu điểm không biết, khuyết điểm là bang chúng lấy việc vạch trần khuyết điểm của nhau làm niềm vui.

Bất kể từ tính chất bang hội hay số lượng bang chúng mà nói, hai bang mà đánh nhau, kết quả chỉ có một — “Mafia” đại bại.

Diệp Cốc Vũ là người ra sao? Chỉ có hai chữ – đại gia(1).

Người ta nói: PVP hủy một đời, PVP nghèo ba kiếp. Trong thời điểm Đại hội Danh kiếm còn chưa có phổ biến, người chơi PVP căn bản không có nguồn kinh tế. Nhưng nhìn Diệp Cốc Vũ mà xem, một thân trang bị 255 tinh luyện đầy, khảm đủ đá, trên vũ khí còn đá ngũ sắc cấp sáu cực phẩm. Có người nói acc của hắn là dùng tiền mua rồi bỏ tiền ra sửa tên. Nhưng mua được một acc chiến giới cao, một kẻ thừa tiền như vậy nếu không phải là thành viên cao cấp thuộc bang hội cực lớn thì cũng phải là người có “nhân duyên” cực tốt.

Chọc phải một nhân vật như thế, lúc này đại thần cảm thấy xót xa vô cùng.

Nhưng dù Mafia không phải một bang hội lớn, thì cũng chẳng phải loại vô danh tiểu tốt, Lưu Tình là “đại sự ngoại giao” của bang với mạng lưới quan hệ rộng rãi đã tìm hiểu được tầng lớp “cán bộ” của Quân Lâm.

“Cán bộ nói trắng ra là Diệp Cốc Vũ, hần từ trước tới nay chẳng nể mặt ai. Em đảm bảo hần sẽ không báo cáo hành vi cá nhân của mình lên bang hội.”

Lưu Tình thuật lại ý tứ của Quân Lâm với bang, mọi người đều gửi tới đại thần những lời an ủi cùng chia buồn sâu sắc.

Từ nay về sau, trong lòng bang chúng Mafia, Diệp Cốc Vũ là một kẻ cô độc, lạnh lùng, nghiêm nghị chỉ thích làm theo ý mình — đây là nói sau.

Nhưng là một đại thần, Phong Thệ sao có thể đơn giản bị đánh bại như vậy. Trên thực tế, anh chỉ thoáng phiên não một tuần rồi nghĩ ra chiến lược vĩ đại “Địch tiến ta lùi”. Đại thần bắt đầu tập thói quen vừa đến dã ngoại đã tự động thay trang bị phe — dù chỉ là một bộ trang bị trắng 230(2). Ngoài thời gian đi với tổ đội, kỳ huyệt cũng phải chuyển sang phương án phòng thủ bảo vệ tính mạng — 24 giây CD Tinh Lôu Nguyệt Ảnh(3), Xuân Nê Nộ Hoa giảm 60% sát thương. Đại thần ngày nào cũng cẩn thận nghiêm túc, phản ứng cùng tốc độ tay thì càng không cần phải nói.

Trận chiến tao ngộ đầu tiên, đại thần mở giảm sát thương, bỏ chạy cùng tăng máu mỏng.

Trận chiến tao ngộ thứ hai, đại thần giải khổng chế xong, bị đánh còn nửa cây máu liền chạy.

Trận thứ ba, đại thần chạy trốn thành thạo, máu đầy bỏ chạy, ngược lại, Diệp Cốc Vũ còn bị dính định thân, giảm tốc.

Thiên Tru há hốc trợn mắt, ở trên kênh YY của bang hội kinh sợ kêu: “Thật không ngờ cậu còn có chút thiên phú PVP!”

Đại thần mặc kệ cậu ta.

Thiên Tru vẫn cố hỏi: “Thăng thần cùng anh đây chơi PVP đi, cứ cầm đầu chạy làm rắm gì, cần phải quay lại đánh cho nó nằm bẹp dí!”

Đại thần thần nhiên nói: “Không cần.”

Thiên Tru nhìn đại thần mặc bộ trang bị phe trắng, dùng khẩu khí tôi hiểu mà nói: “Cũng đúng, ý thức tốt cũng có ích gì, chỉ có trang bị là hồng.”

Đại thần nhìn một thân trang bị cực phẩm của Thiên Tru, lại nghĩ tới DPS bằng nhau của hai người, gật đầu nói: “Trang bị tốt cũng có ích gì, chỉ có chỉ số thông minh là hỏng.”

Thiên Tru: “?”

Trên YY bang hội truyền đến tiếng cười hả hê cùng tiếng gõ bàn phím.

***Chú thích:**

(1) Nguyên văn là thổ hào, ý chỉ những người chơi RMB, tức là đập rất nhiều tiền vào game ý. Ngoài ra còn ý nói những người tiêu xài hoang phí.

(2) Tinh Lâu Nguyệt Ảnh: skill của Vạn Hoa có thể hóa giải khống chế trong 4s nhưng CD thì lâu tới sốt ruột.

4. Chương 4: Phân Tranh

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Đại thần gần đây có chút phiền não — Hai vị Thất Tú chủ lực trong bang AFK rồi.

Một vị thất tình nên nản chí, một vị phải nghỉ game ôn thi phần đầu.

Kế hoạch khai hoang Anh hùng A Tắt Tân của đại thần bị ép buộc phải gác lại.

“Nhận thêm người đi.” Đại thần mở miệng.

Vì vậy, bang “Mafia” từ trước tới nay luôn duy trì nhận người nhà bạn bè lần đầu tiên lên kênh thể giới tuyển người, cuối cùng nhận thêm nãi tử trang bị Nam Hoàng(1) — Dựa theo tiến độ phó bản lúc bấy giờ, trang bị này rất không tệ rồi.

Mang theo đánh phó bản một lần, có thể thấy thao tác người này cũng được.

Vì vậy đại thần lôi kéo cô ta vào phòng riêng YY một lần, chỉ rõ mọi yếu điểm trong thao tác một phen, sau đó chuyện xấu liền xảy ra — Cô ta đeo bám đại thần!

Thanh âm của đại thần được các chị em trong bang công nhận là dễ nghe, trầm thấp sâu lắng, ngoại trừ khi chỉ huy thỉnh thoảng có chút nghiêm khắc, bình thường đều là bình tĩnh ôn nhu.

Chỉ huy, sắc bén, ôn nhu, một Hoa ca, quan trọng nhất là — độc thân! Làm gì còn lí do nào hơn!

Phương thức theo đuổi người ta của cô gái này không oanh oanh liệt để mọi người đều biết mà là chat mật như thân thiết vô cùng, không có việc gì cũng tới làm nũng.

Đại thần quen cô ta được hai ngày đã bị mật vô số lần. Trọng tâm câu chuyện cơ bản như sau —

“Phong Thệ, Phong Thệ, trên diễn đàn người ta lại nói Tú Tú là công chúa, thật là quá đáng!”

— A, vậy sao?

“Phong Thệ, Phong Thệ, em muốn luyện một acc nhỏ Ngũ Độc, anh thích đại nữ hay loli?”

— Liên quan gì tới tôi?

“Phong Thệ, Phong Thệ, hôm nay em đi hàng ngày T boss đó, mau tới khích lệ em~”

— Tôi thực sự không quen cô.

Đại thần lúc nào cũng khách khí đáp hai chữ “Ha ha”, may là hôm nay không có chuyện gì, quyết định log out sớm.

Ngày thứ ba, đại thần vừa mới lên mạng, em gái nãi tú lại gửi dòng chữ màu hồng: QAQ, Phong Thệ.

Đại thần trả lời:?

Cô ta khóc lóc kể lể: Em quên không đóng dạng phe, bị thủ thi ở cửa hàng ngày, bắt nạt buff trang bị pve có gì giỏi chứ! Không thù không hận sao có thể làm vậy? Thật quá đáng!

Đại thần thầm nghĩ cô bị thủ thi thì tìm một Vạn Hoa như tôi làm gì, hơn nữa tôi không PK, nhưng dù sao cũng là người bang mình, không thể xấu tính cự tuyệt. Vì vậy đại thần không thể làm gì khác hơn ngoài trả lời: Tôi tới xem.

Phong Thệ thần hành thiên lý, bay tới cửa Hang Pháp Vương, vừa lúc gặp phải Diệp Cốc Vũ đang chém một Thuần Dương.

Thuần Dương tức giận mắng: Đậu xanh, báo thù tao làm gì? Người của Quân Lâm mà thế à?

Diệp Cốc Vũ: Tốt hơn mày.

Thuần Dương tiếp tục mắng: Lão chỉ là ác nhân, giết một con chuột thì làm sao? Mày cmn giết cả nhà người ta là có ý gì?

Diệp Cốc Vũ: Còn tốt hơn mày giết phụ nữ.

Trên mặt đất còn có một thi thể phát ra biểu cảm đáng thương chen vào nói: Đúng, ông bắt nạt vú em pve còn không biết xấu hổ? Giết một lần còn muốn thủ thi tôi...

Phong Thệ tập trình nhìn, thi thể kia không biết có phải cô em Thất Tú mới tuyển không. Vì vậy sau khi hiểu rõ tiền căn hậu quả, thoát nhìn sang Diệp Cốc Vũ đang “hăng hái làm việc nghĩa”, đại thần mừng rỡ, thoải mái trốn ở một bên xem kịch.

Thuần Dương tiếp tục mắng, đơn giản là nói hấn giết người có lí do, có bằng cớ, là chính nghĩa, có đạo đức. Diệp Cốc Vũ giết người là bị bệnh, không có cảm giác vinh dự phe, chẳng phân biệt địch ta, quả thực là bại hoại của Quân Lâm, căn bã của Ác Nhân Cốc, có lỗi với quốc gia, có lỗi với xã hội.

Diệp Cốc Vũ không kiên trì nghe hấn nói hết: bởi vì muốn giết mày nên giết, hiểu chưa?

Cuối cùng còn nói một câu: Đờ mờ! Sau đó xoay người vào phó bản.

Đại thần nở nụ cười. Không biết vì sao, nghe hấn nói “Đờ mờ” nhiều lần như vậy, lần này lại thấy khá đáng yêu.

Sự kiện Pháp Vương Quật diễn ra trong ngày, Diệp Cốc Vũ đã bị cho lên top.

Đại thần đang tìm cách đánh trên mạng thì tình cờ nhìn thấy post——

Người đăng post là Thuần Dương kia, tên là “Kiếm Đầu Tích Huyết”. Hấn ta hết sức bẽ cong sự thật, không hề đề cập tới chuyện mình giết một buff pve không có năng lực phản kháng, giả vờ vô tội ủy khuất. Hấn nói mình chỉ lỡ giết một người chơi mở phe đối địch, lại vô duyên vô cớ bị người chơi cùng phe Diệp Cốc Vũ báo thù. Mà Diệp Cốc Vũ cứ nhiên còn xuất hiện ở lâu 10(2), lưu lại hai chữ: Đờ mờ.

Một người có lý có cớ, một người tiếng xấu đồn xa. Không hề nghi ngờ, dư luận phía dưới đều nghiêng về một phía.

“LZ(3) giết người không sai, nếu đã mở phe thì phải xác định sẽ bị giết.”

“Ôi, ỷ vào có bang hội lớn sau lưng, đi giết người lung tung, thực sự được mở mang tầm mắt!”

“Quân Lâm luôn luôn bá đạo, có gì mà phải bắt nạt (_) ”

“Thật làm mắt mắt Ác Nhân Cốc!”

Kỳ thực đối với đại thần, vô luận là “Kiếm Đầu Tích Huyết” hay là “Diệp Cốc Vũ”, đều là điển hình của bệnh ảo tưởng, cho rằng mình chính là đại diện cho kiểu mẫu của thế gian, khác nhau ở chỗ, một người nhận định mẫu mực là xung đột phe trong game, một người cho rằng là tình đoàn kết cùng chủ nghĩa anh hùng. Nhưng mà không thể không nói “Kiếm Đầu Tích Huyết” càng hạ cấp.

Đại thần tất nhiên không có hứng thú giúp người ta, nhưng mà ma xui quỷ khiến thế nào, anh lại nhấn mở ID của Diệp Cốc Vũ.

Lịch sử trả lời bài viết của Diệp Cốc Vũ được ghi lại lần lượt hiện ra trước màn hình của đại thần —

Bài post:Đối với đẳng PVP của Đại hoàng kê sơn trang mà nói, trong tam đại vú em, phái nào khó giết nhất(4)!

Diệp Cốc Vũ trả lời: Vạn Hoa!

Qua một hồi lại trả lời: A sai rồi, hấn không phải vú em, là Hoa dmg! Nhưng mà tôi nghĩ cũng rất khó giết.

Đại thần có chút lằng lằng khó hiểu.

Bài post:Tất cả mọi người mau dâng ảnh đẩy ngã người yêu dê!

Diệp Cốc Vũ trả lời: Ngại quá, tôi thoát y của hấn!

Hình minh họa là một lần nào đó đại thần bị trảm dưới trọng kiếm.

Đại thần nghĩ cái này thoáng có chút chướng mắt.

Bài post:Phong Lai Ngô Sơn quá khủng khiếp rồi, cường liệt yêu cầu chỉ cách đối phó!!!

Diệp Cốc Vũ trả lời: Đại phong xa lăn một vòng rồi một vòng~ Lâu chủ chết một lần lại một lần

~...

Lật đi lật lại hơn mười trang, đại thần hạ một kết luận với Diệp Cốc Vũ: Thiếu niên ngu ngốc động kinh.

Diệp Cốc Vũ được mọi người trong Mafia xây đắp lên một hình tượng cô độc ngạo thế, lúc này, đổ ầm ầm trước mặt đại thần...

*Chú thích:

(1) Trang bị Nam Hoàng:

Nãi tú: Thất Tú buff

(2) Lâu 10: Bình luận thứ 10 trong một topic.

(3) LZ: lâu chủ, người đăng topic.

(4) Đại hoàng kê: Tàng Kiếm

Tam đại vú em: 3 phái buff Thất Tú, Vạn Hoa, Ngũ Độc.

5. Chương 5: Lạc Lạc Tiểu Tiên

Tuy rằng Mafia mới tuyển được Thất Tú mới “Lạc Lạc Tiểu Tiên”, nhưng mà chuyện khai hoang Anh hùng A Tắt Tân vẫn phải tạm hoãn, dù sao số lượng thuốc tiêu hao sau một lần đi 25 không phải nhỏ.

Gần đây hoạt động chủ yếu của bang hội là tổ đội bí cảnh Dịch Hoa 25 thường tìm ông chủ giàu có bao cả đoàn, Phong Thệ tiến thêm một bước nghiền ép đội DPS, đem danh sách ông chủ cần tuyển từ ba tầng lên năm.

Hiện tại tiến độ phó bản toàn sever là thông qua toàn bộ Dịch Hoa thường, Anh hùng Dịch Hoa còn vương ở A Tắt Tân, có đoàn ngay cả Dịch Hoa thường cũng không qua được A Tắt Tân, vậy nên những người chơi có tiền thường có khuynh hướng chọn bao đoàn của các bang lớn PVE để kiếm trang bị. Là bang có thực lực đứng thứ năm, Mafia không thể nghi ngờ là một đoàn tốt để bao.

Bang chủ Thiên Tru trong việc quản lý bang hội vẫn luôn nhắm mắt làm ngơ, đại thần chỉ phụ trách chỉ huy phó bản, mở tiệc ăn, thu tiền đặt cọc của ông chủ, các công việc hậu cần luôn luôn do phó bang chủ Bạch Lộ Vị Hi xử lý.

[Bang hội] Bạch Lộ Vị Hi: Danh sách ông chủ cuối tuần còn hai chỗ trống, các bạn trẻ cố gắng quảng cáo tuyển người đi, trích 5% không nên bỏ qua!

[Bang hội] **Lạc Lạc Tiểu Tiên:** Chị Lộ Lộ, cho em hỏi trích phần trăm được bao nhiêu?

[Bang hội] **Bạch Lộ Vị Hi:** 3000J. Bao đoàn mất 6W, ra vũ khí tăng thêm 2W, trích ra 5% của 6W.

[Bang hội] **Lạc Lạc Tiểu Tiên:** Được, em đi hỏi bạn xem có muốn bao hay không, lập tức trả lời ~O(_)O~

Chưa tới năm phút sau, Lạc Lạc Tiểu Tiên đã trả lời.

[Bang hội] **Lạc Lạc Tiểu Tiên:** Chị Lộ Lộ, bạn em nói muốn cả hai vị trí kia, Tàng Kiếm cùng Thuần Dương.

[Bang hội] **Bạch Lộ Vị Hi:** Ặc... Ba phái Thuần Dương, Ngũ Độc, Thất Tú cuối tuần này đều đủ rồi... Em hỏi xem Tàng Kiếm kia còn muốn đến hay không?

[Bang hội] **Lạc Lạc Tiểu Tiên:** Vâng... Cậu ta nói Thiên Sách cũng được.

[Bang hội] **Bạch Lộ Vị Hi:** OK, em bảo cậu ta trước giao tiền thế chấp, tổng cộng 1W. Cuối tuần 8 giờ tối mở đoàn.

[Bang hội] **Lạc Lạc Tiểu Tiên:** Dạ ~O(_)O~

[Bang hội] **Bạch Lộ Vị Hi:** Ông chủ tên là gì?

[Bang hội] **Lạc Lạc Tiểu Tiên:** Diệp Cốc Vũ.

[Bang hội] **Bạch Lộ Vị Hi:** ...

[Bang hội] **Đậu phụ nhỏ:** ...

[Bang hội] **Thiên Tru Cửu Giới:** ...

[Bang hội] **Không vào luân hồi:** ...

[Bang hội] **Lạc Lạc Tiểu Tiên:** Làm sao vậy?

[Bang hội] **Bạch Lộ Vị Hi:** Không... Thiên Sách kia thì sao?

[Bang hội] **Lạc Lạc Tiểu Tiên:** Thiên Sách là acc thứ hai của cậu ấy.

[Bang hội] **Bạch Lộ Vị Hi:** Liệu có phải Thuần Dương muốn vào cũng là cậu ta không? OJZ...

[Bang hội] **Lạc Lạc Tiểu Tiên:** Đúng vậy~ Cậu ấy cũng chơi Thuần Dương~

[Bang hội] **Bạch Lộ Vị Hi:** ...

[Bang hội] **Đậu phụ nhỏ:** ...

[Bang hội] **Thiên Tru Cửu Giới:** ...

[Bang hội] **Không vào luân hồi:** ...

Không tiện làm trò trước mặt Lạc Lạc Tiểu Tiên, Bạch Lộ đang mở kênh YY dành cho nguyên lão khai bang mà trút xuống.

Bạch Lộ Vị Hi: Mẹ nó quả thực là đại gia... Không thể nhìn thẳng...

Đậu phụ nhỏ: Bạch Lộ, chị thật sự định nhận cậu ta sao?

Thiên Tru Cửu Giới: Diệp Cốc Vũ chẳng phải là kẻ khốn kiếp giết Phong Thệ sao? Cmn bao đoàn!

Hồng Nhạn Vu Phi: Bang chủ, anh quá không ra gì! Nhận tiền của kẻ thù vào túi mình sẽ làm hạnh phúc biến mất đấy!

Thiên Tru Cửu Giới: Hình như có lý... Phong Thệ, cậu nói thử xem?

Phong Thệ Tình Trú Hải: Nói gì?

Thiên Tru Cửu Giới: Diệp Cốc Vũ! Tôi có nên nhận cậu ta không?

Phong Thệ Tình Trú Hải: Bạch Lộ quyết định là được, tôi chỉ lead thôi.

Hồng Nhạn Vu Phi: Nhận! Tuyệt đối không để tiền chạy mất!

Đậu phụ nhỏ: Muốn bao đoàn không phải cần đặt cọc sao... Sau đó... Các người đều hiểu mà!

Hồng Nhạn Vu Phi: Sau đó Diệp Cốc Vũ phát hiện ra chỉ huy là đại thần, lập tức rời đoàn... Ha ha ha!

Bạch Lộ Vị Hi: Tiền đặt cọc không được lấy lại!

Ba cô gái phối hợp ăn ý với nhau, các sinh vật nam tính khác trong bang toàn bộ yên lặng câm miệng —— Tôi chỉ là thứ dân, không dám tranh cãi cùng Thái hoàng thái hậu.

Vào ban đêm, 1W tiền đặt cọc được trao vào tay Bạch Lộ, cô trích 6000 cho Lạc Lạc Tiểu Tiên. Lạc Lạc Tiểu Tiên đắc ý nói: “Em để bạn em cuối tuần tiếp tục bao đoàn, cậu ấy còn muốn đi cho acc Thuận Dương.”

Bạch Lộ nghĩ thầm, chẳng lẽ cuối tuần lão nương lại phải chia thêm cho cô phần trăm, ngoài miệng vẫn hỏi: “Bạn em tuy đã có hai acc tham gia rồi, nhưng dù sao cũng là một người, chúng ta nhận thêm cũng không sao nhỉ?”

Lạc Lạc Tiểu Tiên không hề nghĩ ngợi vỗ ngực bảo chứng: “Khẳng định không. Bạn em không quan tâm chuyện tiền nong.” Sau đó bắt đầu đặc biệt khoe khoang “cậu bạn” này tiêu tiền như nước thế nào, hào phóng thoải mái, vung tiền như rác cũng không chớp mắt lấy một cái.

Bạch Lộ cười nói “Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi”, trong lòng lại mắng “Bạn cô cũng không phải là cô, khoe khoe cái đầu!”

Đối với vị Thất Tú mới tuyển được này, Bạch Lộ luôn luôn bất hòa, không thể nói rõ vì sao, nhưng không thể nào thân thiết nổi, trong lòng mơ hồ cảm thấy cô ta có phẩm chất cực phẩm. Chuyện Lạc Lạc Tiểu Tiên lén bám theo đại thần, Bạch Lộ không biết, nhưng đôi khi không thể phủ nhận cảm giác của con gái rất chuẩn.

Chỉ là trang bị khi vào bang của Thất Tú này không tồi, tuyệt đối không thể là một người tự cày, trước không nói tới tiền độ phó bản hiện tại của sever, ngay cả giá cả trang bị của Thất Tú rất đắt, không phải cái giá mà người như Lạc Lạc Tiểu Tiên ngay cả được trích 3000J cũng thêm nhỡ rãi có thể gánh vác được.

Cô gái Lạc Lạc Tiểu Tiên này không đơn giản, trước đây hay len lén theo đuổi đội trưởng, phạm vào kiêng kị của đội trưởng phụ nhân, cuối cùng sự tình bại lộ phải rời bang. Sau cô ta lại thấy Mafia thông báo tuyển người, thấy đội trưởng còn chưa có đội trưởng phụ nhân —— Phong Thệ Tình Trú Hải, đáng tiếc làm mọi cách chỉ như đám vào bạch hồng, Phong Thệ vẫn không thân thiện với cô ta. Lúc này, Diệp Cốc Vũ xuất hiện, đại gia nhà giàu chân chính, còn cứu cô ta khỏi bị thủ thi từ tay người xấu! Có khác gì mở đầu trong tiểu thuyết ngôn tình đâu! Lạc Lạc Tiểu Tiên cảm thấy cuộc sống mình bắt đầu nở hoa rồi, có trai không tán là tội lỗi với bản thân! Huống chi cô ta còn có lý do vô cùng chính đáng —— “Tặng Kiếm ca ca, cảm ơn đã cứu em!”

Lạc Lạc Tiểu Tiên bắt đầu chiến thuật một ngày n tin nhắn riêng làm nũng giả đáng yêu, tuy rằng chiêu này không có tác dụng với Phong Thệ, nhưng hằng ngày Diệp Cốc Vũ vẫn tiếp thu. Vì vậy chưa tới một tuần, hai người đã trở thành ca ca muội muội dính chặt vào nhau.

*Chú thích:

Giải thích một chút: Bao đoàn tức là những người chơi có tiền muốn kiếm đủ trang bị bí cảnh cho acc của mình, trả tiền cho các đoàn PVE, trang bị rơi ra phù hợp sẽ thuộc về người trả tiền, ra vũ khí sẽ tăng thêm tiền thù lao.

6. Chương 6: Đoàn Đi Ngắm Cảnh Dịch Hoa (1)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Các cô gái trong Mafia rất kinh khủng, các cô gái trong Mafia rất thần kỳ. Người chơi Thất Tú, Ngũ Độc, Vạn Hoa, hết lần này tới lần khác không theo buff mà thích theo DPS – Đậu phụ nhỏ vạn năm mặc trang bị Hoa Gian giống y như NPC, Bạch Lộ Vị Hi kiên trì chơi Băng Tâm, muốn cô ấy buff chẳng khác nào muốn chết, Hồng Nhạn Vu Phi thì lúc nào cũng Độc Kinh.

Ngày thứ hai, chủ lực buff Thất Tú của bang “Nguyễn Mai Chi” nghỉ chơi.

Gần đây trong bang vốn thiếu Thất Tú, lúc này càng họa đơn vô chí. Bạch Lộ rơi vào đường cùng phải chuyển Vân Thường, nhưng cộng thêm Lạc Lạc Tiểu Tiên cùng một Thất Tú khác trong bang “Vũ Đê Dương Liễu” cũng chỉ mới có ba người, huống hồ đến boss còn cần Bạch Lộ quay về Băng Tâm để lừa. Chết người ở đây là ngoài trừ buff chính Nguyễn Mai Chi, các buff khác đều không nắm rõ cách qua Phụ nhân, như vậy tỷ lệ bị boss ôm là rất lớn...

Làm sao bây giờ?! Mọi người nhất tề hướng mắt nhìn đại thần —

“Đại thần, anh ôm phụ nhân nhất định không thành vấn đề!”

“Đại thần, Mộ Dung phụ nhân phải dựa vào anh rồi!”

“Đại thần! QAQ...”

Trên YY, đại thần bình tĩnh nói: Tôi mở acc Nguyễn Mai Chi.

Mọi người: Ôi...?

Sắp tới tám giờ, mọi người lục tục vào đoàn, đợi mệnh trên YY.

Bạch Lộ nói: Thực ra tôi rất hiếu kì với ông chủ này, trước giờ chỉ nghe tiếng mà không thấy người.

Đậu phụ nhỏ nói tiếp: Ông chủ này là lãnh đạo công, chắc là hẳn toàn yên lặng xem trang bị của người khác thôi...

Hồng Nhạn Vu Phi: Nhưng mà đáng tiếc, đại thần đổi acc rồi. Người ta muốn nhìn thấy vở kịch cầu huyết cừu nhân gặp lại nhau cơ...

Ba cô gái sôi nổi thảo luận, trên màn hình của Phong Thệ nảy ra một khung đối thoại.

[Diệp Cốc Vũ] xin vào đội của bạn.

Phong Thệ nhấn [Đồng ý].

Trong YY nháy mắt yên tĩnh.

[Đoàn] Diệp Cốc Vũ: YY?

[Đoàn] Nguyễn Mai Chi: 41941978

Mọi người ăn ý nín thở chờ đợi, chỉ mong ông chủ lớn Diệp Cốc Vũ trong truyền thuyết mở miệng.

Kết quả là một giọng nữ lên tiếng trước: Diệp ca ca! Anh tới đi

~Bạch Lộ dùng ngón chân để nghĩ cũng biết đây là Lạc Lạc Tiểu Tiên, vì vậy chat riêng mới Đậu phụ nhỏ mắng: Làm nũng thật trôi chảy phát tởm...

“Em là Tiểu Tiên?” Tiếng một thiếu niên trong trẻo vang lên, Bạch Lộ vội mở kênh YY, nhìn chăm chăm vào người đang lên mic ba bốn lần mới xác định được đây thực sự là “người không thừa mặt mũi ai” Diệp Cốc Vũ kiêu ngạo lạnh lùng không gì sánh được.

“Diệp... Ca... Ca...” Trong lời của Lạc Lạc Tiểu Tiên mang theo ba phần do dự xấu hổ, rất rõ ràng khó xử khi gọi một người có giọng nghe còn đáng yêu hơn mình là ca ca.

Bạch Lộ cào bàn phím cười.

Đậu phụ nhỏ gõ chữ trong kênh Hảo(1): Ai nha, là một thiếu niên hướng nội tươi mơn mớn

~Vị thiếu niên này tích cực vô cùng, trong vòng ba phút đã chạy thẳng tới trước mặt boss Mẫu Đơn(2).

“Đưa tiền cho ai?” Diệp Cốc Vũ hỏi trên YY, vừa hỏi vừa tiện tay nhấn giao dịch cho đội trưởng “Nguyễn Mai Chi”.

Đại thần nhấn cự tuyệt yêu cầu giao dịch của Diệp Cốc Vũ, nói qua YY: “Không cần đưa tôi, đưa Thất Tú ở đội một, Bạch Lộ Vị Hi.”

“Đội trưởng, anh! Là! Yêu! Tú(3)!” Diệp Cốc Vũ giống như phát hiện ra vùng đất mới, giọng điệu vui vẻ chỉ thiếu khoa chân múa tay nhảy tưng tưng, “Ồi mai gót, còn đặt tên là “Em gái yếu điệu trong sáng(4)”... ID thật đáng khinh... A ha ha ha...”

[Hảo] Đậu phụ nhỏ: Sặc... Đừng nói cái thằng đàn này Tàng Kiếm Diệp Cốc Vũ nhé...

[Hào] Hồng Nhạn Vu Phi: Đâu có phải lãnh ngạo công!

[Hào] Bạch Lộ Vị Hi: Không bao giờ... tin tưởng vào tình yêu nữa...

Tên đàn độn cự lãnh ngạo công giờ trở thành thiếu niên ngu ngốc thay đổi trang bị, rất đặc ý nói trên YY: “Đội trưởng, đội trưởng, tôi không ăn ké, anh xem tôi có trang bị PVE nè!”

Đại thần chỉ nhàn nhạt “ừ” một tiếng, không nhần tâm nói cho hắn biết trong đoàn chỉ có bốn Thất Tú, đội nhỏ của ông chủ chỉ dành phóng sinh thôi.(5)

Có người tiện tay nhấn mở trang bị PVE của Diệp Cốc Vũ, vừa nhìn mà thiếu chút nữa tự chọc mù hai mắt: sáu món Thực Phong, Thái Nhất Trọng Kiếm được tinh luyện sáu sao, khảm nguyên bộ phụ ma(6).

[Hảo] Bạch Lộ Vị Hi: Có loại cảm giác không biết phải chửi như thế nào...

[Hảo] Đậu phụ nhỏ: Chúng ta khen hắn được chứ...

[Hảo] Hồng Nhạn Vu Phi: Xem này... [Thái Nhất Trọng Kiếm] 211...

Tám giờ, các thành viên đến đông đủ, Bạch Lộ mở tiệc. Mọi người chuyển cho nhau huyết lam(7), ăn xong xuôi rồi cùng đứng trước mặt chị gái Mẫu Đơn.

Đại thần nói: “Đội lát nữa kích boss, chủ T lôi boss ra debuff, cận chiến Nhật Nguyệt, viễn chiến Lợi Châm, Thất Tú toàn bộ cẩn thận để ý, Mẫu Đơn không cần Thất Tú đánh, ông chủ tùy ý chơi. Được rồi, mọi người chọn sẵn sàng đi, chuẩn bị, mở —“

Chủ T một mình lao vào mở quái, chị gái Mẫu Đơn còn chưa đi được hai bước đã thấy ông chủ Diệp Cốc Vũ anh dũng lao vào Hạc Quy, sau đó — không có sau đó.

Chủ T còn chưa kịp giữ cừu hận đã bị Diệp Cốc Vũ làm loạn, các DPS với buff đã thành thói quen bắt đầu đánh không kịp phanh, boss một chiêu giết Diệp Cốc vũ, sau đó lao ra, mấy người viễn công nhanh tay dẫn đầu tập đoàn nằm úp sấp.

Một mảnh hỗn loạn, diệt đoàn.

Đại thần bình tĩnh chỉ huy Ngũ Độc dùng Phượng Hoàng Cổ gọi mọi người dậy, giọng điệu không một tia gợn sóng: “Ngại quá, vừa rồi tôi nói sai. Tôi bảo ông chủ cứ tùy ý, nhưng mà không ngờ tùy ý tới mức này.”

Diệp Cốc Vũ: “...”

*Chú thích:

(1) Kênh Hảo: là kênh chat chỉ những người add friend nhau mới nhìn thấy.

(2) Mẫu Đơn:

(3) Yêu tú: nhân yêu chơi Thất Tú.

(4) Nguyễn Mai Chi = nhuyễn muối chỉ [ruǎnméizhī]

(5) Trong đoàn (25 người) chia thành 5 đội nhỏ (5 người). Theo trong truyện thì là chia mỗi đội một buff.

(6) Thực phong:

Thái Nhất Trọng Kiếm:

Phụ ma: Vật phẩm tăng thêm thuộc tính.

(7) Huyết lam: thuốc máu với mana.

Mở tiệc tức là để mọi người được cộng thêm thuộc tính. Có thể mở hoạt động tiệc bang, hoặc trong bí cảnh thì bày cái bàn ăn ra, xong mọi người ăn thì sẽ được cộng thêm thuộc tính.

7. Chương 7: Đoàn Đi Ngắm Cảnh Địch Hoa (2)

Ông chủ Diệp rất không hài lòng, bởi vì chỉ huy không cho người ta lôi hấn dậy, trực tiếp để hấn nằm im dưới chân Mẫu Đơn chờ đợi.

Trên đường đi tới chỗ Đại xà, ông chủ Diệp mở mic nói: Đội trưởng, tôi không nên ăn ké!

Đội trưởng mắt đét tai ngơ, ở chỗ boss 2 mới tiếp tục sắp xếp: Bạch Lộ chuyển Băng Tâm, Ngũ Độc cùng nãi Hoa(1) lo cho đội T, ba nãi Tú rảnh rồi thì buff đội đi.

Đây là một sắp xếp rất hợp lí. Ngoại trừ boss Mẫu Đơn cần liên tục rẽ phải ngược chiều kim đồng hồ, các boss khác chỉ ba nãi Tú là đủ, bốn nãi Tú thành càn đủ mà thôi.

Chủ T mở quái, Phong Thệ chuyên tâm chỉ huy đội di chuyển, thỉnh thoảng tiện tay xóc máu những người tụt huyết nhanh trong đội T. Lúc này Diệp Cốc Vũ không ngờ lại ngoan ngoãn nghe chỉ huy, miễn cưỡng đứng cọt cọt Túy Vũ của Bích Diệp Ngũ Độc, cọt máu vẫn tiếp tục giảm. Nhưng mà dù sao đây cũng không phải kế lâu dài, ông chủ Diệp khai hỏa toàn bộ kỹ năng Vân Tê Tùng, Tuyên Ngưng Nguyệt, Mãnh Hổ Hạ Sơn, Diệu Thủ Hồi Xuân, tựa như gió lốc, khinh công tránh né, sau đó rút cục nhìn không được hô to trên YY: “Yêu ca! Buff một phát đi mà, Yêu ca!”

Phong Thệ không hề động, nhưng Lạc Lạc Tiểu Tiên lại quăng một cái Phong Tụ qua, trong nháy mắt máu của Diệp Cốc Vũ tràn đầy.

Tới giai đoạn rắn nhỏ ra, Diệp Cốc Vũ hưng phấn trực tiếp mở Phong Lai, cướp cừu hận rầm rầm, máu tụt còn hơn cả bà đẻ. Lạc Lạc Tiểu Tiên cắn răng điên cuồng buff “Linh Lung Không Hầu” cho hấn, cuối cùng quay đầu nhìn lại, cả đội bốn DPS da giòn đều hy sinh toàn bộ.

Đại thần mở miệng nói: “Dương Liễu hồi sinh Lưu Tình, Tiểu Tiên hồi sinh Đậu phụ, tôi hồi sinh Bạch Lộ, Bạch Lộ dậy hồi sinh Hồng Nhạn.”

Ba người khác lục tục sống lại tại chỗ, chỉ có Đậu phụ nhỏ vẫn bất động.

Giọng điệu của đại thần đã bắt đầu khó chịu: Đậu phụ nhỏ?

Đậu phụ nhỏ gõ chữ trong kênh Đoàn: Cô ta không hồi sinh em #thương cảm.

Lạc Lạc Tiểu Tiên luống cuống tay chân mở mic giải thích: Em... Vừa rồi quá hoảng hốt nên quên không chuyển mục tiêu, hồi sinh nhầm Diệp ca ca mất rồi...

Cô ta mở mạch khiến mọi người không chú ý, một phát hắc độc nện xuống, ba người vừa sống lại nằm úp sấp.

Đại thần trầm mặc một chút.

Tất cả mọi người đều biết tính tình Phong Thệ rất tốt, ít nổi giận, nhưng chỉ có trong phó bản, tuyệt không nên động tới anh, nếu như làm sai, anh ta tuyệt đối sẽ mắng không thương tiếc. Mọi người đều căng thẳng cúc hoa, mặc niệm cho Lạc Lạc Tiểu Tiên, cả đoàn mãnh liệt đánh boss, sợ đánh chậm sẽ không hạ được đại xà.

Thấy đại xà nằm trên mặt đất, đại thần cuối cùng cũng mở miệng: “Lạc Lạc Tiểu Tiên, xảy ra chuyện gì?”

Lạc Lạc Tiểu Tiên oan ức tới khóc ra tiếng: “Em... Em chỉ muốn buff chút máu cho Diệp ca ca...”

Đại thần đang muốn nhắc lại là phóng sinh ông chủ trong toàn bí cảnh, đột nhiên một cái chat riêng nhảy ra ——

[Diệp Cốc Vũ] nói với bạn: Yêu ca, Yêu ca, là tôi sai! Sau này tôi sẽ nằm im! Đừng mắng em ấy~
#khốc #khốc

Phong Thệ trầm nghĩ hóa ra cậu ta cũng biết thương hương tiếc ngọc, thở dài nói: “Diệp Cốc Vũ.”

“Có!”

“Đổi trang bị phe.”

“A?”

“Cậu cứ nghe theo chỉ huy, trước tiên chạy trốn đi đã, đừng phóng kỹ năng lung tung.” Thấy Diệp Cốc Vũ không phản ứng, anh nhấn mạnh: “Đổi trang bị đi, tôi buff cậu.”

Bang chúng Mafia đã thuộc nằm lòng cách đánh Dịch Hoa thường, căn bản không cần nghe Phong Thệ chỉ huy, nhưng lúc này có thêm một con gà mờ – ông chủ Diệp, mỗi lần trước khi mở boss, Phong Thệ đều phải tỉ mỉ nói tường tận điểm quan trọng, nhất là hành động nào có thể dẫn đến diệt đoàn. Ông chủ Diệp gật đầu như già tối, bộ dáng “em là học sinh ngoan”, khác hẳn với loại hình không đáng tin cậy lực thích đánh

nhau ngày thường. May mà trang bị phe máu dày, phía sau lại có một buff xin tọa trấn, thường thường người xung quanh chết như rạ, hẳn vẫn từng từng không ngã, mà những người bất hạnh hý sinh còn bị ông chủ Diệp chế nhạo một phen.

Ngược lại, đại thần vừa chỉ huy đội buff, còn phải ra tay “chùi phân(2)” cho ông chủ Diệp, trong lòng không khỏi thốn thốn: kiếm được 12W thật không dễ dàng.

“Vạn Cửu Gia cùng Hồi Mã Thương chuẩn bị. Diệp Cốc Vũ, cậu quan tâm làm cái gì?! Mau trở về cho tôi.”

“Viễn công bảo trì cự li 15 thước, bị định thân thì tự tỉnh lại. Diệp Cốc vũ, cậu chạy tới trước mặt boss làm gì?!”

“Phá Kiếm Bát Dao đều dừng tay. Diệp Cốc Vũ, cậu xảy ra chuyện gì? Bấm sai thì ấn ESC!”

“Mọi người ôm đoàn, nãi Hoa ra ngoài. Diệp Cốc Vũ, cậu nghe hiểu không vậy? Ôm đoàn đi, cậu cho rằng mình là nãi Hoa sao?”

“Nam chạy vào vòng màu xanh, nữ chạy vào vòng màu hồng, Diệp Cốc Vũ... quên đi, cậu cứ nằm đi...”

Đại thần mắng tới miệng khô lưỡi khô, ông chủ Diệp đáng thương vô cùng gửi tới một biểu tình làm nũng: Yêu ca, moa moa~

Một đường lặn lội cực khổ cuối cùng cũng gặp được phu nhân Mộ Dung.

Thiên Tru nói tuy DPS đánh rất thê thảm, nhưng làm một thành viên của đảng PVP, bản lĩnh bỏ trốn mới là số một. Vì vậy “giúp đại thần đánh phu nhân” là công lao lớn nhất anh làm cho cho đoàn đội.

Đại thần giao cho Thiên Tru cắt Thiết Lao, những người còn lại ở giữa đoàn tự tuyệt kinh mạch.

Ông chủ Diệp rục rịch —

“Tôi cũng muốn đánh!”

Đại thần đồng ý, nghĩ lại hẳn “đánh được một nửa đã chết” cũng chẳng khác gì “tự tuyệt kinh mạch”.

Tuy rằng không trông cậy vào ông chủ Diệp có thể kéo dài được bao lâu, nhưng những lời muốn nói vẫn phải nói, đại thần cố gắng dùng ngôn ngữ mà hội pvp có thể hiểu được giải thích: “Khi boss ra, chủ ý kỹ năng Xạ Tuyến cùng Quang Cầu, dính Xạ Tuyến sẽ bị định thân, đụng Quang Cầu sẽ chết.” Đại thần tự động quên đi không giải thích khả năng của “Trục Liên Thăng Hoa” cho Diệp Cốc Vũ, tổng kết nói, “Chỉ cần không ra khỏi thảm đỏ, các cậu tùy ý phát huy.”

Ông chủ Diệp khinh thường, “Chẳng phải chỉ là chút kỹ năng né khổng chế nho nhỏ thôi sao, kiến thức pvp cơ bản~ Về phần quả cầu gì đó, có ai mắt mù đâu, thấy nó chẳng lẽ không chạy?”

[Đoàn] **Hồi Mã Thương:** Đầu gối...

[Đoàn] **Đậu phụ nhỏ:** Trúng đạn...

[Đoàn] **Mặc Thiển Thiển:** Những người mắt mù đáng thương...

[Đoàn] **Diệp Cốc Vũ:** #khóc # khóc

Thiên Tru nhìn bộ dáng đắc ý của ông chủ Diệp thì cực kỳ khó chịu: “Hừ, ai chết là heo!”

Rất không may, nguyên rửa người khác thì bản thân cũng không có kết quả tốt.

Thiên Tru không cẩn thận, tuổi già khó giữ được, teo luôn.

[Đoàn] **Bạch Lộ Vị Hi:** Heo!

[Đoàn] **Hồi Mã Thương:** Heo!

[Đoàn] **Đậu phụ nhỏ:** Heo!

[Đoàn] **Không vào luân hồi:** Heo!

[Đoàn] **Thiên Tru Cửu Giới:** ...

Ông chủ Diệp mất mặt nhiều lần như vậy, lúc này này lại bất ngờ kiên trì vô cùng. Thân ảnh hai người một hoàng kim một hồng phấn giữa sân như hình với bóng, hài hòa không gì sánh được.

Thời gian phu nhân suy yếu đã tới, mọi người nằm chết lập tức bật dậy, các loại kỹ năng đánh âm âm.

...

Ông chủ Diệp lần đầu tiên chống đỡ được boss tới cuối cùng, đắc ý không gì sánh được. Nhưng mà cực vui sẽ sinh buồn rầu, phu nhân trước khi chết tung ra “Hồn Giải Sầu Bạo”, mọi người ăn ý chạy ra phía sau Mộ Dung Truy Phong, chỉ có ông chủ Diệp không hiểu tình hình học theo, một mình dùng Ngọc Tuyền Ngư Dương chạy đụng vào tường.

Sau đó... Không có sau đó.

[Trác Uyển Thanh] nói: Khụ khụ...

[Trác Uyển Thanh] nói: Truy Phong... Là người sao? Mặt của người làm sao vậy?

[Đoàn] Thiên Tru Cửu Giới: Khụ khụ... Diệp Cốc Vũ, là cậu sao? Mặt của cậu sao lại sưng lên thế kia?

[Đoàn] Đâu phụ nhỏ: ...

[Đoàn] Bạch Lộ Vị Hi: ...

[Đoàn] Hồng Nhạn Vu Phi: Phụt... Bang chủ, đồ thù dai!

***Chú thích:**

(1) Nãi Hoa: Vạn Hoa buff.

(2) Nguyên văn tác giả viết là “chùi dít” cơ.

8. Chương 8: Nhìn Trò Cười (1)

Đối với bang chúng Mafia, lần đầu tiên tiếp xúc thân mật với ông chủ Diệp cứ thế mà kết thúc “hoàn mỹ”, di chứng duy nhất đại khái là —

Ngày hôm sau log in, chủ acc “Nguyễn Mai Chi” phát hiện ra bản thân đột nhiên có thêm một tên bạn tốt Tàng Kiếm.

[Bang] Nguyễn Mai Chi: Má ôi, sao lại có [Diệp Cốc Vũ] ở đây! Sợ tới tỵ tiểu ra quần!

Mà Diệp Cốc Vũ thiêng đúng kiểu thành ngữ của ông cha ta “Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo tới liền”, dòng chữ màu hồng lập tức xuất hiện —

[Diệp Cốc Vũ] nói với bạn: Yêu ca, lúc nào đi đánh Anh hùng? #nhe răng #nhe răng

[Diệp Cốc Vũ] nói với bạn: Yêu ca, anh mang tôi theo nhá! #mi #mi

[Diệp Cốc Vũ] nói với bạn: Yêu ca, sao anh không để ý tới tôi ... #thương cảm # thương cảm

Nguyễn Mai Chi quá kinh ngạc sợ hãi đành phải log out bỏ trốn.

Về phần hình tượng của Diệp Cốc Vũ, từ một lãnh ngạo công đã trở thành ngốc nghếch thụ lâu rồi.

Trước đây khi nhắc tới sự kiện Diệp Cốc Vũ truy sát đại thần, phản ứng của quần chúng nhân dân là như vậy: “Há há há, đại thần, ngàn vạn lần bảo vệ hoa cúc nhá!”

Mà hiện tại, phản ứng là thế này, “Ha ha ha, đại thần, hôm nay có phải trốn gà vàng hay không~”

Ô hô, thói đời ngày nay, lòng người không như xưa (1).

Đại thần trốn gà vàng có thể nói ngày càng thành thạo, công phu kỹ thuật toàn thân ngày càng tiến bộ, còn con gà vàng bị người ta trốn tránh dần dần mất đi hăng hái. Mà quan trọng hơn là sau khi sự kiện ở Hang Pháp Vương diễn ra, nhân vật số một bị Diệp Cốc Vũ treo đầu truy nã từ “Phong Thệ Tình Trú Hải” đã trở thành “Kiếm Đầu Tích Huyết”.

Phong Thệ Tình Trú Hải cùng lắm chỉ giết Diệp Cốc Vũ một lần, có mấy lần đánh nhau cũng không mở miệng mắng chửi, chết xong chỉ lặng lẽ về doanh địa, hoặc là trực tiếp bỏ đi. Thế nhưng “Kiếm Đầu Tích Huyết” lại khác, không chỉ văng nước miếng trong trò chơi, còn chạy tới làm loạn trên diễn đàn, đánh thua là vấn đề kỹ thuật, đánh thua mà còn mồm mép tép nhảy lại là vấn đề nhân phẩm.

Diệp Cốc Vũ khinh thường nhất loại “tiểu nhân” như vậy.

Hai tên đàn ông nhìn nhau khó chịu có rất nhiều nguyên nhân, nhưng nguyên nhân gây chuyện – Lạc Lạc Tiểu Tiên lại không cho rằng như thế. Trái tim mong manh của thánh nữ ngày một bành trướng bao la, YY ra một cốt truyện rất đáng sợ: Kiếm Đầu Tích Huyết là rồng dữ, Diệp Cốc Vũ là kỵ sĩ, cô ta tất nhiên là công chúa xinh đẹp “hồng nhan họa thủy”. Ai nha, buồn thay, buồn thay.

Vì vậy Lạc Lạc Tiểu Tiên thầm nhủ trong lòng “Người đã cứu ta, ta nhất định sẽ không rời bỏ người”, một đường theo đuổi chàng kỵ sĩ giết rồng của cô ta.

Mà đồng chí Kiếm Đầu Tích Huyết đáng thương, mỗi lần nằm ở trên sàn nhà lạnh băng nhìn Diệp Cốc Vũ một thân trang bị cực phẩm cùng cái đuôi Lạc Lạc Tiểu Tiên buff máu cho hắn lại hận đến nghiến răng nghiến lợi.

“Cầu nam nữ!”

“Đồ đàn tinh trùng thượng não!”

“Chỉ vì một con đàn bà Hạo Khí mà dụ dỗ mày phản bội trận doanh!”

Lúc này Lạc Lạc Tiểu Tiên thường ngày giả vờ bộ dạng công chúa cao quý lãnh diễm còn tặng hẳn một ánh mắt khinh thường.

Làm một người quanh năm PVP bình thường đánh nhau dã ngoại, Kiếm Đầu Tích Huyết sao có thể không có mấy tên bạn “ngưu tầm ngưu, mã tầm mã”, ngay từ đầu còn e ngại Diệp Cốc Vũ là bang chủ của “Quân Lâm”, nhưng bị hành hạ tới chết trong thời gian dài như vậy, con giun xéo lắm cũng quằn. Sau lần thứ n bị hạ gục, Kiếm Đầu Tích Huyết nổi điên, spam trên kênh Hảo, phần phạt gọi người trong bang tới giết Diệp Cốc Vũ đang canh xác hắn về điểm hồi sinh.

Cậu ấm Diệp chẳng phải hạng người tốt lành gì, căn bản không biết nén giận, lập tức gọi kênh bang kêu một đám phần tử bạo lực nhiệt huyết tới. Lạc Lạc Tiểu Tiên nằm trên mặt đất cũng không cam lòng, mở kênh bang hội đáng thương cầu cứu.

Bang Mafia tuy rằng có người hả hê, nhưng đối với một em gái mới gia nhập thì vẫn giả vờ cảm thông dịu dàng. Thiên Tru, Lưu Tình, Hồi Mã Thương đều thuộc đảng PVP, vừa nhìn thấy em gái đáng thương, lập tức xách thương ra trận chạy thẳng tới Bạch Long Khẩu.

Hai bên nhân mã chạm mặt nhau, giết người đến trời đất mù mịt, ân oán cá nhân cứ thế thăng cấp thành bang hội chiến.

Đại bộ phận những người hỗn chiến ở Bạch Long Khẩu là bang chủ “Quân Lâm” và “Hàn Giang Lâu”. Mấy người linh tinh trong “Mafia” lẫn trong đó khó mà thấy được. Ngay lúc một nhà “Quân Lâm” lớn nhất Ác Nhân Cốc đang chiếm thế, các bang hội Ác Nhân khác muốn dựa hơi Quân Lâm, mưu toan khiêu chiến, lại bị hung hăng đè xuống. Những bang nhỏ Ác Nhân khác dù bình thường không tránh được oán hận với sự bá đạo độc chiếm của Quân Lâm, nhưng đến lúc đánh nhau hai phe thì đoàn kết một cách thần kỳ.

“Quân Lâm” cùng “Hàn Giang Lâu” đều là bang hội Ác Nhân, một người là đại ca lâu đời, một kẻ là đàn em mới nổi, lúc này hỗn chiến lại không có nhân vật cao cấp tham dự, hoàn toàn là do ân oán cá nhân, những cuối tuần công phòng chiến, Ác Nhân Cốc thất bại, còn bị người ta lấy ra làm trò cười.

Chỉ huy công phòng chiến bên Ác Nhân Cốc là bang chủ Ngạo Thế Lâm Phong của “Quân Lâm”, trường kỳ độc tài thống trị khiến các bang chủ bên dưới khẫu phục nhưng tâm không phục.

Lúc đầu, trước hết là có người ở trong YY của Ác Nhân Cốc bình luận là Ngạo Thế Lâm Phong không xứng đáng làm chỉ huy, còn nói người “Quân Lâm” ý thể hiếp người, chỉ biết lục đục nội bộ trận doanh.

Bang chủ “Hàn Giang Lâu” – Mục Hàn bắt đúng thời cơ, nhân lúc Ngạo Thế Lâm Phong bị người người chỉ trích liền cướp lấy mic, lên án người Quân Lâm liên hợp với người Hạo Khí chèn ép các bang Ác Nhân nhỏ, đề tiện vô sỉ, bá đạo, độc tài, lúc này thua công phòng chiến hoàn toàn là do “Quân Lâm” tự làm tự chịu, toàn bộ người chơi Ác Nhân Cốc đều phải làm đệm cho họ.

Ngạo Thế Lâm Phong lúc này mặt boss vốn đã giận điên rồi, lại còn bị người ta chỉ vào mặt mà mắng, bần tâm gì tới hình tượng chỉ huy nữa, miễn cưỡng nén giận nói: “Quân Lâm liên minh với Hạo Khí lúc nào? Liên minh với người nào bang nào? Có ai dám chỉ tên ra cho tôi!”

Mục Hàn cười to, người rơi vào bẫy rồi, lời chuyện hỗn chiến ở Bạch Long Khẩu ra nói: “Mày dám nói lần ở Bạch Long Khẩu kia không phải là bang mày liên kết với Mafia đánh chúng tao sao?”

Ngạo Thế Lâm Phong đứng đầu một bang, còn chỉ huy trận doanh, bình thường đầu quân được nhiều chuyện lông gà vớ tổ vịt vãn như vậy, huống chi chuyện gây hấn đánh nhau với một PVP là chuyện quá bình thường. Nghe Mục Hàn nhắc tới, hấn không hề biết, tự nhiên cũng không biết giải thích thế nào.

“Việc này tôi không biết, chờ hỏi người quản lí bang sẽ cho cậu một lời giải thích.”

“Mày thật sự không biết hay chỉ đang kiểm cố? Thế nào, không dám trực tiếp hỏi trước mặt mọi người? Hôm nay chúng ta nói rõ ràng luôn trên YY.”

“Mục Hàn, mày đừng có được đằng chân lân đằng đầu.”

Hai tên đàn ông tranh cãi trên mic tới mặt đỏ tía tai, số người trong YY liên tục tăng lên, không ít người vừa đánh xong công phòng nghe có chuyện lớn trong phòng Ác Nhân, liền hã hê kéo nhau chạy vào vây xem. Trên kênh Thế giới, kênh Phe bình luận tới khí thế ngất trời, các quân chúng còn thi nhau đùa giỡn chỉ huy Ác Nhân Cốc.

[Thế giới] Người qua đường A: Ngạo Thế Lâm Phong! Cửu Thiên gọi mày về nhà làm vợ hiền nấu cơm!

[Thế giới] Người qua đường B: Ngạo Thế Lâm Phong! Mau mau về đi vợ hiền! Cửu Thiên chờ mày về nhà chơi gay!

[Thế giới] Người qua đường C: Ngạo Thế, Cửu Thiên trăm năm hảo hợp!

[Thế giới] Người qua đường D: Không phải! Người ta là yêu nhau lắm cần nhau đau!

Việc xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, người một nhà đóng cửa bao nhau là được rồi, không thể bị đám chuột nhắt lên vào cười nhạo. Nhìn số người trong YY liên tục tăng lên, các bang chủ bang lớn Ác Nhân Cốc đều đứng ra khuyên giải, cho hai người bậc thang mà bước xuống. Vì vậy miễn cưỡng đáp ứng giải quyết riêng.

***Chú thích:**

(1) Nhân tâm bất cổ: lòng người không như xưa.

9. Chương 9: Nhìn Trò Cười (2)

Chuyện ở Bạch Long Khẩu, sau khi Ngạo Thế Lâm Phong nghe rõ đầu đuôi câu chuyện, liền hiểu rõ nguyên nhân hậu quả. Diệp Cốc Vũ là người trong bang, tất nhiên hắn muốn che chở. Nội bộ Quân Lâm trước giờ thống nhất một lòng, một mực chắc chắn quy hết vụ việc này là ân oán cá nhân, sau đó mới giả vờ giả vịt mời người của Hàn Giang Lâu tới YY của bang giải quyết.

Ngạo Thế Lâm Phong kiên trì tuyên bố hắn không can thiệp vào ân oán cá nhân của bang chúng, muốn Diệp Cốc Vũ tự tìm Kiếm Đầu Tích Huyết giải quyết.

Kiếm Đầu Tích Huyết lập tức mắng chửi trong YY, lập tức bị quản lý đá ra khỏi kênh.

Một giọng nữ ngạo mạn nói: “Là do mồm hắn thôi, chồng tôi muốn giết ai thì dù giết một trăm lần cũng chẳng tính là gì.”

Cô gái này là ai? Tất nhiên là người yêu của Diệp Cốc Vũ, một trong những quản lý của bang – Triều Như Thanh Ti.

Nhắc tới Triều Như Thanh Ti, có thể so sánh độ nổi tiếng hơn cả Diệp Cốc Vũ.

“Vợ hiền” của cựu chủ T phe, giờ là “hồng nhan tri kỉ” của chỉ huy phe, đã từng khơi mào một màn gió mưa đẫm máu khiến chồng cũ của cô ta phải xóa acc, tại server XX chỉ có thể nói hoàn toàn xứng đáng với mức độ “Siêu nổi tiếng”! Còn Diệp Cốc Vũ ngoại trừ nhiều tiền tới phát hoảng, không phải là bang chủ hay đội trưởng, càng không phải chỉ huy phe, đương nhiên độ nổi tiếng hữu hạn hơn.

Mục Hàn thấy đáng vẽ bề bề kiêu ngạo của quản lý Quân Lâm quyết tâm không nhận sai, lớn tiếng hỏi, “Ngạo Thế, đây là lời giải thích của mày à?”

Ngạo Thế Lâm Phong tiếp tục vòng vo giả vờ: “Rõ ràng là thù hằn cá nhân, tôi không quản.”

Mục Hàn: “Dù sao mày cũng phải nói cho rõ!”

Ngạo Thế Lâm Phong: “Hay là thế này, hai bên đều nhường một bước, cùng xin lỗi, việc này cho qua.”

Mục Hàn thỏa hiệp, gọi Kiếm Đầu Tích Huyết vừa bị Triều Như Thanh Ti đá ra khỏi kênh tiến vào, để hắn tới biểu thị thành ý làm lành.

Kiếm Đầu Tích Huyết không tình nguyện mở miệng: “Được rồi, tôi thừa nhận lên diễn đàn mắng người là tôi sai...”

Diệp Cốc Vũ đắc ý cười: “Đánh không lại thì chửi, thật mất mặt!”

Kiểm Đầu Tích Huyết nổi điên: “Mẹ mày! Diệp Cốc Vũ, mày có ý gì!”

“Không có ý gì, muốn đánh nhau cứ tìm tao, tao không muốn đọ nước bọt với mày!”

YY thông báo: Diệp Cốc Vũ rời khỏi kênh.

Ngạo Thế Lâm Phong có chút chịu không được.

Triêu Như Thanh Ti xen vào nói: “Quên đi, tính tình cậu ta bướng bỉnh, tôi thay mặt cậu ta xin lỗi, việc này cứ cho qua đi.”

Kiểm Đầu Tích Huyết giận dữ cười mỉa: “Quên đi? Đám Quân Lâm thật cmn khôi hài! Rốt cuộc ai là người động thủ trước? Là nó vô duyên vô cớ tìm tôi báo thù, bang hội các người có biết nghĩ hay không?”

Triêu Như Thanh Ti không biết rõ mọi chuyện đã xảy ra, chỉ bằng một câu đã bật lại, “Vô duyên vô cớ sao có thể đi tìm anh báo thù chứ?”

Kiểm Đầu Tích Huyết chợt nhận ra điều then chốt, lạnh lùng châm chọc: “Đi mà hỏi ông chồng tốt của cô ấy, tôi cũng muốn biết tại sao nó vì một con đàn bà Hạo Khí mà báo thù tôi!”

Triêu Như Thanh Ti như bị tát một cái, sững sờ tại chỗ, trên mặt còn ửng ửng đau.

Có người nói: Trò chơi này rất hay — Kiểm hiệp, còn tình duyên, ba. Triêu Như Thanh Ti cô đây nhiều năm gây nên sóng gió như vậy, rốt cục cũng bị người ta phản bội.

Diệp Cốc Vũ vừa rời khỏi YY không bao lâu đã nhận được tin mật của Triêu Như Thanh Ti.

“Lạc Lạc Tiểu Tiên là ai?”

“Bạn anh.”

“Anh dẫn người đánh với Hàn Giang Lâu vì ả?”

Diệp Cốc Vũ nghĩ thầm: Đánh người đương nhiên vì tôi muốn đánh nhau. Nhưng mà có thể coi như do khó chịu Kiểm Đầu Tích Huyết giết cô gái kia làm một nguyên nhân. Cố gắng nhớ lại, hình như đúng là lúc đầu hắn đánh giết Kiểm Đầu Tích Huyết vì Lạc Lạc Tiểu Tiên thật, vì vậy hắn yên lặng gặt đầu: “Cứ coi là vậy.”

Triều Như Thanh Ti cho rằng mình đã làm sáng tỏ rồi, cười lạnh nói: “Anh không định giải thích với em sao?”

“Làm sao vậy?” Diệp Cốc Vũ có chút không hiểu, nghi hoặc hỏi: “Là Ngạo Thế bảo em tới sao? Có cái gì mà giải thích, lẽ nào bang chúng ta còn sợ Hàn Giang Lâu? Chẳng hiểu sao Ngạo Thế còn muốn anh tới xin lỗi.”

Nếu như ánh mắt có thể hóa thành dao, lúc này Diệp Cốc Vũ hẳn đã bị bắn thành cái sàng.

Triều Như Thanh Ti thấy nói chuyện với Diệp Cốc Vũ chẳng khác nào nước đổ đầu vịt, tính tình công chúa lại nổi lên, lưỡi nói thêm, trực tiếp log out.

Cô có chút hối hận trước đây đã chọn Diệp Cốc Vũ.

Là một cô gái nổi tiếng khắp server, chồng của cô tất nhiên phải đặc biệt. Mặc cho chồng trước AFK rồi đi, cô vẫn không cam lòng, vốn coi Ngạo Thế Lâm Phong là sự lựa chọn tốt nhất, thế nhưng hắn ta đã có người yêu, đúng lúc này Diệp Cốc Vũ xuất hiện. Diệp Cốc Vũ là người chơi mới lên 80, lúc mới vào bang kiêu căng không gì sánh được, toàn thân trên dưới tản ra khí tức “Ông đây giàu có”. Triều Như Thanh Ti chăm hắn, chủ động theo đuổi, gỡ mọi thủ đoạn cuối cùng cũng thành công chiếm được vị trí mình muốn.

Nói đến Diệp nhị thiếu, thẩm mỹ của hắn với con gái mà nói chỉ có một chữ – ảo. Tình yêu gì đó đối với hắn chỉ như là một kiện trang bị có thể lấy ra khoe khoang: nếu mọi người đều có người yêu, hắn đương nhiên cũng phải có! Diệp nhị thiếu sẽ không dễ dàng con gái, cho tới bây giờ chỉ chờ con gái tới dễ dàng. Triều Như Thanh Ti chính là người đó, sau này dần dần phát hiện ra người yêu của cô căn bản chỉ là một thằng nhóc xấu xa chưa lớn. Tuy rằng lúc đầu chọn hắn vì hắn có tiền, nhưng cô gái nào cũng có chút mộng mơ thiếu nữ, giờ mình bị người ta coi như mẹ, Triều Như Thanh Ti tổn thương vô cùng. Vết thương này còn chưa lành, người ta lại ở trước mặt nói mình bị cấm sừng, quả thực là mất hết cả mặt mũi!

Triều Như Thanh Ti phiền muộn, Ngạo Thế Lâm Phong gọi QQ cô.

Ngạo Thế Lâm Phong: Ti Ti? Em không sao chứ?

Ngạo Thế Lâm Phong: Ti Ti? Đừng tức giận, bọn anh giúp em truy sát Lạc Lạc Tiểu Tiên.

Triều Như Thanh Ti lại hối hận vô cùng một lần nữa, lúc đầu sao mình không kiên trì xen vào chiếm ghế phụ nhân của chỉ huy chứ!

10. Chương 10: Đánh Nhầm

Vợ cả tức giận, hậu quả vô cùng nghiêm trọng. Vậy mà lúc này Diệp nhị thiếu vẫn hoàn toàn không ý thức được.

Sau khi Triều Như Thanh Ti logout, Diệp Cốc Vũ định đi chiến trường, nào ngờ xui xẻo quá vào toàn đội trong YY, đương nhiên bị đối phương đá thẳng chân.

Toàn chuyện xúi quẩy khiến Diệp nhị thiếu tích không ít ức chế trong lòng, muốn tìm chỗ xả ra, đúng lúc Lạc Lạc Tiểu Tiên nhắn tới: “Diệp ca ca, em bị Kiếm Đầu Tích Huyết canh xác...”

Bốn chữ “Kiếm Đầu Tích Huyết” như bùa chú, khiến cho cả người Diệp Cốc Vũ sung sướng.

Diệp Cốc Vũ: Đâu?

Lạc Lạc Tiểu Tiên: Phong Hoa Cốc, trước cửa Dịch Hoa.

Diệp Cốc Vũ không nói hai lời, trực tiếp thần hành thiên lý tới phó bản Dịch Hoa Cung. Vừa mới rơi xuống đánh, chuyển góc nhìn sang cửa lớn đã thấy một Thuần Dương ID đỏ như máu, chính là Kiếm Đầu Tích Huyết khốn kiếp kia!

Tàng Kiếm vốn là khắc tinh của Thuần Dương, trang chị xịn, thao tác tốt hơn Kiếm Đầu Tích Huyết, Diệp Cốc Vũ không hề đắn đo lập tức dùng Ngọc Tuyền Ngư Dược lao tới đánh lén, giết Kiếm Đầu Tích Huyết chết ngay tại chỗ.

Tâm tình của hần lập tức chuyển biến tốt đẹp, đánh định mĩ mai mấy câu, kết quả lại thấy mình dính định thân, lập tức một loạt chữ đỏ bay ra—

Tứ Tượng Luân Hồi Hội Tâm -5000

Dương Minh Chỉ -3000

Phích Lịch -6000

...

Rất rõ ràng, hần bị người ta vây công.

Lạc Lạc Tiểu Tiên không nhắc trước, hần cũng quên không quan sát xung quanh: Lần này Kiếm Đầu Tích Huyết không chỉ có một mình.

Trong chớp mắt, Diệp Cốc Vũ cùng nằm xuống với Lạc Lạc Tiểu Tiên, mấy tên Hàn Giang Lâu vây quanh họ, chằm chọc khiêu khích.

Lạc Lạc Tiểu Tiên gửi tin mật cho hắn: Em xin lỗi, Diệp ca ca, em quên không nói cho anh biết họ có bảy người.

Diệp Cốc Vũ quả thật giận điên đi được, không thèm quan tâm đây là em gái hay không phải em gái, gửi trả một chữ: F*ck!

Lạc Lạc Tiểu Tiên oan ức nói: Em cũng đã gọi người cùng bang, họ sẽ tới ngay...

Diệp Cốc Vũ đang nổi điên, trực tiếp chọn sống lại tại chỗ, đứng dậy đánh về phía Kiếm Đầu Tích Huyết.

Khi lần thứ hai nằm xuống hôn đất, người của Mafia cuối cùng cũng tới. Diệp Cốc Vũ hướng góc nhìn về phía điểm rơi xuống, cư nhiên lại thấy một Thiên Sách trong bang mình.

Tám, chín người bên Mafia tới, tình thế cuộc chiến xoay chuyển đột ngột. Thời gian Diệp Cốc Vũ được sống lại còn chưa tới, chỉ có thể nằm trên mặt đất tiếp tục nhìn, đám ID quen thuộc của Quân Lâm đến, sau cùng còn có Ngạo Thế Lâm Phong và Triều Như Thanh Ti. Diệp Cốc Vũ tất nhiên nhận ra bọn họ, chợt thấy lo lắng.

Thời gian hồi sinh kết thúc, Diệp Cốc Vũ nhấn sống lại.

Một phát Hạc Quy Cô Sơn, gia nhập cuộc chiến, rồi đánh Phong Lai.

Chém chém giết giết bay đầy cả màn hình, Diệp Cốc Vũ bởi vì giết quá nhiều người cùng phe, tên biến thành đỏ như máu.

Người của Quân Lâm rút cục sửa lại đối, chưa nói hai lời đã liên tiếp giết Lạc Lạc Tiểu Tiên, Diệp Cốc Vũ sững sờ thấy mình cũng dính đòn ngã xuống.

Trong kênh Cạn lên đầy thông báo giết nhau, trong đó có một cái của Ngạo Thế Lâm Phong: [Ngạo Thế Lâm Phong] thành công giết chết [Diệp Cốc Vũ]

[Cạn] **Ngạo Thế Lâm Phong:** Lúc này chỉ giết [Lạc Lạc Tiểu Tiên], ai không liên quan có thể đi.

Trên mặt đất có một thi thể động đậy.

[Cạn] **Ngạo Thế Lâm Phong:** Ngại quá, [Diệp Cốc Vũ] quần công đánh nhảm.

[Cận] Ngạo Thế Lâm Phong: Tiểu Tuyết, kéo cậu ấy dậy.

Thất Tú phía sau Ngạo Thế Lâm Phong quăng một cái Diệu Vũ Thuần Dương, Diệp Cốc Vũ nhấn xác định, hồi sinh tại vị trí đứng của Tiểu Tuyết.

Lúc này, Ngạo Thế Lâm Phong đứng ở phía trước hắn năm thước, áo bào đạo sĩ đỏ rực nhẹ bay theo gió.

Diệp Cốc Vũ rút kiếm, mục tiêu Ngạo Thế Lâm Phong. Thuần Dương da giòn bị chém vài cái lập tức ngã xuống đất.

[Cận] Diệp Cốc Vũ: [Diệp Cốc Vũ] thành công giết chết [Ngạo Thế Lâm Phong]

[Cận] Ngạo Thế Lâm Phong: [Diệp Cốc Vũ] Cậu có ý gì?!

[Cận] Diệp Cốc Vũ: Đánh nhầm.

Những lời này không thể nghi ngờ là khiêu khích vô cùng, Ngạo Thế Lâm Phong đang định lên tiếng, Thiên Sách đứng gần Diệp Cốc Vũ nhất lập tức ra tay nhưng hắn chỉ đứng im, tùy ý để người đó đánh mình hết sạch máu.

Hắn quay đầu nhìn tên Thiên Sách kia, người này là bạn thân, bình thường còn xưng huynh gọi đệ với hắn.

Hắn sớm đã biết, kỳ thực mình không có bạn bè gì thật sự.

Diệp Cốc Vũ không muốn nói nữa, trực tiếp nhấn rời bang.

Hắn hồi sinh, quay về doanh địa, bay tới chủ thành, tìm NPC thương nhân, trả 5000 vàng. Trên màn hình lập tức nhảy ra dòng chữ màu vàng của hệ thống —

[Bí mật giang hồ] Diệp Cốc Vũ đã ngầm giao dịch, thành công gia nhập Hạo Khí Minh!

Diệp Cốc Vũ buồn nôn, nhìn dòng chữ vàng kia mà không hiểu sao thấy mất mát.

Triều Như Thanh Ti điên cuồng gửi tin mật tới: Diệp Cốc Vũ, anh phát điên gì thế?! Chỉ vì con Lạc Lạc Tiểu Tiên kia?!

Lười giải thích, logout.

Triều Như Thanh Ti không thể hiểu hấn, cũng như hấn không hiểu nổi cô ta.

Ngay khi bạn cô đơn một mình, người bạn cho là bạn bè tới, kết quả không phải họ cứu bạn, mà là đâm bạn một đao.

Khi Diệp Cốc Vũ login lần nữa, trên đầu dĩ nhiên không còn dòng tên bang hội. Mà một mình nhân vật của hấn đứng ở cửa kho Trường An, toàn thân trên dưới chỉ còn một cái quần cộc.

Trong túi đồ trống không, trong kho cũng trống rỗng.

Người đi đường còn dừng lại đùa giỡn hấn: Oa, gà vàng nhỏ bé khỏa thân kìa! #nước miếng # nước miếng

Rất hiển nhiên, hấn bị hack acc rồi.

Triều Như Thanh Ti có tài khoản của hấn, Ngạo Thế Lâm Phong cũng có, ngay cả tên Thiên Sách hôm qua không do dự ra tay giết hấn cũng có. Sự tình rất rõ ràng.

Diệp Cốc Vũ từng cho rằng mình trong trò chơi mọi việc đều thuận lợi, là siêu sao lấp lánh lập lòe, có người yêu, có bạn là chỉ huy phe, còn có các anh em trong bang cùng nhau đi gây chuyện thị phi. Hóa ra tất cả đều chỉ là hấn cho rằng mà thôi.

Tới tình trạng này rồi, ngược lại hấn không tức giận nổi.

Diệp Cốc Vũ dĩ thường bình tĩnh, điều khiển Tàng Kiếm trong màn hình từ chạy tới ngoại ô Trường An, khi đi tới Kính sư đường, hấn thấy một người max level tổ đội đồ đệ cùng làm nhiệm vụ, hai người ở kênh cận gửi nhau các loại icon méo mó. Cho tới bây giờ Diệp Cốc Vũ đều là dát vàng lấp lánh, được người ta tôn xưng là người chơi “cao cấp”, hấn chưa từng nghĩ tới nếu mình là một kẻ rách nát, liệu còn có “bạn bè” nữa hay không? Hấn chưa từng cày level, hấn mua một acc cấp 80, chưa từng làm nhiệm vụ thăng cấp, chưa từng có sư phụ, cũng chưa từng nhận đồ đệ, càng chưa từng nghĩ tới việc kiếm kế sinh nhai trong Kiếm tam.

Diệp Cốc Vũ chọn NPC ở Kính sư đường, truyền tống về tân thủ thôn.

Mở bản đồ ra nhìn, không ngờ trên đó có một biểu tượng nhiệm vụ.

Hấn dọc theo đường đi tìm, là một NPC tên Dư Bán Tiên, đối thoại một phen, trong túi xuất hiện một quyển trục.

Dư Bán Tiên nói: Theo mục tiêu đã định trước, tự giải quyết cho tốt đi.

Diệp Cốc Vũ nhún mở quyển trục ra.

“Quê nước

...

Trên quê nói rõ các hạ có thể kết bạn tri kỉ, phối hợp với nhau, thành thật với nhau, cương nhu kết hợp, hành sự thuận lợi! Chúc mừng!”

Chúc mừng? Diệp Cốc Vũ ngẩng đầu nhìn NPC, thầm nghĩ tặng người ta hai chữ: Thầy bói lừa đảo(1)!

Tiện tay mở danh sách bạn tốt, trong đó hơn nửa là người của Quân Lâm, Diệp Cốc Vũ nhìn cũng không nhìn, trực tiếp xóa từng tên một.

Khi hần xóa tới Triệu Như Thanh Ti, một dòng chữ chat mật nhảy ra —

[Lam Thiên Công Tác Thất 03] nói với bạn: Ông chủ? Tới kho Trường An giao dịch.

Diệp Cốc Vũ đột nhiên nhớ ra hôm trước mình vừa mới mua vàng, đã hẹn Công Tác Thất hôm nay giao dịch.

Hắn bảo Công Tác Thất tới Đạo Hương Thôn, người nọ không tình nguyện tới, sau khi giao dịch còn tỏ ra ghét bỏ Diệp Cốc Vũ khóa thân nghèo nàn này.

Lại nói, càng khô hài hơn là hai ngày nay thay đổi thật bất ngờ, acc đại gia Diệp Cốc Vũ sau một đêm hết sạch tiền, trần trụi với thiên nhiên, đang định AFK lại phát hiện mình vừa mua 19W vàng. Nhìn trong túi thoảng cái lại đầy tiền, hần có chút cam chịu, thẳng thẳng ngồi ở cửa chủ thành làm Tấn tài đồng tử(2).

Lúc này trên màn hình xuất hiện thông báo của hệ thống: **Bạn tốt [Nguyễn Mai Chi] login.**

Ma xui quỷ khiến làm sao, hần nhấn vào ID kia —

Bạn nói với [Nguyễn Mai Chi]: Yêu ca~ #tội

Bạn nói với [Nguyễn Mai Chi]: Thanh lí tài sản, tọa độ Đạo Hương Thôn~ Tận dụng thời cơ không thiết thời nha!

Bạn nói với [Nguyễn Mai Chi]: Yêu ca! #giận

Bạn nói với [Nguyễn Mai Chi]: Cho anh tiền đó! Anh có muốn hay không?

[Nguyễn Mai Chi] nói với bạn: ...

Bạn nói với [Nguyễn Mai Chi]: Không được nói không muốn!

[Nguyễn Mai Chi] nói với bạn: Muốn.

***Chú thích:**

(1) Thầy bói lừa đảo: nguyên văn là thần côn, ý chỉ những người dựa vào chuyện quỷ thần để lừa người khác.

(2) Tán tài đồng tử:

11. Chương 11: Hi Vọng

Hôm nay Phong Thệ được Nguyễn Mai Chi nhờ giúp cô log acc làm nhiệm vụ hàng ngày. Anh vừa mới lên mạng đã nhận được tin mật của Diệp Cốc Vũ.

Chuyện hôm qua xảy ra ở cửa Dịch Hoa, người trong bang anh cũng hàn huyên bàn tán suốt một ngày, Phong Thệ tự nhiên cũng biết ít nhiều. Khó có lúc anh tràn đầy lòng hiếu kì với người này, đại thần gửi tin đáp ——

Nguyễn Mai Chi: Đâu?

Diệp Cốc Vũ: Đạo Hương Thôn, chỗ có thầy bói.

Nguyễn Mai Chi: Được rồi, chờ tôi.

Phong Thệ dùng acc chính của mình bay tới chủ thành, ngồi xe ngựa tới Đạo Hương Thôn, lại tiện thể tiếp tục giúp nhân vật Nguyễn Mai Chi làm nhiệm vụ hàng ngày.

Khi Hoa ca toàn thân trang bị đen tới trước mặt Diệp Cốc Vũ, hắn ta đang trò chuyện dây dưa cùng một bé loli mới chơi cấp 5.

[Cận] Bạch Thu Thu: #ngon 1W vàng!

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Cô không muốn?

[Cận] **Bạch Thu Thu:** ... Anh đang muốn nhận tôi làm đồ đệ sao?

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Tôi không nhận đồ đệ.

[Cận] **Bạch Thu Thu:** #sợ Lẽ nào anh muốn tán tôi?

[Cận] **Bạch Thu Thu:** Đại ca, thực ra tôi là nhân yêu...

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** ...

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Mẹ nó, không muốn thì quên đi!

Hóa ra cậu ta muốn nghỉ game nên ngồi đây phát tiền! Phong Thệ hiểu ý, cười khẽ. Nhưng mà acc tí hon kia thật thú vị, có người tặng không tiền cũng không muốn, vì vậy, anh gửi một câu lên kênh Cận.

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** [Bạch Thu Thu], cậu cần sư phụ không?

[Cận] **Bạch Thu Thu:** #chớp mắt Anh muốn nhận tôi sao?

Lúc này Diệp Cốc Vũ mới nhận ra Phong Thệ đứng ở đó, phản ứng đầu tiên là rút kiếm ra, phản ứng thứ hai là “Mẹ nó, giờ ông đây đang khỏa thân!”, phản ứng thứ ba là “Mẹ nó, may là Đạo Hương Thôn không cho phép giết người!”

Trong nháy mắt, Diệp Cốc Vũ vào tư thế sẵn sàng đối đầu với Phong Thệ, vì vậy giận dữ nói với loli kia: Bạch Thu Thu, cậu cần sư phụ chứ gì? Đá hấn ta, tôi nhận cậu!

[Cận] **Bạch Thu Thu:** *chỉ tay* ô sư phụ của người ta trống không, có thể bá cả hai người nha~

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Chỉ bá tôi thôi, cho cậu 5W lễ gặp mặt!

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Bạch Thu Thu, tên sư phụ này sắp nghỉ game rồi, di sản toàn bộ cho tôi rồi. Bá tôi có lời hơn.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** #giận Ông đây nói cho anh di sản lúc nào?

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Vừa này.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Ông đây chỉ nói cho Yêu ca!

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Không sai.

Diệp Cốc Vũ ngẩng đầu, lần đầu tiên hắn chú ý tới tên bang hội trên đầu Phong Thệ — Mafia.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Mẹ kiếp! Anh chính là...

[Cận] **Biểu tình:** [Phong Thệ Tình Trú Hải] nhẹ nhàng xoa đầu [Diệp Cốc Vũ]

[Cận] **Bạch Thu Thu:** Khẽ xoa đầu chó, khẽ mỉm cười ~()/~ Clap clap clap

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** [Bạch Thu Thu] Câm miệng!

[Cận] **Bạch Thu Thu:** Nhị sư phụ # thương cảm # thương cảm

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Sao tôi lại là nhị sư phụ?

[Cận] **Bạch Thu Thu:** Bởi vì con đã bá đại sư phụ trước rồi #mi

Ờờ mờ! Ngay cả acc nhỏ cấp 5 cũng nịnh bợ như thế! Diệp Cốc Vũ nhấn phim “V”, ngồi xuống tại chỗ.

Trên màn hình hiện ra lời mời tổ đội: [**Phong Thệ Tình Trú Hải**] **mời bạn vào đội.**

Từ chối.

Lại mời.

Lại từ chối.

[Cận] **Bạch Thu Thu:** Nhị sư phụ vào đội đi mà~ Đại sư phụ nói sẽ mang con đi làm nhiệm vụ, người cũng là sư phụ con mà~

Trên màn hình lại xuất hiện lời mời.

Diệp Cốc Vũ do dự một chút, nhấn chấp nhận.

Dòng tin tức hệ thống màu vàng xuất hiện: **Bạn gia nhập bang [Mafia]**

Chờ một chút? Vừa rồi không phải mời tổ đội sao???

Lúc này, Diệp Cốc Vũ hận không thể chặt tay mình, hoặc móc mắt mình luôn.

[Bang] **Vũ Đê Dương Liễu:** Oa, lại có thêm một người, hôm nay thật nhiều người mới~

[Bang] **Không vào luân hồi:** Nội quy bang: Con gái báo số đo ba vòng, con trai báo độ dài~

[Bang] **Bạch Thu Thu:** ~()/~ Clap clap clap Chào mọi người, tôi cao 172.

[Bang] **Hồi Mã Thương:** Cái này... Quá là thô dài.

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Lâu trên, đó không phải là trọng điểm...

[Bang] **Hồng Nhạn Vu Phi:** Người mới thuần khiết như thế này thực sự là con trai sao?

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** Trọng điểm rõ ràng là một tên con trai không ngờ lại đáng yêu như thế...

[Bang] **Thiên Tru Cửu Giới:** Mẹ nó! Lẽ nào các cô đều không phát hiện ra Diệp Cốc Vũ vừa vào bang sao? Người nào nhận hấn?

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Tôi thì làm sao?

[Bang] **Thiên Tru Cửu Giới:** Bang này là bang PVE hòa bình, không nhận loại phần tử chuyên đi gây sự.

Vốn tay Diệp Cốc Vũ đã đặt trên nút “rời bang” rồi, nhưng thấy câu nói kia của Thiên Tru Cửu Giới làm nảy sinh tâm lý phản nghịch: “Anh càng muốn ông đây rời bang, ông đây càng không rời.”

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** Bang chủ, anh giúp Lạc Lạc Tiểu Tiên đánh nhau không phải hăng hái nhất hội sao? Tại sao không chê em gái kia thích gây chuyện thị phi? #ngoáy mũi

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Đúng thế, anh chỉ cho phép mình mình giận dữ vì người đẹp sao? Phân biệt đối xử nam và nữ~

[Bang] **Thiên Tru Cửu Giới:** Mẹ nó! Rốt cuộc ai mới là người phân biệt đối xử nam nữ...

[Bang] **Thiên Tru Cứu Giới:** Ai mẹ nó vừa đá Lạc Lạc Tiểu Tiên ra khỏi bang, dám không biết xấu hổ mở miệng...

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** Bang chủ, anh có ý kiến gì với tôi sao?

[Bang] **Thiên Tru Cứu Giới:** Không dám...

[Bang] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** [Diệp Cốc Vũ] đã bỏ tà theo chính, mọi người đừng kì thị cậu ấy.

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Kiên quyết ủng hộ đại thần!

[Bang] **Hồng Nhạn Vu Phi:** Chào mừng tới Hạo Khí Minh!

[Bang] **Thiên Tru Cứu Giới:** Đờ mờ!

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** Lầu trên là phần tử thích gây sự, mời ra ngoài!

[Bang] **Bạch Thu Thu:** ~()/~ Mời ra ngoài~

[Bang] **Thiên Tru Cứu Giới:** Đờ mờ! [Bạch Thu Thu] Ra đây đấu tay đôi!

[Bang] **Bạch Thu Thu:** Người ta mới có cấp 5 thôi #thương cảm # thương cảm.

Phong Thệ nhìn vài người lèo tèo trong đội: Diệp Cốc Vũ, Bạch Thu Thu, còn có mình mở song song hai acc Vạn Hoa và Thất Tú. Vì vậy, anh gõ chữ trên kênh Bang: Thiên Tru, đổi T vào đội, đi hàng ngày.

Thiên Tru tiến vào, sau đó thấy trong đội có hai thầy trò Diệp Cốc Vũ và Bạch Thu Thu thì lập tức rời đội.

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Đồ đệ, bọn sư phụ đi đánh hàng ngày trước, con tự mình làm nhiệm vụ tới cấp 18 đi, sư phụ đưa con đi Tam Tài Trận.

[Đội] **Bạch Thu Thu:** Đại sư phụ, con không cần cày level gấp đâu, con tự mình làm nhiệm vụ thăng cấp được~

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Được.

[Đội] **Bạch Thu Thu:** Chào đại sư phụ, chào nhị sư phụ =3=

Loli bé nhỏ cấp 5 rời đội, trong đội chỉ còn lại ba acc.

[Bang] Phong Thệ Tình Trú Hải: Thiên Tru, cậu mà không vào đội thì tiếp tục làm thành viên dự bị trong đoàn phó bản.

Thiên Tru vào đội.

[Bang] Phong Thệ Tình Trú Hải: 4=1, tuyển một DPS tùy ý.

Đậu phụ nhỏ vào đội.

Sau khi năm người đứng trước mặt boss đầu tiên của Độc Thần Điện, Đậu phụ nhỏ rên một tiếng —

[Đội] Đậu phụ nhỏ: Đại thần, anh mở hai acc đi hàng ngày à!

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Nếu không thì sao phải gọi Thiên Tru đi T.

[Đội] Thiên Tru Cửu Giới: Cậu, cậu, cậu, cậu, cậu, cậu mở hai acc còn chưa tính, còn mang theo một tên ăn bám không trang bị!

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Ông đây có trang bị!

Thiên Tru Cửu Giới nhìn Diệp Cốc Vũ toàn thân mặc trang bị cấp 10 bán trong tạp hóa màu sắc sặc sỡ, chỉ cảm thấy đau đầu vô cùng.

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Được rồi, chuẩn bị mở Boss. Acc Thất Tú tôi sẽ qua gia tăng một chút, Thiên Tru, cậu chú ý mở Sơn, Hồ, Phù Dao.

[Đội] Thiên Tru Cửu Giới: ...

[Đội] Đậu phụ nhỏ: Bang chủ, lần đầu tiên em thấy đồng cảm với anh...

12. Chương 12: Đầm Hắc Long

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Bốn người lẫn lộn va chạm cuối cùng cũng đánh xong bí cảnh hằng ngày, ngoại trừ thỉnh thoảng nghe thấy

tiếng Thiên Tru sắc sắc, Diệp Cốc Vũ lại dị thường an tĩnh.

Sau khi độc thi trước mặt Boss 3 biến mất, Thiên Tru đột nhiên rời đội, chỉ lưu lại một câu trong kênh Cận: Tôi đi làm Q ngày ở Đầm Hắc Long.

Mỗi ngày có năm bí cảnh thay phiên nhau, còn nhiệm vụ phe lúc nào cũng chỉ có Đầm Hắc Long. Hôm nay, bí cảnh ngày là “Độc Thần Điền” mới mở trên bản đồ Đầm Hắc Long, mọi người đều có thói quen làm hai Q này cùng lúc.

Nếu là Diệp Cốc Vũ trước đây, tất nhiên hắn sẽ giống như Thiên Tru, lập tức rời đội chạy thẳng tới Đầm Hắc Long. Thế nhưng hôm nay hắn ngăn cả người, bởi vì hắn đã không còn trang bị phe nữa rồi.

PVE và PVP trong Kiếm tam bao gồm hai bộ kỹ năng, trang bị cũng khác xa nhau. Nếu như bạn mặc trang bị phó bản đi đánh nhau, hiển nhiên là da giòn không gì sánh được, một phát là gục. Nếu bạn mặc trang bị phe đi đánh Boss, thương tổn đánh ra căn bản chỉ là gãi ngứa. Trang bị đi phó bản có thể kiếm được, nhưng trang bị phe tốn nhiều thời gian. Cho nên hiện tại, đối với đại gia Diệp mà nói, dù dùng bao nhiêu tiền cũng không thể kiếm ra một bộ trang bị phe ngon trong thời gian ngắn được.

Đậu phụ nhỏ liếc mắt cũng nhìn ra tâm tư của Diệp Cốc Vũ, gõ chữ trên kênh Đội: PVP chơi có gì vui, kiếm trang bị thì chậm, cậu tới bao đoàn chúng tôi đi, nếu như vận khí tốt có khi còn đánh một lần ra đủ bộ Sĩ Linh(1) luôn.

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Đậu phụ nhỏ, cô đúng là không buông tha cho tất cả cơ hội tìm kiếm ông chủ.

[Đội] Đậu phụ nhỏ: Về chút tiền bao đoàn này, em tin đại gia mới không thêm quan tâm (^)

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Hiện tại Diệp Cốc Vũ là thành viên trong bang, em không thể bắt nạt cậu ấy.

[Đội] Đậu phụ nhỏ: Hừ, em mới không hiếm lạ tên này! (^)

Hai người nói qua đáp lại náo nhiệt, trong bang đột nhiên phát ra tin tức hệ thống: [Diệp Cốc Vũ] cống hiến cho bang 19W vàng.

[Bang] Hồi Mã Thương: Mẹ nó!

[Bang] Không vào luân hồi: Đại gia đúng là đại gia, quá hào phóng!

[Bang] Hồng Nhạn Vu Phi: = = Xảy ra chuyện quái gì thế?

[Bang] Bạch Lộ Vị Hi: Ôi, bang chúng ta rốt cuộc cũng qua những ngày ăn sương uống gió rồi sao?

[Bang] Lưu Tình: Tiểu nhân sao dám...

[Đội] Đậu phụ nhỏ: Tiểu Diệp Tử! Đây là phí bao đoàn sao... Chảy nước miếng...

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Đờ mờ! Đừng gọi ông đây là Tiểu Diệp Tử!

[Đội] Đậu phụ nhỏ: Ngạo kiều tặc mao thụ, cậu không nên chối *xoa cằm*

[Đội] Diệp Cốc Vũ: ...

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Tôi nhớ rõ cậu nói sẽ tặng tôi 19W vàng đó mà?

Diệp Cốc Vũ đen mặt, nhả rời đội, giống như Thiên Tru, cũng lưu lại một câu ở kênh Cận: Đi Đầm Hắc Long.

Diệp Cốc Vũ cười đại điều bay đến điểm nhận nhiệm vụ, mới ra đến cửa doanh địa Hạo Khí đã thấy Thiên Tru Cửu Giới và Ngạo Thế Lâm Phong đánh nhau âm ẩm.

Kẻ thù vừa nhìn thấy bóng nhau là đổ mắt, tuy rằng nhìn tên Thiên Tru đúng là rất không thuận mắt, nhưng mà còn hơn mỗi hận hack nick sâu như biển, về chuyện không vừa mắt cứ tạm thời quên đi. Vì vậy, Diệp Cốc Vũ tự động đặt mình vào cùng phe với Thiên Tru.

Ở cửa doanh địa có rất nhiều người, nhưng hầu hết đều vội vàng làm nhiệm vụ, vừa ra khỏi doanh địa đã vội vã leo lên ngựa chạy thẳng tới điểm đến, Thiên Tru cùng Ngạo Thế đánh nhau cũng chẳng mấy ai nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Diệp Cốc Vũ biết mình không có trang bị, xông vào đó đảm bảo một chiêu là chết luôn. Hắn chỉ có thể đứng một bên nhìn chằm chằm cột máu của hai người, trong lòng yên lặng nguyên rủa Ngạo Thế bị tụt máu chết tươi.

Thiên Sách da dày thịt béo, chân dài linh hoạt, đánh không lại thì có thể chạy, tuyệt đối là Dã chiến vương giả, thế nhưng hết lần này tới lần khác, Thiên Tru cứ nghĩ rằng có thể giết chỉ huy phe Ác Nhân Cốc dưới cây thương của mình, dù mất thấy máu mình còn có xú cũng không chạy. Thuần Dương dù da giòn, nhưng nhiều kỹ năng khổng chế, mà khuyết điểm lớn nhất của Thiên Sách là năng lực phản khổng chế kém, thao tác của Ngạo Thế không tệ, kéo Thiên Tru chơi thả diều đánh du kích(2), hai người nhất thời không phân thắng bại.

Cột máu còn một ít, trận PK tiến vào trạng thái gay cấn, dường như phóng một chiêu nữa là lập tức quyết định thắng bại. Nhưng mọi người đừng quên, Thuần Dương còn có một kỹ năng vô cùng vô liêm sỉ — tên khoa học là “Trần Sơn Hà”, tục xưng “Vô địch”. Nếu là đánh chơi học hỏi, Trần Sơn Hà đáng ghét này được liệt vào những kỹ năng bị mọi người cấm dùng. Nhưng đây là PK dã ngoại, quy củ gì đó ai thèm tuân theo. Ngạo Thế đương nhiên sẽ không cam chịu làm đồ ngốc, vì vậy hắn không phụ sự mong đợi của mọi người, xuất ra kỹ năng vô sỉ đến cùng cực của mình — Trần Sơn Hà!

Trần Sơn Hà, Ngạo Thế Lâm Phong có 8 giây vô địch.

Cửu Chuyển Quy Nhất, Thiên Tru bị dính 4 giây choáng.

Tử Khí Đông Lai, Thao Quang Dưỡng Hối, Ngạo Thế bùng nổ khai hỏa toàn bộ kỹ năng, chiêu tiếp theo là có thể tiễn Thiên Tru về doanh địa ngắm trăng.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, một bóng hình màu vàng lấp lánh đột nhiên nhảy ra từ doanh địa, đâm vào cúc hoa của Thiên Tru một phát “Tham Mai”, khổng chế của Thuần Dương bị giải rồi.

Trên người Diệp Cốc Vũ không có trang bị gì, đánh cũng không tạo ra thương tổn, thế nhưng may mà kỹ năng giải khổng chế không quan trọng trang bị.

Thiên Tru có thể di chuyển, lập tức quay sang đánh Ngạo Thế, nhưng rất không may, chiêu Lương Nghi Hóa Hình đã đánh ra mất rồi.

[Cận] Ngạo Thế Lâm Phong: [Ngạo Thế Lâm Phong] thành công giết chết [Thiên Tru Cửu Giới]

[Cận] Ngạo Thế Lâm Phong: [Ngạo Thế Lâm Phong] thành công giết chết [Diệp Cốc Vũ]

Diệp Cốc Vũ nằm trên mặt đất bủn rủn.

[Cận] Diệp Cốc Vũ: [Thiên Tru Cửu Giới] Anh là đồ khùng sao? Ông đây đã giải khổng chế cho anh rồi mà còn không biết đường nhanh chóng mở Sơn Hổ ra chạy trốn? Đánh Đột qua đó làm gì, muốn chết sao?

[Cận] Thiên Tru Cửu Giới: ...

[Cận] Ngạo Thế Lâm Phong: Diệp Cốc Vũ, cậu thật không có tiền đồ, chuyển phe còn vào một cái bang bé xú.

[Cận] Thiên Tru Cửu Giới: Bang nhỏ thì sao? Mà có bản lĩnh thì cũng tới đây xem?

[Cận] Ngạo Thế Lâm Phong: Ha ha, Mafia các người thật đúng là rác rưởi nào cũng nhặt.

Ngạo Thế Lâm Phong vừa dứt lời, trên người nảy ra một dòng chữ đỏ như máu: “Dương Minh Chỉ -6000”

Ngạo Thế phản xạ muốn tránh, nhưng đã không còn kịp nữa rồi, vừa nảy đánh xong hắn quên không ngồi xuống hồi máu, bị một phát Dương Minh Chỉ đâm chết.

[Cận] Phong Thệ Tình Trú Hải: [Phong Thệ Tình Trú Hải] thành công giết chết [Ngạo Thế Lâm Phong]

Ba cổ thi thể nằm dài trên mặt đất nhất tề ngẩng đầu nhìn, một Hoa ca toàn thân đồ đen đứng xa xa ở cửa trận doanh, ngòi bút trong tay dường như còn vấy máu.

A... Không thể không nói, kỹ thuật của đại thần luôn luôn tốt.

[Cận] Phong Thệ Tình Trú Hải: Xin lỗi, trượt tay.

Trượt tay thật tốt! Thiên Tru sướng như tiên, châm chọc Ngạo Thế —

[Cận] Thiên Tru Cửu Giới: Diệp Cốc Vũ vào bang chúng tôi thì là người của chúng tôi, tất nhiên chúng tôi sẽ che chở, không giống đám chó điên các người, cả ngày cắn tới cắn lui, còn lục đục nội bộ.

[Cận] Ngạo Thế Lâm Phong: Được, chúng mày chờ đấy.

Dùng đầu ngón chân để nghĩ cũng biết, Ngạo Thế muốn gọi người giúp đỡ.

[Cận] Diệp Cốc Vũ: Chờ chứ, sẽ chờ.

[Cận] Thiên Tru Cửu Giới: Ai sợ ai.

Còn đại thần, anh không quan tâm tới lời khiêu khích của Ngạo Thế, bình tĩnh xoay người về doanh địa, Thần hành chạy trốn.

[Bang] Thiên Tru Cửu Giới: Này! Phong Thệ! Cậu không có nghĩa khí!

[Bang] Phong Thệ Tình Trú Hải: Các cậu muốn đấu 2 vs 20 sao?

[Bang] Diệp Cốc Vũ: ...

[Bang] Phong Thệ Tình Trú Hải: Nghe lời tên đó sẽ có tiền sao?

[Bang] Thiên Tru Cửu Giới: ...

[Bang] Phong Thệ Tình Trú Hải: Có ngu mới không đi.

[Bang] Đậu phụ nhỏ: Phụt... Dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng mà thấy đại thần thật lợi hại...

Hai người vì bị nói là ngu nhìn nhau, cậu nhìn tôi, tôi nhìn cậu, sau đó cùng nhau nhún “Hồi sinh về doanh địa”.

Tình bạn của đàn ông đơn giản vậy thôi, dường như chỉ vì có chung một kẻ thù, hợp tác với nhau đột nhiên trở thành vô địch. Trải qua chuyện này, quan hệ giữa Diệp Cốc Vũ cùng Thiên Tru Cửu Giới có vẻ thay đổi hẳn, cùng chung một mục tiêu là khiến đám chó điên Quân Lâm kia kinh ngạc.

[Bang] Thiên Tru Cửu Giới: Sau này chú theo anh đi PVP đi, trang bị có thể gom dần! Phải cho đám Quân Lâm khốn kiếp đó đẹp mặt!

[Bang] Diệp Cốc Vũ: Chỉ dựa vào kỹ thuật PK này của anh? Anh theo tôi có khi còn hợp lý hơn!

[Bang] Thiên Tru Cửu Giới: Chú em trước đây chỉ ỷ vào trang bị tốt, đánh thật chưa biết được ai thắng ai thua đâu!

[Bang] Diệp Cốc Vũ: Đờ mờ! Đừng nhắc đến trang bị với tôi!

[Bang] Phong Thệ Tình Trú Hải: Thực ra tôi vẫn muốn nói, bị hack nick tìm trung tâm phục vụ khách hàng có thể kiếm lại trang bị của mình.

[Bang] Diệp Cốc Vũ: ...

*Chú thích:

(1) Trang bị Si Linh:

(2) Chơi kiểu thả diều đánh du kích: tức là giữ khoảng cách cố định với đối phương, đánh trong tầm xa, không để đối phương tới gần. Phái thường chơi kiểu này là Thuần Dương Thái Hư, Vạn Hoa Hoa Gian, Đường Môn.

13. Chương 13: Hoạt Động Bang Hội

Acc của đại gia Diệp là VIP bạch kim, cô nhân viên chăm sóc khách hàng ở đầu dây bên kia đương nhiên phải vô cùng dịu dàng, sau khi nhận đầy đủ số chứng minh nhân dân và ghi lại giá trị trong một tháng gần nhất, cô thông báo hẳn phải kiên trì đợi xét duyệt, còn thiện ý nhắc nhở rằng không có dịch vụ tìm lại vật phẩm và tiền bạc. Đại gia Diệp tất nhiên sẽ không quan tâm đến mấy đồng lẻ đó.

Tất cả mọi chuyện dường như đang phát triển theo chiều hướng tốt.

Đồ đệ bé nhỏ mới nhận Bạch Thu Thu cuối cùng cũng ra khỏi Đạo Hương Thôn, bắt đầu điểm đến giang hồ đầu tiên của cậu — Dương Châu Thất Tú Phường.

Không sai, suy cho cùng thì Bạch Thu Thu vẫn là một nhân yêu, tất nhiên phải tham gia môn phái gây sóng to gió lớn nhất Kiếm Tam — Thất Tú Phường!

Lúc này, Diệp Cốc Vũ nhìn loli bé nhỏ màu hồng phấn xoay xoay trước mặt hẳn, vô cùng muốn nhấn vào nút “Đoạn tuyệt” quan hệ thầy trò với tên kia.

[Bang] **Bạch Thu Thu:** Nhị sư phụ ~()/~ Có phải con vừa dễ thương vừa đáng yêu không~

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** ...

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** Phụ... Tiểu Bạch, sao lại gia nhập vào Thất Tú Phường của chúng tôi rồi?

[Bang] **Bạch Thu Thu:** Không phải đại sư phụ nói trong bang thiếu Thất Tú sao (_)?

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Hóa ra cũng bị đại thần lừa dối!

[Bang] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Tiểu Bạch nói trước đây chơi WOW, cậu ấy là buff, tôi nghĩ thao tác hẳn không tệ, chuẩn bị bồi dưỡng làm buff chủ lực cho bang.

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Đáng ghét(1)! Cái kiểu vừa trả lời vừa mắng khéo này!

[Bang] **Hồng Nhạn Vu Phi:** Phụt... Nói ra thì bang ta buff chủ lực đều là yêu tú nhỉ...

[Bang] **Lưu Tình:** Thời điểm này có phải nên giúp các cô không @Nguyễn Mai Chi.

[Bang] **Nguyễn Mai Chi:** Tôi vô tội trúng đạn...

[Bang] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Được rồi, Diệp Cốc Vũ, trang bị PVE của cậu thế nào rồi? Tới Trường An tôi xem nào.

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Để làm gì?

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Đương nhiên là để điều! Giáo! Cậu!

[Bang] **Hồng Nhạn Vu Phi:** Lầu trên là chân tướng!

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** Tôi tới giúp các cậu @Cọc gỗ Trường An.

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Đờ mờ, ông đây đang điều giáo đệ tử, không rảnh! #khóc

[Bang] **Bạch Thu Thu:** Nhị sư phụ, con có thể tự mình làm nhiệm vụ thăng cấp #thương cảm.

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Không được, tôi nói đã mang cậu đi kéo là sẽ mang cậu đi.

Diệp Cốc Vũ không để ý tới kháng nghị yếu ớt của Bạch Thu Thu, kiên trì kéo cậu tới cửa phó bản cấp 30 “Lăng Tiêu Hiệp”.

Tổ đội vừa mới tiến vào phó bản, tin mật của Phong Thệ đã nhảy ra ——

[Phong Thệ Tình Trú Hải] nói với bạn: Đêm nay tám giờ phó bản hoạt động bang, nhớ tới.

Diệp Cốc Vũ nhúc nhai, chỉ đáp lại một tiếng “ừ”.

Lại nói, Phong Thệ kéo hẳn vào bang khi hẳn nghèo túng nhất bắt kể những hiểm khích trước đây, trong lòng hẳn vẫn có chút ngại ngùng. Về đoạn thời gian ngày trước đuổi giết Phong Thệ, giờ nhớ lại, hẳn thấy thật buồn cười. Hai người rốt cuộc có thâm cừu đại hận gì? Diệp Cốc Vũ cố gắng hồi tưởng, mãi mới nghĩ ra lúc ở Đàm Hắc Long bị một Vạn Hoa bắn chết, sau đó chính là đuổi theo giết hẳn không tha.

Nhìn loli bé xinh màu hồng phấn hăng hái xông lên phía trước, Diệp Cốc Vũ đưa ra một quyết định gian nan: Tuy rường bang Mafia ngay cả đi chiến trường cũng không lập nổi đủ một đoàn, thế nhưng bang chúng rất tốt bụng, sau này có thể an tâm ở trong bang bèo bọt này!

Diệp Cốc Vũ xiết tay, thấm thiết nghĩ rằng mình đã hi sinh rất lớn.

Buổi tối tám giờ, Diệp Cốc Vũ vào đoàn 25 người đi Anh Hùng Địch Hoa của bang. Phong Thệ ở trong YY sắp xếp nhân lực, quả nhiên thanh âm chỉ huy giống hệt lúc hẳn bao đoàn. Thẳng tới tận lúc này, Diệp Cốc Vũ mới có cảm giác “vị chỉ huy Yêu ca” và “tên Vạn Hoa bị truy sát” kia là cùng một người.

Trang bị của Diệp Cốc Vũ không tốt, lại chỉ mới đi một lần Địch Hoa thường, hẳn mặc vào phó bản hoàn toàn là trang bị trắng (*trang bị chưa khảm đá, chưa tính luyện*). Trước đây trong bang có một Tàng Kiếm là Vạn Cửu Gia, trang bị được luyện không tệ. Nhưng hôm nay Diệp Cốc Vũ bị mạnh mẽ rape, lần đầu tên trở thành DKP(2) âm 100.

Đêm nay, sau khi boss Vệ Tê Ngô cuối cùng ngã xuống, Hồi Mã Thương đi tới sờ một cái, nhặt được ba tấm thẻ: Thiếu Lâm, Ngũ Độc, Tàng Kiếm.

[Đoàn] Nguyễn Mai Chi: Mẹ nó, chặt tay [Hồi Mã Thương] đi, tay đen thế!

[Đoàn] Thiên Tru Cửu Giới: Chặt tay!

[Đoàn] Mặc Thiển Thiển: Chặt tay!

[Đoàn] Đậu phụ nhỏ: Đâu có thẻ của Vạn Hoa!

[Đoàn] Bạch Lộ Vị Hi: Đâu có thẻ của Thất Tú!

[Đoàn] Lưu Tình: Đâu có thẻ của Thuần Dương!

[Đoàn] Thiên Tru Cửu Giới: Đâu có thẻ của Thiên Sách!

[Đoàn] **Không vào luân hồi:** Người dân phái nhỏ Thiếu Lâm Tự biểu đạt không hề có áp lực~ #khó

[Đoàn] **Hồng Nhạn Vu Phi:** Miêu Cương Ngũ Tiên Giáo phát điện mừng!

Bạch Lộ theo thường lệ mở mic chia trang bị: Cửa Thiếu Lâm ai muốn? Cái gì, các người có hai cái rồi còn muốn? Có phải giấu diếm đem bán hay không? Ngũ Độc thì sao? Hồng Nhạn có hai cái rồi, lấy bình mana hay không? Cái gì, cô không chơi Độc Kinh? Tàng Kiếm đâu, được rồi, tôi biết rồi, Diệp Cốc Vũ, cậu cứ tiếp tục nằm im chịu rape đi...

Bạch Lộ dựa theo DKP để phân xong, mọi người lập tức giải tán, ai chưa làm hàng ngày thì đi làm, ai đi chiến trường thì đi chiến trường.

Tuy rằng đều có hoạt động cá nhân, nhưng đa số mọi người vẫn ở trong YY bang nói chuyện phiếm. Phong Thệ nói: Thứ tư tiếp tục khai hoang A Tát Tân, không có tình huống đặc thù thì không được vắng mặt.

Trên mic một đồng người kêu rên.

Lưu Tình hỏi: Không phải mới đá Lạc Lạc Tiểu Tiên sao, các anh đã tìm được Thất Tú mới rồi à?

Bạch Lộ cười: Nè, các cô tình cảm sâu nặng thế à, còn nhớ tới cái gì Tiên? Thao tác như vậy mà cũng được nhiều người nhớ thương?

Đậu phụ nhỏ nói tiếp: Bởi vì người ta là em gái đáng yêu biết làm nũng nha...

Lưu Tình bất đắc dĩ: Nào dám thương nhớ, Thái Hậu vạn tuế vạn tuế trăm triệu tuế!

Bạch Lộ hừ một tiếng, tiếp tục nói: Tôi tất nhiên đã tìm được người thay thế, ngày mai sẽ có tin, các cô có biết Ôn Du của Thanh Sơn Bất Cải không?

Lưu Tình kinh ngạc: Tôi nhớ rõ Ôn Du là buff Tú chủ lực của Thanh Sơn Bất Cải mà... Sao mà cô kéo tới được?

Bạch Lộ đắc ý nói: Sơn nhân tự có diệu kế!

Mọi người trò chuyện, bất tri bất giác đã tới mười hai giờ. Số người trên YY chậm rãi giảm dần, Phong Thệ từ lúc thông báo lệnh khai hoang đã rời mạng.

Khi mọi người đang buồn ngủ, định chúc ngủ ngon nhau, trên kênh thể giới đột nhiên nảy ra một loạt thông báo thành tựu “Qua ải” màu vàng.

Lưu Tình nhận ra ngũ giáp(3) đều ở trong đội PVE của một bang Ác Nhân Cốc, thành viên của “Thanh Sơn Bất Cải”.

Kênh Thế Giới nhất thời bị một loại ước ao đổ kị của người qua đường bao phủ: “Qua cái đầu mày”, “XXX phát điện mừng”...

Lưu Tình mở mic nói: Hình như Thanh Sơn Bất Cải vừa qua ả A Tát Tân.

Hồi Mã Thương tiếc nuối nói: Mất thủ giáp(4) rồi...

Thiên Tru Cửu Giới mới từ chiến trường trở về đột nhiên gọi trên YY bang hội: Phong Thệ đâu? Phong Thệ đâu? Out rồi? Mẹ nó! Ông đây đi báo cho cậu ta...

Diệp Cốc Vũ cả đêm treo máy trên YY chính trang bị nhện không được mở mic hỏi: Xảy ra chuyện gì?

Lưu Tình nói: Dân PVE chúng tôi tranh ngũ giáp cũng giống dân PVP các cậu cày chiến giới 14 vậy, đều là chuyện quan trọng nhất. Giờ đã có thủ giáp, có thể nói từng cuối tuần tiếp theo còn có thể đánh thắng Boss một lần. Vậy nên bang chúng ta nhất định phải khai hoang thành công, không phải...

Diệp Cốc Vũ nói tiếp: Không phải ngũ giáp sẽ không có thành tựu sao?

Bạch Thu Thu luyện cấp đêm khuya cũng chen vào nói: Có phải không có đại sư phụ thì khó qua ngũ giáp hay không...

Đột nhiên, Thiên Tru Cửu Giới đã out lại quay về, lập tức đè xuống thanh âm không lớn lắm của Bạch Thu Thu: Bạch Thu Thu, cậu bớt miệng quạ đen đi, Phong Thệ sao có thể làm chúng ta mất ngũ giáp!

Bạch Lộ bật cười: Bang chủ chúng ta tuy rằng hơi ngu ngốc, nhưng mà thời khắc máu chốt vẫn biết cổ vũ nhân tâm~

Lưu Tình cũng nói: Tôi cũng tin vào bang mình.

Bạch Thu Thu oan ức nói: Không phải tôi chỉ đang giả thiết một chút thôi sao...

Thiên Tru Cửu Giới: Bạch Thu Thu, cậu câm miệng! Nói nữa ra ngoài solo!

Bạch Thu Thu: Solo ư? Người ta mới cấp 38 thôi...

***Chú thích:**

- (1) Nguyên văn là “Thổ diễm”, đồng âm với đáng ghét.
- (2) DKP: hệ thống điểm của phó bản.
- (3) Ngũ giáp: Năm ID đầu tiên đạt được thành tựu của Ân Nguyên Hội sau khi hạ boss phó bản.
- (4) Thủ giáp: Các ID thuộc đoàn đội đầu tiên hạ được boss phó bản.

14. Chương 14: Đồi Bên Trao Nhận

Khi Phong Thệ login lần nữa đã là ba giờ sáng.

Acc của anh đang đứng tại cửa chủ thành Trường An, vừa quay người đã thấy một bóng dáng quen thuộc đứng bên cửa hông: Diệp Cốc Vũ đang đánh cọc gỗ.

Anh đi qua, mở xem trang bị của Tàng Kiếm: Hai món Nam Hoàng, ba món Si Linh, một món loại khác, tất cả đều khảm đủ đá, tinh luyện đủ sao, ép đủ phụ ma.

[Cận] Phong Thệ Tình Trú Hải: [Diệp Cốc Vũ] trang bị của cậu lên thật nhanh.

Diệp Cốc Vũ hiển nhiên là vô cùng sửng sốt, quay đầu nhìn trái nhìn phải, mất nửa ngày mới nhận ra người trước mặt là ai.

[Cận] Diệp Cốc Vũ: ??

[Cận] Diệp Cốc Vũ: Không phải anh out rồi sao?

[Cận] Phong Thệ Tình Trú Hải: Vừa mới onl.

Nhìn cái tên Tàng Kiếm ngày trước còn đem ép bộ trang bị trắng đến tinh luyện mãn cấp ở đối diện, Phong Thệ không khỏi có chút tấm tắc.

[Cận] Phong Thệ Tình Trú Hải: Ăn không ít canh Hảo Cầu(1) rồi hả?

[Cận] Diệp Cốc Vũ: Dù sao cũng chỉ cần tới sàn giao dịch trực tiếp mua.

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Chắc chỉ có mình cậu mới coi thương thành là miễn phí.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Gia có tiền! #khó

Phong Thệ đỡ trán.

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Tôi nhớ kĩ hôm nay cậu có không ít món 260, sao giờ còn mặc ba món Si Linh?

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Không phải nói trang bị này tốt hơn sao?

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Chỉ cần có hai món để lấy thuộc tính trang bị thôi, cậu có ba món nên tôi đề nghị cậu đổi.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Cái này?

Tàng Kiếm ở đối diện lập tức đổi một cái thắt lưng 260, Phong Thệ mở ra nhìn, phát hiện đai lưng này cũng được khảm với tinh luyện max. Phong Thệ không nói nên lời.

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Ngay cả trang bị không mặc mà cậu cũng...

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Không biết phải phối hợp trang bị thế nào nên tôi thẳng thắn tinh luyện toàn bộ rồi chậm rãi chọn~ ha ha~

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** ...

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Được rồi, cậu chờ một chút...

Diệp Cốc Vũ gửi ở kênh Cận hai dấu chấm hỏi, chợt nghe bên tai truyền đến âm thanh thử mic.

Hắn vẫn ở trong YY của bang hội, đám bang chúng lúc trước còn nói chuyện phiếm giờ đã logout đi ngủ hết, trong phòng chỉ còn mình hắn. Theo phản xạ tự nhiên mở YY ra xem, thấy đèn xanh trước nick Phong Thệ sáng lên.

Một giọng nam thoảng có chút khàn khàn truyền đến: “Đánh chữ quá phiền phức.”

Diệp Cốc Vũ “ừ” một tiếng, biểu thị tôi đang nghe.

Phong Thệ tiếp tục nói: “Nếu như đi một vòng Long Uyên Trạch mà ra Phá Nhạc Kiếm Y thì cậu có thể đổi lại thất lưng. Trang bị Nam Hoàng của cậu nhất thời không thể lấy lại được...”

Diệp Cốc Vũ ngắt lời anh: “Anh đối với ai cũng thế sao?”

Phong Thệ: “Hả?”

Diệp Cốc Vũ lầm bầm: “Thì...”, lắp bắp nửa ngày không xong, cuối cùng mới nói ra một câu không đầu không đuôi: “Anh hiểu biết nhiều còn...”

Phong Thệ thản nhiên nói: “Thói quen thôi.”

“Những người trong bang có vấn đề gì đều tìm đến tôi đầu tiên, nhất là đám con gái như Đậu phụ nhỏ, căn bản không muốn mất công tìm hiểu, tôi chỉ đành cố gắng không nhận lầm đệ tử thôi. Giờ phải nào cũng biết ít nhiều...”

Diệp Cốc Vũ bĩu mũi: “Một tên Vạn Hoa như anh có thể đánh được gì chứ?”

Phong Thệ nghe ra ý của hắn, không trực tiếp trả lời, chỉ nói: “Giờ nếu tôi dùng acc của cậu hẳn là có thể đánh tốt hơn cậu một chút.”

Thanh âm của Diệp Cốc Vũ cao lên tới tám độ: “Sao có thể, tôi đã luyện cả đêm đấy!”

“Chúng ta đổi đi?” Phong Thệ nhin cười, bổ sung một câu, “Nếu cậu không ngại đưa tài khoản cho tôi.”

“Đổi đi!” Diệp Cốc Vũ lập tức thêm bạn YY Phong Thệ, gửi ID và pass qua.

Hai người đều logout sau đó đăng nhập vào nick của đối phương.

Phong Thệ thoáng nhìn qua, điều chỉnh lại phím tắt một chút, nói: “Nick của cậu không thể đánh mục tiêu quá cao, đi đánh cộc gỗ cấp 80 đi.”

Diệp Cốc Vũ không có ý kiến, chỉ đứng một bên xem kịch vui.

Phong Thệ sắp xếp lại phím tắt tiện cho DPS, điều khiển Nhị thiếu Tàng Kiếm chạy tới chỗ cộc gỗ – kun đáng thương ngày ngày bị người ta rape.

...

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** 1.1W

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Oa a, Diệp ca ca thật mạnh quá đi!

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Diệp ca ca moah moah~

Không cần phải nói, chính bản thân hắn cũng chỉ có thể đánh được 8000! Tự tôn của Diệp Cốc Vũ bị tổn thương, lập tức dùng acc Phong Thệ cosplay bé loli ngu ngốc.

Người qua đường tình cờ nhìn thấy, ở kênh Cận yếu ớt lưu lại một dòng chữ: Quả nhiên mười Hoa ca chín người là yêu nhân...

Diệp Cốc Vũ càng đáng khinh hơn, trực tiếp để Vạn Hoa làm động tác bị đẩy ngã, nằm ra trên mặt đất.

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Tới đây đi, đừng vì em là bông hoa xinh đẹp mà thương tiếc em.

Phong Thệ đầu đầy hắc tuyến, để phòng ngừa hắn tiếp tục lấy nick mình ra làm chuyện không có liên hệ, anh lập tức đăng nhập nick mình, đập văng Diệp Cốc Vũ ra ngoài.

Diệp Cốc Vũ cười to trên YY: “Ai nha~ Đừng xấu hổ mà, bông hoa xinh đẹp!”

Phong Thệ khinh bỉ nói: “Cậu rảnh lắm sao?” Sau đó làm bộ như hiểu ra vấn đề, “Ừ đúng, hắn là rất rảnh, nếu không thì sao ba giờ sáng ngủ không ngủ mà thức đêm đánh cọc gỗ.”

Diệp Cốc Vũ giả vờ đáng thương: “Cũng tại tôi sợ níu chân các người khai hoang.”

Diệp Cốc Vũ nói cũng không có ý gì nhưng Phong Thệ lại sưng sốt không thôi, bởi vì anh chẳng có dự định dẫn hắn đi khai hoang: Trang bị miễn cưỡng đủ, thế nhưng cách di chuyển, cách đánh cùng độ quen thuộc Boss đều không có.

Suy nghĩ một lượt, anh không đành nhẫn tâm đả kích một thiếu niên tràn đầy nhiệt huyết suốt đêm luyện đánh, nói rằng: “Địch Hoa thường CD trước tiên lưu lại, ngày mai theo tôi đi đoàn lữ.”

“A?”

“Đoàn của bang hội phối hợp ăn ý đã sớm đập nát Boss rồi, cậu theo họ sẽ vĩnh viễn không biết sai để mà sửa, mới có thể phạm phải nhiều lỗi vô cùng kỳ quặc.”

“...”

“Vậy nên, giờ logout đi ngủ đi.”

“Hả?”

“Bạn sẽ không mong ngày mai đi được phân nửa thì buồn ngủ đâu.”

“ ... ”

Buổi chiều ngày hôm sau, Diệp Cốc Vũ hào hùng muôn triệu login.

Một nick xa lạ gửi tin mật cho hắn: Vào đội của tôi.

Diệp Cốc Vũ:??

Nick tên là “Hoàng Kim Thánh Y” đáp: Phong Thệ.

Diệp Cốc Vũ bỗng nhiên hiểu ra, nhấn vào tên anh, trong đoàn vừa tổ đội đủ nửa số người. Đội trưởng là một Thuần Dương tên Tiêu Thanh.

[Đoàn] Tiêu Thanh: Bạn của Phong Thệ à?

[Đoàn] Hoàng Kim Thánh Y: Đúng, chúng tôi cùng bang.

[Đoàn] Tiêu Thanh: Diệp Cốc Vũ? Hình như có chút ấn tượng... Tôi nhớ là người của Ác Nhân Cốc mà...

[Đoàn] A Mễ Thoát Ngã: Người của Quân Lâm đó.

[Đoàn] Lệ Phi Vũ: Ha Ha, đại gia Diệp Cốc Vũ đây mà, tiền lương được đảm bảo rồi!

Không ngờ mình nổi tiếng như vậy, Diệp Cốc Vũ có chút bay bổng.

[Đoàn] Diệp Cốc Vũ: Giờ tôi là người của Mafia.

[Đoàn] Tiêu Thanh: Mặc kệ bang gì, chỉ cần là bạn của Phong Thệ thì là bạn của tôi.

[Đoàn] Lệ Phi Vũ: Ông chủ lớn, cần trang bị của Tàng Kiếm không?

[Đoàn] Diệp Cốc Vũ: Tôi chỉ là người làm công #khốc

[Đoàn] Lệ Phi Vũ: #khinh bỉ # khinh bỉ.

[Đoàn] Hoàng Kim Thánh Y: Không có việc gì, DPS của cậu ta không bằng tôi, không phát tiền lương đâu.

[Đoàn] Diệp Cốc Vũ: Dựa vào cái gì chứ! #nộ

[Đoàn] Hoàng Kim Thánh Y: [Thái Nhất Trọng Kiếm] giống của cậu.

Diệp Cốc Vũ nhìn kỹ mới phát hiện Hoàng Kim Thánh Y này cũng là Tàng Kiếm, vì vậy gửi tin mật sang

Bạn nói với [Hoàng Kim Thánh Y]: Acc nhỏ của anh à?

[Hoàng Kim Thánh Y] nói với bạn: Không phải, là của bạn trong bang, giờ cậu ta AFK(2) rồi.

Bạn nói với [Hoàng Kim Thánh Y]:Nè, anh cố tình mở một acc Tàng Kiếm để lấy tiền lương của tôi phải không?

[Hoàng Kim Thánh Y] nói với bạn:Thế nào? Không có lòng tin vượt qua được tôi sao?

Bạn nói với [Hoàng Kim Thánh Y]: Ông đây có thể nghiền nát DPS của cả đoàn! #nộ

Biểu tình: [Hoàng Kim Thánh Y] nhẹ nhàng xoa xoa đầu [Diệp Cốc Vũ].

Bạn nói với [Hoàng Kim Thánh Y]:Mẹ nó!

[Hoàng Kim Thánh Y] nói với bạn: Bởi vì acc Vạn Hoa phải dẫn đoàn của bang hội.

Bạn nói với [Hoàng Kim Thánh Y]: Hả?

[Hoàng Kim Thánh Y] nói với bạn: Không phải vì muốn chiếm tiền lương của cậu.

Bạn nói với [Hoàng Kim Thánh Y]: ...

[Hoàng Kim Thánh Y] nói với bạn: Được rồi, cứ quyết định vậy đi.

Bạn nói với [Hoàng Kim Thánh Y]: Gì cơ?

[Hoàng Kim Thánh Y] nói với bạn: Đánh không lại tôi thì không có lương.

Bạn nói với [Hoàng Kim Thánh Y]: ...

***Chú thích:**

(1) Canh Hảo Cầu: loại canh xuất hiện trong “Anh hùng xạ điêu” của Kim Dung, nấu thịt chim cưu với lá sen, măng tươi, hoa đào, ứng với câu “Quan quan thư cưu. Tại hà chi châu. Yếu điếu thực nữ. Quân tử hảo cầu.” “Hảo cầu” ở đây có nghĩa là ước muốn được kết làm đôi.

(2) AFK: Away from keyboard, còn có thể hiểu là ngừng chơi game.

15. Chương 15: Mùi Jq

Khi nghe tin Thất Tú mới “Ôn Du” vào bang, Phong Thệ cùng Diệp Cốc Vũ còn đang phấn đấu trong Địch Hoa Thánh Điện.

Bạch Lộ trực tiếp kéo cô lên YY bang hội chào hỏi mọi người.

Cô bạn Ôn Du tuy rằng tên là Ôn Du nhưng phong cách chẳng khác gì “phóng khoáng, mạnh mẽ”.

Bang chủ đồ mồ hôi: “Thất Tú bang khác đều là em gái xinh đẹp yếu đuối, bang chúng ta toàn là yêu tú với Thái Hậu không dám trêu chọc, giờ vất vả lắm mới có một người tới, kết quả là một người như đàn ông lưng hùm vai gấu...”

Cô bạn Ôn Du nổi giận: “Kiếm Tam chỉ vì có mấy tên bang chủ tinh trùng thượng não như mấy người, danh tiếng của các bang chủ phu nhân mới xấu như vậy!”

Mọi người phì cười.

Bạch Lộ tò mò chạy tới chen ngang: “Các cậu có biết vì sao Ôn Du lại tới bang chúng ta không?”

Mọi người đều cầu chân tướng.

Bạch Lộ nhin cười nói: “Hôm đó cô ấy đăng quảng cáo trên kênh thể giới: Tìm đoàn thu nhận, chỉ có hai yêu cầu duy nhất, một là có thể lấy được ngũ giáp, hai là không có phu nhân.”

Mọi người cười sảng sặc.

Trong Kiếm Tam, bang chủ phu nhân, đội trưởng phu nhân, chỉ huy phu nhân đều là một cụm từ vô cùng kì diệu. Từ các cô gái này mà xảy ra vô số gió tanh mưa máu, giành trang bị, được bao dưỡng, tặng quà cáp, vợ và bồ... Hết thấy quần chúng đều thích nghe ngóng scandal. Có thể nói, mỗi bang chủ, đội trưởng, chỉ huy mang tiếng xấu, phía sau đều có một phu nhân.

Ôn Du là một cô gái luôn tự mình cố gắng, không phải loại được đàn ông bao dưỡng, cũng không phải bạch phú mỹ(1) vung tiền như rác, sống có mục tiêu, chăm chỉ luyện tập, kiếm trang bị, tranh ngũ giáp, vốn đi theo Thanh Sơn Bất Cải như cá gặp nước, nào ngờ giữa đường lại nhảy ra một đội trưởng phu nhân. Vị phu nhân mới này cũng là Thất Tú, trang bị không tốt lắm, thao tác lại vô cùng “siêu”. Tất cả mọi người đều biết trang bị của Thất Tú luôn là người cần thì đông, hàng ra thì ít, tranh nhau rất kinh khủng, thường thường một đoàn có đến bảy, tám người cùng nhìn chăm chăm vào đồ rơi ra, đội trưởng muốn giúp vợ mình tranh trang bị, vì vậy lách luật, để cô Thất Tú kia giả vờ đáng thương lôi kéo sự thương hại của mọi người. Tuy rằng đội trưởng không gây ra chuyện gì, nhưng uy tín giảm sút, mọi người nể mặt hân, nhưng cô vợ kia không phải dạng vừa đâu, cứ kêu rằng các người nhất định phải nhường, khiến Ôn Du nổi giận.

Mâu thuẫn càng trở nên gay gắt khi đoàn bang hội đi phó bản, đội trưởng phu nhân gây sai sót khiến diệt đoàn, Ôn Du mới nhin không được mở mic nói vài câu, muốn cô ta đi luyện thao tác thêm đi, đừng suốt ngày ồng ẹo. Thế là hết, đội trưởng phu nhân nũng nịu khóc lóc trước hai mươi người trong YY —

“Em biết là mọi người đều ghét bỏ em mà, là em không tốt, em kéo chân mọi người. Nào có ai sinh ra đã giỏi được chứ. Em cũng đang rất cố gắng luyện tập mà...”

Ôn Du lập tức khinh thường, mắng trong lòng: “Cô nỗ lực cái rắm, mỗi ngày chỉ biết ồng ẹo trước mặt đội trưởng.”

Thế nhưng cô nghĩ vậy không có nghĩa tất cả mọi người đều nghĩ vậy. Một cô gái đáng yêu khóc lóc thật đáng thương, mấy thằng đàn ông trong đoàn đều ủng hộ, an ủi cô ta —

“Ai nha, con gái mà, đánh không tốt là chuyện bình thường, mọi người thông cảm đi.”

“Không sao, luyện nhiều là được rồi.”

“Đúng vậy, đúng vậy, không phải chỉ là diệt đoàn thôi sao, đánh lại một lần là được.”

“Ai nha, Ôn Du, cậu bớt tranh cãi đi. Tức giận với con gái làm gì?”

Mẹ nó, tôi không phải là con gái sao? Ôn Du câm lặng hỏi trời xanh: Con gái yếu đuối, thật thần kì, tôi

không dám chọc, trốn thôi!

Đội trưởng phu nhân, núi xanh còn mãi, nước biếc chảy hoài(2), chúng ta đường ai nấy đi!

Cứ như thế, Ôn Du không nói hai lời, lui đoàn, lui bang, rồi ở trên kênh thế giới đăng quảng cáo nửa ngày, tình cờ được Bạch Lộ lôi về bang Mafia.

Trong YY, cô nàng Ôn Du còn đang kể lại câu chuyện bi thương của mình —

“Các cô không biết đâu. Tôi vừa lui thì bọn họ giành được thủ giáp, tối hôm qua lấy được thành tựu, con bé kia còn đến khoe với tôi, nói cho tôi ghen tị... Bà đây trực tiếp kéo nó vào sổ đen.”

Mọi người nghe xong câu chuyện đều sợ hãi: Quả nhiên, đội trưởng phu nhân dũng mãnh như hổ! Ông cha ta nói cấm có sai.

Thiên Tru cười nhạt: “Các cô là một đám ghen tị với em gái yếu đuối nhà người ta~”

Cô bạn Ôn Du lại giận: “Nhìn cái đức hạnh của anh, chỉ biết bang chủ phu nhân sau này của anh cũng không phải loại tốt lành gì!”

Bạch Lộ xua tay: “Ai nha, lời này không thể nói lung tung!”

Đậu phụ nhỏ cười làm hòa: “Đại thần có tính là vô tội trúng đạn không...”

Trên YY, mọi người đùa giỡn vui đến cười lăn lộn.

Trong kênh bang hội cũng spam một đồng kêu gọi Phong Thệ.

[Bang] Hồng Nhạn Vu Phi: @Bang chủ phu nhân

[Bang] Mặc Thiển Thiên: @Bang chủ phu nhân

[Bang] Bạch Lộ Vi Hi: @Phong Thệ Tình Trú Hải

[Bang] Đậu phụ nhỏ: @Phong Thệ Tình Trú Hải

...

Đại thần đang ở trong đoàn đánh Dịch Hoa chỉ thấy thật kỳ quái, vì vậy trả lời bằng mấy dấu chấm hỏi.

[Bang]Hoàng Kim Thánh Y:??

[Bang]Bạch Lộ Vị Hi: Tôi ngất, tôi mù mắt rồi, sao lão Hoàng lại login?

[Bang]Hoàng Kim Thánh Y: Không phải chủ acc.

[Bang]Diệp Cốc Vũ: [Hoàng Kim Thánh Y] là Phong Thệ.

[Bang]Bạch Lộ Vị Hi: A... Sao cậu biết được? Chờ chút... Hình như...

[Bang]Đậu phụ nhỏ: Hình như tôi nghĩ thấy mùi JQ.

[Bang]Hong Nhạn Vu Phi: Emma(3)! Tôi phát hiện ra tọa độ của đại thần cùng nhị thiếu đều là Dịch Hoa!

[Bang]Mặc Thiển Thiển: Dù xa ngàn dặm anh vẫn đuổi theo em! Dẫn cho cung Dịch Hoa kia bụi gai trải khắp mặt đất!

[Bang]Đậu phụ nhỏ: Mẹ nó... Tôi thích...

[Bang]Bạch Lộ Vị Hi: Rõ ràng là vừa rồi chúng ta còn nói đến bang chủ phu nhân... Phụt...

[Bang]Hong Nhạn Vu Phi: Thiên Tru đáng thương hóa ra bị NTR(4) rồi... An ủi, an ủi...

[Bang]Bạch Lộ Vị Hi: Bang chủ nén bi thương!

[Bang]Đậu phụ nhỏ: Nén bi thương +1

Đáng hủ nữ trong bang lại bắt đầu đùa giỡn ghép CP đại thần, khiến Diệp Cốc Vũ hoàn toàn không có kinh nghiệm về cái này ngây ngẩn.

[Bang]Diệp Cốc Vũ: NTR là gì?

Không ai giải thích cho hắn, mấy cô hủ nữ còn tiếp tục phát triển đề tài của mình.

[Bang] **Mặc Thiển Thiển:** Người ta rõ ràng theo đảng Sách Hoa, không muốn bỏ thành Hoa Tàng đâu!

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** YOU sai rồi, cái này là ví dụ thực tế của bạn từ nhỏ không sánh bằng từ kẻ trên trời rơi xuống.

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** A a a đại thần, anh còn nhớ bang chủ cùng anh đánh quái thăng cấp ven hồ Đại Minh năm xưa không?

[Bang] **Hồng Nhạn Vu Phi:** Các cô đều sai rồi! Đó chỉ là một Hoa ca cuối cùng cũng thức tỉnh cuộc đời làm công!

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** Hồng Nhạn, YOU mới đúng!

Cục cưng Diệp Cốc Vũ hiểu kỳ bĩu môi, vừa đánh boss vừa mở baidu, gõ vào ba chữ “NTR”, trong lúc đợi load trang, hần tiện tai nhấn tự động đi theo Phong Thệ, sau đó vui vẻ xem trang web.

Ba phút sau...

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** A ha ha ha, vừa rồi có phải các cô nói Thiên Tru bị đội nón xanh(5) không?

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** ...

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** ...

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Bang chủ phu nhân là ai?

[Bang] **Hồng Nhạn Vu Phi:** ...

[Bang] **Mặc Thiển Thiển:** ...

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Vậy... gian phu là ai?

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** Cậu!

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Cậu!

[Bang] **Hồng Nhạn Vu Phi:** Cậu!

[Bang]Mặc Thiển Thiển: Cậu!

[Bang]Diệp Cốc Vũ: ...

[Bang]Hoàng Kim Thánh Y: Diệp Cốc Vũ, đang đánh boss, cậu làm gì thế?

[Bang]Diệp Cốc Vũ: A?

[Bang]Hoàng Kim Thánh Y: Cậu vừa chạy theo acc nữ vào vòng hồng? Sao thế?

Diệp Cốc Vũ nhanh chóng rút cái tay đang chat về, lúc này mới chú ý đã qua boss A Tát Tân, mà acc Tàng Kiếm của mình đã sớm nằm thẳng cẳng.

Một lần nữa đeo tai nghe lên, trong YY truyền tới tiếng than của đội trưởng: “Diệp Cốc Vũ này, cậu là gay hả? Sao vừa rồi lại quyết đoán chạy theo bọn con gái?”

Cả đám cười ầm ĩ trên YY.

Boss A Tát Tân giai đoạn cuối cùng có một kỹ năng là “Âm Dương Nhị Nguyên Luận”. Ý nghĩa như tên, trên mặt đất sẽ xuất hiện hai vòng tròn một âm, một dương, di chuyển rất nhanh, lúc này acc nam phải chạy vào vòng dương màu xanh, acc nữ phải chạy vào vòng âm màu hồng, chạy sai sẽ bị miểu sát. Diệp Cốc Vũ vốn tưởng chạy theo Phong Thệ sẽ không sai, nhưng cậu quên mất “Hoàng Kim Thánh Y” là một loli Tàng Kiếm, Âm Dương Nhị Nguyên Luận vừa xuất hiện đã kéo cậu vào thẳng vòng hồng.

Bị boss giết chưa tính, còn bị người ta cười nhạo là nhân yêu, Diệp Cốc Vũ phiền muộn mở mic giải thích: “Vừa nãy tôi chạy theo Phong Thệ...”

Tiêu Thanh nhanh mồm nhanh miệng nói trúng tim đen: “Ai nha, cậu đuổi theo Phong Thệ làm gì, cậu là vợ anh ta chắc?”

Diệp Cốc Vũ gửi một hình đỏ mặt.

Những người khác cười nhạo ầm ĩ rồi phân chia trang bị, acc Phong Thệ đứng ở bên thi thể hắc không động đậy.

Lâu sau, một tin nhắn riêng màu hồng nhảy ra.

[Hoàng Kim Thánh Y] nói với bạn: Dịch Hoa thường thì thế, lần sau đi Anh Hùng Dịch Hoa, cậu còn chạy loạn thì xuống làm sư muội của Bạch Thu Thu đi.

***Chú thích:**

- (1) Bạch phú mỹ: trắng, giàu, xinh
- (2) Núi xanh còn mãi, nước biếc chảy hoài: Thanh Sơn Bất Cải, Lục Thủy Trường Lưu (tên bang ý)
- (3) Emma: Trời ơi.
- (4) NTR: bị người khác cướp mất người yêu / vợ.
- (5) Đội nón xanh: cùng ý nghĩa với NTR.

16. Chương 16: Khai Hoang

Không chút thắc mắc, cuộc hành trình lần đầu tiên đi đoàn ngoài của đại gia Diệp đã kết thúc bằng vài đồng lương lẻ.

Phong Thệ nhấn mạnh với hắn: “Yêu cầu tối thiểu để đưa cậu đi khai hoang là DPS ít nhất cũng phải vượt qua cái tên Thiên Tru vô dụng(1) kia.”

Trong nháy mắt, đại gia Diệp đã có mục tiêu của cuộc đời: Bắt buộc phải đánh bại Thiên Tru! Không đánh được thì chẳng phải là vô dụng mà chính là bại não!

Lúc này, bạn trẻ bang chủ Thiên Tru đáng thương hoàn toàn không biết: Anh, lại vô tội bị trúng đạn rồi...

Ôn Du gia nhập Mafia giống như tiêm cho mọi người một mũi cổ vũ tinh thần. Cô còn lôi cách đánh của Thanh Sơn Bất Cải ra thảo luận một phen cùng Phong Thệ để anh lấy thừa bù thiếu hoàn thiện kế hoạch khai hoang của mình.

Giai đoạn thứ nhất đá ngon nết của A Tát Tân hoàn toàn là liều mạng mà DPS, Phong Thệ để mọi người ăn đủ thốc, đánh thử vài lần, cơ bản không có áp lực gì lớn. Đem chịu đòn vẫn là Thiên Tru, còn Diệp Cốc Vũ lại khiến người khác bất ngờ vô cùng. Dù DPS của hắn đứng thứ hai đếm ngược từ dưới lên nhưng cao hơn Thiên Tru gần 1000, hưởng chỉ trang bị của hắn còn không bằng Thiên Tru.

Diệp Cốc Vũ ồn ào đắc ý một phen, còn Thiên Tru tự nhiên trở thành đối tượng trêu đùa khi khai hoang của mọi người.

Trong một tuần, Phong Thệ dùng hai buổi tối để khai hoang, mấy giai đoạn trước tuy rằng một đường

đánh đến sứt đầu mẻ trán, nhưng cuối cùng mọi người cùng từ từ cọ sát, thuận lợi đánh vào giai đoạn “Nguyên tội thúc phục thuật”.

A Tát Tân độ khó Anh hùng đánh rất khổ sở, điểm khó đầu tiên là boss dùng kỹ năng “Nguyên tội thúc phục thuật” khiến toàn độ đoàn ngất xỉu. Giai đoạn này cần một vị buff Hoa phong tảo đảm bảo bản thân trong toàn bộ giai đoạn không bị khống chế để giúp cả đoàn giải khống chế. Nếu như giải khống trễ, từ trên trời sẽ rơi xuống vô số “Thiên phạt kiếm”, dẫn đến diệt đoàn. Có đoàn để đảm bảo không chút sơ sót đã chọn phương pháp dùng hai buff Hoa, nhưng khuyết điểm cũng rất rõ ràng — Thiếu một DPS. Toàn bộ đoàn Mafia có ba người theo Vạn Hoa không đổi, Đậu phụ nhỏ cũng giống như Phong Thệ, đều đi DPS, Mặc Thiển Thiển chuyên theo buff Hoa. Thỉnh thoảng, khi Mặc Thiển Thiển xin nghỉ, Phong Thệ sẽ làm diễn viên phụ, chuyển sang tâm pháp buff, đơn giản bởi vì Đậu phụ nhỏ tuyệt đối không buff. Phong Thệ kiên trì không dùng phương pháp hai buff Hoa, vì vậy áp lực của Mặc Thiển Thiển rất lớn.

Tuần thứ nhất khai hoang cứ trôi qua như vậy, tiến độ dừng lại ở giai đoạn “Nguyên tội thúc phục thuật”.

Phong Thệ thông báo cho mọi người rằng cuối tuần sẽ liên tục năm ngày khai hoang, tranh thủ đánh xong boss trong tuần thứ hai.

Vừa mới sang tuần thứ hai, Thanh Sơn Bất Cải lại qua được A Tát Tân lần nữa, nhị giáp lại bị bỏ vào túi người ta. Mọi thành viên của Mafia cổ vũ lẫn nhau, đều coi chuyện này là động lực, nhưng có một người ngoại lệ—

Làm buff Hoa duy nhất của đoàn, Mặc Thiển Thiển cảm thấy áp lực càng lúc càng lớn, mỗi khi tới giai đoạn “Nguyên tội thúc phục thuật”, hai mươi tư người trong đoàn đều nhìn chăm chăm cô. Mà A Tát Tân không giống với các boss khác, có thể tùy tiện diệt đoàn rồi đánh lại, bởi vì mỗi lần đánh, cả đoàn đều phải tiêu hao “Bích lộ đan(2)”, vừa phí tiền, vừa tốn thời gian.

A Tát Tân là một boss vô cùng vô cùng biến thái, giai đoạn thứ nhất – đánh nền sẽ ngẫu nhiên điểm danh giết người, không cách nào tránh khỏi. Vì vậy, rất cần đến thứ thuốc đặc thù “Bích lộ đan” khiến cho người bị điểm danh có thể đầy máu (3) sống lại tại chỗ. “Bích lộ đan” không chỉ vô cùng đắt đỏ mà còn có thời gian CD 30 phút. Vì vậy mỗi lần diệt đoàn đồng nghĩa với việc mọi người phải logout tập thể, chờ ba mươi phút sau tiếp tục lên mạng mới có thể ăn thêm.

Có rất nhiều đoàn vì “Bích lộ đan” mà bỏ luôn khai hoang.

Dưới tình huống này, áp lực tâm lý của Mặc Thiển Thiển là có thể hiểu được.

Đã trải qua ba ngày khai hoang, sau vô số lần diệt đoàn, tất cả mọi người đều rất buồn bực.

Tranh thủ lúc rảnh rỗi logout tập thể lần thứ n chờ “Bích lộ đan” CD, mọi người lại lên YY trò chuyện, Lưu Tình vô tâm nói vài câu, đại ý là nếu Mặc Thiển Thiển không tìm được thời gian chuẩn để chạy thì có thể thử nhảy lên tránh kỹ năng làm choáng của boss. Thật ra nhảy lên tránh kỹ năng không dễ hơn chạy là bao, Lưu Tình cũng chỉ là tốt bụng nhắc nhở, nào ngờ Mặc Thiển Thiển bị căng thẳng thần kinh phản ứng kịch liệt, khóc tại chỗ luôn.

Tất cả mọi người trợn tròn mắt.

Có vài người luống cuống tay chân nhảy ra an ủi.

Lưu Tình thử thăm dò nói: “Phong Thệ, hay là chúng ta thử dùng hai buff Hoa xem?”

Bạch Lộ lại trực tiếp đề nghị: “Cứ để Phong Thệ thay Thiển Thiển đi.”

Hồi Mã Thương và Không vào luân hồi nghe xong liên tục nói đúng.

Không ngờ đại thần vốn dễ nói chuyện lúc này lại vô cùng nghiêm túc: “Vì sao đều phải dựa vào tôi, các cô cậu đều không nghĩ rằng mình cũng có thể sao?”

Trong YY nháy mắt yên tĩnh.

Đại thần nói tiếp: “Nhảy phu nhân có Nguyễn Mai Chi, vậy các Thất Tú khác có thể yên tâm thoải mái, thẳng thắn hùng hồn nói mình vô dụng sao? Nếu như không có Nguyễn Mai Chi? Không sao, còn có tôi. A Tát Tân cần một buff Hoa, Thiển Thiển bảo không được, Đậu phụ nhỏ nói không được, không sao, còn có tôi. Nhưng nếu ngày nào đó, tôi cũng không có ở đây thì sao?”

“Các người muốn là một đoàn, hay là muốn 25 người Phong Thệ Tình Trú Hải?”

Nói đến mức này đã tương đương với nghiêm khắc, tuy rằng giọng điệu của Phong Thệ rất bình thản.

Trong YY truyền tới tiếng Mặc Thiển Thiển nén khóc nức nở: “Xin lỗi... Em...”

Một câu còn chưa nói xong, trên khung chat đã hiện dòng chữ hệ thống thông báo — Mặc Thiển Thiển rời khỏi kênh.

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Phong Thệ khẽ thở dài một tiếng khó mà nghe thấy, “Đã sắp 11 giờ rồi, hôm nay tới đây thôi. Bạch Lộ nhớ phân chia rồi hãy giải tán. Ngày mai tiếp tục.”

Bầu không khí trong YY nặng nề không chịu nổi. Vì vậy tất cả mọi người đều thức thời lục tục rời khỏi kênh. Cuối cùng chỉ còn lại Phong Thệ.

Diệp Cốc Vũ là người đi cuối cùng. Hắn nhìn trong cái ID cô độc kia phòng bang hội, thoáng có chút chua xót trong lòng.

Tất cả mọi người đều nghĩ có anh ở đây, nhất định không thành vấn đề. Tất cả mọi người đều cho rằng có thể dựa hết vào anh. Nhưng dường như chưa từng có ai nghĩ phải chăng anh cũng có áp lực, anh cũng cần chỗ dựa.

Diệp Cốc Vũ login lần nữa, đem acc vẫn còn đứng trong phó bản Dịch Hoa bay ra, rơi xuống chủ thành Trường An.

Hắn theo thói quen đi đến khi cọc gỗ trong chủ thành, không hẹn mà gặp Phong Thệ.

Cách xa hơn mười thước, một Hoa ca toàn thân đen tuyền vung bút một mình đâm cọc gỗ. Dường như Diệp Cốc Vũ có thể thấy được biểu tình bình tĩnh lại ngưng trọng trên mặt anh.

[Cận] Diệp Cốc Vũ: Đại hiệp, tới so DPS chút đi~ #mị nhân #mị nhân

Diệp Cốc Vũ tiện tay mở túi, thả ra một lá cờ chiến – Một đạo cụ nhỏ có thể mua trong thương điểm bang hội.

Cắm cây cờ giữa anh và hắn, ngọn cờ đón gió phấp phới, trên mặt viết bốn chữ lớn “Dương oai giang hồ”.

Hoa ca dừng động tác trong tay, xoay người lẳng lặng nhìn hắn.

Một lúc lâu sau, anh nói: “Được”.

***Chú thích:**

(1) DPS của tank thấp.

(2) Bích lộ đan: có hiệu quả hồi sinh ngay tại chỗ sau khi chết. Thời gian hiệu quả là 30 phút, thời gian CD là 30 phút, mất hiệu quả sau khi chết, không thể dùng trong chiến đấu.

(3) Tìm trên mạng thì thấy Bích lộ đan chỉ giúp hồi nửa máu nửa mana, nhưng trong truyện lại ghi hồi đầy. (Le team pvp chưa từng được ăn)

17. Chương 17: Qua Cái Đầu Mây

Tám giờ tối ngày hôm sau, Mafia mở đoàn như thường lệ.

Mọi người đều tự hiểu trong lòng, coi như chuyện tối hôm qua chưa hề xảy ra.

Mấy cô gái như Bạch Lộ, Đậu phụ nhỏ thường ngày có quan hệ khá tốt với Mặc Thiển Thiển đã sớm nhiều lần an ủi, giải thích với cô, tâm trạng của Mặc Thiển Thiển hôm nay thoát nhìn khá hơn rất nhiều.

Trước khi chính thức bắt đầu, theo thường lệ Phong Thệ lại thử DPS của đoàn một lần, mọi người gắng sức rush A Tắt Tàn, trước khi dập tắt nền lần đầu tiên đã đánh lượng máu của boss xuống 80%. Kết quả này so với tuần trước thì tốt hơn rất nhiều. Phong Thệ lật đi lật lại add – on thống kê DPS, phát hiện bạn nhỏ Diệp Cốc Vũ có tiến bộ vô cùng lớn, từ người đứng thứ hai trong đoàn đếm ngược đã bò lên thứ ba.

Phong Thệ không công khai khích lệ Diệp Cốc Vũ, mà vĩnh viễn đem đem lót Thiên Tru Cửu Giới làm ví dụ phản diện.

Mọi người cười ha ha trên đùa bang chủ linh vật, bầu không khí thật ra đã thả lỏng hơn không ít.

Kiểm tra DPS xong, Phong Thệ bảo mọi người ăn Bích lộ đan, chính thức đánh boss.

Mấy giai đoạn trước đều thuận lợi vượt qua, khi lượng máu của boss xuống đến 45%, Phong Thệ nhắc mọi người ngừng tay, chờ dây xích xuất hiện, Mặc Thiển Thiển một mình rời xa cả đoàn, tìm chỗ đứng cho ổn thỏa.

Trong nháy mắt dây xích biến mất, mọi người mở hết hỏa lực đánh boss xuống 40%, Phong Thệ mở miệng: “Thiển Thiển, chú ý Nguyên tội thúc phục thuật, những người khác cẩn thận Thiên phạt kiếm.” Anh ngừng một chút rồi lại nói: “Thiển Thiển, em không thành vấn đề.”

Mặc Thiển Thiển nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính, chớp mũi ứa mồ hôi, add – on biểu hiện hướng mặt của boss lúc này, cô phải tùy theo đó mà điều chỉnh chỗ đứng.

Ba lần trước đều thuận lợi qua, không ngờ đến lần thứ tư, người cầm cừu hận lại kéo lệch hướng mặt boss, kết quả boss đột nhiên quay 180 độ, phóng ra Nguyên tội thúc phục thuật, tất cả mọi người đều bị choáng. Thiên phạt kiếm không có ai nhảy ra tiêu diệt, từng cái từng cái rơi xuống từ không trung, trong nháy mắt giữa sân bị biển lửa bao phủ.

Lại một lần diệt đoàn.

Nhưng mà lần này không phải do Mặc Thiển Thiển, là do chủ T Không vào luân hồi kéo cừu hận lệch hướng.

Trong YY, mọi người im thin thít. Không vào luân hồi lúng túng mở mic: “Ngại quá, lúc này là lỗi của tôi.”

Mặc Thiển Thiển đương nhiên có thể hiểu được cảm giác này, còn an ủi ngược lại Không vào luân hồi.

Phong Thệ bảo mọi người logout chờ CD, sau đó chậm rãi nói trên mic: “Có phải mọi người quá căng thẳng hay không?”

Không vào luân hồi hắng giọng, cười khan một tiếng: “Chuyện này... Nếu làm không tốt lại phải chờ thêm ba mươi phút, quả thật có chút...”

Giọng điệu của Phong thệ thoải mái nói: “Như vậy đi, hôm nay chúng ta sẽ không lấy mục đích đánh chết bằng được boss, mọi người cứ coi như đang diễn tập, có thể đánh tới đâu thì đánh.”

Tất cả đều biểu thị rằng mình không hề căng thẳng, sau đó trong YY bắt đầu giao lưu thảo luận phương pháp đánh mình tìm được trên mạng, ba mươi phút trôi qua rất nhanh.

Phong Thệ nhắc nhở mọi người login, ăn viên “Bích lộ đan” thứ hai của ngày hôm nay.

“Lúc này chỉ là luyện tập, mọi người đừng quá khắt khe. Nhưng mà cá nhân tôi vẫn mong rằng mỗi lần đến thời điểm phóng Nguyên tội thúc phục thuật, mọi người có thể chống đỡ một lúc.”

Trên YY phát ra tiếng cười. Trước đừng quan tâm họ đang cười thật hay cười giả, ít nhất bầu không khí lúc này không ngưng trọng như vừa rồi.

Phong Thệ bổ sung một câu: “Thiểm Thiểm, lúc này tôi cho cô một cơ hội mắc sai lầm. Nếu như toàn đoàn bị choáng, tôi sẽ bảo Lưu Tình ném vô địch. Nhưng mà cơ hội chỉ có một.”

Mặc Thiểm Thiểm ừ một tiếng.

Một cơ hội vô địch, chỉ cho phép bản thân sai một lần. Hơn cả tác dụng thực tế, nó rất giống như một lời trấn an tâm lý.

Mọi người cẩn thận, thêm đủ trạng thái, Không vào luân hồi đến mở quái.

Tất cả thuận lợi, chỉ chớp lát sau đã tiến vào giai đoạn “Nguyên tội thúc phục thuật”.

A Tát Tân: “Các ngươi không cần giấy dựa, sống chết đã định!”

Boss hô một lời kịch được lập trình sẵn, một phát “Nguyên tội thúc phục thuật” lập tức rơi xuống.

Mặc Thiểm Thiểm tay nâng bút, một cái “Lợi châm” phóng xuống đoàn người, xua tan toàn bộ trạng thái ngất xỉu.

Lần thứ hai, lần thứ ba...

Hết thấy đều thuận lợi đến bất ngờ.

Lượng máu của A Tát Tân đã bị đánh đến 15%, nhiều nhất chỉ còn có thể ra một lần “Nguyên tội thúc phục thuật”, bàn tay cầm chuột của Mặc Thiển Thiển đổ cả mồ hôi.

Boss lại hô một câu lời kịch, Mặc Thiển Thiển đã ẩn sẵn kỹ năng, giờ vòng sáng giới hạn phạm vi của kỹ năng yên ổn ở đoàn người, đang chuẩn bị phóng “Lợi châm”, cô phát hiện mình bị choáng.

Trên màn hình, cả đoàn bị bao phủ bởi một màu xanh lét, hai mươi lăm người không một ai may mắn thoát khỏi, điều này có nghĩa là tất cả mọi người đều trúng debuff(1) choáng.

Mặc Thiển Thiển mặt mày vô cùng. Cô biết lúc này lời hứa ném vô địch của Phong Thệ không thể nào thực hiện được, bởi vì lượng máu của boss sắp sửa tụt xuống 10%.

Sau 10% là giai đoạn “chạy vòng tròn” cuối cùng. Vào giai đoạn này, ngay từ đầu cần toàn bộ thành viên trong đoàn mở vô địch, chống đỡ một lần chiêu gây tổn thương lớn. Nếu như giờ Phong Thệ để Lưu Tình ném vô địch, toàn bộ đoàn sẽ chịu debuff “Hóa sinh thể”, trong khoảng thời gian ngắn không thể tiếp tục hưởng vô địch lần thứ hai. Như thế chẳng khác gì diệt đoàn.

Vì sao hết lần này tới lần khác lại đúng thời điểm này?!

Trong đầu Mặc Thiển Thiển hỗn loạn vô cùng, trên YY đột nhiên vang lên thanh âm đánh thép của Phong Thệ: “Thiển Thiển, Lợi châm!”

Mặc Thiển Thiển theo bản năng nghe lời anh, âm hiệu của kỹ năng lập tức nổ tung bên tai.

Chờ một chút, chẳng phải cô cũng bị choáng sao? Sao còn có thể tung kỹ năng?!

Mặc Thiển Thiển liếc mắt nhìn cả đoàn bị khống chế, nghi ngờ vừa rồi mình nhìn lầm, chẳng lẽ không phải hai mươi lăm người đều bị choáng?

Thời gian không cho phép cô suy nghĩ nhiều, lượng máu của Boss đã tiến tới 10% cuối cùng.

A Tát Tân đọc lên lời kịch sau cùng: “Không có bất cứ cơ hội nào, đây là lần cuối cùng các người quấy nhiễu nghi thức tế lễ thần thánh của giáo A Tát Tân!”

Trên mặt đất xuất hiện hai vòng tròn màu xanh, màu đỏ quen thuộc. Mọi người đều tự mở kỹ năng giảm sát thương chạy về phía vòng tròn của mình.

Không ai ngờ được lúc này đây, bọn họ có thể đánh được đến bước này. Tất cả mọi người đều hưng phấn dị thường — Hi vọng qua cửa đang ở ngay trước mắt!

Khác với Dịch Hoa Thánh Điện độ khó phổ thông, giai đoạn cuối cùng của bí cảnh độ khó anh hùng ngoại trừ chạy vòng tròn còn có chim khổng lồ. Mọi người cần phải vừa chạy vừa phòng ngừa không để mấy con chim bay lượn trong không trung cắn chết. Chủ T mở kỹ năng AOE(2) hấp dẫn sự chú ý chim, các buff liều mạng bơm máu, nhưng mà chim khổng lồ hung mãnh dị thường.

5% – Chủ T ngã xuống đất.

4% – Chim khổng lồ quay sang cắn trị liệu.

3% – Mấy trị liệu đều hy sinh.

2% – Các DPS da giong bắt đầu chết dần.

“Thiên Sách đừng chạy vòng tròn nữa, trực tiếp mở Sơn, mở Hồ đi tới đánh boss đi.” Giọng nói của Phong Thệ vẫn bình tĩnh, lạnh nhạt như trước.

1% – Chủ T CD xong “Luân hồi quyết(3)”, xác chết vùng dậy nhảy dựng lên tranh thủ AOE mấy giây, lập tức lại nằm xuống.

Lúc này, toàn bộ đoàn chỉ còn lại Thiên Tru, Hồi Mã Thương và Tây Phong Liệt, ba Thiên Sách chỉ cần lớp máu mỏng.

Thiên Tru Cửu Giới chết.

Tây Phong Liệt chết.

Boss còn lại 0.05% máu cuối cùng.

Tất cả mọi người nín thở.

Hồi Mã Thương nhìn hiệu quả giảm sát thương của mình đếm ngược mấy giây gần kết thúc, cố gắng hết sức bấm mấy kỹ năng cuối cùng.

Trên YY yên tĩnh hoàn toàn, chỉ có tiếng lạch cạch bấm phím vô cùng rõ ràng văng vẳng bên tai.

Hai mươi lăm con người đều nhìn chằm chằm màn hình của mình, cho đến khi họ đồng thời bị một loạt

thành tựu qua cửa spam!

Trên YY bùng nổ tiếng hoan hô nhiệt liệt—

Qua rồi! Cuối cùng sau hai tuần gắng hết sức khai hoang, rốt cục họ cũng qua!

Trên kênh Thế giới vẫn có một lượng lớn người qua đường biểu thị sự hâm mộ, đổ kị như thường lệ.

[Thế giới] **Người qua đường A:** Mẹ nó! Bang thứ hai rồi!

[Thế giới] **Người qua đường B:** Qua cái đầu mày!

[Thế giới] **Người qua đường C:** Chúc mừng Mafia đoạt được tam giáp~

[Thế giới] **Người qua đường D:** Ác nhân và Hạo khí mỗi bên có một bang, không biết bang sau sẽ là phe nào~

[Thế giới] **Người qua đường E:** Mẹ nó! Không thể không nói — Qua cái đầu mày!

Tuy rằng Hồi Mã Thương đã đánh chết boss, nhưng chính bản thân cũng chỉ còn một chút máu, boss vừa chết, hắn cũng bị chim khổng lồ xung quanh mổ chết. Trận đấu này quả thật có thể nói là vô cùng thảm khốc.

Phong Thệ để tất cả mọi người sống lại ngoài cổng, sau đó tập thể chạy lại.

Trên YY đã bắt đầu thảo luận tay ai sờ trang bị thì may mắn—

Hồi Mã Thương: “Tôi là người đánh chết boss, nhất định là tôi tương đối may mắn!”

Nguyễn Mai Chi: “Cậu rút ngay! Lần trước cho cậu sờ, kết quả ra Thiếu Lâm, Ngũ Độc, Tàng Kiếm!”

Bạch Lộ: “Hồi Mã Thương, từ lâu cậu đã bị tổ chức cấm sờ trang bị một vạn năm rồi!”

Lưu Tình: “Chẳng phải bang ta là Mafia sao? Đâu ra tay đó?!”

Không vào luân hồi: “Hay là để cho Thiên Thiên sờ đi, buff Hoa vất vả lắm...”

Đậu phụ nhỏ: “Tôi tán thành cả hai tay!”

Trong lúc mọi người vừa cười vừa nói vừa chạy, Mặc Thiển Thiển len lén gửi tin nhắn riêng cho Phong Thệ: “Đại thần, vừa rồi là anh đúng không?”

Phong Thệ: “Cái gì?”

Mặc Thiển Thiển cười giảo hoạt: “Lần cuối cùng em nhớ rõ em cũng bị choáng~”

Phong Thệ: “Sau đó?”

Mặc Thiển Thiển: “Em thấy kênh Chiến đấu ghi lại anh dùng “Thanh phong thủy lộ” với em.”

“Thanh phong thủy lộ” là một kỹ năng giải khống chế cho một người, dùng được cho đồng đội, nhưng nếu muốn dùng thì trước hết phải chắc chắn rằng bản thân không bị khống chế.

Mặc Thiển Thiển hiếu kỳ hỏi: “Nhưng mà em rất thắc mắc vì sao anh không bị choáng...”

Phong Thệ đáp: “Cô quên rồi sao? Chẳng phải Lưu Tình đã dạy cô, muốn tránh bị choáng, ngoại trừ chạy ra sau boss đứng thì còn có ...”

Mặc Thiển Thiển gửi tới một icon hoảng sợ, không dám tin: “Trời ơi, đại thần, anh đừng nói với em là mỗi lần boss phóng kỹ năng, anh đều dựa vào bản thân tự nhảy lên để giải quyết nha!”

Phong Thệ không trả lời, chỉ gửi tới một biểu tình: [Phong Thệ Tình Trú Hải] nhẹ nhàng xoa đầu [Mặc Thiển Thiển].

Trên YY, mọi người bắt đầu giục Mặc Thiển Thiển đi sờ thi thể boss, cô cũng không tiếp tục trò chuyện cùng Phong Thệ nữa.

Lúc này, Hoa ca lẳng lặng đứng giữa đám người ồn ào, thoát nhìn vừa đáng tin cậy vừa dịu dàng.

Mặc Thiển Thiển nghĩ: Tuy rằng ngày hôm qua, người này còn giận dữ với cô, nhưng cho tới bây giờ mọi người đều biết, anh luôn dùng phương thức đặc biệt của bản thân để ủng hộ người khác.

Mặc Thiển Thiển cố nén khóe miệng đang mỉm cười, chậm rãi đi tới chỗ rương vàng lấp lánh ở góc phòng, tất cả đều giục cô: “Mau sờ đi!”

Cô cúi thấp người, nhấn chuột, trên màn hình lập tức nhảy ra một loạt thông báo trang bị: Thẻ Thất Tú,

thẻ Vạn Hoa, thẻ Thuần Dương, còn có —

Chân long phổ!

***Chú thích:**

(1) Debuff: hiệu ứng không có lợi.

(2) AOE: Tấn công trong diện rộng, nhiều đối tượng cùng lúc.

(3) Luân hồi quyết: skill tự hồi sinh của Thiếu Lâm.

18. Chương 18: Chân Long Phổ

Bạch Lộ dựa theo DKP(1) để chia các trang bị khác, sau đó tất cả mọi người dùng đôi mắt lóe ánh hào quang nhìn chăm chăm vào món đồ cuối cùng — Chân long phổ!

Chân long phổ là cái gì? Một trong số các nguyên liệu chế tạo vũ khí phẩm chất 270. Ở giai đoạn hiện tại, ngoại trừ thần binh phẩm chất 280 ra, đây là món vũ khí cao cấp nhất. Ngoại trừ Chân long phổ, những nguyên liệu chế tạo vũ khí 270 khác đều rất dễ mua được ở sàn giao dịch, bởi vậy hoàn toàn có thể nói rằng lấy được Chân long phổ chẳng khác nào lấy được vũ khí 270.

Món vũ khí này, ai cũng muốn. Nhưng Chân long phổ lại không dễ sở hữu như vậy. Hiện tại, cả server chỉ có hai đoàn qua được A Tắt Tân, mà nguyên liệu này chỉ có thể rút xuống ở A Tắt Tân và Boss sau A Tắt Tân, vậy nên nó tuyệt đối là một thứ đồ vô giá — Trước khi các bang hội lớn nâng cấp đủ, trên sàn giao dịch tuyệt đối không thể mua được thứ này.

Một vật như vậy giống như Huyền tinh để đổi thần binh, tuyệt đối không thể dùng DKP mà quyết định.

Vì thế, khi Bạch Lộ nói tới chuyện đấu giá Chân long phổ, tất cả mọi người không có bất kỳ dị nghị gì.

Bạch Lộ: “Nếu tất cả đều đồng ý, vậy giá khởi điểm là 5W(2) nhé~ 24 người đấu giá để phân chia!”

Lưu Tình cười nói: “Giá khởi điểm của cô quá thấp rồi~”

Hồi Mã Thương xen miệng vào: “Cũng không hẳn đâu, nếu ai muốn gia tăng khoảng cách thì đương nhiên sẽ nâng giá!”

Ôn Du nói: “Ừ, tôi nghe nói bên Thanh Sơn Bất Cải lần ra giá đầu tiên đã nâng tới 11W...”

Bạch Lộ đập bàn: “Được rồi, được rồi, bắt đầu từ 5W! Mỗi người tăng ít nhất 1W! Mọi người đừng quá keo kiệt! Ra giá ở kênh đoàn!”

Bạch Lộ vừa dứt lời, mọi người đều nhảy vào giúp vui, khi ra giá tới 8W, cả đám người Hồi Mã Thương và Không vào luân hồi đều P(3), cuối cùng chỉ còn lại Thiên Tru và Lưu Tình ngày càng nâng giá cao hơn.

...

[Đoàn] Thiên Tru Cửu Giới: 9W

[Đoàn] Lưu Tình: 10W

Bạch Lộ còn lo chưa đủ sôi động, trêu đùa góp vui trên YY: “Ái chà, bang chủ, ngài thật giàu có~”

Thiên Tru mở mic mắng “Đệch” một tiếng, nói tiếp: “Đại ca Lưu Tình ơi, nếu ngài đã tên là Lưu Tình, thì hãy chuyên tâm dồn sức vào thần binh Khí Thuần của cậu đi. Loại 270 này hãy để cho kẻ nghèo hèn tôi đây đi~”

Lưu Tình cãi lại: “Không dám, không dám, loại vũ khí như thần binh phải là đồ chuyên dụng của mấy người như bang chủ, chỉ huy gì đó. Dân thường như tôi cứ dùng 270 là được rồi.”

Thiên Tru văng tục một câu, đành tiếp tục cắn răng bỏ thêm 1W.

[Đoàn] Thiên Tru Cửu Giới: 11W

Lưu Tình tiếp tục nâng——

[Đoàn] Lưu Tình: 12W

Thành thật mà nói, giá cả hiện nay về cơ bản không có xê dịch gì nhiều, chỉ tăng thêm một chút.

Vì vậy, Thiên Tru buồn bực vỗ bàn phím, cuối cùng gõ một chữ “P” lên kênh đoàn.

Bạch Lộ nói: “Bây giờ Lưu Tình ra giá 12W, còn có ai khác không?”

Lưu Tình đột nhiên nhớ ra cái gì đó, mở mic hỏi: “Phong Thệ đâu? Anh không cần à? Nếu như anh ra giá,

tôi chắc chắn sẽ không tranh với anh.”

Vừa dứt lời, trên kênh đoàn đường như đồng thời nhảy ra hai dòng chữ—

[Đoàn] Diệp Cốc Vũ: 13W

[Đoàn] Phong Thệ Tinh Trú Hải: 13W

Mọi người còn chưa kịp phản ứng, ngay sau đó lại xuất hiện hai dòng—

[Đoàn] Diệp Cốc Vũ: P

[Đoàn] Phong Thệ Tinh Trú Hải: P

Bạch Lộ đắm bàn cười: “Ái chà, này, hai người các anh sao lại ăn ý đến vậy chứ?”

Đậu phụ nhỏ nói tiếp: “Bạch Lộ à, cô không hiểu rồi, cái này gọi là phu xướng phụ tùy đó~ Ưm ưm a a ~”

Phong Thệ không quan tâm đến hai hủ nữ kia, mở mic nói: “Cậu ấy ra 13W trước, tôi không tính. Bạch Lộ, cô phân cho cậu ấy đi.”

Diệp Cốc Vũ cũng mở mic: “Tôi P trước, anh P sau mới không tính. Anh lấy đi.”

Hồng Nhạn Vu Phi kinh ngạc hô: “Ui cha má ơi, sao hai người lại chọc mù mắt chó của em?”

Bạch Lộ hóng hớt vô cùng hỏi: “Thành thật khai báo đi, từ khi nào hai người đã cấu kết với nhau sau lưng bọn em? Hải?”

Đậu phụ nhỏ giả bộ kinh hoàng: “Đường đường là đại gia Diệp, làm sao mà không có tiền được chứ? Đại gia Diệp mà P á? Thật sự là không thể nào hiểu nổi!”

Bạch Lộ gửi Chân long phổ vào túi Phong Thệ, rồi cười gian nói: “Được rồi, mặc kệ là ai lấy, hai người tự giải quyết riêng với nhau đi. Về phần đại thần, em cho anh một cơ hội để chấn chỉnh phu cương(4), cảm ơn em đi~”

Phong Thệ bất đắc dĩ cười cười, sau đó trực tiếp công hiến cho bang hội 13W.

Bạch Lộ hoan hô một tiếng: “Đợi lát nữa mỗi người sẽ được phát 5400J(4) tiền lương, còn số lẻ thì tôi sẽ

thay mọi người cống hiến cho bang hội nhé!”

Mọi người nửa thật nửa đùa mắng Bạch Lộ có lòng dạ thật hiểm độc, đúng là nhà tư bản bóc lột sức lao động, sau đó cả đám tự giác lui đoàn, lập đội, ai đi làm hằng ngày thì đi làm hằng ngày, ai đi đánh chiến trường thì đi chiến trường.

Hoạt động đoàn hôm nay cứ kết thúc như vậy.

Diệp Cốc Vũ vừa ra khỏi phó bản Dịch Hoa đã trực tiếp mời Bạch Thu Thu vào đội. Yêu Tú nho nhỏ giờ đã lên đến cấp 63, có thể nói tất cả đều nhờ vào công lao đánh quái của Diệp Cốc Vũ.

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Hiện tại đang ở đâu?

[Đội] **Bạch Thu Thu:** Làm nhiệm vụ ở Cù Đường Hiệp (3)

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Lại đi làm nhiệm vụ? Thật sự không thấy chậm sao...

[Đội] **Bạch Thu Thu:** Nhị sư phụ, con làm nhiệm vụ rất nhanh đó~

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Tôi dẫn cậu đi đánh Trường Sinh Động ở Côn Lôn.

Hệ thống thông báo: [Phong Thệ Tình Trú Hải] gia nhập đội ngũ.

[Đội] **Bạch Thu Thu:** Đại sư phụ, người cũng tới rồi! ~()/~

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Ủ, sư phụ tới tìm nhị sư phụ của con.

[Đội] **Bạch Thu Thu:** Hóa ra đại sư phụ không phải tới tìm con #đáng thương # đáng thương.

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Anh tìm tôi à?

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Ủ, cậu học kỹ năng sống gì?

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Đúc.

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Vậy thì tốt rồi, tôi học may.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Hả?

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Không có việc gì, hai người đi đi.

Hệ thống thông báo: [Phong Thệ Tình Trú Hải] rời khỏi đội ngũ.

Diệp Cốc Vũ nghĩ mãi mà vẫn không nghĩ ra, hoàn toàn không hiểu Phong Thệ vào đội làm cái quái gì.

Đồ đệ nhỏ bé cũng đúng lúc phát huy phẩm chất tốt đẹp “muốn biết phải hỏi, muốn giỏi phải học” của mình.

[Đội] Bạch Thu Thu: Đại sư phụ vào đội để làm gì thế? (o)...

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Cậu hỏi tôi thì tôi biết hỏi ai...

Thầy trò hai người tôi nhìn anh, anh nhìn tôi, cuối cùng nhất trí quyết định không suy nghĩ thêm về vấn đề cao siêu này nữa.

Diệp Cốc Vũ lôi Bạch Thu Thu đến Trường Sinh Động ở Côn Lôn, sau khi bảo cậu nhóc trốn vào một chỗ quái không đánh được thì anh dũng xông vào giữa một bầy quái tên đỏ.

Trường Sinh Động là thánh địa để giúp acc nhỏ luyện cấp. Đánh quái trong bản đồ này có thể thăng từ cấp 60 lên cấp 70. Không giống với những bản đồ cấp thấp trước khi, quái ở chỗ này đánh người rất đau, cho dù đối với các acc đã max level như Diệp Cốc Vũ cũng cần phải tỉnh táo bớt chút thời gian ngồi hồi máu.

Lúc này, nếu như trong đội có một vú em sẽ thoải mái hơn nhiều — Diệp Cốc Vũ nghĩ vậy. Bạch Thu Thu đang nhìn cây máu của Diệp Cốc Vũ cũng nghĩ giống như thế.

Điểm khác biệt là Diệp Cốc Vũ chỉ suy nghĩ mà thôi, còn Bạch Thu Thu lại đưa ra quyết định.

[Đội] Bạch Thu Thu: Hay là chúng ta gọi đại sư phụ đến đây đi ~ (3)

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Gọi làm gì? Cậu dám ghét bỏ tôi à?

[Đội] Bạch Thu Thu: Con chỉ sợ sư phụ sơ ý một chút đã bị quái đè bẹp! o(> <)o

[Đội] Diệp Cốc Vũ: ...

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Đừng gọi. Mấy ngày hôm nay chúng tôi khai hoang rất mệt mỏi, chắc một lát nữa Phong Thệ sẽ out.

[Đội] Bạch Thu Thu: Đã hiểu!

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Một mình tôi kéo cậu là đủ rồi #ngầu

Diệp Cốc Vũ vừa đánh quái vừa trò chuyện cùng đồ đệ nhỏ, không phát hiện ra ở cách đó không xa có một tên đỏ rất quen thuộc.

Từ sau lần hỗn chiến ở Phong Hoa Cốc, Kiếm Đầu Tích Huyết đã lâu không gặp Diệp Cốc Vũ, chỉ là nghe người ta nói cậu ta đã đổi phe sang Hạo Khí Minh.

Hôm nay Kiếm Đầu Tích Huyết vốn đến Trường Sinh Động để giúp ông chủ thăng cấp kiếm tiền, vừa mới tới điểm đánh quái đã nhìn thấy kẻ thù Diệp Cốc Vũ. Hắn len lút mở xem trang bị của Diệp Cốc Vũ, phát hiện bộ trang bị cậu mặc trên người để đánh quái là trang bị phó bản. Trang bị phó bản không giống với trang bị phe, tuy rằng công kích rất cao như máu ít, da giòn, hướng chi Diệp Cốc Vũ đang tập trung đánh quái, máu cũng không đầy. Trong lòng Kiếm Đầu Tích Huyết vui vẻ lắm: Nếu như bây giờ mình đánh lén, tám, chín phần mười có thể thành công.

Nghĩ là làm! Kiếm Đầu Tích Huyết không chút do dự vọt về phía kẻ thù cũ.

Mặc dù là đánh lén, nhưng điều đó không làm trở ngại cho hắn bày ra dáng vẻ quang minh chính đại. Kiếm Đầu Tích Huyết cực kỳ vô sỉ, còn bớt chút thời gian gõ ra một hàng chữ trắng ở kênh cận.

[Cận] Kiếm Đầu Tích Huyết: Oan gia ngõ hẹp nhỉ, Diệp Cốc Vũ!

***Chú thích:**

(1) DKP: là hệ thống tính điểm xem ai là người nhận được đồ khi đi phó bản dựa trên mức độ đóng góp của thành viên.

(2) W: Vạn. 13W là 130000 vàng.

(3) P: pass, bỏ qua.

(4) J: vàng (đơn vị tiền tệ trong game online, tùy từng game mà có các đơn vị tiền tệ khác nhau)

19. Chương 19: Khói Lửa Côn Lôn

Diệp Cốc Vũ đang chuyên tâm dẫn đệ tử đi chém quái, không ngờ nửa đường lại nhảy ra một thằng Kiếm Đầu Tích Huyết.

Một tiếng thét lên kinh hãi của Bạch Thu Thu còn chưa kịp trào ra khỏi miệng đã thấy nhị sư phụ lấp lánh ánh vàng của mình phụt máu tươi chết tại chỗ.

Kiếm Đầu Tích Huyết rất đắc ý, dừng cười bên thi thể của Diệp Cốc Vũ, còn tiện tay đút cho hắn một viên “Tiệt nguyên đan” – kéo dài thời gian sống lại tại chỗ thêm năm phút đồng hồ.

Diệp Cốc Vũ chửi ầm lên: “Kiếm Đầu Tích Huyết, mày đánh lén, đồ hèn!”

Kiếm Đầu Tích Huyết cười vô sỉ: “Đánh lén thì sao? Mày có giỏi thì đứng lên đánh lén tao lại đi~”

Diệp Cốc Vũ nghẹn một bụng tức trong lòng, ân cần thăm hỏi ba đời tổ tiên Kiếm Đầu Tích Huyết một lần.

Bạch Thu Thu núp ở một bên lướt ngón tay như bay, cách cách cách bắt đầu gõ chữ, sau đó trên màn hình của Kiếm Đầu Tích Huyết không phụ sự mong đợi của mọi người mà bị spam một lần lại một lần, tiếng thông báo có tin nhắn riêng kêu “ting ting” không dứt bên tai~

[Bạch Thu Thu] nói với bạn: Đồ đánh lén vô sỉ, không biết xấu hổ!

[Bạch Thu Thu] nói với bạn: Đồ đánh lén vô sỉ, không biết xấu hổ!

[Bạch Thu Thu] nói với bạn: Đồ đánh lén vô sỉ, không biết xấu hổ!

...

[Cận] Kiếm Đầu Tích Huyết: Mẹ nó! Bạch Thu Thu là đứa nào?

Một bé loli mặc màu hồng phấn tiến lên: “Đại ca, anh tìm em à?”

Kiếm Đầu Tích Huyết cúi đầu nhìn, một bé Thất Tú cấp 63, trên đầu đeo ID màu vàng, mang vẻ mặt vô tội vui vẻ đứng trước mặt hắn —

Người chơi trung lập! Không thể báo thù!

Kiểm Đầu Tích Huyết phun một ngụm máu, trong lòng tức giận, trút hết lên bên cạnh, trực tiếp đút thêm cho Diệp Cốc Vũ một viên “Tiệt nguyên đan” – tiếp tục kéo dài thời gian hồi sinh tại chỗ.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Kiểm Đầu Tích Huyết, mày là đồ hèn! Có gan thì để tao đứng lên một chọi một!

[Cận] **Kiểm Đầu Tích Huyết:** Tao không thích một chọi một, tao thích canh xác mày cơ~

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Mẹ mày, mày chỉ có thể là giỏi!

[Cận] **Kiểm Đầu Tích Huyết:** Ồ, tao giỏi thế mà mày còn không hài lòng à?

[Cận] **Kiểm Đầu Tích Huyết:** Hay là để tao giúp mày gọi nhiều người giỏi hơn tới cùng canh nhé?

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Cút!

[Cận] **Kiểm Đầu Tích Huyết:** Mày thấy Ngạo Thế Lâm Phong thế nào?

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Chẳng khác gì mày! Hai thành hèn!

[Cận] **Kiểm Đầu Tích Huyết:** He he, mày tưởng là mày vẫn như trước đây à?

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Mặc kệ trước đây hay hiện tại, ông đây có sợ mày.

[Cận] **Kiểm Đầu Tích Huyết:** Diệp Cốc Vũ, ông rất thương mày, đặc tội Quân Lâm nên phải lặn đi Hạo Khí, kết quả chẳng ôm được đùi ai, phải ngu người trong một cái bang nắm mốc, sướng không?

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Sướng hơn Hàn Giang Lôu của chúng mày!

[Cận] **Kiểm Đầu Tích Huyết:** Hàn Giang Lôu chúng tao có thể nào đi chẳng nữa cũng không để cho anh em trong bang bị canh xác, bây giờ mày nằm trước mặt tao cả buổi mà sao vẫn không thấy một đứa nào tới giúp mày?

[Cận] **Bạch Thu Thu:** Một mình nhị sư phụ của tôi có thể đối phó với anh! #giận

[Cận] **Kiểm Đầu Tích Huyết:** Ái chà, ngại quá, tao quên mất bang mày vẫn có người, acc nhỏ cấp 63 vẫn tính là một người mà~~ Ha ha ha.

Một câu của Kiểm Đầu Tích Huyết chọc trúng điểm yếu của Diệp Cốc Vũ, nhất thời khiến hắn không biết

phải phản bác thế nào, chỉ có thể nhìn chăm chăm vào bảng đếm ngược thời gian sống lại trên màn hình, nghiêng rằng nghiêng lợi hận không thể cắn nát.

Diệp Cốc Vũ không đáp lời nữa, acc Kiếm Đầu Tích Huyết cũng không nhúc nhích đứng trước mặt hắn, xem ra là đang gọi người tới.

Diệp Cốc Vũ di chuột tới nút “Sống lại tại doanh địa”, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng. Hắn luôn luôn khinh thường kiểu lâm trận bỏ trốn này, nhưng nếu hôm nay không đi sẽ gặp rắc rối lớn.

Ngay lúc hắn đang do dự không biết có nên nhấn xuống hay không, trong màn hình đột nhiên nhảy ra một thông báo hồi sinh—

[Phong Thệ Tình Trú Hải] thi triển [Phong Châm] với bạn.

[Chấp nhận] [Từ chối]

Đây là kỹ năng hồi sinh của Vạn Hoa.

Tựa như người chết chìm vớ được cọc, trong nháy mắt Diệp Cốc Vũ từ địa ngục lên thiên đường. Màn hình xung quanh thay đổi, hắn phát hiện ở chỗ ngoặt của vách đá sau lưng Bạch Thu Thu có một bóng hình màu đen quen thuộc đang đứng đó.

Diệp Cốc Vũ đặt mục tiêu lên người Phong Thệ, chợt phát hiện mục tiêu của Phong Thệ cũng chính là hắn.⁽¹⁾

[Bạch Thu Thu] nói với bạn: Con gọi đại sư phụ tới rồi! #lè lưỡi

[Phong Thệ Tình Trú Hải] nói với bạn: Đứng lên, chúng ta đánh lại.

Phong Thệ mở tâm pháp trị liệu ra.

Có vú em, hai chọi một, chẳng còn gì phải lo lắng.

Diệp Cốc Vũ nhấn “Chấp nhận”, vừa mới sống lại nhảy lên đã được nhận một cái “Trường châm”, đầy máu trong nháy mắt.

Hiển nhiên Kiếm Đầu Tích Huyết không ngờ rằng Diệp Cốc Vũ có thể sống lại, chưa kịp phản ứng đã bị dính một phát “Túy nguyệt” của Tàng Kiếm mà đứng im tại chỗ. Kiếm Đầu Tích Huyết rút bàn tay đang gõ chữ gọi người tới trên khung chat, trực tiếp mở “Chuyển càn khôn” giải không chế, sau đó theo thói quen bắt đầu mở khí trường, kết quả là thời gian vận công 0.6 giây “Sinh thái cực” bị cắt đứt.

— Đây là “Quyết âm chỉ” của Vạn Hoa.

Lúc này Kiếm Đầu Tích Huyết mời nhìn rõ tình thế, bên Diệp Cốc Vũ có người trợ giúp.

Ai thắng ai thua, vừa nhìn là biết ngay.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** [Diệp Cốc Vũ] thành công giết chết [Kiếm Đầu Tích Huyết].

Ba thầy trò nhất tề cùng nhau vây xem thi thế, Diệp Cốc Vũ lật đi lật lại túi của mình, có chút tiếc nuối nói—

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Ái chà, quên mất không mang Tiệt nguyên đan.

[Cận] **Kiếm Đầu Tích Huyết:** Chúng mày chờ đấy!

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Đồ điên mới chờ mày!

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Chúng ta đi thôi?

[Đội] **Bạch Thu Thu:** Đi thôi... ()/~

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Không. Chờ.

Diệp Cốc Vũ trợn tròn hai mắt nhìn Phong Thệ trên màn hình, gần như nghi ngờ tên Vạn Hoa này là do Thiên Tru cosplay. Nhớ lần trước ở Đầm Hắc Long đụng độ Ngạo Thế Lâm Phong, cũng là một câu “Chúng mày chờ đấy”, ngay lúc đó, Hoa ca không thèm đếm xỉa tới, xoay người rời đi. “Hảo hán không chịu thua thiệt trước mắt” mới là phong cách của anh.

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Nè, Kiếm Đầu Tích Huyết hèn hạ đang gọi người tới đấy...

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Ừ.

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Anh muốn 2 vs n sao?

[Đội] **Bạch Thu Thu:** Nhị sư phụ, vẫn còn con mà! Là 3 vs n mới đúng!

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Không, là n vs n.

Diệp Cốc Vũ run lên, dường như thấy Hoa ca trước mắt nhe ra hàm răng trắng bóng, trên khóe miệng còn khê nhếch vể gian tà.

Ban đầu, hắn cho rằng Phong Thệ gọi người của Mafia tới, sau đó hắn mới biết, sự thật chứng minh trí tưởng tượng của hắn còn quá hữu hạn.

Mười phút sau, Trường Sinh Động ở Côn Lôn trở thành bản đồ công phòng chiến nhỏ(2).

Ngàn dặm băng đóng, vạn dặm tuyết rơi, trên cánh đồng trắng xóa mênh mông bát ngát, Hạo Khí và Ác Nhân giết nhau tới khí thế ngất trời.

Kênh phe càng sung sướng spam, thành viên hai bên đều tự mau chóng thông báo cho nhau.

“Cái gì? Quân Lâm và Thiên Hạ sẽ đánh nhau ở Côn Lôn.”

“Con mẹ nó! Ngạo Thế Lâm Phong và Cửu Thiên đều tới!”

“Tình cảm mãnh liệt quá! Sắp tới cuối tuần rồi! Các anh em ơi, mau đi thôi!”

“Mẹ nó, một đám chuột lại dám kiêu ngạo trên bản đồ của Ác Nhân chúng ta sao?”

“Đám chúng mày mau chóng trốn từ Côn Lôn về Ác Cầu Cốc(3) đi! Cẩn thận bị đóng băng thành chó chết đấy!”

...

Một phen chiến tranh đẫm máu đánh từ mười một giờ đêm tới khi chuông đồng hồ rung lên, cuối cùng chỉ huy phe hai bên đều chạy tới văng nước miếng, cho đến khi khói lửa tan hết, Diệp Cốc Vũ vẫn không hiểu vì sao chuyện hôm nay lại phát triển thành hai phe quần ẩu.

Từ khi vào cái bang nắm móc này, Diệp Cốc Vũ phải vội vã tu thân dưỡng tính, coi như đã lâu không được nhảy vào cuộc chiến sung sướng thế này. Sau khi tan cuộc, ba thầy trò không quay về chủ thành Trường An. Diệp Cốc Vũ vẫn còn hưng phấn như điên, không ngủ yên được.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Tại sao tự nhiên Thiên Hạ lại tới?

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Ừ... Tôi nói với Thiên Hạ là Quân Lâm đang gây chuyện ở Côn Lôn.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Ha ha, xem ra người gây chuyện chính là anh đó!

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Thiên Hạ và Quân Lâm vốn chính là đối thủ một mất một còn.

Chỉ huy phe Hạo Khí – Cửu Thiên là bang chủ của Thiên Hạ, chỉ huy phe Ác Nhân – Ngạo Thế Lâm Phong là bang chủ của Quân Lâm. Hai bang này đều là bang PVP đứng đầu của hai phe, tất nhiên trở nên nước lửa không hợp. Hai bản đồ Côn Lôn và Nam Bình Sơn luôn là khi tranh đoạt của hai phe, muốn đánh nhau đúng là vô cùng dễ.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Làm sao anh biết Kiếm Đầu Tích Huyết gọi Quân Lâm chứ không phải Hàn Giang Lâu?

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Nếu như Ngạo Thế Lâm Phong biết tin cậu bị canh xác, chẳng lẽ lại không tới giúp vui?

[Đội] Bạch Thu Thu: Nhị sư phụ... Thật ra...

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Cái gì?

[Đội] Bạch Thu Thu: Người gọi Ngạo Thế Lâm Phong chính là con!

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Địch mợ, cậu nói cái gì?

[Đội] Bạch Thu Thu: Là đại sư phụ bảo con báo tin cho Ngạo Thế Lâm Phong... #đáng thương #đáng thương

[Đội] Diệp Cốc Vũ: ...

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Khâm phục!

[Đội] Biểu tình: [Phong Thệ Tình Trú Hải] nhẹ nhàng xoa đầu [Diệp Cốc Vũ]

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Thật ra coi như là gọi bạn bè tới hỗ trợ thôi. Cậu còn nhớ Tiêu Thanh không?

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Là cái tên Thuần Dương ở đoàn lễ lần trước sao~

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Ừ, nó là người của Thiên Hạ.

Ồi địch mợ, sao trước đây không phát hiện ra anh ta vô sỉ như vậy? Tâm tình của Diệp Cốc Vũ vô cùng tốt, đang muốn nói mấy câu trêu chọc Phong Thệ thì chợt một thông báo xin giao dịch nhảy ra.

Diệp Cốc Vũ nhấn chấp nhận, thấy Phong Thệ thả vào ô một đạo cụ màu tím, tên là “Bích”.

Diệp Cốc Vũ hiểu rõ.

Đây là thứ làm được từ Chân Long Phổ kiếm được đêm nay.

Vũ khí thủ công 270 cần dùng “Châu” và “Bích” để hợp thành “Châu Liên Bích Hợp”, sau đó mới có thể tìm NPC để đổi vũ khí. “Châu” là sản phẩm của nghề đúc cấp 80, “Bích” là sản phẩm của nghề may cấp 80. Lúc này, Phong Thệ đã hỏi hần học kỹ năng sinh hoạt gì, hần hoàn toàn không hiểu ra sao, khi nhìn thấy cái này rồi thì đáp án đã rõ.

Rất hiển nhiên, Phong Thệ không chỉ đem Chân Long Phổ duy nhất hiện nay nhường lại cho hần, mà còn trực tiếp giúp hần làm thành đạo cụ.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Anh thật sự không cần phải làm vậy.

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Cái này giúp cậu nâng cấp khá cao, tôi có thể chờ lần sau.

Diệp Cốc Vũ không giả vờ giả vịt khách sáo với anh nữa, gõ vào khung giao dịch 15W.

Phong Thệ từ chối yêu cầu giao dịch.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Anh không lấy tiền à?

Phong Thệ không nói chuyện, lại mở giao dịch, một bên là đạo cụ “Bích”, một bên là dây ô trống. Diệp Cốc Vũ luôn không thèm để ý đến tiền, đơn giản nhấn chấp nhận.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Bao nuôi tôi sao? #nước bọt

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Hồi trước cậu đã quyên góp cho bang hội 19W.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Đó chẳng phải được coi là phí bao đoàn đi Dịch Hoa thường của tôi sao?

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Bang chúng tôi chỉ đưa cậu đi có một lần.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Chẳng phải còn có sau này sao~ Không cần vội, không cần vội~

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Sau này...

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Làm sao?

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Diệp Cốc Vũ, trước đây kéo cậu vào bang là do tôi không lo lắng chu toàn.

Trong lòng Diệp Cốc Vũ nhói một chút, giống như bị người ta hắt cả chậu nước lạnh vào đầu.

Hình như Phong Thệ chỉ mới nói câu đầu, hần lại coi như đã đoán được phần cuối.

Vừa rồi hần hưng phấn bao nhiêu, bây giờ thấy khó chịu bấy nhiêu.

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Lúc đó, ở Đạo Hương Thôn, nhìn thấy cậu không có bang hội nên tôi tiện tay mời vào...

Diệp Cốc Vũ gần như nghiêng răng nghiêng lợi gõ một loạt chữ: Bây giờ anh chê tôi gây tai họa sao?

Ngay khi vừa nhận gửi dòng chữ đó đi, avatar Hoa ca ở đối diện chợt tối sầm lại.

Bạn tốt [Phong Thệ Tình Trú Hải] của bạn đã rời mạng.

Trên kênh đội vắng vẻ chỉ còn lại dòng chữ hần vừa gõ ra, dường như đang cười nhạo người nào đó tự mình đa tình, đạo cụ “Bích” trong túi còn lẳng lẳng nằm đó, giờ nhìn qua cũng thấy chói mắt vô cùng.

Diệp Cốc Vũ thật sự không hiểu, người vừa rồi còn kẻ vai sát cánh, chiến đấu cùng hần sao đột nhiên lại trở mặt vô tình?

Chắc tại người như mình không được hoan nghênh.

Bạch Thu Thu ở trong đội mờ mịt, luống cuống: “Nhị sư phụ...”

Diệp Cốc Vũ trực tiếp rút dây mạng.

***Chú thích:**

(1) Game này cho cài addon để giúp đỡ người chơi, trong đó khi chọn mục tiêu sẽ xuất hiện một tia màu đỏ, nếu người đó chọn ai làm mục tiêu thì mình sẽ thấy tia màu đỏ hướng về phía người đó.

(2) Công phòng chiến: khi phe này mang quân sang map của phe kia hoặc map tranh đoạt để giết boss của

phe kia, phe còn lại phải ra sức bảo vệ cúc hoa của boss phe mình, đó là công phòng chiến.

(3) Bản đồ phe của Ác Nhân là Ác Nhân Cốc, tác giả chơi chữ gọi là Ác cầu cốc, nên khi chết mới là chó chết.

20. Chương 20: Hiểu Lâm

Diệp Cốc Vũ ở trên giường, lần đầu tiên mất ngủ trong đời.

Trong đầu loạn cào cào cả lên, không thể khống chế nổi mà nhớ tới rất nhiều chuyện, không chỉ về Phong Thệ và Mafia.

Hắn chơi cái game này đã hơn nửa năm, hầu hết thời gian đều dành cho chém chém giết giết. Hắn đã từng là một thành viên của bang PVP lớn nhất Ác Nhân Cốc, hắn có tiền, có thế, có “bạn bè”, có thể chẳng nói chẳng rằng thêm cừu sát người khác, có thể dẫn một đám phần tử hiếu chiến đi càn quét bản đồ, canh xác, có thể giết người đắc tội hắn tới mức phải rời khỏi server. Cho tới tận lúc này, vẫn luôn là hắn không ưa người khác, chưa từng nghĩ tới liệu có ai không ưa hắn hay không.

Mỗi việc Kiếm Đầu Tích Huyết làm đều là những việc hắn đã từng làm, chẳng qua đó là khi hắn còn có quyền có thế, chưa từng phải trải nghiệm cảm giác yếu thế.

Rời khỏi Quân Lâm là việc chỉ mới xảy ra hai tuần trước, nhưng hắn dường như đã quên mất mình từng là loại người gì.

Trước đây cái bang quyền này từng ghét hắn giống như bây giờ hắn ghét tên Kiếm Đầu Tích Huyết vậy.

Mời một người chơi PVP chuyên gây chuyện thị phi vào bang, nhất định Phong Thệ rất hối hận, vậy nên mới muốn rũ sạch quan hệ với mình, thanh toán 19W?

Nhưng vì sao phải trốn tránh, vì sao không nói cho rõ ràng mọi chuyện?

Diệp Cốc Vũ hoảng hốt nghĩ, quyết định ngày mai login nhất định phải hỏi Phong Thệ cho rõ.

Buổi chiều hôm sau không có tiết học, Diệp Cốc Vũ lên mạng thật sớm. Một mình hắn làm xong các nhiệm vụ hằng ngày, rồi lại đi đánh vài ván chiến trường. Thật ra hắn tới Mafia cũng chưa lâu, ngoại trừ Phong Thệ và đồ đệ nhỏ, dường như hắn chẳng có người nào đặc biệt thân quen.

Một mình hắn chán chết đi dạo bản đồ tới bảy giờ tối, vẫn không thấy Phong Thệ login. Vì vậy hắn gửi tin nhắn cho Bạch Lộ.

Diệp Cốc Vũ: Vì sao Phong Thệ chưa onl?

Bạch Lộ Vị Hi: o(/ /)o Chao ôi, loại giọng điệu hờn dỗi, trách móc này của cậu là sao thế?

Diệp Cốc Vũ: Tôi tìm anh ta có việc.

Bạch Lộ Vị Hi: Khụ khụ, chẳng ai quy định anh ấy phải login mỗi ngày...

Diệp Cốc Vũ: Chẳng phải tôi nào anh ta cũng online sao?

Bạch Lộ Vị Hi: Chúng ta đã khai hoang xong rồi, đêm nay lại không có hoạt động bang hội, không online là rất bình thường mà~

Diệp Cốc Vũ: Thế nhưng tôi có việc muốn tìm anh ta.

Bạch Lộ Vị Hi: Ôi chao, có việc gì gấp thế~ Không phải ngày mai nói cũng được sao?

Diệp Cốc Vũ: Cô có cách liên lạc với anh ta không?

Bạch Lộ Vị Hi: À... Chuyện này...

Diệp Cốc Vũ: Sao thế?

Bạch Lộ Vị Hi: Chuyện này... Phong Thệ rất chú ý giữ kín tin tức cá nhân, trong bang chỉ có tôi và Thiên Tru biết số điện thoại của anh ấy, hơn nữa chỉ để tiện liên lạc khi có việc gấp. Tôi không tiện cho cậu số nếu không hỏi trước anh ấy...

Diệp Cốc Vũ: ...

Bạch Lộ Vị Hi: Không phải là tôi không muốn cho cậu (-__-)b

Bạch Lộ Vị Hi: Hay là tôi giúp cậu gọi điện hỏi thử xem? Cậu có chuyện gì gấp?

Diệp Cốc Vũ: Quên đi... Cảm ơn.

Bạch Lộ Vị Hi: Nè nè nè, rốt cuộc là có chuyện gì? Tôi rất hiếu kỳ đó~

Diệp Cốc Vũ: Không sao.

Bạch Lộ Vị Hi còn cố gắng thỏa mãn trí tò mò, Diệp Cốc Vũ lại không muốn trả lời cô nữa. Hắn không dám chắc có phải Phong Thệ không lên mạng vì hắn hay không?

Diệp Cốc Vũ mở túi ra nhìn, bên trong có đạo cụ “Bích”, cuối cùng, hắn đến Tím sứ(1) ở thành chủ gửi trả lại cho Phong Thệ.

Khi hắn đang tự mình suy nghĩ miên man, một lời mời kết bạn nhảy ra, đối phương là người bạn Thuần Dương của Phong Thệ, tên gọi “Tiêu Thanh”.

Diệp Cốc Vũ nhấn chấp nhận.

Tiêu Thanh: Diệp đại gia, chừng nào thì cậu tới?

Diệp Cốc Vũ: Cái gì cơ?

Tiêu Thanh: Không phải là cậu muốn tới bang chúng tôi sao? Tôi thay mặt bang Thiên hạ hoan nghênh cậu!

Diệp Cốc Vũ: Hả?

Tiêu Thanh: Phong Thệ không nói cho cậu à?

Diệp Cốc Vũ: Phong Thệ?

Tiêu Thanh: Đúng vậy, hôm qua chẳng phải chúng ta đã đánh nhau ở Côn Lôn sao, sau đó Phong Thệ nói với tôi rằng cậu thích PVP, có thể không thích hợp ở lại bang Mafia.

Diệp Cốc Vũ: Anh ta thật sự nói thế sao?

Tiêu Thanh: Đúng vậy, dù sao bang chúng tôi vẫn nhiệt liệt hoan nghênh cậu! Chưa nói tới nể mặt Phong Thệ, chỉ cần nghĩ tới việc cậu từng là người của Quân Lâm, bây giờ bỏ gian tà theo chính nghĩa, chúng tôi đã rất hoan nghênh cậu rồi.

Diệp Cốc Vũ: Nhưng Phong Thệ chưa từng nói với tôi...

Tiêu Thanh: Vậy được rồi, các cậu cứ thương lượng trước đi. Chỉ cần Phong Thệ ở bên này thả người, Thiên hạ chúng tôi ở bên kia lúc nào cũng hoan nghênh cậu tới.

Nghe xong những gì Tiêu Thanh nói, Diệp Cốc Vũ rất hỗn loạn. Dường như mọi việc không giống như những gì tối hôm qua hắn nghĩ.

Phong Thệ chết tiệt, mới nói được phân nửa đã log out là có ý gì?

Diệp Cốc Vũ phiền não vô cùng, tin nhắn mật của Bạch Lộ lại nhảy ra.

Bạch Lộ Vị Hi: Nè! Tiểu Diệp Tử~

Diệp Cốc Vũ: ?

Bạch Lộ Vị Hi: Có một tin tức tốt và một tin tức xấu muốn nói cho cậu~ cậu muốn nghe cái nào trước?

Diệp Cốc Vũ: ...

Bạch Lộ Vị Hi: Thôi vậy, nói luôn cho cậu biết. Tin tức tốt là Phong Thệ lên mạng rồi, đang ở trong YY bang hội. Tin tức xấu là tạm thời anh ấy không thể chơi game được.

Diệp Cốc Vũ chẳng kịp đợi Bạch Lộ nói xong đã trực tiếp tắt trò chơi, mở YY. Sau khi vào kênh bang hội, hắn liếc mắt đã nhìn thấy cái áo màu cam quen thuộc ở trong đó.

Trong YY còn bảy, tám người khác, mọi người đang trò chuyện phiếm lung tung.

Diệp Cốc Vũ chạy ào vào phòng khách, lập tức mở mic: “Phong Thệ Tình Trú Hải!”

Thiên Tru rống lên: “Đệch mợ! Đừng có đột ngột hét ầm lên như vậy! Hù chết tôi rồi!”

Thanh âm rú rít của Thiên Tru đột nhiên bị gián đoạn, hệ thống thông báo rằng Diệp Cốc Vũ bị Phong Thệ Tình Trú Hải đưa vào phòng nhỏ.

Kênh này đã bị khóa, bên trong chỉ có hai người.

Áo vàng: Phong Thệ Tình Trú Hải.

Áo xanh lam: Diệp Cốc Vũ.

Diệp Cốc Vũ sững sốt, lập tức lớn tiếng hỏi: “Con mẹ nó, anh mau nói rõ ràng cho tôi!”

Phong Thệ nghiêm túc trả lời: “Hôm qua chẳng may bị hỏng máy tính, hôm nay vừa mới mang đi sửa, hiện tại còn phải tải game một lần nữa, tạm thời không chơi được.”

Diệp Cốc Vũ: “Đệch! Ai hỏi anh cái này!”

Phong Thệ vô tội nói: “Vậy cậu muốn hỏi gì?”

“Anh đã nói anh đưa tôi vào bang là do không suy nghĩ kỹ! Anh còn nói anh chỉ tiện tay mời tôi, hiện giờ thấy hối hận rồi! Con mẹ nó, anh ghét bỏ tôi, còn...”

Phong Thệ đột nhiên ngắt lời hắn: “Là tôi sợ cậu ghét cái bang quèn của chúng tôi.”

Thấy Diệp Cốc Vũ yên lặng, Phong Thệ nói tiếp: “Đúng là tôi đã không suy nghĩ kỹ, chưa từng hỏi ý kiến xem cậu có muốn chơi PVE hay không đã tiện tay mời cậu gia nhập. Hôm qua tôi đã đánh tiếng với Tiêu Thanh, nếu như cậu muốn chơi PVP, kỳ thực Thiên hạ thích hợp với cậu hơn.”

Diệp Cốc Vũ lầm bầm: “Tôi chẳng quen biết ai trong Thiên hạ hết...”

“Bang chúng tôi có thể không có người chơi PVP cùng cậu.”

“Tôi thấy chơi cùng tên Thiên Tru cũng khá vui...”

“Bang chúng tôi ngay cả một đoàn đi chiến trường cũng không thể thành lập được.”

“Tôi đi đánh lẻ cũng được mà.”

“Khi cậu bị canh xác, chúng tôi cũng không đánh nổi Quân lâm...”

“Đâu phải ngày nào tôi cũng bị canh xác...”

“Bang chúng tôi...”

“Đệch mợ! Rốt cuộc anh đã nói xong chưa?”

Phong Thệ cười khẽ một tiếng: “Lần sau bị canh xác nhờ phải quay về doanh địa rồi thần hành.”

“Ông đây mặc xác mấy chuyện như thế.”

Diệp Cốc Vũ vừa dứt lời, trong YY vang lên liên tiếp mấy tiếng nôn mửa. Bạch Lộ, Thiên Tru, Đậu phụ nhỏ, ... mấy người có quyền hạn chẳng biết từ lúc nào đã nhảy vào trong phòng nhỏ.

Thiên Tru: “Đệch! Ông đây vừa mới vào đã muốn ra ngoài rửa tai!”

Bạch Lộ: “Tôi có thể nói rất buồn nôn không?”

Đậu phụ nhỏ: “Lời tỏ tình của biệt nữ thụ muốn ằm ỉ tới mức độ nào chứ?”

Diệp Cốc Vũ ngửa mặt lên trời mà khóc.

Thật ra đây chỉ là một hiểu lầm chỉ vì một câu nói không rõ ràng mà thôi.

***Chú thích:**

(1) Tín sứ: NPC hòm thư.

21. Chương 21: Nhân Yêu Và Yêu Nhân(1)

Hiểu lầm được giải quyết, Diệp đại gia thanh thần ổn định nằm yên trong cái bang quên của hắn. Phong Thệ thay hắn uyển chuyển từ chối Thiên Hạ, Tiêu Thanh cũng thông cảm.

Sau khi tắm Chân long phổ thứ hai của bang xuất hiện, Phong Thệ lập tức gửi lại Diệp Cốc Vũ đạo cụ “Bích”.

“Tôi bao dưỡng cậu.” Phong Thệ đùa giỡn nói.

Diệp Cốc Vũ do dự nửa ngày, rốt cuộc cũng phải nhận lấy.

Đã có Châu Liên Bích Hợp, thanh vũ khí 270 đầu tiên của bang ra đời – Một thanh trọng kiếm tên là “Phiên vân”.

Ngoài vũ khí hoàng kim ra, vũ khí 270 là tốt nhất trong giai đoạn này, vì vậy Diệp đại gia không tiếc tiền dùng 8W vàng mua một viên đá ngũ sắc cấp sáu cực phẩm trên thế giới.

Từ ngày có trang bị, Diệp Cốc Vũ kéo Phong Thệ tới khu cọc gỗ Trường An, tuổi trẻ nhiệt huyết bùng bùng khí thế nói: “Ông đây muốn dùng DPS đè bẹp cả đoàn!”

Phong Thệ hừ một tiếng.

Diệp Cốc Vũ đổi giọng: “Được rồi, anh là tay dài số một, tôi là tay ngắn số một.”

Đối với câu này, đại thần bình tĩnh tỏ vẻ khinh thường không thèm chấp.

Sau khi bắt A Tát Tân, mafia bắt đầu khiêu chiến hai boss cuối cùng của Dịch Hoa Thánh Điện, đầu tiên là Mộ Dung phu nhân, cuối cùng là Sa Lợi Á.

Thủ giáp đề bẹp boss Sa Lợi Á cuối cùng cũng bị Mafia bỏ vào túi thành công, mọi người vui mừng khôn xiết, nhân dân thế giới đều phát điện mừng. Server XX rất cuộc cũng hoàn toàn thông qua Anh hùng Dịch Hoa Thánh Điện.

Ngoại trừ chính thức thông qua Dịch Hoa, server XX gần đây còn xảy ra chuyện lớn khiến toàn thể quần chúng xôn xao –

Phu nhân chỉ huy Ác nhân cốc “Nguyệt Chi Thi” hiện nay bị người ta tiết lộ là nhân yêu.

Giờ đây, mặt mũi của Ngạo Thế Lâm Phong coi như mất hết, lúc công phòng chiến hai tuần gần đây đều có rất nhiều người chơi Hạo Khí Minh spam chế giễu trên kênh thế giới và kênh phe.

Mà chuyện này nghe có chút hư cấu.

Nguyệt Chi Thi thể hiện là một Thất Tú có thao tác không tệ, đằng sau một buff xịn sắc bén như thể là một tên trạch nam đích thực ngồi chồm hổm trước máy tính. Trạch nam bám theo chỉ huy phe nói thẳng ra chỉ là muốn tìm phiếu cơm miễn phí trong trò chơi.

Nguyệt Chi Thi làm phu nhân chỉ huy cũng coi như cố gắng hết sức, trước mặt người khác làm nũng, giả vờ đáng yêu, không có gì không giỏi, ở ngoài thì theo sau mông chỉ huy múa quạt thêm máu, ở trong tặng thuốc, tặng bàn tiệc(2), xử lý mọi việc trong bang hội rất khéo léo. Mấy tháng làm nhân yêu chẳng những không có ai hoài nghi, còn khiến tất cả trên dưới bang hội tán thưởng vô cùng. Nguyệt Chi Thi làm nhân yêu có thể nói là muốn phong cách có phong cách, muốn tài năng có tài năng.

Trong trò chơi Kiếm Tam này, nhân yêu và yêu nhân nhiều vô số, nhưng muốn bùng bít cho kín thì không dễ như tưởng tượng. Ảnh chụp, YY, webcam đều không dễ đánh lừa. Nguyệt Chi Thi làm nhân yêu cực kì chuyên nghiệp, trên YY luôn luôn mở máy biến âm, ảnh chụp thì đăng ảnh của bạn gái ở chung, vì vậy tất cả mọi người hoàn toàn không hề nghi ngờ thân phận “con gái” của hắn. Nhưng tại sao việc này lại bị lộ? Có trách thì phải trách người bạn gái kia.

Gần đây Nguyệt Chi Thi ngoài đời cãi nhau với bạn gái, âm ỉ đòi ly hôn. Bạn gái hắn biết hắn trầm mê game online, vì vậy trong lúc tức giận đã mở YY của hắn, chạy tới làm loạn ở bang hội Quân lâm. Quản lý của Quân lâm vừa nhìn đã nhận ra vấn đề, lập tức cấm nói acc Nguyệt Chi Thi, đá ra khỏi kênh. Bạn gái

của hắn vẫn không từ bỏ, đổi sang acc tím có kênh riêng của mình, lên kênh Thế giới rêu rao, không bỏ nhọ Nguyệt Chi Thi thì tuyệt đối không bỏ qua.

Bản thân Nguyệt Chi Thi sau khi biết sự tình bại lộ, chẳng còn cách nào khác ngoài từ nay về sau biến mất trên giang hồ, bỏ lại Ngạo Thế Lâm Phong đáng thương trở thành đề tài chê cười mỗi khi rảnh rỗi của mọi người. Khoảng thời gian đó, ngay cả trên diễn đàn cũng tràn đầy topic đào bới sự kiện nhân yêu, tên tuổi Nguyệt Chi Thi và Ngạo Thế Lâm Phong nổi như cồn trên tất cả các server.

Ngạo Thế Lâm Phong đang lúc sứt đầu mẻ trán, đương nhiên không rảnh đi gây phiền phức cho Diệp Cốc Vũ. Nhưng Diệp Cốc Vũ sao có thể bỏ qua nhược điểm hiếm có của kẻ thù, nhất định phải bỏ đá xuống giếng một phen.

Nội bộ Mafia luôn có người thích nghe ngóng tin đồn, lên YY nói chuyện phiếm đương nhiên sẽ nhắc tới vị chỉ huy Ác Nhân Cốc thường bị chửi đến tám đời này, ví dụ như câu treo cửa miệng gần đây của mọi người chính là “Lên xem diễn đàn XXX!”, “Nhân yêu chết tiệt XXX!”.

Theo thường lệ, hôm nay mọi người lại lên YY bàn tán vui vẻ, cuối cùng không hiểu sao lại biến thành một cuộc khoe ảnh tập thể.

Người mở đầu là Thiên Tru, đăng một tấm ảnh Châu Tinh Tinh trong phim “Như Hoa”, hắn nói: “Anh Bạch Lộ, anh bị lộ rồi, chúng ta hẹn gặp trên diễn đàn!”

Bạch Lộ phản kích, đăng một tấm ảnh của Aoi Sora, sau đó cười gian: “Cô em bang chủ, vất vả cho em rồi, bé lẳng lơ!”

Tính ham chơi của mọi người nổi lên, thi nhau đùa giỡn, đăng từ ảnh giả tới ảnh thật, cuối cùng hầu như đám người chơi lâu năm của bang hội đều bị lộ ảnh.

Vừa đăng ảnh thật lên lập tức xuất hiện gió tanh mưa máu, đám con trai muốn xếp hạng “Hoa khôi của bang”, đám con gái lại muốn tìm “Hot boy của bang”. Kết quả là Diệp đại gia tung ảnh mình cho mọi người lác mắt.

Địa điểm chụp ảnh là trước cửa trường đại học N, bối cảnh xung quanh là một đám sinh viên cùng tấm backdrop màu đỏ, tuyên truyền về “Hoạt động XX của lớp XX khoa XX”. Đứng trước đội ngũ là một thiếu niên vóc dáng cao ráo, mặc áo len mũ, tay giơ chữ V, đeo một cái kính râm thật to, hướng về phía ống kính nở nụ cười tươi rói.

Bạch Lộ vui vẻ: “Chà chà, Diệp đại gia, cậu đang thể hiện điều gì đây!”

Đậu phụ nhỏ: “Thể hiện tình yêu bản thân!”

Hồng Nhạn Vu Phi: “Thà rằng tự tung ảnh cũng không thể bỏ lỡ cơ hội bình chọn hot boy của bang!”

Các cô gái cười ầm cười ỉ.

Ôn Du nói: “Nhưng mà nói thật, bạn học Diệp cũng có thể coi như hot boy của bang mình rồi!”

Bạch Lộ gật đầu: “Cái mặt tròn tròn thật muốn bóp~”

Đậu phụ nhỏ cười gian: “Tôi chỉ càng nhìn càng thấy bạn trẻ Diệp là thụ, ngạo kiều đắc ý thụ!”

Diệp Cốc Vũ bĩu môi: “Các cô đều đang ghen tị với vẻ đẹp của tôi!”

Nhưng mà điều khiến Phong Thệ đại thần chú ý lại khá kỳ quái. Anh sờ sờ cằm, hơi trầm ngâm, gửi một cái tin nhắn mật cho Diệp Cốc Vũ: “Lộ tin tức hơi nhiều đó.”

Diệp Cốc Vũ trả lời: “???”

Phong Thệ đầy tiếc nuối, nói ngắn gọn: “Tên trường, lớp.”

Vừa dứt lời, Hồng Nhạn Vu Phi đã đăng tám ảnh chụp màn hình Baidu lên: “Ái chà, con mẹ nó. Tự nhiên tôi phát hiện ra lớp XX khóa XX của đại học N có một bạn tên là Diệp Cốc Vũ...”

Trong lòng Diệp Cốc Vũ chợt căng thẳng, tin nhắn của Phong Thệ lại tới: “Giấu tên cũng là một loại kỹ năng sống.”

Diệp Cốc Vũ: “...”

Chốc lát sau, Bạch Lộ lại đăng lên một tấm ảnh có hình người khác: “Bạn Diệp Cốc Vũ của đại học N, các cậu không thấy khuôn mặt này khá quen sao?”

Đậu phụ nhỏ đập bàn: “Phụt... Lần đầu tiên chứng kiến hiện trường tìm ra thân phận người ta... Thật tài giỏi...”

Ôn Du: “Bảo sao tôi luôn cảm thấy với thẩm mỹ của Diệp thô hào tuyệt đối không thể nghĩ ra loại ID tươi trẻ như vậy, hóa ra chân tướng là đây...”

Tin nhắn của Phong Thệ lại nhảy ra: “Xin hãy nén bi thương.”

Diệp Cốc Vũ nổi giận: “Địch! Không công bằng! Hình của anh đâu? Giao ra đây!”

Phong Thệ đáp: “Bí mật”.

Lúc này, tập thể thành viên trong bang hội đều đã lộ hình, chỉ có Phong Thệ đại thần vẫn may mắn tránh thoát khỏi sóng gió, nghĩ lại thật khiến người ta hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Diệp Cốc Vũ bắt đầu tự tưởng tượng: “Chẳng lẽ anh là con gái? Nếu thật thì đừng trách tôi vạch mặt anh, chúng ta hẹn gặp trên diễn đàn!”

Càng nghĩ càng cảm thấy có lý, Diệp Cốc Vũ bắt đầu phân tích: “Người ta thường nói mười Hoa ca thì có chín người là nhân yêu, đó là một điểm. Anh chỉ lên YY, không lên webcam, không tung hình, thêm một điểm nữa. Còn có, anh lúc nào cũng thần thần bí bí, giữ bí mật đời tư, lại thêm một điểm!”

Phong Thệ cười: “A? Còn điểm nào nữa không?”

Diệp Cốc Vũ lầm bầm: “Lần trước hỏi Bạch Lộ số điện thoại của anh, cô ấy nói phải giữ bí mật, ừm, rất đáng nghi!”

Khi hắn còn đang tiếp tục tìm kiếm thêm dấu vết, điện thoại đặt trên bàn của Diệp Cốc Vũ đột nhiên vang lên.

Một dãy số lạ.

Diệp Cốc Vũ nghe máy: “Alo?”

Một giọng nam trầm thấp quen thuộc truyền tới: “Còn muốn gặp tôi trên diễn đàn nữa không?”

Diệp Cốc Vũ sửng sốt nửa ngày, lập tức lắp bắp nói: “Anh, anh, anh...”

“Tôi làm sao?”

“Làm sao anh biết được số điện thoại của tôi?!”

Giọng nam ở đầu giây bên kia phát ra tiếng cười nhẹ: “Chẳng phải chính cậu ghi chú trong bang hội sao?”

“...”

Chú thích:

(1) Nhân yêu: nam chơi char nữ. Yêu nhân: nữ chơi char nam.

(2) Thuốc có thể tăng thuộc tính cho một người. Bàn tiệc có thể tăng thuộc tính của tất cả người trong đội.

22. Chương 22: Cuộc Sống Thường Ngày

Diệp Cốc Vũ lưu lại số điện thoại di động của Phong Thệ, trình trọng chuyển số máy lạ thành hai chữ “Phong Thệ”.

Một lát sau, hắn lại không hài lòng, rút điện thoại ra đổi “Phong Thệ” thành “Một đóa hoa xinh đẹp”.

Như vậy thì hắn chính là người thứ ba trong bang có được số điện thoại di động của đại thần, trong lòng Diệp Cốc Vũ bỗng sinh cảm giác ưu việt “tớ có mà bạn không có”.

Dần dần, hai người bắt đầu cố định làm nhiệm vụ hằng ngày với nhau, như hình với bóng, đám hủ nữ trong bang còn trêu đùa Diệp Cốc Vũ là “trang sức hình người luôn được mang bên mình” của Phong Thệ.

Bạn trẻ trang sức không phục, phản bác rằng: “Hoàn toàn ngược lại mà, Phong Thệ mới là đồ trang sức của tôi!”

Bạch Thu Thu xen miệng vào: “Nhị sư phụ, con nghĩ trọng điểm không nằm ở việc ai là trang sức của ai...”

Bạch Lộ giơ ngón tay cái: “Đúng là Tiểu Bạch có tư chất!”

Đậu phụ nhỏ hoan hô: “Trọng điểm rõ ràng là Luôn Được Mang Bên Mình.”

Hồng Nhạn Vu Phi phụ họa theo: “Cố định cùng làm nhiệm vụ gì đó thật quá JQ nha~”

Diệp Cốc Vũ tiếp tục giãy dụa: “Chẳng phải chỉ là cùng nhau làm nhiệm vụ thôi sao, đồ đệ nhỏ cũng cùng làm với chúng tôi mà.”

Bạch Lộ cười gian: “Ái chà~ Còn là “chúng tôi” nha~”

Đậu phụ nhỏ: “Phụ... Càng tô càng đen...”

Hồng Nhạn Vu Phi: “Tôi có cảm giác như một nhà ba người hạnh phúc!”

Thiên Tru cực kỳ phiền muộn đối với việc mình bị lãng quên: “Mẹ nó! Ông đây cũng là thành viên cố định cùng làm nhiệm vụ mà.”

Tất cả mọi người cùng đồng thanh nói: “Từ lâu cậu đã không có cảm giác CP rồi.”

Thiên Tru khóc ròng.

Diệp Cốc Vũ không quan tâm tới “chuyện xấu” đang xôn xao trong bang, vẫn gửi lời mời vào đội cho Phong Thệ ngay khi anh login như trước.

Thêm cả Bạch Thu Thu, Thiên Tru và Bạch Lộ lục tục vào đội, vừa vặn đủ năm người.

Diệp Cốc Vũ đã có thói quen ngày nào cũng chờ Phong Thệ login rồi mới lập đội đi làm nhiệm vụ hằng ngày, ba vị trí trống còn lại thì lựa chọn ngẫu nhiên tùy theo tình huống.

Bí cảnh ngày hôm nay là Tiên Tung Lâm, theo thường lệ thì Thiên Tru làm T và Bạch Thu Thu buff.

Đồ đệ nhỏ bé vừa max level được vài tuần, trên người vẫn còn lẫn lộn vài món trang bị 230, tuy rằng điểm trang bị hơi thấp nhưng thao tác không tệ, lần đầu tiên đánh bí cảnh ngày cũng có thể buff khá ổn, vậy nên mấy tuần này, Phong Thệ dự định dẫn cậu ta đi đánh Anh hùng Địch hoa kiếm trang bị. Sau khi khai hoang thành công, Mafia lập tức tiến vào thời kỳ chán chường. Mỗi tuần, mọi người đều tham gia theo lệ, vừa chờ đợi huyền tinh, vừa kiếm trang bị cho đủ bộ. Tới khi người trong bang gần như có đủ hết trang bị rồi, đoàn của bang sẽ chuyển sang chế độ dẫn ông chủ theo, quảng cáo trên các kênh công cộng để kiếm thêm thu nhập bù vào phụ phí chi tiêu hằng ngày.

Nhắc đến huyền tinh, Mafia quả thực xứng với tên gọi, đã cho ra đời hai cây thần binh đầu tiên của cả server trong khi bang hội đầu tiên thông qua Địch Hoa còn chưa thấy bóng dáng huyền tinh đâu. Thanh thần binh thứ nhất của bang tất nhiên được cả tập thể tán thành đưa cho Phong Thệ. Vì vậy vài lần rơi Chân Long Phổ tiếp theo, Phong Thệ đều nhường cho những người có nhu cầu khác. Vũ khí 270 liên tục ra, nhưng trong tay Phong Thệ vẫn cầm cây bút lông màu tím phẩm chất 230.

Tuy rằng đại thần là người một lòng theo đuổi DPS, nhưng không quá mức ham muốn trang bị. Điều này khiến người như Diệp Cốc Vũ vừa nhìn thấy vũ khí cực phẩm sẽ không ngại bất cứ điều gì mà tranh giành nó vào tay cầm thấy cực kì khó thấu hiểu. Dù không thể hiểu được, nhưng ai cũng không khỏi bội phục, bởi vì sự tỉnh táo tự chủ của đại thần là một kiểu tự tin, mạnh mẽ, không liên quan đến trang bị.

Kỳ thực yêu cầu thẩm mỹ của Diệp Cốc Vũ đối với những người bên cạnh mình rất đơn giản, con gái thì chỉ cần một từ “yếu đuối”, con trai thì là một từ “mạnh mẽ”. Vậy nên kể từ khi hóa thù thành bạn với Phong Thệ, mối quan hệ dần trở nên thân mật hơn là đương nhiên.

Khoảng tháng mười một, game Kiếm Tam mở ra phiên bản mới <Nhất đại tông sư>.

Môn phái mới “Đường Môn” xuất hiện, “Đại hội Danh kiếm” cũng chính thức được ra mắt.

Đại hội Danh Kiếm là một hình thức thi đấu, người chơi có thể tự do thành lập đội ngũ danh kiếm của mình theo mô hình 2V2, 3V3, 5V5, ngẫu nhiên tiến vào bản đồ PK, bất kể thất bại hay thắng lợi đều có thể thu hoạch lượng điểm danh kiếm nhất định, điểm này có thể dùng để đổi lấy trang bị PVP.

Theo tư liệu về phiên bản mới, trang bị PVP cũng được nâng cấp — Trang bị “Kiếm thí thiên hạ” phẩm chất 270.

Toàn bộ thuộc tính của trang bị 270 được nâng lên một bậc, đồng thời chỉ có thể đổi bằng điểm danh kiếm. Vì vậy bộ trang bị phẩm chất 255 cũ trở thành trang bị lỗi thời, đám người chơi PVP xoa tay, chuẩn bị tái chiến trên sàn PK.

Trang bị 270 của Tàng Kiếm vô cùng đẹp trai, toàn thân màu trắng bạc, được các người chơi gọi đùa là “Bạch trăm kê(1)”. Diệp Cốc Vũ nhìn hình ảnh chính thức được công bố, nước miếng chảy đầy bàn phím.

Tuy rằng trước đây đã kiên quyết từ chối lời mời của bang “Thiên Hạ”, nhưng muốn phần tử hiếu chiến như Diệp Cốc Vũ từ này về sau tu thân dưỡng tính là điều không thể nào. Sau khi rời khỏi Quân Lâm, Diệp Cốc Vũ rất ít khi có cơ hội tổ chức đoàn thể kéo bè kéo lũ đi đánh nhau, nhưng hình thức tổ chức đại hội Danh kiếm thi đấu theo mô hình nhóm nhỏ như vậy, không khó để tập hợp đội, thật làm cho lòng người khó nhịn.

Diệp Cốc Vũ bắt đầu khuyến khích Phong Thệ tham gia thi. Sau khi nghe xong, Phong Thệ không phát biểu bất cứ điều gì, chỉ bình tĩnh tiếp tục luyện acc nhỏ Đường Môn của mình, chuyên tâm nghiên cứu kỹ năng của môn phái mới.

Người nào đó nói tới mức khô cả nước bọt, chỉ một ngón tay về phía đại thần: “Thiên Tru, Lưu Tĩnh, Hồi Mã Thương... Trong bang chỉ có chừng này người thích PVP.”

Diệp Cốc Vũ giả vờ đáng thương: “Tôi muốn anh làm buff cố định!”

Đại thần kéo đồ đệ đang chắn ở trước mặt ra: “Thao tác của Bạch Thu Thu không tệ đâu, cậu có thể cân nhắc.”

Diệp Cốc Vũ ghét bỏ: “Thất Tú thật hư.”

Đại thần ngẩng đầu liếc mắt nhìn màn hình nhân vật của mình, trong nháy mắt nắm được mấu chốt của vấn đề: “Dù sao thì tôi cũng không phải là Ly Kinh...”

“ ... ”

Diệp Cốc Vũ thất bại đi về, cuối cùng đành phải xách đồ đệ đi đánh 2V2.

Bạch Thu Thu mới max cấp không bao lâu, miễn cưỡng lắm mới đủ bộ trang bị phó bản, nhưng trang bị phe hầu như không có.

Thao tác có ngẫu đến mấy mà không có trang bị thì cũng vớt, vì vậy chiến tích một tuần của hai thầy trò là ba tháng bảy thua, trong đó có một trận là gặp một đội AFK.

Diệp Cốc Vũ lập tức đá đít đồ đệ nhỏ, tiếp tục mặt dày đi kể khổ với Phong Thệ.

Lúc đó, acc Đường Môn của Phong Thệ đã cấp 71, đang làm nhiệm vụ ở Bạch Long Khẩu. Phong Thệ điều khiển một cô bé loli tên “Đường Phong” chạy qua chạy lại giết yêu tăng, Diệp Cốc Vũ đuổi theo ở phía sau lải nhải.

Diệp Cốc Vũ: “Trang bị của Bạch Thu Thu quá kém.”

Phong Thệ: “Trang bị của tôi cũng thế.”

Diệp Cốc Vũ: “Ít nhất anh còn có bộ 230.”

Phong Thệ: “230 là đồ damage.”

Diệp Cốc Vũ: “Chúng ta lập một đội hai DPS là được.”

Phong Thệ: “Mang theo buff thì phần thắng cao hơn.”

Diệp Cốc Vũ: “Tôi đâu đặt nặng vấn đề thắng thua.”

Phong Thệ: “Vậy thì Bạch Thu Thu là phù hợp nhất.”

Loli Đường Môn không thèm chớp mắt lấy một cái, không thèm thở gấp, tiếp tục chạy về phía trước làm nhiệm vụ. Diệp Cốc Vũ nổi giận, dùng Ngọc Hồng Quán Nhật đuổi theo, cướp quái của anh.

Phong Thệ dừng lại nhìn hấn.

Acc Tăng Kiếm vàng lấp lánh của Diệp Cốc Vũ ưỡn ngực, bày ra một bộ dáng “Cây này do ta trồng, đường này do ta mở”.

Phong Thệ đỡ trán.

Vì vậy màn hình của Diệp Cốc Vũ không phụ sự mong đợi của mọi người nhảy ra một loạt thông báo của hệ thống —

[Đường Phong] mở cừu sát với bạn.

5

4

3

2

1

Bạo vũ lê hoa châm -10

Đường Môn nho nhỏ cấp 71 đánh một Tầng Kiếm chiến giới 14 không đau không ngứa.

Diệp Cốc Vũ cười gian, nhẹ nhàng quăng một cái “Cửu Khê Di Yên”.

Đường Môn lập tức tử vong.

Diệp Cốc Vũ đứng ở trên thi thể Đường Môn, bắt đầu spam icon của hệ thống.

[Cận] Biểu tình: [Đường Phong] Tôi muốn đẩy ngã bạn!

[Cận] Biểu tình: [Diệp Cốc Vũ] dâng cho [Đường Phong] một nén nhang, trong miệng mặc niệm: “Chết sớm sớm siêu sinh!”

Một acc nhỏ qua đường đi ngang qua nhìn thấy, còn khen: “Kẻ gian thi quả nhiên xấu miệng!”

Diệp Cốc Vũ vung trọng kiếm ra, acc nhỏ này cũng chịu chung số phận.

Người qua đường nằm trên mặt đất khóc lớn, Diệp Cốc Vũ mặc kệ hân, quay đầu lại nhìn, loli “Đường

Phong” chẳng biết đã đi đâu mất rồi.

Bạn nói với [Đường Phong]: Anh đâu rồi?!

[Đường Phong] nói với bạn: Về doanh địa.

Bạn nói với [Đường Phong]: Ai bảo anh dám cừu sát tôi~ #đắcý #đắcý

[Đường Phong] nói với bạn: Vừa vặn trả nhiệm vụ luôn.

Bạn nói với [Đường Phong]: Địch! Anh mau trở lại đây cho tôi!

Bạn nói với [Đường Phong]: Phong Thệ!

Bạn nói với [Đường Phong]: Đường Tiểu Phong!

Ting ting!

Bạn đã bị người chơi chặn.

Diệp Cốc Vũ : Tình huống này hình như từng xảy ra rồi...

***Chú thích:**

(1) Bạch trảm kê: tên một món ăn làm từ gà.

23. Chương 23: Đại Hội Danh Kiếm (1)

Không lâu sau khi tổ chức đại hội Danh kiếm, tất cả mọi người đều nô nức tham gia, mà Dịch Hoa anh hùng đã tiến tới phần cuối của phó bản càng khiến cho mọi người mất hứng thú. Vì vậy, gần đây hoạt động buổi chiều của bang bắt đầu dần dần chuyển thành tổ chức đoàn đội đi đánh Danh kiếm.

Diệp Cốc Vũ, Thiên Tru, Lưu Tình, Nguyễn Mai Chi cùng nhau tổ đội Danh kiếm đi đánh 5v5, đội trưởng là Lưu Tình.

Con gái chơi PVP trong bang vốn đã ít, trang bị của Bạch Thu Thu tạm thời không đạt yêu cầu, vì vậy

trong đội vẫn trống một vị trí buff, cuối cùng bọn họ đành tuyển một Ngũ độc trên kênh Thế giới.

Trang bị của năm người không tệ, ai cũng là dân chuyên nghiệp, tuần đầu tiên đánh tùy tiện cũng được 2000 điểm, Diệp Cốc Vũ tính toán tốc độ kiếm điểm Danh kiếm, trong lòng tràn đầy hy vọng cuối tuần có thể mặc được món trang bị màu bạch kim đầu tiên.

Bạch Thu Thu cũng có ý muốn chuyển sang PVP, nhưng trang bị không đủ. Cậu biết đội 5v5 của Diệp Cốc Vũ muốn cày điểm nên không định cản trở họ. Để mỗi tuần có thể đánh đủ mười trận Danh kiếm lấy điểm cơ bản, cậu tùy tiện xin vào một đội trên kênh Thế giới, đợi tới khi trang bị ổn hơn mới đánh cùng người trong bang.

Đội ngoài không đáng tin tới mức vượt quá sức tưởng tượng của loài người. Chuyện hơi tý là hỏng trang bị, hơi tý là chết đã không còn mới lạ. Bạch Thu Thu miễn cưỡng cố gắng đánh được bốn ngày qua loa cho xong, nào ngờ tới buổi tối ngày thứ năm, đội trưởng chẳng nói chẳng rằng đá cậu ra khỏi đội. Bạch Thu Thu gửi tin nhắn riêng qua hỏi nguyên nhân, người ta lại không mặn không nhạt ném lại một câu: “Bạn tôi muốn vào đội.”

Bạch Thu Thu ghen một cục tức ở cổ họng, nhin không được lên kênh bang hội chửi rửa, phiền muộn than vãn rằng tuần này lãng phí hết công sức, không ngờ vị sư phụ tốt bụng Diệp Cốc Vũ dưới cơn nóng giận đã vỗ bàn mà kêu——

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Mẹ nó, thằng đội trưởng kia tên gì? Ông đây cừu sát nó!

[Bang] **Thiên Tru Cửu Giới:** Cừu sát +1, cầu tổ chức thành đoàn!

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** Emma, các cậu đây là chỉ sợ thiên hạ không loạn...

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Đồ đệ của tôi sao có thể bị người ta tùy ý bắt nạt được!

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Á, nhất định là do tôi mở game sai cách! Diệp đại gia sao có thể công thế này được...

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Hừ, tôi lúc nào cũng công! #ngầu #ngầu

Hắn đã quen cách nói chuyện của đám hủ nữ trong bang, được cập nhật tri thức về các kiểu công thụ, hiện tại trình độ của Diệp Cốc Vũ đã tới mức trêu đùa, phản bác tự nhiên.

Đợi một hồi không thấy Bạch Thu Thu đáp lời trên kênh bang hội, hắn lập tức gửi tin nhắn riêng.

Bạn nói với [Bạch Thu Thu]: Đồ đệ?

[Bạch Thu Thu] nói với bạn: ...

Bạn nói với [Bạch Thu Thu]: Giận rồi sao?

Bạn nói với [Bạch Thu Thu]: Tôi báo thù cho cậu.

Bạn nói với [Bạch Thu Thu]: Thật đó.

Bạn nói với [Bạch Thu Thu]: Sư phụ nói sẽ giữ lời.

[Bạch Thu Thu] nói với bạn: ...

Bạn nói với [Bạch Thu Thu]: Mẹ nó, cậu chít một tiếng tôi xem nào...

[Bạch Thu Thu] nói với bạn: Đại sư phụ gọi cậu tới YY...

Thấy một câu chẳng liên quan gì tới cuộc đối thoại, Diệp Cốc Vũ sững sốt một chút, chợt thấy tin nhắn của Phong Thệ.

[Phong Thệ Tình Trú Hải] nói với bạn: Vào đội.

Nhấn đồng ý, trong màn hình nhảy ra thông báo của hệ thống: [Bạch Thu Thu] mời bạn gia nhập đội Danh kiếm [Cùng hộ khẩu].

Diệp Cốc Vũ bĩu môi, từ đáy lòng tỏ vẻ khinh bỉ sâu sắc tới cái tên đội của Bạch Thu Thu, sau đó mới bắt đầu ấn chấp nhận.

Lúc này, Phong Thệ và Bạch Thu Thu đều treo nick trong YY bang hội, Phong Thệ mở thêm một phòng nhỏ có khóa cá nhân tên là “JJC – 3v3”, nick của hai thầy trò đều nằm ngay ngắn trong đó, chờ đội viên thứ ba của họ xuất hiện.

Diệp Cốc Vũ vừa mới vào phòng khách YY của bang đã bị Phong Thệ dùng quyền hạn của mình kéo tới kênh “JJC – 3v3”.

Diệp Cốc Vũ biết rõ còn cố hỏi: “Tìm tôi làm gì?”

Phong Thệ trả lời ngắn gọn: “Tìm cậu cho đủ số người.”

Diệp Cốc Vũ nghiêng đầu: “Lệ phí thi đấu của tôi rất cao~”

Bạch Thu Thu nức nở kêu: “Nhị sư phụ, quả nhiên người không thương con...”

Diệp Cốc Vũ hất bàn: “Cậu đúng là đồ vô ơn! Vừa rồi chẳng phải ông đây đã nói sẽ giúp cậu báo thù sao?!”

Bạch Thu Thu: “Huhuhuhu nhị sư phụ, con sai rồi~”

Phong Thệ nghe bọn họ đấu võ mồm, bất đắc dĩ lắc đầu, giọng nói mang theo ba phần ý cười: “Cậu cừu sát người ta thì có ích gì, điểm của Tiểu Bạch tuần này vẫn chưa đủ, chỉ bằng giúp cậu ấy đánh xong mười trận.”

Bạch Thu Thu lập tức chân chó sấn tới: “Đại sư phụ nói đúng!”

Diệp Cốc Vũ đen mặt mấy giây, lý trí của hắn báo cho hắn biết rằng Phong Thệ nói không sai, nhưng tên đồ đệ ngốc tự tay hắn nuôi lớn này dám trắng trợn bất công như thế, khiến trong lòng hắn sinh ra niềm hối hận “nuôi ong tay áo”.

Quay đầu nhìn Phong Thệ, nhất thời nghĩ tới lúc mình lon ton chạy theo phía sau mông anh ta, khóc lóc om sòm, lẩn lộn ăn vạ thế nào cũng không chấp nhận lập tổ đội với mình, bất giác nói ra lời đầy vị chua: Lúc trước xin xỏ anh đi Danh kiếm thế nào anh cũng không chịu, đồ đệ vừa gọi anh một cái đã đồng ý, quá thiên vị rồi đó!

Ý cười của Phong Thệ càng rõ ràng hơn: A, Tiểu Bạch là đồ đệ của tôi, còn cậu là gì?

Bạch Thu Thu hoan hô một tiếng: Là tiểu thụ của sư phụ!

Mẹ nó! Tự nhiên bị đùa giỡn...

Đồ đệ của hắn nhất định bị đám hủ nữ trong bang dạy hư rồi!

Diệp Cốc Vũ chợt dạ nhìn YY một chút, may mà trong phòng chỉ có ba người bọn hắn, nếu như bị đám hủ nữ Bạch Lộ như sói như hổ kia nghe thấy thì chẳng biết còn bị trêu chọc tới mức nào nữa.

Không đúng, không đúng, bản thân hắn không sợ bị bẻ cong, sẽ không sợ bị trêu chọc!

Diệp Cốc Vũ che giấu, khụ khụ một tiếng, lớn giọng nói: “Này, rốt cuộc các cậu có muốn đánh hay không?”

Phong Thệ không vạch trần hắn miệng cộp gan thỏ, chỉ nói với Bạch Thu Thu: “Tiểu Bạch, đi xếp hàng.”

Bạch Thu Thu “ừ” một tiếng, ngoan ngoãn đi tới trước mặt NPC chọn xếp hàng vào đại hội Danh kiếm, ba người mau chóng được hệ thống tự động xếp đối thủ, truyền tống vào bản đồ sân đấu.

Đại hội Danh kiếm có ba bản đồ ngẫu nhiên, theo thứ tự là: Nhạc Sơn Đại Phật Quật, Đỉnh Hoa Sơn, Thiên Sơn Toái Băng Cốc. Mỗi bản đồ có những đặc điểm riêng, Nhạc Sơn Đại Phật Quật có mấy cột trụ lớn làm rối loạn thị giác, Đỉnh Hoa Sơn có hai tầng sân đấu hình vuông, mấu chốt là phải nhảy được lên trên, Thiên Sơn Toái Băng Cốc có địa hình phức tạp, bốn sân đấu được nối với nhau bằng xiềng xích.

Bọn họ ngẫu nhiên tiến vào bản đồ thứ nhất chính là Nhạc Sơn Đại Phật Quật có địa hình đơn giản nhất.

Trong ba người, Diệp Cốc Vũ quen thuộc với đại hội Danh Kiếm nhất, vì vậy hắn nhắc nhở trên YY: “Đồ đệ, cậu vừa trốn vừa thêm máu, cẩn thận vướng vào cột.”

Đây là lần đầu tiên Phong Thệ thi đấu nên không chuẩn bị trước các add on hỗ trợ, đành phải hỏi: “Đội kia có những phái nào?”

Hai người đều ăn ý đợi Diệp Cốc Vũ trả lời, nào ngờ hắn yên lặng vài giây mới chậm rãi phun ra sáu chữ: “Băng Tâm, Khí thuần(1), Thiên Sách”.

Hai chữ “Thiên Sách” dường như được nghiêng răng nghiêng lời mà thốt ra.

Phong Thệ nhận thấy tâm trạng của Diệp Cốc Vũ khác lạ, nhíu mày hỏi: “Làm sao thế?”

Diệp Cốc Vũ hừ lạnh một tiếng: “Cái thằng Thiên Sách kia là người của Quân Lâm.”

Thiên Sách của đội đối diện tên là “Dạ Kinh Hồn”, nói đúng hơn thì đó chính là tên Thiên Sách đầu tiên ra tay giết Diệp Cốc Vũ vào cái này xích mích với Quân Lâm ở cửa Dịch Hoa cung.

Diệp Cốc Vũ đặt mục tiêu lên người Dạ Kinh Hồn, thấy mục tiêu của Thiên Sách cũng là mình. Dạ Kinh Hồn giờ trường thương trong tay lên, coi như lời khiêu khích âm thầm.

Thật sự không thể tha thứ mà.

***Chú thích:**

(1) Khí thuần: Thuần Dương theo dòng Tử Hà.

24. Chương 24: Đại Hội Danh Kiếm (2)

Diệp Cốc Vũ mở trang bị của ba người đối diện ra xem, Thiên Sách mặc bộ 255, Băng Tâm và Khí thuần đều mặc trang bị phó bản.

Ba DPS không mang theo buff, sắp xếp như vậy là muốn đánh nhanh thắng nhanh, không muốn chậm mà chắc. Dựa theo tác phong nhất quán của Quân Lâm, nếu Dạ Kinh Hồn đang dẫn người mới, Băng Tâm và Khí thuần không có trang bị pvp, sẽ cố ý tập trung toàn bộ hỏa lực để giết vú em.

Ba người ở đội bên kia chỉ có Dạ Kinh Hồn là người quen cũ, còn lại hai người kia tuy rằng bên dưới ID đều treo tên bang Quân Lâm, nhưng Diệp Cốc Vũ không hề quen biết bọn họ.

Nhìn như vậy, khả năng dẫn người mới là tương đối lớn. Diệp Cốc Vũ thở phào một hơi, quay đầu lại nhìn Bạch Thu Thu da giòn cũng mặc đồ phó bản, không khỏi đổ mồ hôi lạnh vì cậu ta.

Thời gian đếm ngược bắt đầu, Bạch Thu Thu cùng Phong Thệ bắt đầu buff cho cả đội.

Diệp Cốc Vũ đương nhiên đặt mình vào vị trí chỉ huy trận chiến: “Bọn họ không có buff, lại toàn là các phái thiếu mana, không đánh lâu dài được, chúng ta cần cố gắng kéo dài thời gian.”

“Nhất là đồ đệ, ngàn vạn lần phải trốn, tự bảo vệ bản thân cho tốt, đừng đầu hàng.”

“Phong Thệ và tôi đi giết Băng tâm trước.”

Vừa dứt lời, Diệp Cốc Vũ đặt mục tiêu lên Băng tâm, không ngờ phát hiện ra mục tiêu của Băng Tâm không phải là Bạch Thu Thu mà là Phong Thệ.

Hắn không kịp suy nghĩ nhiều, thời gian đếm ngược đã kết thúc.

Hai bên cùng nhảy ra khỏi tường không khí ngăn cách, phóng về phía giữa sân.

Diệp Cốc Vũ là đánh gần, tất nhiên phải xông ra tiền tuyến, Bạch Thu Thu và Phong Thệ đứng không xa không gần, cẩn thận không chế cự ly của mình.

Ba thầy trò muốn đánh lâu dài, vị trí chạy tương đối hạn chế, còn ba người kia thì ngược lại, đầu đá lung tung, đánh xa chạy trốn còn hăng hái hơn đánh gần.

Thấy vị trí của Băng tâm càng ngày càng gần, Diệp Cốc Vũ nhảy bổ vào mục tiêu, trực tiếp chém một đao cướp đi một phần năm cây máu của cô ta — Trang bị của Băng Tâm này thật sự chẳng ra gì.

Băng Tâm không để ý tới hắn, mở hết tất cả chiêu thức giải khống chế và giảm sát thương, không thêm quan tâm tới sự quấy rầy Diệp Cốc Vũ mà phóng về phía Phong Thệ.

Đúng lúc này, Dạ Kinh Hồng tới, thả cho Diệp Cốc Vũ một cái “Định quân”, cưỡng chế hắn đặt mục tiêu lên người mình.

Tình hình như thế này có chút kỳ quái—

Dạ Kinh Hồng quán quát lấy Diệp Cốc Vũ, Băng Tâm chạy thẳng tới chỗ Phong Thệ, Khí thuần nhắm về phía Bạch Thu Thu.

Toàn bộ các phái đánh xa của đội đối thủ đều lao vào lòng địch, đúng kiểu muốn đánh một chọi một.

Bởi vì sắp xếp phái khác nhau, Quân Lâm tập trung tấn công, ba thầy trò tập trung phòng thủ. Bạch Thu Thu nhớ rõ lời của Diệp Cốc Vũ, coi bảo vệ tính mạng bản thân là số một, vì vậy cậu chạy về sau mấy bước.

Khí thuần vững vàng đứng một chỗ, bắt đầu vận công “Thất tinh củng thụ”, kỹ năng định thần trong thời gian dài. Diệp Cốc Vũ tinh mắt nhìn thấy, vừa ứng phó với Dạ Kinh Hồng, vừa hô to trên YY: “Đồ đệ, nhảy về phía sau!”

Lùi về phía sau có thể né được khống chế, mà phản ứng của Phong Thệ nhanh nhạy hơn, lập tức chuyển mục tiêu sang Khí thuần, ra một chiêu “Quyết âm chỉ” cắt đứt trạng thái vận công “Thất tinh củng thụ”.

Lúc này, Băng tâm đã tiến vào vòng cự ly 20 thước của Phong Thệ, anh đã mở sẵn “Xuân nê nô hoa” giảm sát thương từ lâu, chuẩn bị chống đỡ. Kỹ năng công kích của Vạn Hoa đều phải vận công, vừa đánh vừa chạy không có lợi, anh tin rằng phía sau còn có buff nên đứng im tại chỗ đối đầu với Băng tâm.

Nào ngờ Băng tâm vừa chạy tới, không dùng bất cứ kỹ năng gây sát thương nào, chỉ thả một cái “Lôi đình chấn nổ”: Khiến mục tiêu bị choáng, không thể chịu thương tổn và trị liệu, duy trì liên tục 16 giây.

Phong Thệ sửng sốt một chút, lập tức hiểu ra chiến thuật của đối phương.

Tất cả mọi người đều cho rằng ý đồ sắp xếp đội như thế này của Quân Lâm là muốn ba DPS mau chóng giết buff, nào ngờ họ khiến đối thủ tưởng rằng sẽ đánh một chọi một, khi đối thủ chuẩn bị đối phó một chọi một, họ lại quay sang khống chế hai người để giết kẻ còn lại.

Tất nhiên, người bọn họ muốn giết không phải là buff mà là Tàng Kiếm.

Chiến thuật này vừa đơn giản vừa thô bạo, không thể nói là tốt mà cũng không thể nói là không tốt, chơi theo kiểu liều mạng, nếu thành công thì có thể giảm được quân số của đối thủ. Mục tiêu bị chọn giết đầu

tiên phải là người mạnh nhất hoặc là kẻ yếu nhất trong ba người, lúc này Quân Lâm chọn Diệp Cốc Vũ.

Chiến thuật này chắc chắn được bọn họ sử dụng rất nhiều lần rồi, ba người đều vô cùng thành thạo. Khí thuần và Băng tâm là đánh xa, khống chế được người thì có thể lập tức thay đổi mục tiêu sang Diệp Cốc Vũ.

Tuy rằng Khí thuần sử dụng “Thất tinh củng thụ” thất bại, nhưng Bạch Thu Thu nóng lòng giữ mạng đã chạy trốn vào trong góc, phía sau cái cột. Lúc này, Phong Thệ bị chóng, cự ly của Bạch Thu Thu quá xa, không kịp quay lại cứu trợ. Ba người Quân Lâm chớp lấy thời cơ, tung hết kỹ năng.

Thiên Sách “Tật như phong”.

Băng Tâm “Mãn đường thế”, “Phồn âm cấp tiết”.

Khí thuần “Thao quang dương hồi”, “Tử khí đông lai”.

Tàng Kiếm có chỉ số nội phòng thấp, vốn đã sợ các phái sử dụng nội công, ba người đối diện cùng xông tới đánh, lại còn mặc trang bị phó bản, lần bị tập kích này có thể nói là hiểm ác vô cùng.

Phong Thệ không do dự nữa, lập tức sử dụng kỹ năng giải khống chế chuyên dùng trong lúc nguy cấp của mình, Bạch Thu Thu dùng “Diệp lộng túc” mau chóng trở về.

Diệp Cốc Vũ mở giảm sát thương, mở hết các loại giải khống chế, cắn chặt Băng tâm không tha, lúc này dù hắn có chết cũng phải kéo theo một cái đệm lưng. Hắn thấy Khí thuần và Băng tâm đứng gần, đơn giản mở Đại phong xa, để hai đứa da giòn máu mỏng này không chết cũng tàn tật.

Trận chiến hỗn loạn này cũng rất ngắn.

Chỉ mấy giây sau, quân số hai bên đều giảm mất một người.

Diệp Cốc Vũ và Băng tâm của đối phương gần như đồng thời nằm xuống, mà Khí thuần chỉ còn lại một lớp máu mỏng.

Phong Thệ thừa thắng xông lên, ép Khí thuần phải tung ra tuyệt chiêu cứu mạng cuối cùng “Trần sơn hà”.

“Bọn họ không có buff, phần thắng của chúng ta rất lớn!” Diệp Cốc Vũ nằm trên mặt đất còn không quên nói lời cổ vũ đồng đội.

Bạch Thu Thu cũng nói: “Đại sư phụ, người cố lên!”

Ở trong chiến đấu, Vạn Hoa là một môn phái khá yếu, tính cơ động thấp, chân thì ngắn, nếu như Thiên Sách muốn chạy, Vạn Hoa tuyệt đối không đuổi kịp, mà cái tên Khí thuần kia càng quyết tâm chạy tán loạn, chỉ mong giữ mạng. Mỗi lần thấy Phong Thệ tung ra kỹ năng khổng chế muốn đuổi kịp Khí thuần, Dạ Kinh Hồn sẽ chạy về quấy rối, sau đó Khí thuần lập tức bỏ trốn mất dạng. Hai bên truy truy đuổi đuổi không ngừng, anh không đánh chết người, người cũng không đánh chết anh.

Diệp Cốc Vũ nằm trên mặt đất quan sát, xem tới mức sắp phát điên.

Loại cục diện giằng co này duy trì liên tục rất lâu, cho nên sau đó, hai bên cũng bắt đầu thả lỏng.

Phong Thệ và Dạ Kinh Hồn chỉ đánh tượng trưng, chạy một tý rồi dừng một tý. Bạch Thu Thu thì càng lười thêm máu, đuổi theo sau môn Khí thuần trong vòng tròn

Dần dần, Thiên Sách và Khí thuần của đội đối phương bị cạn mana, Diệp Cốc Vũ nhin không được khoa tay múa chân trên YY: “Tiếp tục đi, tiếp tục đi, kéo dài rồi giết họ!”

Bạch Thu Thu rất nghe lời, càng ra sức quấy rầy Khí thuần. Phong Thệ lại không biết xảy ra chuyện gì, bộ dạng không yên lòng. Dường như Dạ Kinh Hồn phát hiện ra Phong Thệ buông lỏng, len lén vòng qua cây cột để rời khỏi trạng thái chiến đấu, trốn góc nhìn, ngồi xuống hồi máu và mana.

Có vẻ như Phong Thệ hoàn toàn không phát hiện ra, Diệp Cốc Vũ gấp đến độ kêu to: “Phong Thệ! Phong Thệ! Dạ Kinh Hồn đang ngồi!”

Bạch Thu Thu điều chỉnh góc nhìn, lập tức nhìn thấy Dạ Kinh Hồn đang ngồi phía sau cái cột! Cậu bắt cháp phản ứng của Phong Thệ, mặc kệ Khí thuần, chạy đi tìm Dạ Kinh Hồn.

Lúc này Khí thuần được tự do, cũng thoải mái ngồi xuống.

“Phong Thệ!” Diệp Cốc Vũ tức giận hét to.

Phong Thệ lại mở miệng, nhàn nhạt nói: “Cậu có thể đứng lên rồi.”

“Hả?” Diệp Cốc Vũ sửng sốt, đã thấy acc Vạn Hoa của Phong Thệ đứng cách mình không xa trong tư thế hai tay giơ lên nâng cây bút hướng lên trời, lá cây và quang sáng xanh biếc phát ra, nổ rộ trong tay anh.

Đây là kỹ năng hồi sinh của Vạn Hoa – “Phong Châm”, chỉ có thể sử dụng trong trạng thái rời chiến đấu.

Vốn tưởng rằng Dạ Kinh Hồn rời chiến đấu để ngồi thiền đã là rất vô sỉ, không ngờ Phong Thệ tương kế tựu kế, còn “vô sỉ” hơn bọn họ!

Trong màn hình nhảy ra thông báo hồi sinh, Diệp Cốc Vũ nhấn chấp nhận, sau một giây lại là anh hùng hảo hán.

Lúc này, Thiên Sách và Khí thuần đôi kia trợn tròn mắt.

Thế cục chuyển biến đột ngột, trong nháy mắt biến thành 3v2.

Không chút nghi ngờ, ba thầy trò cười tới cuối cùng.

Trận 3v3 này đánh mất 28 phút, nếu như kéo dài thêm hai phút sẽ bị hệ thống tự động phán định cưỡng chế kết thúc.

Diệp Cốc Vũ được hành hạ người của Quân Lâm, đương nhiên hưng phấn dị thường: “Thật không ngờ đó nhà, Phong Thệ. Hóa ra anh vô sỉ đến vậy!”

Bạch Thu Thu cũng cười: “Đúng đó, còn vô sỉ hơn đối thủ!”

Phong Thệ hừ một tiếng: “Tiểu Bạch, con theo nhị sư phụ học xấu rồi!”

Bạch Thu Thu lập tức hóa thân thành chân chó: “Đại sư phụ muôn năm, đại sư phụ anh minh thần võ, thiên thu vạn tái, thống nhất giang hồ!”

Diệp Cốc Vũ không phục, cũng học theo Phong Thệ mà hừ một tiếng: “Đồ đệ, đưa đội trưởng cho tôi.”

Bạch Thu Thu: “Để làm gì?”

Diệp Cốc Vũ: “Mặc kệ, đưa đây!”

Bạch Thu Thu run tay một cái, đưa đội trưởng cho Phong Thệ: “Người tìm đại sư phụ mà đòi!”

Diệp Cốc Vũ: “Hứ! Uống công nuôi cậu!”

Bạch Thu Thu nghiêm túc nói: “Nhị sư phụ, người hoàn toàn không có khí chất của chủ gia đình, đội trưởng đội “Cùng hộ khẩu” chúng ta không thể cho người được.”

Diệp Cốc Vũ giận: “Đệch, tôi không có lẽ nào cậu có!”

Phong Thệ sờ sờ cằm: “Tôi có là được rồi.”

Diệp Cốc Vũ liếc mắt, nói như đinh đóng cột: “Ông đây toàn thân từ trên xuống dưới đều có! Rất có! Vô cùng có! Đặc biệt có!”

Trong lúc này, Bạch Lộ vô ý nhảy vào kênh đấu giao hữu của ba thầy trò, nghe được câu nói sau cùng, yếu ớt hỏi: “Có cái gì? Máy tháng rồi? Con của ai?”

Bạch Thu Thu không hề nghĩ ngợi, “Ba tháng.”

...

Diệp Cốc Vũ học máu, lần đầu tiên ân hận vì sao năm đó ở Đạo Hương Thôn bị mù mắt, nhất phải cái loại loli Thất Tú nhân yêu ăn cây táo, rào cây sung này.

25. Chương 25: Triển Lãm Game

Bạch Lộ đùa giỡn Diệp Cốc Vũ thỏa thích xong, hắng giọng nghiêm mặt nói: “Được rồi, tôi tới để hỏi mấy cậu một câu, mấy cậu có phải là người ở thành phố S không?”

Diệp Cốc Vũ có số điện thoại của Phong Thệ, đương nhiên biết được mã vùng của anh, vì vậy đáp thay anh: “Phong Thệ hình như ở thành phố S đó.”

Bạch Lộ hừ một tiếng: “Anh ấy không nằm trong phạm vi cần phải hỏi.”

Bạch Thu Thu hiếu kì: “Hỏi cái này làm gì?”

Bạch Lộ bĩu môi: “Bên trên đang bàn về việc tổ chức đi xem triển lãm game DG.” Cô ngừng lại một chút, rồi bổ sung, “Mấy cậu cùng tới nghe đi.”

Nói xong, bốn người đều nhảy ra khỏi phòng YY, chuyển đến kênh phòng khách của bang hội.

Bây giờ là sáu rưỡi tối, là giờ cao điểm của trò chơi, vậy nên trong bang có hơn một nửa số thành viên online, đều có mặt trong YY bang hội. Diệp Cốc Vũ tới nghe một hồi liền hiểu, hóa ra mọi người muốn gặp mặt nhau.

Người đề nghị đầu tiên là Đậu phụ nhỏ, cô và Hồng Nhạn Vu Phi là bạn học ngoài đời, hai người đều đến thành phố S học đại học. Triển lãm game DG một năm tổ chức một lần, theo thường lệ là ở thành phố S, mấy năm vừa qua, Đậu phụ nhỏ và Hồng Nhạn Vu Phi đều đi cùng nhau, năm nay nghe nói game Kiếm tam cũng tham gia triển lãm, Đậu phụ nhỏ liền nhắc tới việc này trong kênh bang hội. Mấy hủ nữ trong bang hầu như đều là người thành phố S, vừa nghe xong đã cảm thấy thích thú, vì vậy yêu cầu kêu gọi thêm

người đồng hành. Các nam sinh vốn không quan tâm, nào ngờ bị Đậu phụ nhỏ lấy gian hàng của Blizzard ra dụ dỗ mãnh liệt, còn tuyên bố sẽ có đại thần esports tới tham gia, vì vậy các nam sinh cũng động lòng.

Cuộc gặp mặt được hẹn vào thứ bảy hai tuần sau, sau khi xem triển lãm, có người muốn sắp xếp đi chơi, Đậu phụ nhỏ bảo mọi người đăng kí xem ai tham gia, tính toán số người cụ thể.

Tuy rằng Diệp Cốc Vũ đi học ở thành phố N, nhưng cách thành phố S không xa, đi bằng xe ô tô cũng chỉ mất khoảng một tiếng. Vì thế hắn cũng hăng hái đăng kí.

Tất cả mọi người tích cực hưởng ứng, nhưng chỉ có Phong Thệ ngồi nghe nửa ngày mà không nói tiếng nào, Diệp Cốc Vũ nhìn không được hỏi: “Phong Thệ không tới sao?”

Bạch Lộ tỏ vẻ “tôi biết ngay mà”: “Haizz, mấy chuyện như thế này chúng tôi chưa bao giờ trông chờ anh ấy tham gia.”

Đậu phụ nhỏ cũng nói: “Tôi đã từng nói với cậu chưa, chúng tôi chơi với nhau lâu như vậy, thế mà ngay cả ảnh của đại thần cũng chưa được thấy bao giờ...”

Diệp Cốc Vũ chép miệng: “Chắc chắc, Phong Thệ thẹn thùng thế cơ à...”

Ôn Du cười nói: “Thông thường những người như vậy là do trong hiện thực không phải xấu thì là rất xấu... Ha ha ha!”

Hồng Nhạn Vu Phi khẳng định như đinh đóng cột: “Thanh âm của đại thần dễ nghe như vậy, tuyệt đối không phải người xấu xí!”

Phong Thệ bất đắc dĩ cười nói: “Không quá xấu nhưng cũng không quá đẹp, phải làm sao bây giờ?”

Đậu phụ nhỏ cười gian: “Vậy anh đến để chứng minh đi!”

Phong Thệ đáp: “Tôi suy nghĩ đã.”

Diệp Cốc Vũ hừ một tiếng: “Rõ ràng là người ở ngay thành phố S mà còn cần suy với chẳng nghĩ, kiêu quá vậy...”

Phong Thệ biết Diệp Cốc Vũ sẽ không bỏ qua, sợ hắn tiếp tục càn quấy sẽ khiến mọi người tập trung vào mình, liền đổi đề tài hỏi: “Diệp Cốc Vũ, cậu không làm nhiệm vụ hằng ngày sao? Không làm thì vào đội!”

“Không, không, không, vào đây!”

Cứ như vậy, Phong Thệ thành công khiến Diệp Cốc Vũ phải ngậm miệng.

Mấy người khác trong YY còn tiếp tục trò chuyện về triển lãm game DG, Diệp Cốc Vũ trong tiện chen ngang, vì vậy gõ trên kênh đội.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Anh còn lo sợ cái gì? Chẳng lẽ anh thật sự xấu tới mức không thể gặp người khác?

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: ...

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Tôi biết muốn đẹp trai như tôi là rất khó, nhưng mà tôi sẽ không kỳ thị anh đâu, đừng quá áp lực!

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Đi nhận nhiệm vụ.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Đừng có dối đề tài! Anh phải trả lời rốt cuộc có đi hay không trước!

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Muốn gặp tôi tới vậy sao?

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Đi hay không?

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Đi hay không?

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Đi hay không?

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Đi hay không?

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Được.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: A?

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Đi.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Thật không?!

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Cậu đã có thể đi nhận nhiệm vụ chưa?

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Hừ, vậy mới được chứ.

Nhận được lời hứa của Phong Thệ, Diệp Cốc Vũ vô cùng hài lòng tới thành chính nhận nhiệm vụ. Hai người cùng nhau bay tới trước cổng phó bản Độc Thần Điện, tùy tiện tuyển thêm ba người trên kênh thể giới.

Đối với những người chơi lâu năm mà nói, phó bản hằng ngày đã rất quen thuộc từ lâu rồi, năm người nhắm mắt cào bàn phím, bùm bùm vài phát là qua boss một.

Trên YY bang hội vẫn còn thảo luận về triển lãm game DG, Phong Thệ và Diệp Cốc Vũ vừa đánh phó bản, vừa nghe YY câu được câu không.

Lưu Tình là một người chơi chuyên nghiệp, cảm thấy rất hứng thú với gian hàng của Blizzard, thuận miệng hỏi Đậu phụ nhỏ: “Lúc này cậu nói có đại thần esports nào tới à?”

Đậu phụ nhỏ gật đầu: “Đúng vậy, tôi xem trên trang web của DG, hình như là đại thần có địa vị rất lớn. Nhưng mà tôi không biết nhiều về thi đấu game gì đó.”

Ôn Du kêu một tiếng: “Đại thần nào vậy?”

Đậu phụ nhỏ cố gắng suy nghĩ: “Quên mất rồi... ID bằng tiếng Anh... hình như là bắt đầu bằng chữ G?”

Thanh âm của Ôn Du nâng lên càng cao: “Mẹ nó, bắt đầu bằng chữ G! Đừng bảo với tôi là Golden nhé!”

Lưu Tình cũng có chút kích động: “Đúng là đại thần...”

Đậu phụ nhỏ ngạc nhiên nói: “A, mọi người đều biết sao?”

Thiên Tru khinh thường: “Tuy rằng tôi không quá quan tâm tới esports, nhưng mà rất thích người này.”

Đậu phụ nhỏ phản bác: “Hừ, mấy đứa con trai như các cậu mới thích cái này. Con gái chúng tôi thuộc loại thích chơi Kiếm tam.”

Thiên Tru nói: “Nè nè! Cậu đừng ngại biện, Ôn Du cũng là con gái mà, người ta cũng biết Golden đấy.”

Ôn Du phụt một tiếng, giả vờ nhăn nhó nói: “Thật ra người ta chỉ thích ship CP thôi...”

Bạch Lộ không khỏi rú lên: “Đệch mợ! Đây là CP nào... Tôi chưa nghe bao giờ!”

Ôn Du cười gian: “Cặp đôi song sát của thể thao điện tử IN777 và Golden~”

Lúc này, Phong Thệ và Diệp Cốc Vũ đang tổ đội làm nhiệm vụ hằng ngày, trên đường đi tới boss hai có một vách núi, cần sử dụng khinh công để nhảy qua.

Diệp Cốc Vũ là Tàng Kiếm, chạy rất nhanh. Hắn nhảy xong liền đứng ở vách đá chờ mọi người, đúng lúc nghe được đoạn đối thoại trên YY bang hội. Hắn cũng không biết Golden là ai, vì vậy cái câu “chỉ con trai mới thích” khiến hắn bị kích thích một chút.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Golden là cái gì?

Tuy rằng Phong Thệ cũng onl YY nhưng anh không đeo tai nghe, không nghe được cuộc thảo luận trên YY bang hội, tất nhiên cũng không trả lời được hắn.

Hoa ca mặc đồ đen vẫn tiếp tục chạy về phía vách đá, nhưng một Thiên Sách nọ trong đội ngũ đột nhiên hiểu ra.

[Đội] Tuyệt không ngã xuống: Cậu cũng đến triển lãm DG hả?

[Đội] Hằng Nguyên Tường:Ồ ồ ồ tôi hiểu rồi, các cậu đang nói tới Golden sao? Thần tượng trong giới thể thao điện tử của tôi đó!

Vừa dứt lời, tên của Vạn Hoa trong đội tối sầm, hóa ra Phong Thệ đại thần vừa sẩy tay, rơi từ trên vách núi xuống, ngã chết ở trong phó bản cấp thấp Độc Điện Thần này.

Diệp Cốc Vũ chẳng biết phản ứng với chuyện này thế nào.

[Đội] Diệp Cốc Vũ:Ặc...

[Đội] Tuyệt không ngã xuống: Sao vậy, sao vậy, chạy một lần nữa đi.

[Đội] Hằng Nguyên Tường: Không sao, người mới ngã chết ở đây là rất bình thường, mọi người đều thông cảm.

[Đội] Nghê Thường Vũ Y: Đúng vậy, đúng vậy, Hoa Hoa đừng căng thẳng~

Ba người khác trong đội tốt bụng vô cùng, liên tiếp an ủi, Diệp Cốc Vũ cười tới mức đau dạ dày: Phong Thệ? Người mới? Ha ha ha...

Phong Thệ gõ hai chữ “xin lỗi” trong kênh đội ngũ, sau đó yên lặng nhắn sống lại tại doanh địa. Quãng đường chạy lại cũng không dài, nhưng Phong Thệ lại đi rất lâu. Có cái gì đó đã chôn giấu rất lâu dưới đáy lòng đột nhiên xuất hiện, khiến anh trở tay không kịp.

“Golden”, đã bao lâu anh chưa từng nghe thấy cái tên này?

Lâu tới mức anh đã quên, chính anh cũng từng là một tuyển thủ thi đấu esports chuyên nghiệp.

26. Chương 26: Chuyện Cũ

Đánh xong Độc Thần Điện hằng ngày, ba thành viên khác lần lượt rời đội. Diệp Cốc Vũ nhớ họ vẫn ở trong bản đồ Đầm Hắc Long, liền Phong Thệ: “Anh đã làm hằng ngày ở Hắc Long chưa?”

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Chưa.

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Cùng đi không?

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Không được, tôi có chút việc bận, phải out ngay.

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Được rồi, vậy đợi lát nữa tôi log acc làm giúp anh.

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Không cần, tôi không vội kiếm điểm uy danh.

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Sao lại không kiếm? Sau này anh còn phải đánh danh kiếm với tôi đó.

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Tôi chỉ giúp Tiểu Bạch đánh đủ mười trận tuần này mà thôi.

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Không được, sau này anh phải đánh cùng tôi.

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Còn nữa, anh phải đi kiếm danh vọng đổi một bộ trang bị buff Hoa.

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Tại sao?

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Tâm pháp Hoa Gian đánh PVP dở quá, chẳng hiểu trước đây anh nghĩ gì nữa.

[Đội] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Vốn tôi không có ý định chơi PVP, tùy tiện đổi trang bị thôi.

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Hôm nay anh cũng thấy đấy, các skill công kích của Hoa Gian toàn bộ đều phải vận công, không có lợi khi đánh nhau, đổi càng sớm càng tốt.

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Tôi không...

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Đừng nói với tôi là anh không chơi PVP!

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Cậu nói mất rồi còn đâu.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Thật sao? Sau này tôi sẽ log acc anh giúp anh làm nhiệm vụ hằng ngày kiếm uy danh, chờ tới khi anh đủ trang bị buff rồi, chúng ta đánh 2v2, Tàng Kiếm cùng Nãi Hoa, bức tử bọn thân hư ha ha!

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: 2v2? Tôi đúng là ly kinh dịch đạo chỉ vì một người(1)...

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Sao nào, anh không muốn buff tôi hả?!

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Được, sau này tôi làm buff cố định của cậu.

“Buff cố định”? Diệp Cốc Vũ ho nhẹ hai tiếng, có chút ngượng ngùng. Lời này nghe thế nào cũng cảm thấy mờ ám, nếu là do một acc nữ nói ra, đó là tín hiệu cầu tình duyên gián tiếp, giống như buff cố định lúc trước của hắn “Triều Như Thanh Ti”. Diệp Cốc Vũ không không chế nổi, bắt đầu tưởng tượng lung tung, cuối cùng đột nhiên phục hồi lại tinh thần, mạnh mẽ lắc đầu: Mình nhất định là bị đám hủ nữ trong bang ảnh hưởng rồi!

Ặc, nhưng mà thật sự không ngờ Phong Thệ lại đồng ý nhanh như vậy.

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Được rồi, tôi out trước. Cậu nói với Tiểu Bạch một tiếng hộ tôi, hôm nay đừng đánh vội, chờ ngày mai tôi login rồi tiếp tục đánh.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Ừ, biết rồi.

Diệp Cốc Vũ chào tạm biệt Phong THệ, sau đó bỗng nhớ ra điều gì trước khi đối phương rời đi, thuận miệng nói: “Anh đã đồng ý tới triển lãm DG rồi đấy nhé, tôi đi báo cho Đậu phụ nhỏ một tiếng.”

Phong Thệ ngừng một chút, sau đó mới gõ vài chữ lên kênh đội: “Xin lỗi.”

“Sao vậy?”

“Có thể tôi... không tới được.”

Diệp Cốc Vũ muốn hỏi lý do, nhưng ava của Phong Thệ đã đen xì.

Anh ta log out.

Diệp Cốc Vũ ngơ ngác nhìn cái avatar Vạn Hoa ở trong đội kia, cảm thấy mất mát. Hắn không phát hiện ra, acc của Phong Thệ còn ở trong phó bản, chưa quay về thành, lúc anh log out, ngay cả nhiệm vụ hằng ngày cũng chưa trả.

Lúc này, trong một ngôi nhà nào đó ở thành phố S, Doãn Kỳ ngồi trước bàn máy vi tính nhấn vào nút “Rời khỏi trò chơi”.

Anh dụi dụi mắt, sau đó tới nhà bếp rót một ly cà phê nóng.

Trời trở rét đậm, mặc dù trong phòng mở hệ thống sưởi hơi, nhưng sự trống trải nơi đây vẫn khiến người ta vô thức cảm thấy lạnh lẽo. Ghế sofa được lót lông nằm giữa phòng khách rộng lớn là vật duy nhất mang cảm giác ấm áp, vì vậy Doãn Kỳ cầm ly cà phê, chôn mình trên sofa.

Trong điện thoại di động có mấy tin nhắn mới, Doãn Kỳ mở ra nhìn, người gửi là mẹ anh: Năm nay về nhà ăn tết đi. Tuy rằng ba con không nói gì, nhưng ông ấy đã nghĩ thông suốt từ lâu rồi.

Doãn Kỳ đáp lại một tiếng “được”, trong mắt có chút ướt át.

Anh biết, bất kể có phải bố mẹ anh đã nghĩ thoáng hơn hay không, anh vẫn khiến trái tim bọn họ bị tổn thương khó có thể khép lại. Đúng vậy, anh là gay, bình thường còn gọi là “đồng tính luyến ái”, giới trẻ hay gọi là “cơ lão”.

Mấy năm nay, anh cứ tưởng rằng mình đã thoát khỏi quá khứ, bắt đầu cuộc sống mới, nhưng cho tới hôm nay, anh bất ngờ không kịp đề phòng nghe được cái tên đó — “Golden”.

Đã từng có một thời, “IN777” và “Golden” luôn như hình với bóng, bọn họ là chiến hữu tốt nhất.

Mà bây giờ Golden đã lên tới cấp thần, còn anh đã biến mất khỏi giới esports từ lâu.

Bởi vì vấn đề xu hướng tình dục của anh, anh bị đội LOOP xóa tên, câu lạc bộ kí hợp đồng với anh e ngại về hình tượng, cấp trên tuyên bố với bên ngoài rằng “IN777” vì chuyện cá nhân nên quyết định rời khỏi giới esports, không thể tiếp tục phục vụ LOOP.

Cùng năm đó, phần lớn các fan của esports khóc như mưa, trên internet sôi sục, bọn họ không tin một tuyển thủ đang ở trên đỉnh cao của nghề nghiệp lại đột nhiên lựa chọn rời đội. Thực ra, năm đó, cấp trên của câu lạc bộ cũng không muốn mất đi tuyển thủ hoàng kim, xu hướng tình dục của IN777 hoàn toàn không trở ngại tới việc anh tham gia tranh tài trên đấu trường thế giới, chỉ cần tài năng của anh có thể mang đến tiền tài và danh vọng cho câu lạc bộ, bọn họ sẽ không có lý do ruồng bỏ anh. Chẳng qua chuyện “đồng tính luyến ái” ở trụ sở huấn luyện gây nên chuyện quá lớn, không chỉ có các cấp trên biết rõ, hầu như một tuyển thủ đang được huát luyện đều biết, “IN777” và câu lạc bộ phải chịu áp lực quá lớn, cuối cùng cấp

trên đành lấy lý do “tác phong cá nhân có vấn đề” để sa thải anh.

Mà khi đó, kể bài xích chuyện “đồng tính luyện ái” nhất chính là chiến hữu tốt nhất năm xưa của IN777, một trong hai vị chiến tướng hoàng kim có giá trị nhất câu lạc bộ LOOP — “Golden”.

Golden nhiều lần kiện lên cấp trên, hẳn không thể chịu nổi khi trong trung tâm huấn luyện có người bị bệnh đồng tính luyện ái, nếu như IN777 không đi thì hẳn sẽ đi, cuối cùng cấp trên đành phải thỏa hiệp, chọn một trong hai người.

Sau đó, Doãn Kỳ mới biết được, thư nặc danh gửi tới cấp trên và kể truyền tin đồn đi khắp nơi, ép anh phải rời khỏi giới, chính là người bạn tốt nhất của anh “Golden”. Anh coi hẳn là “bạn tốt” không phải vì hẳn đối xử với anh thật lòng thật dạ, nhưng anh vẫn hoàn toàn tín nhiệm hẳn tới mức nói hết bí mật trong lòng cho đối phương.

Thật ra nếu như năm đó anh suy nghĩ cẩn thận, sẽ phát hiện từ lâu chiến hữu Golden của anh đã bị danh lợi che mờ mắt, trở nên quá quan tâm tới thứ bậc, quan tâm tới tiền thưởng, mà IN777 đang ở đỉnh cao chính là đang cản trở đường của hẳn, trở thành một tảng đá nhất định phải dời đi.

Doãn Kỳ nhắm mắt lại, dựa mình vào tay vịn ghế sa lông, ly cà phê trong tay đã mất đi độ ấm.

Anh không muốn hồi tưởng lại phần ký ức này, cũng không muốn gặp lại vị Golden đang ở trên đỉnh cao thần thánh kia.

Sau khi bị câu lạc bộ cắt hợp đồng, ba mẹ ở dưới quê anh lại gửi tin tới. Người cha trung thực, ngay thẳng cả đời của anh sau khi nhìn thấy anh, không những không cho anh một cái ôm an ủi, mà còn là một cái tát vang dội.

“Tại sao tao lại có một đứa con mắt mặt như mày?”

Mẹ anh không ngăn cản, không khuyên bảo, chỉ có thể nhìn gò má anh đỏ lừng, im lặng khóc.

Ba anh luôn luôn như vậy, làm người vừa thành thật vừa cố chấp. Năm đó, anh nói muốn trở thành tuyển thủ thi đấu esports chuyên nghiệp, bị ba anh mắng là “không làm việc đàng hoàng”. Trong mắt thế hệ người đi trước, chơi game thì có thể làm nên trò trống gì. Cho tới tận khi anh trở thành đại biểu của đội tuyển Trung Quốc đi thi giải thế giới, giật được vị trí á quân, lấy về mấy vạn đô la tiền thưởng, sắc mặt ba anh mới bớt giận.

Nhưng hôm ấy, anh không chỉ mất công việc “không đàng hoàng” mà còn bị người ta chỉ vào mũi chửi là đồ “bê đê”.

Hiện tại, anh có công việc ổn định, vẻ ngoài hoàn mỹ, nhưng đoạn quá khứ này vẫn có thể đâm trúng vào vết sẹo ở sâu trong nội tâm anh. Anh từng bị bạn tốt mình tin tưởng nhất bán đứng, mà sau khi nghe lời

đón, đám “anh em” từng cùng anh kề vai sát cánh trong trung tâm huấn luyện cũng cúi đầu, vội vã bỏ đi, cứ như anh là loại bệnh dịch đáng sợ nhất trên đời. Anh đã từng trải qua cảm giác bị tất cả người xung quanh vứt bỏ, cho nên ban đầu khi thấy Diệp Cốc Vũ ở Đạo Hương Thôn, anh mới không nhận được, cho hẳn vào bang, dường như, anh thấy được bóng dáng của chính mình.

Nghĩ tới Diệp Cốc Vũ, Doãn Kỳ khẽ nở nụ cười nhẹ.

Tên nhóc xấu xa này tuy tính tính nóng nảy, miệng hay văng tục, nhưng bản tính đơn giản, ngây thơ. Ở bên cạnh nhau một thời gian dài như vậy, lại bị đám hủ nữ trong bang lấy ra đùa giỡn, anh thừa nhận mình có chút rung động, nhất là khi nhìn thấy tên nhóc ngốc nghếch tự đăng ảnh chụp lên.

Thật ra anh rất muốn đến triển lãm DG, nhìn hẳn một cái, cũng để hẳn thấy mình.

Nhưng nghĩ đến “Golden”, Doãn Kỳ lại do dự.

***Chú thích:**

(1) Tâm pháp buff của Vạn Hoa là Ly kinh dịch (hạch) đạo =)))

27. Chương 27: Ngoài Ý Muốn

Thứ bảy, trung tâm triển lãm thành phố S tổ chức triển lãm game online DG.

Doãn Kỳ đứng ở trong đám đông nhìn ngó xung quanh. Rõ ràng ngày hôm qua anh còn từ chối lời mời lần thứ hai của Đậu phụ nhỏ, thế mà hôm nay lại nhất thời xúc động tới đây.

Phía trước sân khấu, Golden đang ký tên lên bộ game Blizzard được bán, trước mắt hẳn xếp một hàng dài fan hâm mộ, trong đó dĩ nhiên đa số là đàn ông con trai.

Doãn Kỳ không quan tâm tới Golden, chỉ xếp hàng trong đám đông cẩn thận tìm người. Lẽ ra nếu đám con gái Đậu phụ nhỏ kia tới đây thì phải dễ tìm cực kỳ mới đúng.

Lúc Doãn Kỳ đến đây mới mua vé, tới gần mười một giờ mới xếp hàng vào triển lãm. Khi đó đã hơn hai tiếng sau khi màn mở màn triển lãm kết thúc, vậy nên anh cũng không biết được nhóm của Đậu phụ nhỏ đã đi về hay chưa, chỉ có thể đứng ở chỗ này ôm cây đợi thỏ.

Trong lòng không thể nói rõ cảm xúc hiện tại là cái gì, anh không có ý định liên lạc với Đậu phụ nhỏ hay bất cứ người nào, chỉ muốn đứng ở đây trầm lặng quan sát..

Doãn Kỳ kéo thấp vành nón xuống, sợ bị người chơi nào mắt tinh nhận ra, tuy rằng xác suất này rất thấp. May thay bây giờ là mùa đông, anh đội nón che mặt cũng không quá kỳ lạ.

Chờ tới mức nhàm chán, anh lấy điện thoại di động ra lên YY. Trong nhóm bang hội có mấy người không tới thành phố này tham gia triển lãm DG, đang thảo luận về buổi gặp mặt ở thành phố S của nhóm Đậu phụ nhỏ, trong lịch sử trò chuyện còn có tấm ảnh chụp chung các thành viên tham gia, hình như là tải về từ weibo của ai đó. Doãn Kỳ đột nhiên nảy ra ý tưởng, cố gắng nhìn tên chủ weibo ở dưới góc phải bức ảnh, sau đó tìm ra địa chỉ weibo.

Nhìn từng cái weibo ghi lại hành trình, Doãn Kỳ nở nụ cười.

@Tay súng Đậu phụ không phải cô gái trừ ma: Đội hình trình diện hôm nay rất ngẫu! Mọi người cùng nhau spam nào!

@Tay súng Đậu phụ không phải cô gái trừ ma: Đứa ngốc nào đó ở thành phố N dám nói không mua được vé xe, bây giờ bảo mười hai giờ mới tới. Xin mọi người đừng khách khí điều giáo hần đi!

@Tay súng Đậu phụ không phải cô gái trừ ma: Gian của Kiếm tam thấy có người cos Pháo ca Đường Môn! Thật đúng là lạnh lùng, đẹp trai, tà mị công!

@Tay súng Đậu phụ không phải cô gái trừ ma: Em gái Ôn Du vẫn nhớ thương Golden đại thần nhà cô ấy, các đồng chí cùng nhau hướng hành trình tới những vì sao nào!

Cái weibo cuối cùng được đăng lên từ ba phút trước.

Doãn Kỳ tắt điện thoại di động, mỉm cười. Weibo của Đậu phụ nhỏ tiết lộ ra rất nhiều tin tức, ví dụ như bây giờ Diệp Cốc Vũ còn chưa tới, ví dụ như các cô ấy sắp tới gian triển lãm của Blizzard.

Anh ngẩng đầu nhìn một vòng, rốt cuộc cũng thấy được mấy gương mặt thân quen như mong muốn —

Bạch Lộ, Đậu phụ nhỏ, Hồng Nhạn, Lưu Tình, Ôn Du, Không vào luân hồi, Nguyễn Mai Chi.

Bảy người cười cười nói nói, cuối cùng cùng nhau gia nhập hàng người xếp hàng xin chữ ký Golden dài dằng dặc.

Doãn Kỳ biết chẳng ai trong số họ có thể nhận ra mình là Phong Thệ, vì vậy cầm tay vào túi quần, thoải mái thông thả bước tới, đứng ở sau lưng họ.

Cuộc đối thoại của bảy người thỉnh thoảng rơi vào tai anh.

Đậu phụ nhỏ nói: “Diệp Ngốc ngếch nhẩn tin nói cậu ấy vừa tới nhà ga.”

Doãn Kỳ nhẹ nhàng nhếch miệng, trong lòng thầm mắng một tiếng đồ ngốc.

Ôn Du nói: “Ngày hôm nay có thể thấy được Golden, cuộc đời tôi không còn gì nuối tiếc nữa rồi!”

Doãn Kỳ nhin không được nhú mày, giương mắt nhìn tên đại thần nào đó, trong ánh mắt đầy sự khinh miệt.

Bạch Lộ nói: “Tôi vẫn thích IN777 hơn, mạnh hơn Golden nhiều~”

Doãn Kỳ yên lặng gật đầu, trong lòng dựng thẳng ngón tay cái: Thật tinh mắt.

Hồng Nhạn pha trò: “Ái chà, mới có vài ngày chưa gì đã bị Ôn Du dụ dỗ rồi, trèo tường thật nhanh~”

Bạch Lộ đáp: “Tôi bị Ôn Du cưỡng chế bổ sung kiến thức cả đêm, sau đó còn lên diễn đàn xem lại các bằng chứng cũ, không thể không nói mặc dù CP này hơi lạnh nhạt nhưng rất đáng yêu!”

Ôn Du gật đầu nói: “Bạch Lộ, đồng chí!”

Doãn Kỳ đỡ trán thở dài: Đừng thích, tới khi biết chân tướng các cô sẽ khóc đấy.

Anh đứng đằng sau nghe trộm nhìn lên đang vui vẻ cực kỳ, điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Rút điện thoại ra nhìn, trên màn hình hiển thị tên Diệp Cốc Vũ.

Vừa nhắc Tào Tháo, Tào Tháo tới liền?

Anh liếc mắt nhìn nhóm người bên cạnh, hơi do dự nhẩn nút nghe, ghé điện thoại vào bên tai, nhỏ giọng nói: “Alô?”

Đầu dây bên kia có tiếng người thở hổn hển, hùng hục nửa ngày mới có tiếng trả lời: “Phong Thệ... Tôi vừa đến nhà ga... Ví tiền đã không cánh mà bay rồi...”

Vừa nói tới đây, thanh âm trong loa đã tắt. Doãn Kỳ giờ điện thoại ra trước mặt, hiển thị cuộc trò chuyện đã chấm dứt. Anh gọi lại cũng chỉ nghe được giọng nữ đơn điệu của hệ thống: “Xin lỗi, số máy quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được...”

Doãn Kỳ có chút hoảng hốt, không biết bên Diệp Cốc Vũ đã xảy ra chuyện gì.

Anh cố gắng hồi tưởng, chỉ nhớ rõ hần kịp nói một câu “Vừa đến nhà ga”. Vừa tới nhà ga? Ở thành phố S có ba nhà ga, không biết hần đang nói tới nhà ga nào.

Anh gấp gáp ngẩng đầu lên, đưa ánh mắt nhìn sang đám con gái trước mặt, sau đó nhú mày, dứt khoát bước tới.

Vỗ vờ vai Đậu phụ nhỏ, cô gái mặt đầy nghi ngờ quay người lại. Anh gọn gàng dứt khoát hỏi: “Có biết Diệp Cốc Vũ xuống nhà ga nào không?”

Đậu phụ nhỏ càng mờ mịt hơn: “Anh là...”

Doãn Kỳ há miệng, hai chữ “Phong Thệ” còn chưa kịp thốt lên, bên tai đã vang lên tiếng thét chói tai của Ôn Du: “A——IN777——!!”

Anh nhắm mắt lại, trong óc nhảy ra hai chữ: Xong đời.

Đám người xung quanh mau chóng rối loạn, mọi người bốn mắt nhìn nhau, bàn luận ầm ĩ: “IN777?!”

“Là IN777 thật sao?!”

“Mẹ nó, thật sự là 7 tổng(1)?!”

Dòng người ào ào xô tới, vây quanh Doãn Kỳ như xem khỉ trong vườn bách thú. Là một tuyển thủ esports, gương mặt của anh rất xa lạ với mọi người, nhưng danh tiếng của anh tựa như một truyền thuyết.

Golden và nhân viên tổ chức cũng nhận ra có chuyện, đều đưa mắt nhìn về phía ngọn nguồn gây rối. Ánh mắt Golden sắc như mũi tên, lập tức nhận ra người đồng đội cũ của mình.

Doãn Kỳ dường như cũng cảm nhận được cái gì đó, ngẩng đầu nhìn sang, trong nháy mắt, ánh mắt hai người lướt qua vô số người, độ nhau giữa không trung.

Biểu tình Doãn Kỳ nghiêm túc, ban đầu Golden cũng chỉ ngăn người, sau đó cười tươi. Hần rất phong độ bảo nhân viên đưa micro tới, khoan thai mở miệng: “Thật quá sức bất ngờ, chỉ bằng chúng ta cùng mới 7 tổng lên sân khấu đi.”

Golden vừa dứt lời, các fan xung quanh bắt đầu hoan hô, có người còn huýt sáo.

Doãn Kỳ vờ như không nghe thấy, hừ lạnh một tiếng, đứng tại chỗ không nhúc nhích. Golden lại thoải mái xuống khỏi sân khấu, ôm chầm lấy vai Doãn Kỳ như hai anh em tốt, thuần thực cười với khán giả: “Tôi và IN777 đã rất nhiều năm không gặp, hôm nay thật quá bất ngờ.”

Nhân viên tổ chức và ký giả lập tức vây lấy hai người, tiếng chụp ảnh tách tách vang lên.

Doãn Kỳ vừa cố gắng kiềm chế bản thân lộ ra vẻ mặt chán ghét, vừa âm thầm ngăn cản bàn tay của Golden. Anh kéo thấp vành nón, đẩy người ra chắn trước mặt, chỉ bỏ lại hai chữ: “Xin lỗi.”

Đậu phụ nhỏ ngẩn người nhìn người đàn ông chặt vật chen ra từ đám đông và đèn flash chói loáng, kéo tay của cô: “Diệp Cốc Vũ xuống nhà ga nào?”

Đậu phụ nhỏ nhin không được cần đầu lưỡi: “Nhà ga phía Bắc...”

***Chú thích:**

(1) 7 tổng: chữ “tổng” của tổng tài, nghĩa là tổng giám đốc. Đây là biệt danh của anh nhà thôi.

28. Chương 28: Gặp Mặt

Khi tiếng loa phát thanh của nhà ga phát ra thông báo tìm người, bạn nhỏ Diệp Cốc Vũ đã đứng ngời không yên ở trước cửa nhà ga gần một tiếng đồng hồ.

Hắn cảm thấy trên đời này không còn ai xui xẻo hơn mình nữa rồi.

Khi vừa xuống tàu, hắn phát hiện ví tiền đã không cánh mà bay, rút điện thoại di động ra muốn cầu cứu thì trượt tay bấm nhầm số Phong Thệ, gọi nhầm phải người không tới tham gia triển lãm còn chưa tính, điều đau khổ hơn là còn chưa kịp nói rõ ràng, điện thoại lại hết pin...

Diệp Cốc Vũ đeo túi trên lưng, đứng ở nơi xa lạ, yên lặng ngắm trời xanh.

Khi hắn đứng ở đây ném trải đủ loại cảm xúc bi phẫn và hoang mang, khuôn mặt dần dần sang màu gan heo, thanh âm của chị gái trên loa phát thanh quả thực như mưa rào khi trời hạn: “Xin mời ngài Diệp Cốc Vũ tới quầy phục vụ, có người tìm.”

Trong nháy mắt, Diệp Cốc Vũ tưởng chừng như được hồi sinh, kéo ba lô co chân chạy, dùng tốc độ chạy nước rút một trăm mét hững thảng về phía mà biển chỉ dẫn của nhà ga chỉ, nào ngờ mới chạy được phân nửa đã bị một người đàn ông chặn đứng.

Hắn không kịp phanh lại, đụng mạnh vào đối phương.

“Xin lỗi.” Diệp Cốc Vũ che cái mũi bị đụng đầy đau đớn, nén giận ngóc đầu dậy khỏi chiếc khăn quàng cổ lỏng dề rủ xuống trước ngực đối phương. Không ngờ người đàn ông kia đột nhiên cười to, bàn tay xoa xoa làm rối tóc Diệp Cốc Vũ: “Lẽ phép quá nhỉ.”

“?” Diệp Cốc Vũ ngốc ngốc ngẩng đầu.

Ý cười của người đàn ông kia càng sâu: “Tôi là Phong Thệ.”

“À?” Diệp Cốc Vũ ngu người, mắt quét từ đầu đến chân người kia một lần, sau đó mới khôi phục lại từ đại não đã đứng hình từ lâu.

“Mẹ nó! Anh tới thật sao?” Diệp Cốc Vũ nhào tới, thuần thục rút cái khăn quàng cổ của Phong Thệ xuống, “Cho tôi mượn chút, lạnh chết tôi rồi!”

Chiếm lấy khăn quàng xong, hắn lại thọc tay vào túi của Phong Thệ: “Có mang tiền không? Nếu còn không được ăn trưa, tôi sẽ xỉu ở đây mất!”

Phong Thệ vươn tay thay Diệp Cốc Vũ cầm lấy ba lô, sau đó xách hắn như xách gà con: “Đi thôi, tôi dẫn cậu đi tìm đồ ăn.”

Hai người tới KFC gần nhà ga. Người nào đó vọt vào như quỷ đói đầu thai, chọn một suất gia đình.

Diệp Cốc Vũ ăn như gió lốc cuộn cuộn, cảnh tượng trên bàn như có một đàn châu chấu bay qua.

Phong Thệ chỉ uống vài hớp cô ca tượng trưng, sau đó mới bớt thời gian gọi điện thoại cho Bạch Lộ, tóm tắt lại tình hình bên này.

Sau khi ngắt máy, anh hỏi Diệp Cốc Vũ: “Bạch Lộ nói bọn họ đã chơi chán ở triển lãm rồi, cậu còn muốn qua đó nữa không?”

Diệp Cốc Vũ vừa gặm đùi gà vừa lăm bằm trả lời: “Đã tới đây rồi, đương nhiên muốn qua.”

“Được, vậy cậu ăn nhanh lên. Lát nữa tôi đưa cậu qua.”

Diệp Cốc Vũ gạt đầu, lại hỏi: “Hóa ra sáng nay anh cũng đi, tôi còn tưởng anh sẽ không tới.”

Phong Thệ ho khan một tiếng, giả vờ bình tĩnh nói: “À, nhất thời quyết định đi.”

Diệp Cốc Vũ trợn mắt, méo miệng nói: “Hừm, anh nổi tiếng quá nhỉ(1).”

Phong Thệ nghiêm túc gật đầu: “Đúng vậy, sau này nếu có việc thì nhớ liên hệ với người đại diện của tôi nhé.”

Diệp Cốc Vũ nhích lại gần, nghiêng sang mà quan sát Phong Thệ từ đầu đến chân một lần, sau đó mới ra vẻ kinh ngạc nhận ra: “Không ngờ anh rất được nha.”

“ Thế cậu nghĩ tôi như thế nào?” Phong Thệ nhíu mày.

“Ai bảo anh thà chết cũng không cho tôi xem ảnh. Tôi còn tưởng anh thấy ánh sáng mặt trời sẽ chết đó.”

Diệp Cốc Vũ vừa nói vừa nhìn người đàn ông đối diện, thân thể thon dài nhưng không yếu ớt được bao lại trong áo khoác màu xám tro, khuôn mặt đường nét rõ ràng, khí chất ôn hòa.

Phong Thệ không quá quen bị người ta đánh giá sấm soi như vậy, cúi đầu đẩy thức ăn về phía Diệp Cốc Vũ: “Được rồi, ăn đi.”

Diệp Cốc Vũ vỗ vỗ tay: “Không ăn nữa, không ăn nữa. Đóng gói lại, chúng ta đi tập hợp cùng tổ chức đã.”

Hai người qua loa kết thúc bữa trưa, mang theo một đóng thức ăn dầu mỡ không nóng cũng chẳng lạnh, cùng nhau đi tàu điện ngầm tới trung tâm triển lãm.

Rất nhanh đã tới trạm, Phong Thệ lại gọi điện thoại cho Bạch Lộ, hỏi địa điểm gặp mặt. Phong Thệ mập mờ ám chỉ muốn cách xa khu triển lãm của Blizzard, Bạch Lộ cũng hiểu ý, chọn một địa phương ít người thấy.

Thật ra, Ôn Du đến bây giờ vẫn còn chưa hoàn toàn hồi phục từ lúc rối loạn vừa rồi. Sau khi cả nhóm bảy người nghe tin Phong Thệ quay lại đều trợn mắt kiễng chân lên chờ đợi.

Lúc hai bên thành công hội họp, mấy nữ sinh nhất tề nhào tới, trước gọi “đại thần”, sau gọi “đại thần”, mê trai tới mức làm người khác giận sôi gan.

Diệp Cốc Vũ bày vẻ mặt ghét bỏ: “Sao các cô lại tới mức này...”

Đậu phụ nhỏ thè lưỡi với hân: “Cậu không hiểu được đâu!”

“Mấy đứa con gái này thật là...” Diệp Cốc Vũ còn chưa nói hết câu đã thấy Lưu Tình ở bên cạnh xông tới, “Tôi có thể xin chữ kí được không...”

Diệp Cốc Vũ học máu.

Không vào luân hồi bình tĩnh nhất trong đám người, vỗ vỗ vai Diệp Cốc Vũ: “Xin hãy hiểu cho, vị đại thần này hơi bị lớn đấy.”

Mấy nữ sinh thấy Diệp Cốc Vũ vẫn mờ mờ, lập tức dâng trào nhiệt huyết muốn phổ cập kiến thức cho hắn, lúi rúi mỗi người một câu kể lại chuyện đã xảy ra trước khu triển lãm của Blizzard, giữa chừng còn thêm mắm thêm muối, khen ngợi Phong Thệ tới mức trên đời có một không hai.

Diệp Cốc Vũ bị dọa tới sửng sốt, bất giác quay đầu lại nhìn chằm chằm Phong Thệ, nhìn tới mức khiến mặt anh đỏ lên, kéo vành mũ xuống.

Đám nữ sinh tâng bốc xong, lúc này mới nhìn sang hai nhân vật chính, trong mắt lóe sáng, cười quái dị: “Ái chà, có JQ!”

“Mau thành thật khai báo, hai người đã thông đồng với nhau tới mức nào rồi!”

“Đúng đúng, chẳng phải có ai đó đã nói sẽ không tới sao, sao bây giờ lại tới rồi?”

“Tới thì cứ tới đi, còn chỉ nói cho mỗi Diệp đại gia biết!”

Diệp Cốc Vũ há mồm phản đối: “Tôi cũng không biết anh ta muốn tới mà!”

“Cậu định lừa ai chứ? Không biết anh ta tới sao còn gọi điện cầu cứu người ta làm gì?”

“Phụt... Không biết mà vẫn gọi điện thoại cho người ta càng JQ hơn...”

“Đúng vậy, đó chính là trong thời khắc nguy cấp sẽ chỉ nghĩ tới một người mà thôi...”

“Ái chà, không được rồi, nói thêm nữa thì tôi sẽ thích không chịu nổi...”

Diệp Cốc Vũ giật giật khóe miệng, đang định lên tiếng lại bị thanh âm của Phong Thệ khiến cho nuốt ngược trở lại: “Có quái gì đâu mà thích...”

Ôn Du khóc rống: “Đại thần, anh đang muốn cho bọn em thấy bằng chứng CP sao...”

Bạch Lộ che mặt: “Quay đầu đi... Quá chói lòa mù mắt chó rồi.”

Diệp Cốc Vũ đen mặt, lôi Phong Thệ đi.

Đậu phụ nhỏ ở phía sau nhìn bóng lưng của họ: “Chắc chắc chắc, một người bình tĩnh, một người không được tự nhiên, thật sự là phân rõ công thụ.”

Đoạn đường này tràn đầy các thể loại đùa giỡn, cả nhóm người vừa ồn ào trò chuyện vừa đi dạo, tham quan phần còn lại của triển lãm. Do Phong Thệ mà Diệp Cốc Vũ không thể tới gian hàng triển lãm của Blizzard ngắm nghía, bởi vậy hắn khá hậm hực.

Năm giờ chiều bẽ mặt, mọi người bắt đầu thương lượng với nhau tìm nơi ăn cơm.

Lưu Tình là người địa phương, đương nhiên cũng có hưởng thụ cuộc sống, lúc này liền đề nghị mọi người tới một nhà hàng rất nổi tiếng ở gần đó: “Nhà hàng Modu rất nổi tiếng, nếu đã tới trung tâm triển lãm, không qua đó ném thử quả thực đáng tiếc vô cùng.”

Ôn Du gật đầu: “Nhà hàng đó cũng được đấy, chẳng qua hơi đắt.”

Không vào luân hồi nhìn mấy cô bé Đậu phụ nhỏ, quan tâm nói: “Mấy người đã đi làm như chúng ta thì không sao, nhưng mấy đứa còn đi học thì...”

Diệp Cốc Vũ rất cố chấp với thức ăn ngon, đâu thể vì chuyện tiền bạc mà buông tha sự nghiệp thưởng thức ẩm thực vĩ đại, vì vậy hắn phóng khoáng tung tay: “Quyết định ăn ở Modu đi, tôi mời.”

Hồng Nhạn liếc mắt nhìn hắn: “Cậu có tiền sao?”

Diệp Cốc Vũ không chút khách khí túm lấy Phong Thệ: “Phong Thệ ứng trước cho tôi.”

Bạch Lộ chớp mắt: “Ai ui, chưa gì đã không còn coi mình là người ngoài rồi.”

Diệp Cốc Vũ dù sao cũng bị bọn họ đùa giỡn cả một chặng đường, da mặt tự động dày thêm 3 cm, thoải mái ôm vai Phong Thệ, quay đầu cười nói: “Hai chúng ta là ai với ai chứ!”

Phong Thệ cúi đầu nhìn đồng hồ, nhíu mày hỏi Diệp Cốc Vũ: “Cậu đặt vé mấy giờ về?”

Những người còn lại lúc này mới nhớ ra hôm nay trong nhóm còn có người lặn lội từ tỉnh ngoài tới đây.

“Đúng vậy, cậu đã mua vé về chưa?”

“Đồ ngốc cậu đã kiểm tra xem chuyến tàu cuối cùng về thành phố N là lúc mấy giờ chưa?”

“Tôi nghĩ nên mua vé trước cho đảm bảo.”

“Hơn nữa về muộn quá cũng không an toàn.”

Mỗi người nói một câu, đều quan tâm tới hành trình trở về của Diệp Cốc Vũ.

Diệp Cốc Vũ là quyết tâm phải kiếm một bữa no say, lập tức bấu môi ăn vạ với Phong Thệ: “Có phải anh không muốn ứng tiền cho tôi đúng không?”

Phong Thệ đỏ khốc đỏ cười: “Mời cậu ăn còn được ấy chứ.”

“Là anh nói đấy!”

“Nhưng nếu muộn quá thì cậu không về được.”

“Vậy đêm nay anh thu lưu tôi đi~”

Diệp Cốc Vũ giả vờ đáng thương nhìn Phong Thệ, khiến trong lòng tất cả mọi người chung quanh đều mềm nhũn.

Phong Thệ bất đắc dĩ, đành phải thở dài, thấp giọng nói: “Đi thôi.”

29. Chương 29: Nói Thẳng

Nhà hàng Modu cách trung tâm triển lãm không quá xa, đi bộ cũng chỉ mất hơn mười phút là tới. Chín người tới nơi, nhìn thấy ở đại sảnh có không ít người mặc trang phục kì quái – Xem ra có rất nhiều người cùng suy nghĩ như họ, tham quan triển lãm xong thì đánh chén một bữa no say.

Bởi vì có nhiều người xếp hàng, bọn họ phải ngồi đợi ở đại sảnh gần nửa tiếng đồng hồ mới chiếm được một phòng.

Sau khi ngồi xuống, mọi người đều cởi bỏ quần áo dày nặng, lúc này Diệp Cốc Vũ mới nhớ ra trên cổ mình còn quàng khăn của Phong Thệ.

“Trả lại anh.” Hắn cởi khăn quàng cổ xuống, sau đó tiện tay khoác lên vai Phong Thệ.

Anh không mẫn không nhạt ừ một tiếng, nhưng Ôn Du đã nhìn không được mà vỗ bàn: “Này này, hai

người đủ lắm rồi nha! Mù mắt chúng tôi rồi!”

Diệp Cốc Vũ đắc ý lắc đầu: “Cô cần tôi đi này!”

Bạch Lộ yếu ớt nói: “Để đại thần cần cậu cũng được...”

“Các cô đều là đang hâm mộ, ghen tị với tôi!” Diệp Cốc Vũ khoác tay lên người Phong Thệ, nghiêng đầu, “Đêm nay gia sẽ ngủ với đại thần của mấy cô! Đừng quá hâm mộ nha~”

Phong Thệ xoay đầu lại nhìn hẩn chăm chăm, sau đó lạnh lùng vỗ cái móng vuốt trên vai xuống.

Hồng Nhạn nhìn bộ dáng đắc ý của Diệp Cốc Vũ, vô cùng đau đớn nói: “Cái này thật không khoa học! Mới có một ngày thôi, Diệp đại gia đã biến từ ngoan ngoãn ngây thơ sang mặt dày rồi!”

Đậu phụ nhỏ cũng gật đầu: “Ngạo kiều thụ đã chuyển hóa thành lưu manh thụ, thật không hạnh phúc!”

Ôn Du nắm tay: “Tôi tuyệt đối sẽ không thừa nhận hai người!”

Bạch Lộ tỏ vẻ thông cảm vỗ vai Ôn Du: “Tôi hiểu mà, cô cứ tiếp tục thích CP đó đi!”

Nói tới “CP”, Ôn Du lại nhớ tới chuyện xảy ra ngày hôm nay mà tiếc nuối: “Ài, hôm nay tôi đúng là đầu óc lú lẩn, quên không xin chụp ảnh chung với thần tượng...” Nói xong, cô chớp mắt nhìn Phong Thệ: “Đại thần, tôi có thể chụp ảnh chung với anh không?”

Phong Thệ gật đầu cười, gương mặt hơi biến sắc, nghiêm túc nói: “Nhưng mà chuyện tôi là IN777 đừng để cho nhiều người biết. Cô giữ riêng ảnh chụp là được rồi.”

Ôn Du nhúc nhích: “Nhưng buổi chiều khi thấy đại thần, tôi đã đăng weibo rồi... Hơn nữa...” Cô vươn tay giơ màn hình điện thoại ra trước mặt mọi người: “Hiện tại cả đề tài nóng nhất trên weibo chính là “IN777 xuất hiện trong triển lãm game...”

Nghe nói đến đây, mọi người đều rút điện thoại di động ra mở weibo, quả nhiên trên bảng xếp hạng hot trend hôm nay, “Triển lãm game DG” và “IN777” chiếm hai trong năm vị trí đầu tiên.

Bạch Lộ lật lật vài trang, thở dài nhẹ nhõm: “May mà đại thần vẫn đội mũ, không có ai chụp được ảnh chính diện.”

Diệp Cốc Vũ nghiêng đầu nhìn Phong Thệ, có chút nghi hoặc hỏi: “Anh đâu phải là ma quỷ gặp ánh sáng sẽ chết, chụp ảnh thì cứ chụp thôi, sợ gì chứ?”

“Tôi và Golden...” Phong Thệ tìm lý do thoái thác, cuối cùng mới bất đắc dĩ cười, nhún vai nói: “Chỉ là không muốn cùng xuất hiện với hân trên một bức hình nữa thôi.”

Bạch Lộ không biết ân oán ngày xưa giữa Golden và IN777, chỉ dựa trên kinh nghiệm của một hủ nữ mà dự đoán, “Tôi biết rồi, có phải anh sợ bị hủ nữ YY không?”

Đậu phụ nhỏ nhớ ra cô cũng từng gán ghép các cặp đôi ngôi sao nam, phụ họa theo: “À à, chẳng phải cũng giống như anh A với anh B đó sao, bọn họ cũng là bị fan gán ghép quá mức, đến nỗi phim nào có đối phương cũng không chịu nhận diễn.”

Hồng Nhạn rú lên: “Thật sự không thể hiểu nổi suy nghĩ của trai thẳng!”

Nguyễn Mai Chi phản bác: “Chúng tôi mới là không thể hiểu được suy nghĩ của hủ nữ!”

“Chắc chắn, cẩn thận không lại bẻ thẳng thành cong đấy!”

“Đám hủ nữ dữ như hổ!”

Vì vậy, câu chuyện về ship CP cũng dần chuyển sang chủ đề thi tranh biện về “trai thẳng” và “hủ nữ” xuyên suốt toàn bộ bữa ăn.

Phong Thệ không thay đổi sắc mặt, nhưng khi nghe được những lời này, trong lòng vẫn thấy không nói nên lời. Con gái cả ngày cứ treo bên cửa miệng mấy lời yêu thích, nhưng nếu thật sự gặp được gay, ai biết được có phải “Diệp Công thích rồng(1)” hay không?

Bữa cơm này, Phong Thệ ăn rất không thoải mái.

Sau khi tính tiền, Không vào luân hồi nhẹ nhàng đề nghị mấy người trong nhóm đã đi làm cùng nhau chia tiền (2). Phong Thệ chỉ cười cười, đưa thẳng thẻ tín dụng cho nhân viên nhà hàng.

Diệp Cốc Vũ nhắc tay, kéo Không vào luân hồi: “Đã bảo để tôi mời mà!”

Vì vậy mọi người cũng đành thôi.

Thu dọn xong xuôi, tất cả cùng nhau xuống lầu. Nhà hàng Modu khá gần nhà ga, có người nói muốn đón xe bus, có người trực tiếp gọi taxi. Vì vậy mọi người vẫy tay tạm biệt nhau ở cửa đại sảnh, ai về nhà nấy.

Phong Thệ bị trì hoãn một chút vì hóa đơn tính tiền, khi xuống tới nơi thì mọi người đã về gần hết. Diệp Cốc Vũ còn dứt tay trong túi quần chờ anh, Bạch Lộ và Lưu Tình thì về cùng một đường, định cùng nhau gọi taxi đi chung.

Ngay vào lúc Phong Thệ đặt chân tới bậc thang cuối cùng, có một người bước ra từ phòng rửa tay ở đoạn rẽ tầng một.

Hai người không hẹn mà gặp, thấy đối phương đều lộ vẻ sửng sốt.

Golden.

Phong Thệ chỉ hơi dừng lại một chút, sau đó làm như không thấy, đi thẳng qua người hắn. Nào ngờ Golden lại mở miệng gọi anh: “Duẩn Kỳ, nhìn thấy bạn cũ mà không chào hỏi sao?”

Người đứng trong đại sảnh không nhiều lắm, giọng nói của hắn tuy không lớn nhưng cũng đủ rõ ràng. Vì vậy, ba người đang chờ xem đều quay đầu lại xem.

Trực giác của Bạch Lộ cho biết bầu không khí giữa hai người này có vấn đề, lấy khuỷu tay chọc chọc Lưu Tình ở bên cạnh: “Đó chẳng phải là Golden sao?”

Lưu Tình không được miễn cảm như Bạch Lộ, chỉ là hiềm hoi lắm mới xuất hiện tình huống Golden và IN777 ở cùng nhau, nhất thời cảm thấy hiếu kỳ: “Đi qua xem sao.”

Diệp Cốc Vũ còn chưa hiểu gì hết, chỉ quay đầu lại nhìn thấy Phong Thệ thì bước tới theo thói quen.

Golden thấy ba người này tới gần, có vẻ như đều quen biết Duẩn Kỳ, nhướng mày cười: “Bây giờ anh cũng không tệ đấy?”

Phong Thệ lãnh đạm nói: “Không liên quan tới cậu.”

Quả nhiên có vấn đề! Bạch Lộ nháy mắt với Lưu Tình, cô cũng chớp mắt vài cái ý bảo tôi hiểu. Hai người đều có chút xấu hổ, nhận ra mình đã bất cẩn nghe được chuyện bí mật các đại thần có xích mích.

Phong Thệ không muốn nói chuyện cùng Golden, xoay người định rời đi. Golden lại quay sang vươn tay với Lưu Tình: “Các cô là bạn của Duẩn Kỳ sao? Hân hạnh được gặp.”

“Duẩn Kỳ...? Ý anh là đại thần à?” Lưu Tình cười gượng hai tiếng, theo lễ phép đành phải nắm tay Golden.

Hắn có chút bất ngờ: “Hóa ra các cô biết anh ta là ai? Tôi cứ tưởng rằng Duẩn Kỳ sẽ không kể chuyện này với bất cứ ai, sau khi anh ấy rời đội...”

Phong Thệ ngắt lời hắn: “Golden, tôi với cậu và esports đã không còn quan hệ gì nữa.”

“Vậy sao? Thế hôm nay anh tới gian triển lãm của tôi để làm gì?” Golden lộ ra bộ mặt tươi cười đến buồn ỏi.

Tuy rằng Diệp Cốc Vũ không hiểu tình hình lắm, nhưng nhìn biểu tình của Golden mà trong lòng sinh ác cảm, chán ghét. Hắn cau mày kéo tay Phong Thệ, bất mãn nói: “Nói nhảm gì nhiều thế! Mau đi về đi, tôi mệt rồi!”

Golden cười đều một tiếng, giọng nói tỏ vẻ mờ ám: “Đây là... bạn trai của anh sao?”

Sắc mặt Phong Thệ trầm xuống, kéo Diệp Cốc Vũ rời đi, nhưng thanh âm anh không muốn nghe vẫn cứ truyền tới: “Giới tính của anh vẫn làm cho người ta buồn nôn như thế.”

Bước chân của Phong Thệ ngừng hẳn.

Lưu Tình và Bạch Lộ đều giống như bị sét đánh, đứng chết trân tại chỗ.

Golden trông phản ứng của bọn họ, biết mình đã đạt được mục đích, tâm tình sung sướng nói: “Xem ra bạn bè của anh vẫn không biết, anh cứ gạt người ta như vậy không được tốt lắm đâu.”

Phong Thệ buông tay Diệp Cốc Vũ ra, mím chặt môi, sắc mặt cực kì khó coi.

Golden thông thả bước về phía trước, ép sát không tha. “Loại đồng tính luyến ái như anh nên khiêm tốn một chút, đừng ra ngoài khiến cho người ta mắc ối.”

Khi tới trước mặt Phong Thệ, Golden đưa ngón tay ra, chọc vào trước ngực anh, sau đó rút khăn giấy từ trong túi ra lau tay như thật, động tác mang ý tứ xúc phạm nặng nề.

Phong Thệ còn chưa kịp phản ứng, Diệp Cốc Vũ đã chịu không nổi mà nhảy dựng lên.

Hắn nện một đấm lên mặt Golden, chữi âm ỉ: “Mày mới là thằng đừng ra đường để cho người ta nôn mửa.”

Golden luôn luôn không chịu thiệt, lúc này bị người ta đánh, tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, vén tay áo đánh lại.

Bạch Lộ và Lưu tình thấy mọi chuyện bắt đầu mất kiểm soát mới giật mình tỉnh lại, nhất tề xông tới tách hai người kia ra.

Golden quay đầu trừng Phong Thệ, Lưu Tình và Bạch Lộ cũng nổi giận—

“Xem cái gì mà xem, chưa từng thấy đồng tính bao giờ à?”

“Chỉ có dị tính mới được yêu chắc, mày cút xa ra cho bà!”

Golden ôm mắt bị thương, thở dốc hồng hộc, sắc mặt xấu như gan heo, đen chuyển sang đỏ, đỏ chuyển sang tím.

Hắn nhổ ra máu, vẻ mặt ngoan độc, nhìn bốn người một lượt, biết mình đánh không lại, cãi cũng không xong, đành phải văng một câu chửi tục rồi cầm gậy rời đi.

Bạch Lộ kéo Diệp Cốc Vũ ngã trên mặt đất đứng dậy, phúi phúi quần áo giúp hắn: “Cậu đúng là đồ ngốc, có sao không?”

Diệp Cốc Vũ cười, không sao cả.

Phong Thệ nhìn ba người trước mặt, mắt đột nhiên chua xót. Anh há miệng, nhưng nửa ngày trôi qua chỉ có thể phun ra hai chữ: “Cảm ơn”.

Lưu Tình thở dài: “Laoi người như vậy, anh đừng để trong lòng.”

Bạch Lộ cũng phụ họa: “Đúng vậy, bọn em không giống cái tên kì thị kia...”

Phong Thệ gật đầu.

Lưu Tình vỗ vai anh: “Chuyện hôm nay bọn em sẽ coi như chưa từng xảy ra. Mọi người trở về nhà ngủ một giấc là quên ngay, sau này anh vẫn là Phong Thệ, là chỉ huy hàng đầu của bang mình!”

Bạch Lộ cũng nói: “Ừ, chuyện hôm nay sẽ không để cho ai biết. Anh cứ yên tâm.”

Cô và Lưu Tình mỗi người một câu, vỗ ngực thề thốt tuyệt đối sẽ không nói lung tung, rất sợ Phong Thệ có khúc mắc trong lòng.

Diệp Cốc Vũ ôm kh eo miệng sưng vù, nhịn không được hét ầm lên: “Này, các cô nói đủ chưa, có muốn về nhà ngủ hay không?”

Lưu tình và Bạch Lộ nhìn Diệp Cốc Vũ rồi nhìn Phong Thệ, biểu tình kỳ quái muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn ăn ý nuốt lời trở lại trong bụng, yên lặng giải tán.

Phong Thệ biết bọn họ muốn nói gì, nhưng vẫn không nói ra. Anh yên lặng nhặt lấy ba lô của Diệp Cốc

Vũ, dẫn hắn tới chỗ đón xe: “Tôi giúp cậu tìm một nhà nghỉ để qua đêm.”

Diệp Cốc Vũ sững sốt, ngẩng đầu nhìn Phong Thệ. Biểu tình lúc Bạch Lộ và Lưu Tình chuẩn bị ra về đột nhiên thoáng hiện ra trong đầu hắn, cho dù bọn họ không nói ra, hắn vẫn sáng tỏ.

Phong Thệ chẳng đợi hắn đáp lại, quay đầu đi đón xe. Diệp Cốc Vũ nhìn bóng dáng người kia đứng giữa đường, bỗng nhiên trong lòng thấy chua xót: Nếu như bây giờ ở lại nhà nghỉ, hắn có khác gì cái thằng khốn Golden kì thị người đồng tính kia đâu. Cho dù ngoài miệng nói không bận tâm, nhưng hành động lại mang ý tứ muốn lẩn tránh, Phong Thệ nhất định sẽ thấy khổ sở.

Diệp Cốc Vũ còn đang do dự không biết phải làm sao, Phong Thệ đã bắt được xe rồi. Anh kéo Diệp Cốc Vũ ngồi vào xe, sau đó thấp giọng nói với tài xế: “Tới nhà nghỉ WW ở đường XX.”

Diệp Cốc Vũ cắn răng ngắt lời anh: “Hay là cứ tới nhà anh đi.”

Phong Thệ quay đầu nhìn hắn.

Diệp Cốc Vũ ngượng ngùng cúi đầu ho một tiếng: “Tôi không mang tiền, không ở nhà nghỉ được.”

Phong Thệ nhìn thẳng vào hắn, ánh mắt thâm trầm, con ngươi đen nhánh. Anh có cảm giác dường như mình hiểu ý của Diệp Cốc Vũ, rồi lại như không tài nào thấu hiểu được.

Diệp Cốc Vũ bị anh nhìn tới sợ hãi, đầu cúi càng thấp hơn.

Tài xế nhin không được nhấn loa một cái, hỏi: “Rốt cuộc là đi đâu?”

Phong Thệ gạt đầu, thanh âm bình tĩnh như nước vang lên: “Tới khu AA trên đường YY.”

***Chú thích:**

(1) Diệp Công thích rỗng: tóm tắt lại rằng Diệp Công là người yêu thích rỗng, nhưng tới khi nhìn thấy rỗng thật thì sợ hãi.

(2) Chia tiền: AA, share đầu người.

30. Chương 30: Ham Muốn Dâng Trào

Nhà Phong Thệ trang trí đơn giản, gọn gàng sạch sẽ, không quá giống nơi ở của một người đàn ông độc thân, nhưng lại người ta cảm thấy rất hợp với phong cách đại thần.

Căn hộ này nằm ở tầng cao nhất của tòa nhà, trên sân thượng còn có một căn gác lửng, theo như Phong Thệ nói, anh đã trồng hoa hướng dương ở gác lửng, bên trong mái hiên là phòng đọc sách.

Sau khi vào nhà, Phong Thệ báo với hần một tiếng rằng phải đi “dọn dẹp” gác lửng.

Lúc này, Diệp Cốc Vũ đang ngồi trên sofa, tay cầm cốc nước, mím môi đợi Phong Thệ rót cho hần nước nóng, tinh thần bay tán loạn.

Tới khi trong phòng khách chỉ có mình hần, hần thở dài một hơi. Trên suốt đoạn đường theo Phong Thệ trở về đây, hần cảm thấy vô cùng không được tự nhiên.

Khi ngồi trên xe, Phong Thệ im lặng suốt chặng đường, còn thường dùng ánh mắt kì lạ nhìn hần, khiến hần dựng hết cả tóc gáy lên. Ánh mắt đó có ý gì, Diệp Cốc Vũ không thể nói rõ được. Tóm lại, đó là ánh mắt vô cùng dịu dàng, vô cùng cương chiều, nếu như để một cô gái trông thấy, nhất định sẽ bị bắt cóc tại chỗ.

Diệp Cốc Vũ sợ run cả người, nhớ lại lúc xuống xe, Phong Thệ quen thuộc xách túi giúp hần, sau đó cực kỳ thuận tay quàng khăn của anh trên cổ hần. Tuy nói hần đã từng quàng chiếc khăn đó rồi, nhưng sao hần vẫn có cảm giác không đúng lắm?!

Còn nữa, vừa vào nhà, hần đang cảm thấy xấu hổ vì nhận ra mình bị thiệt, Phong Thệ rút chìa khóa xong còn tiện tay chạm vào hông hần, kéo hần vào nhà.

Diệp Cốc Vũ càng nghĩ càng loạn, ngồi yên trên ghế sofa, nét mặt chậm rãi hiện lên màu ửng đỏ.

Phong Thệ cong, thích đàn ông, hần biết mà còn muốn về nhà ngủ chung với anh ta... Chết cha, liệu có bị hiểu nhầm là hẹn làm một phát không?

Hình như Phong Thệ tưởng thật rồi...

Diệp Cốc Vũ tự mình dọa mình, nhảy dựng từ sofa lên, sau đó không phụ sự kỳ vọng mà hắt hết nước lên người.

Hần cúi đầu, nhìn cái quần ướt một nửa, đầu óc tỉnh táo hần.

Cứ suy nghĩ rồi đoán mò lung tung thì có khác gì cái thằng khốn Golden kia đâu! Đồng tính luyến ái chỉ là yêu đàn ông, đâu phải là gặp đàn ông nào cũng sẽ nhào tới.

Diệp Cốc Vũ cảm thấy tội lỗi vô cùng vì mình đã tưởng tượng lung tung mà hoài nghi nhân phẩm của Phong Thệ, sau đó tự dọa dẫm trái tim yếu ớt của mình, kết quả là làm bẩn nhà người ta.

Phong Thệ thu dọn phòng sách xong, lúc ôm chăn ga xuống lầu thì thấy Diệp Cốc Vũ đang đứng cầm cái cốc, phía dưới có vũng nước nhỏ kỳ lạ.

Anh nhìn ống quần ướt một nửa của hắn, nhẹ nhàng cười: “Sao vậy? Trong phòng nóng quá nên muốn tạt nước vào chân sao?”

Diệp Cốc Vũ xấu hổ cười gượng.

Phong Thệ không tiếp tục chọc hắn, ôm chăn vào phòng ngủ, sua đó cầm một cái khăn lông đi tới: “Cậu tắm trước đi. Trong nhà tôi tạm thời không có khăn mặt mới, những cái khác tôi sẽ xuống cửa hàng tiện lợi dưới lầu mua cho.”

Diệp Cốc Vũ ngơ ngác nhìn Phong Thệ: “Mua cái gì?”

“Cậu cần phải có bàn chải, kem đánh răng, còn có...” Phong Thệ đưa mắt nhìn vào eo của Diệp Cốc Vũ, “Tắm rửa?”

Trong não Diệp Cốc Vũ lập tức nổi lên hai chữ “quần lót”, vì vậy mặt lập tức đỏ bừng, đoạt lấy khăn mặt từ tay Phong Thệ, lao vút vào trong phòng tắm.

Phong Thệ nhìn theo bóng lưng lảo đảo của người ta, khóe miệng nhin không được mà nhếch lên theo một cung độ đẹp mắt.

Thật đơn thuần. Nhưng mà để hắn hiểu ra cũng thật không dễ dàng.

Phong Thệ thở dài, mong mình không hiểu sai ý. Diệp Cốc Vũ không được tự nhiên như vậy khiến anh sinh lòng thấp thỏm. Lần đầu tiên trong đời, anh cảm thấy hoài nghi với đầu óc trời sinh thông minh nhạy bén của mình, nếu như dùng ngôn ngữ mạng để nói thì chính là “IQ tuột dốc”.

Phong Thệ tự giễu lắc đầu, cầm chìa khóa ra cửa.

Kem đánh răng, bàn chải đánh răng, khăn mặt, tất... Phong Thệ nhặt hết những đồ có thể dùng được ném vào trong giỏ, cuối cùng dừng lại trước kệ quần lót. Anh cười cười, tự chủ trương cầm túi quần có hình con gấu. Nhất định sẽ rất hợp với hắn.

Khi đi ngang qua cửa, anh bất giác ngừng lại.

Phong Thệ suy nghĩ một chút, tiện tay cầm một túi bông băng. Ủm, bạn nhỏ Diệp vừa bị thương một chút ở gò má, lát nữa về nhất định phải thoa thuốc cho hẳn.

Khi về tới nhà, chỉ thấy một cái đầu ướt nhẹp lộ ra từ phòng tắm.

Phong Thệ kiểm chế cảm xúc muốn nhào tới xoa xoa nó, chỉ đứng ở hành lang mỉm cười: “Sao vậy? Chờ lâu quá à?”

Chủ nhân của cái đầu run lẩy bẩy vươn tay ra, chìa chìa anh: “Quần áo.”

Phong Thệ thu hồi ánh mắt của mình, bỏ túi đồ vừa mua trên tay ném xuống xô pha, bước chân không ngừng tiến vào phòng ngủ mang quần áo đến: “Mặc tạm áo ngủ của tôi đi.”

Lấy quần áo xong, anh lại tới bên ghé xô pha, nhặt mấy món đồ trong đó, “Tất và... Ủm... Tôi mua giúp cậu.”

“Mau lên nào, tôi rất lạnh...” Diệp Cốc Vũ run rẩy đứng cạnh cửa.

Phong Thệ liếc nhìn hẳn: “Cậu không mở nước nóng à?”

Diệp Cốc Vũ liếc lại: “Sao anh không nói sớm...”

“Mùa đông tắm nước nóng là vấn đề thường thức.” Phong Thệ bắt đắc dĩ lắc đầu, đem đồ vật tới cửa phòng tắm. Khi thấy cánh tay trắng nõn vươn ra nhận lấy quần áo và đồ dùng hằng ngày, trong ngực anh không nhịn nổi rung động.

Anh cố gắng kiềm chế tâm tư của mình, yên lặng quay lưng đi, vào phòng ngủ mở máy tính. Trong nhà này quá mức yên tĩnh, anh cần chút náo nhiệt để di dời lực chú ý của mình.

Sau khi khởi động máy, Phong Thệ lại theo thói quen mở YY ra.

Trong nhóm của bang đang bàn luận về buổi họp mặt hôm nay tới khí thế ngất trời.

Đậu phụ nhỏ chụp ảnh chung của các thành viên, mọi người đều đang đoán xem ai là ai. Diệp Cốc Vũ cùng Phong Thệ tới muộn, không chụp ảnh cùng cả nhóm, hơn nữa sau sự kiện IN777, Phong Thệ đã nói trước, mong mọi người đừng đăng ảnh. Vì vậy, thân phận thật sự của đại thần vẫn là bí mật trong bang.

Mặc Thiển Thiển: Quá không tốt bụng, tôi chỉ muốn cầu ảnh của đại thần!

Vũ Đê Dương Liễu: +10086, cầu ảnh của đại thần!

Thiên Tru Cửu Giới: Chắc chắc, một đám con gái mê trai!

Hồi Mã Thương: Thật ra thân là một thằng đàn ông, tôi cũng thấy tò mò.

Thiên Tru Cửu Giới: Con gấu Hồi Mã Thương kia, thân là tiền bối, tôi xin được nhắc nhở cậu, lúc này cậu đang trong tầm ngắm của đám hủ nữ đấy!

Bạch Lộ Vị Hi: Bang chủ, anh đang hồi tưởng lại CP Sách Hoa vì anh mà chết sao?

Đậu phụ nhỏ: Haizz, thật sự là trúc mã trúc mã cũng không bằng ý trời.

Ôn Du: Không thể không nói hôm nay đại thần với đại gia quả thật chọc mù mắt người ta! Tôi đã từ bỏ CP thần tượng...

Mặc Thiển Thiển: Thần tượng?

Mấy người đi chơi đều đáp ứng Phong Thệ rằng sẽ không để lộ chuyện anh là IN777, kết quả Ôn Du vừa mở mồm đã lộ miệng.

Phong Thệ xem đến đây, lập tức chuyển từ đẳng nhìn lên sang đẳng trời lên, chặn lời Ôn Du, kịp thời dời sự chú ý của mọi người.

Phong Thệ Tình Trú Hải: Các cô đều về nhà rồi chứ?

Mặc Thiển Thiển: Đại thần lên mạng!

Vũ Đê Dương Liễu: Hu hu hu, đại thần, cầu ảnh chụp!

Phong Thệ Tình Trú Hải: Tôi khiêm tốn.

Mặc Thiển Thiển: Khiêm tốn gì đó thật quá đáng ghét mà!

Bạch Lộ Vị Hi: Đúng rồi, Diệp đại gia bây giờ có ở bên cạnh anh không?

Mặc Thiển Thiển: OMG... Đừng nói với tôi là điều tôi đang nghĩ...

Ôn Du: Đúng là điều cô đang nghĩ đấy!

Mặc Thiển Thiển: Mẹ nó! Phun máu mũi!

Vũ Đề Dương Liễu: Mau để Diệp đại gia đi ra chào hỏi mọi người~

Phong Thệ nhìn nội dung trò chuyện của bọn họ, nhin không được cười cười, không để ý tới trên vai đột nhiên có một cái đầu ẩm ướt nóng hằm hập: “Anh xem gì mà cười một mình vậy?”

“Mọi người muốn cậu tới chào hỏi.” Phong Thệ vừa đáp vừa quay đầu sang theo thói quen. Diệp Cốc Vũ cũng vươn cổ tới nhìn màn hình vi tính. Kết quả là lần này dựa vào nhau quá gần, môi Phong Thệ quét qua gò má Diệp Cốc Vũ, xúc cảm mềm mềm ẩm ướt, kéo dài tới tận vành tai hắn.

Hai người đều sững sốt.

Trong lòng Phong Thệ giống như đột nhiên có một cái móng vuốt nhỏ lông xù đang cào cào, rất khiêu khích.

Diệp Cốc Vũ quên cả né tránh, chỉ cảm thấy ở nơi bị Phong Thệ đụng phải đang hừng hực lửa nóng, thiêu đốt người ta hơn cả rượu nồng.

Hai người không hề nhúc nhích.

Phong Thệ nhìn cái tai ở trước mặt chuyển từ trắng bệch sang đỏ ửng, bỗng nhiên giống như mất hồn, nhin không được nghiêng người qua, nhẹ nhàng cắn một cái.

Diệp Cốc Vũ thoáng chốc cảm thấy một nguồn nhiệt chạy từ lòng bàn chân tới đỉnh đầu, cả người như nổ tung. Hắn lập tức nhảy dựng lên, bỗng nhiên lùi về phía sau vài bước, va vào cái tủ đầu giường, đèn ngủ bằng thủy tinh bày trên bàn lung lay, cuối cùng thì rơi xuống đất, vỡ nát.

“Cẩn thận.” Phong Thệ bị dọa giật mình, vô thức đứng lên.

Diệp Cốc Vũ có chút thất thố, tưởng là anh muốn tiến tới, gấp gáp lùi về sau mấy bước. Hắn trợn hai mắt, cả người gần như dán trên tường. Dép đế mềm dẫm lên mảnh vụn thủy tinh, chà sát với sàn nhà, phát ra thanh âm “rít rít” ghê tai.

Quả thật giống như tư thế “anh mà còn bước tới nữa thì tôi sẽ liều mạng”.

Phong Thệ trầm lặng nhìn người dí sát vào góc tường, trong lòng đột nhiên rét run.

Anh tiến, hấn lùi.

Mà đây chẳng phải đang nhảy điệu Tăng gô, cho dù hấn lùi nữa, anh cũng sẽ không bước tiếp.

Phong Thệ thu lại bước chân đã bước được một nửa, cười chua xót: “Xin lỗi, dọa cậu rồi.”

Diệp Cốc Vũ vững vàng nhìn thẳng vào anh, dường như nếu đối phương còn dám có hành động gì khác, hấn sẽ tát chết rồi bỏ chạy.

Phong Thệ dùng ngôn ngữ để trấn an hấn: “Cậu ngủ ở đây đi, tôi vào phòng sách. À mà, cửa này có thể khóa từ bên trong.”

Anh cố gắng điều chỉnh nét mặt của mình, miễn cưỡng gượng cười, sau đó chậm rãi quay đầu ra khỏi phòng ngủ. Anh nhẹ nhàng cài khóa cửa phòng, thở một hơi từ tận sâu trong phổi, sau đó dịu dàng nói: “Chúc ngủ ngon.”

Trong phòng đột nhiên tối đen, chỉ có màn hình máy tính còn chưa tắt ánh lên ánh sáng xanh, trên YY vẫn còn tán ngẫu từng bừng, thỉnh thoảng vang lên tiếng “tít tít”. Diệp Cốc Vũ hít một hơi, trong đầu loạn cào cào.

31. Chương 31: Không Gặp

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Một đêm này, hai người đều không ngủ được.

Diệp Cốc Vũ nằm trên giường lật qua lật lại, đầu óc đều nghĩ tới cái hôn kia của đại thần. Trong phòng rất yên tĩnh, ngay cả tiếng gió thỉnh thoảng thổi qua cửa sổ cũng trở nên vô cùng rõ ràng. Diệp Cốc Vũ có cảm giác thần kinh của mình quá nhạy cảm... Hấn kinh ngạc nhìn chằm chằm trần nhà, không bị Phong Thệ đang ngủ trên lầu có phải cũng như mình hay không.

Trong đầu nghĩ ngợi nhiều liên khó đi vào giấc ngủ. Diệp Cốc Vũ lăn qua lộn lại tới khi trời hửng sáng mới mơ màng chìm vào mộng đẹp.

Hấn dường như còn trong mơ.

Ở đó, hấn là Tàng Kiếm, cầm thanh đao lớn ở Đầm Hắc Long ra sức giết địch. Không khí chung quanh ngưng đọng, đầy mùi máu tanh. Mỗi lần hấn vung đao lên phải dốc sức lực toàn thân. Những kẻ quanh hấn đều là tên đỏ, đồng đội của hấn thì càng ngày càng ít đi. Đột nhiên, từ doanh trại địch đối diện bắn ra vài tia sáng xanh lá cây, những người xung quanh thối lui như thủy triều rút. Bất kể là địch hay ta đều không chịu nổi tia sáng đó mà ngã xuống đất. Mặt đất tràn đầy tên màu xám, chỉ còn mình hấn cô độc đứng giữa núi thi thể ở Đầm Hắc Long, muốn cố gắng mở to mắt ra nhưng vẫn không thể thấy rõ bóng người phía sau tia sáng xanh kia.

Lúc này, trên màn hình bên phải hiện lên chỉ còn một cái tên đỏ là “???” ở danh sách kẻ thù.

Hắn nhấn con trỏ vào tên kẻ thù, quay một phát “Hạc Quy Cô Sơn” vào mục tiêu. Đáng tiếc rằng hắn còn chưa kịp thấy rõ ID dấu chấm hỏi kia là ai thì trước mắt đã lóe lên, thân thể bị ánh sáng màu xanh lá cây xuyên thấu.

Tên của hắn cũng trở thành xám tro, sau đó hệ thống nêu lên danh hiệu “Cực Đạo Ma Tôn” của hắn bị thu hồi.

Hắn vẫn nhìn về phía doanh trại địch, cho tới tận khi nhìn thấy một bóng hình màu đen chậm rãi bước ra từ luồng sáng xanh, trên tay người nọ còn cầm cây sáo màu trắng ngà, trên đỉnh đầu còn có hoa tuyết bay xuống.

Hắn kinh ngạc nhìn bóng hình mơ hồ kia, chẳng biết từ khi nào, mặt đất tràn đầy thi thể màu xám tro đã biến thành biển hoa sắc tím nhạt. Người kia chậm rãi tới gần, dừng lại trước mặt hắn, chuyển động cây sáo trên tay, trên đầu hiện ra dòng chữ trắng: “Thân trúc, đầu nhon, nét bút hồi sinh(1)...”

Trong Kiếm Tam lưu hành một câu nói, nếu nằm chết ở Biển Hoa, người đầu tiên hồi sinh bạn sẽ là tình duyên của bạn.

Đây là một giấc mơ hoang đường tới cùng cực.

Khi Diệp Cốc Vũ mở mắt ra, trời đã sáng choang. Giấc mơ tối hôm qua dường như không còn quá rõ ràng.

Hắn ngồi bên giường sợ run tới hai phút mới hoảng hốt nhớ ra mình đang ở nhà Phong Thệ. Hắn sờ sờ lỗ tai, dường như nơi đó còn lạnh lạnh, mà bây giờ, hắn không biết phải làm sao để đối mặt với người kia.

Diệp Cốc Vũ chậm rề rề thay quần áo, lại nhìn đồng hồ treo tường, đoán chừng giờ này chắc Phong Thệ đã dậy rồi. Hắn do dự nửa ngày, rốt cuộc thở phào một hơi, thận trọng mở cửa phòng ngủ—

Bên ngoài không có ai.

Hắn lấy hết can đảm ra ngoài, giả vờ ho khan một tiếng, thông báo mình đã ngủ dậy.

Trong nhà vẫn không có bất kỳ tiếng đáp lại nào.

Diệp Cốc Vũ có chút nghi hoặc. Ánh mắt hắn quét một vòng bốn phía phòng khách, chỉ nhìn thấy trên bàn đặt bát và đĩa, dường như trong đó là bữa sáng.

Hắn bắt giắc đi tới, sờ sờ cái cốc, sữa đậu nành trong cốc còn chút hơi ấm. Xem ra Phong Thệ vừa mới mua.

Hắn hơi dời ánh mắt sang đĩa bánh bao, bánh quẩy trên bàn, chỉ nhìn thấy phía dưới chặn một tờ giấy, bên cạnh đó còn có tiền mua vé—

“Hôm nay chắc cậu không muốn nhìn mặt tôi, nên tôi sẽ không xuất hiện. Trên bàn có đồ ăn sáng, sau khi ăn xong hãy tới nhà ga mua vé về nhà đi. Chú ý an toàn. Nếu như không muốn nợ tiền tôi thì cứ nạp tiền thành giờ chơi, tài khoản cậu biết rồi. Tôi xin lỗi vì chuyện ngày hôm qua, sau này sẽ không quấy rầy cậu nữa. Phong Thệ.”

Diệp Cốc Vũ nằm chặt tờ giấy mỏng, trong lòng không biết diễn tả thế nào. Phong Thệ luôn luôn là người chu đáo cẩn thận, có thể đoán được tâm tư của người khác, ngay cả sự áy náy mang nợ cũng phải giúp người ta xóa đi. Diệp Cốc Vũ cắn chặt răng, thừa nhận mình thật sự không muốn nợ anh, nhưng Phong Thệ thật sự sẵn sàng quá mức, cho người ta tiền đi đường, ngay cả gặp mặt trả tiền cũng giúp hắn gạt bỏ.

Đổi mấy trăm tệ thành giờ chơi, thật quá buồn cười, chẳng lẽ Phong Thệ định nạp thời gian cho ba năm hay sao?

Ba năm, chẳng biết có thể chơi tới tận lúc đó hay không...

Nhìn căn phòng trống rỗng, Diệp Cốc Vũ không nói lên được cảm giác trong lòng, có chút may mắn thở dài, rồi lại có chút mất mát.

Sau khi từ thành phố S trở lại trường học, Diệp Cốc Vũ không chơi game một tuần. Mấy đứa bạn cùng phòng đều dùng ánh mắt nhìn người ngoài hành tinh mà nhìn hắn.

“Ái chà, gần đây chú tư đổi tính rồi à?”

“Đúng vậy đó... Trước đây từ sáng tới tối đều chơi Kiếm Tam, hiện tại biết tu tâm dưỡng tính rồi?”

“Đúng như tớ đã nói, đừng chơi cái trò đó làm gì, cùng chơi Dota với chúng tớ mới là đạo lý!”

“Chuẩn! Kiếm Tam vừa nhìn đã biết là game dành cho đàn bà...”

“Đừng nói nhảm nữa, nào nào nào... Ở chỗ anh đây có người dẫn cương chơi, mau tới thử đi!”

Diệp Cốc Vũ liếc mắt nhìn bọn họ: “Ai bảo tớ không chơi Kiếm Tam nữa?”

Chỉ là gần đây có chút chuyện rối rắm mà thôi.

Diệp Cốc Vũ xoay người sang chỗ khác, không để ý tới mấy đứa bạn thân cứ ầm ầm ì ì bên cạnh nữa. Hắn nhin không được mở máy tính ra, cuối cùng cũng dứt khoát di con trỏ chuột vào biểu tượng Kiếm Tam.

Quên đi, có một số chuyện nhất định phải đổi mặt.

Hắn thở dài một hơi, nhàn mở giao diện. Hệ thống nêu lên có phiên bản mới cần tải.

Trong lúc ngồi chờ tiến độ tải game chuyển động, trong đầu hắn tưởng tượng một vài câu chào hỏi Phong Thệ khi login.

Khi hình ảnh trò chơi quen thuộc hiện ra trước mắt, Diệp Cốc Vũ đột nhiên có cảm giác sáng tỏ thông suốt—

Hắn không muốn mất đi người bạn Phong Thệ này. Vì vậy cứ coi như chuyện ngày đó chưa từng xảy ra đi.

Hắn quyết định sẽ chủ động chào hỏi Phong Thệ. Hắn mở khung bạn tốt ra, liếc mắt nhìn danh sách bạn bè đang online, chỉ tiếc là không có Phong Thệ.

Diệp Cốc Vũ hơi thất vọng, sau đó lập tức chỉnh đốn tinh thần, chạy tới thành chính nhận nhiệm vụ hằng ngày.

Tùy tiện gia nhập một đội trên kênh thế giới để làm nhiệm vụ xong, hắn tới Trường An, tìm vị trí cũ đánh cộc gỗ. Lâu lắm rồi không login, thao tác tay có chút gượng, đêm nay đi đánh phỏ bản đoàn không thể làm DPS lót sàn được. Hắn còn nhớ rõ hôm nay là thứ hai, là ngày bang hội tổ chức đi phỏ bản Anh hùng Dịch Hoa.

Diệp Cốc Vũ đánh cộc gỗ một lúc thì thấy đồ đệ nhỏ Bạch Thu Thu lên mạng.

Lâu lắm không gặp, quả thật có chút nhớ nó.

Diệp Cốc Vũ chọt tới, lên tiếng chào hỏi trước: “Đồ đệ~”

[Bạch Thu Thu] nói với bạn:A! Nhị sư phụ!

Bạn nói với [Bạch Thu Thu]: Lâu rồi không gặp, đừng quá nhớ sư phụ nha~ *xoa đầu*

[Bạch Thu Thu] nói với bạn:Người mới là không nên quá nhớ chúng con! Sao rồi, ngày tháng đứt mạng thật không dễ chịu phải không? Bọn con đều rất thông cảm với nhị sư phụ

~Bạn nói với [Bạch Thu Thu]: Ai nói là tôi bị đứt mạng...

[Bạch Thu Thu] nói với bạn: Đại sư phụ #lườm

Diệp Cốc Vũ sững sốt, hóa ra chuyện hắn lâu rồi không lên mạng cũng được Phong Thệ giúp đỡ bao che.

[Bạch Thu Thu] nói với bạn: Chẳng phải chính sư phụ nói với đại sư phụ rằng trường học bị đứt mạng sao?

Bạn nói với [Bạch Thu Thu]: Ặc... Đúng...

Diệp Cốc Vũ nắm tóc, sợ Bạch Thu Thu hỏi tiếp, mau chóng đổi trọng tâm câu chuyện.

Bạn nói với [Bạch Thu Thu]:Tôi không online, JJC tuần trước của cậu không đánh phải không?

[Bạch Thu Thu] nói với bạn: Tuần trước sao? Thiên Tru và đại sư phụ dẫn con đi.

Bạn nói với [Bạch Thu Thu]: Vào đội, vào đội, tôi dẫn cậu đi đánh 2V2 trước.

[Bạch Thu Thu] nói với bạn: Sao đột nhiên sư phụ tích cực vậy làm gì...

Tuy rằng ngoài miệng Bạch Thu Thu nói vậy, người thì vẫn ngoan ngoãn gia nhập đội.

Diệp Cốc Vũ thay trang bị PVP, chạy một mạch tới trước mặt NPC tham gia xếp hàng.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Đợi lát nữa Phong Thệ onl thì chúng ta đánh 3V3.

Diệp Cốc Vũ suy nghĩ, nếu có đồ đệ ở đây, giữa hai bọn họ sẽ không quá gượng gạo.

Nào ngờ, Bạch Thu Thu nhìn lời Diệp Cốc Vũ nói, vẻ mặt trở nên mờ mịt.

[Đội] Bạch Thu Thu: Đại sư phụ? Hôm trước, người vừa mới chuyển server xong.

Chuyển server? Diệp Cốc Vũ chỉ cảm thấy trước mặt trắng lóa, đầu óc hỗn loạn. Hắn chậm chạp, tay chân run rẩy mở danh sách bạn tốt, nhìn kỹ từ trên xuống dưới nhiều lần.

Quả nhiên, bên trong đã không còn cái tên “Phong Thệ Tình Trú Hải” nữa rồi.

Anh ta đã chuyển server xong.

Còn hẳn lại cứ tưởng rằng, anh ta chỉ chưa lên mạng mà thôi.

*Chú thích:

(1) Phong Châm: skill hồi sinh của Vạn Hoa. Trong đông y, Phong Châm được miêu tả là thân bằng ống trúc, đầu vót nhọn, dài một tấc sáu phân.

Link: [chợt](#)

Bonus cái ảnh cảnh tui cầm sáo trắng, trên đầu có tuyết rơi như trong mơ của Vũ Vũ (hiệu ứng của vũ khí đặc biệt của Vạn Hoa)

Biển Hoa (Hoa Hải) màu tím nhạt ở Vạn Hoa.

32. Chương 32: Chuyển Server

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Cậu nói... ngày hôm trước sao?

[Đội] Bạch Thu Thu: Đúng thế.

Diệp Cốc Vũ sững sốt.

Ngày hôm trước chẳng phải chính là hôm mình nạp tiền vào tài khoản của Phong Thệ đó sao? Anh ta sớm không chuyển, muộn không chuyển, vì sao nhất định phải chuyển vào ngày hôm trước?

Diệp Cốc Vũ cau mày, đặt mình vào hoàn cảnh của người đó mà suy nghĩ, Phong Thệ đợi mình một tuần vẫn không thấy login, nhưng đột nhiên hôm trước nhận được tiền, dĩ nhiên sẽ hiểu lầm thành hắn muốn mau chóng phủi sạch quan hệ giữa hai người? Mà sau khi trả tiền, hắn vẫn không login, chẳng phải sẽ càng khẳng định suy nghĩ của anh ta hay sao?

Diệp Cốc Vũ càng nghĩ càng rầu rĩ, ngay cả thời gian đếm ngược vào trận đấu hiện ra cũng không biết.

Sau khi Bạch Thu Thu chuyển đến bản đồ thi đấu danh kiếm, theo thói quen thêm buff, sau đó mở Kiểm Vũ, rồi xem thành phần của đội đối thủ.

[Đội] Bạch Thu Thu: Đối diện là Thiên Sách và Kiếm Thuần, hai DPS, chúng ta kéo dài giết bọn họ
~(ˆoˆ)/~

Diệp Cốc Vũ không trả lời.

[Đội] Bạch Thu Thu: Nhị sư phụ?

Bạch Thu Thu nghi hoặc nhìn tên Tàng Kiếm bên cạnh vẫn đứng im không nhúc nhích, suy nghĩ viển vông, đành phải spam một loạt chữ trên kênh Cậ.

[Cậ] Bạch Thu Thu: Hu hu hu.... Cởi quần áo nằm xuống, các đại hiệp xin hãy chà đạp nhẹ nhàng... o()o

Hai người chơi đối diện cũng kiểm tra trang bị của Bạch Thu Thu và Diệp Cốc Vũ, hiển nhiên không tin mấy lời nhảm nhí kiểu nằm im không mặc trang bị của Bạch Thu Thu. Bọn họ chậm rãi không lại gần, co đầu rút cổ thử một lát, cuối cùng mới cẩn răng rút vũ khí ra.

Bạch Thu đoán được, mau chóng cởi sạch đồ, hùng hồn chịu chết.

Thiên Sách đối diện vừa gương móng ngựa lên, dẫm nát Bạch Thu Thu trần truồng ở dưới chân.

[Cậ] Bạch Thu Thu: Hu hu hu... Xin đừng đánh vào mặt... o()o

[Cậ] Đông Đô Thất Thứ Lang: [Đông Đô Thất Thứ Lang] thành công giết chết [Bạch Thu Thu]!

[Cậ] Đông Đô Thất Thứ Lang: [Đông Đô Thất Thứ Lang] thành công giết chết [Diệp Cốc Vũ]!

Khi Diệp Cốc Vũ tỉnh lại, hai người đã chết cả rồi, bị truyền tống trở về nơi ghi danh ở thành chính.

Bạch Thu Thu ngồi yên lặng ở một bên, dùng ánh mắt hận không thể rên sắt thành thép mà nhìn vị Nhị sư phụ không đáng tin này.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Xếp hàng lâu như vậy mà vẫn chưa được tiến vào sao?

[Đội] Bạch Thu Thu: Nhị sư phụ, người đang trên con đúng không? o()o

[Đội] Diệp Cốc Vũ: ???

[Đội] Bạch Thu Thu: Chúng ta đã nằm suốt một ván rồi.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: ...

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Ngại quá, hôm nay đừng đánh nữa.

Diệp Cốc Vũ vừa nghĩ tới Phong Thệ đã chẳng còn tâm trí đâu mà chơi, đành phải báo với đồ đệ nhỏ một tiếng rồi vội vã logout.

Sau khi ăn cơm tối, Diệp Cốc Vũ vẫn nhịn không được mà mò lên YY, hắn vẫn nên hỏi cho rõ ràng chuyện Phong Thệ chuyển server.

Hôm nay là ngày mở đoàn đánh phó bản hàng tuần của bang nên trên YY có đầy đủ thành viên. Hắn vừa vào phòng khách YY bang hội đã bị Đậu phụ nhỏ bắt gặp: “Ai u, Diệp đại gia bị đứt mạng đã về rồi à?”

Diệp Cốc Vũ ừ một tiếng, không biết phải nói gì tiếp, bất đắc dĩ mới nói bừa một câu: “Hôm nay đánh phó bản à?”

Đậu phụ nhỏ gật đầu: “Đúng vậy, cậu mau login vào đội đi.”

Diệp Cốc Vũ do dự một chút, thăm dò hỏi: “... Ai chỉ huy?”

Bạch Lộ tiếp lời: “Gần đây đều là Lưu Tình đó~”

Lưu Tình nở nụ cười: “Phong Thệ thật là xấu xa, tôi muốn tìm anh ta tính phí nước bọt!”

Thiên Tru lập tức hắt một chậu nước lạnh quá: “Xí, với cái tài chỉ huy của cậu mà cũng dám tính tiền à? Còn không bằng để tôi!”

Vật may mắn của bang – bang chủ vừa mở miệng trào phúng, mọi người đều cười mắng lại. Diệp Cốc Vũ ở một bên vây xem, luôn cảm thấy không khí ở đây sao kỳ lạ quá. Vì sao Phong Thệ chuyển server rồi, mọi người lại chẳng ai có chút tâm tình bi thương, buồn bã nào?

Diệp Cốc Vũ khó hiểu vô cùng, đành phải mở mic, khụ khụ hỏi: “Nghe nói... Phong Thệ chuyển server rồi?”

Thiên Tru gật đầu: “Đúng thế.”

Hồi Mã Thương: “Tới server Y bên cạnh.”

Mặc Thiển Thiển lập tức hóng hớt nói: “Các cậu có biết Phong Thệ tới bang nào không? Nào nào nào, tôi cho các cậu xem một bài post...”

Nói xong, trên khung chat YY đã xuất hiện một đường link.

Diệp Cốc Vũ mở ra nhìn, là một topic trong mục Vạn Hoa của diễn đàn Kiếm Tam. Người đăng bài chính

là Phong Thệ.

Tiêu đề là: Cầu thu nhận tạm thời ở server Y.

Phong Thệ thường đăng hướng dẫn chơi game trên mục Vạn Hoa, cũng coi như là người nổi tiếng, vì vậy topic của anh được rất nhiều người vây xem.

Không ít người chơi Vạn Hoa tỏ vẻ “Tuy rằng rất muốn âu yếm đại sư huynh nhưng thật tiếc tôi không ở server Y”, cuối cùng có một ID tên là “Hoa Gian Nhất Hồ Tửu” trực tiếp để lại cách liên lạc, thành công làm quen được với đại thần.

Diệp Cốc Vũ đọc lướt qua bài post, cuối cùng nhìn trở lại tiêu đề — “Tạm thời”?

Trực giác của hắn có chút không đúng rồi. Diệp Cốc Vũ không hề lòng vòng quanh co, dứt khoát hỏi: “Phong Thệ tới server Y làm gì?”

Bạch Lộ sửng sốt: “A? Cậu không biết sao?”

Đậu phụ nhỏ chợt nghĩ tới gì đó, trong nháy mắt nở nụ cười xuề xòa: “Ha ha ha, thảo nào hôm nay giọng nói của Diệp đại gia có chút khác... Không phải Phong Thệ không quay lại đâu, cậu đừng lo...”

Ôn Du đập bàn: “Phản ứng này của cậu quả thật rất giống như sau một đêm mây mưa, tiểu thụ cố nén nước mắt ướt đầm, không muốn tiểu công bỏ đi...”

Hồng Nhạn cũng cười: “Phụt... Tôi tưởng sẽ là truyện ngược, không ngờ cuối cùng lại là truyện ngọt, ôi ầm...”

Đám hủ nữ cười ầm ĩ, sau đó bắt đầu không biết liêm sỉ mà đùa giỡn Diệp Cốc Vũ.

Diệp Cốc Vũ mím môi, tâm tình vẫn không trở nên tốt đẹp hơn.

Bạch Lộ là người tận mắt nhìn thấy tranh chấp hôm đó giữa IN777 và Golden ở triển lãm, lại liên tưởng tới phản ứng ngày hôm nay của Diệp Cốc Vũ, tự nhiên cảm thấy có gì đó không đúng, vì vậy cô lặng lẽ gửi tin nhắn mật qua: “Có phải đã xảy ra chuyện gì hay không?”

Diệp Cốc Vũ: “Rốt cuộc vì sao Phong Thệ phải chuyển server?”

Bạch Lộ: “Anh ta nói là không chờ kịp vũ khí hoàng kim của bang, muốn tới server Y kiểm một viên đá...”

Diệp Cốc Vũ: “Anh ta nói vậy sao?”

Bạch Lộ: “Ừ... Tôi cũng thấy có gì đó kỳ quái, cứ tạo một acc clone ở server Y rồi chuyển về đây chẳng phải là được rồi sao? Acc chính chuyển server rồi ít nhất phải chờ một tháng mới có thể quay lại.”

Bạch Lộ: “Dù sao anh ta nói đã liên hệ được với người bán rồi, không cần thiết phải chuyển sang đó làm gì.”

Bạch Lộ: Nhưng bang chúng ta cũng đen thật, lâu như thế vẫn không ra huyền tinh, Phong Thệ đã chờ rất lâu rồi...”

Bạch Lộ đọc thoại nửa ngày vẫn không thấy Diệp Cốc Vũ phản ứng gì, nhin không được lại hỏi: “Này? Vì sao cậu không nói gì?”

Diệp Cốc Vũ ngập ngừng: “Hôm nay tôi không đi phó bản với mọi người đâu, có việc nên out trước đây.”

Bạch Lộ còn muốn hỏi thêm đã thấy avatar của đối phương tối đen, Diệp Cốc Vũ tắt YY rồi.

Cô bĩu môi, mở danh sách bạn tốt trên YY, chọn avatar của Phong Thệ.

Bạch Lộ: “Có onl không?”

Bạch Lộ: “Đừng giả vờ. Chắc chắn anh đang ỉn!”

Bạch Lộ: “Này, vừa rồi Diệp đại gia login hỏi thăm anh...”

Avatar của người kia sáng lên trong nháy mắt, hiển thị đang ở trong trò chơi.

Phong Thệ: “?”

Bạch Lộ: “Đệch! Không nhắc tới Diệp tiểu thụ yêu dấu nhà anh thì anh định bơ em luôn phải không...”

Phong Thệ: “Vừa rồi đang đánh phó bản.”

Bạch Lộ: “Ngụy biện vừa thôi.”

Phong Thệ: “...”

Bạch Lộ liếc nhìn hiện thị vị trí phòng trên YY của Phong Thệ, trực tiếp nhấn vào phòng.

Nhìn cái tên YY có vẻ như là một bang của trò chơi nào đó, trong kênh có gần 30 người, người nói trên mic chính là Phong Thệ.

Bạch Lộ: “Ái chà, đúng là đang đánh phó bản à.”

Phong Thệ: “Làm sao tôi dám lừa gạt Thái hoàng thái hậu ngài đây?”

Bạch Lộ: “Chơi được đó chứ, vừa sang chỗ khác đã được làm chỉ huy rồi?”

Phong Thệ: “Bạn cùng bang.”

Bạch Lộ: “Anh không nói chuyện chuyển server cho Diệp đại gia sao?”

Phong Thệ: “Thì sao?”

Bạch Lộ: “Ha ha, người ta không biết gì mà login, vừa nghe nói anh chuyển server, chỉ thiếu nước hai mắt nhắm lệ chạy đi tự sát... Chắc chắc...”

Phong Thệ: “Cậu ấy... quay lại rồi?”

Bạch Lộ: “Ngài đây muốn chơi trò bội bạc tình nghĩa hay là muốn đóng vai tra công?”

Phong Thệ: “...”

Bạch Lộ: “Được rồi, không đùa anh nữa, rốt cuộc hai người làm sao vậy?”

Phong Thệ: “Bên này mở boss rồi, không nói nữa.”

Bạch Lộ: “Này!”

Bạch Lộ nhìn cửa sổ YY lại tối đen lần nữa, không khỏi thở dài. Ai cũng không bình thường, rốt cuộc đang chơi trò gì vậy...

33. Chương 33: Loli Đường Vũ

Lúc này, người mà mọi người tưởng đã logout từ lâu đang ngồi ngây người trước cửa sổ đăng kí game.

“Server Y?” Diệp Cốc Vũ vừa tự lẩm bẩm vừa dời con chuột lên trên, bấm vào chỗ chọn server.

Lập acc nào thì tốt nhỉ?

Diệp Cốc Vũ từng hình ảnh nhân vật của tám môn phái, cuối cùng dừng ở trên môn phái mới Đường Môn. Acc nam? Còn chẳng đẹp trai bằng acc Tàng Kiể của mình. Acc nữ? Làm một acc nữ hình như lại quá mức đẹp trai rồi. Loli? Diệp Cốc Vũ thử một chút, không ngờ bị hình ảnh mặt bánh bao đáng yêu kia mê hoặc... Ai nói phía sau một loli đáng yêu nhất định phải là một ông chú biến thái? Có đôi khi phía sau nhân vật loli chính là một thiếu niên anh tuấn đẹp trai mê người!

Diệp Cốc Vũ tự miêu tả hình tượng cao to đen hôi của bản thân trong lòng, sau đó quay về với khung đặt tên cho loli, gõ vào hai chữ “Đường Vũ” rồi ấn xác nhận.

Chờ chút? Hình như có chỗ nào đó không đúng... Loli Đường Môn của Phong Thệ tên là gì?

Diệp Cốc Vũ tự thốt lên cái tên “Đường Phong” một lần, nhìn lại “Đường Vũ” của mình, hai tai không nhận được mà đỏ lên.

Nhưng muốn sửa thì đã quá trễ rồi. Loli “Đường Vũ” đã sáng tạo thành công, đứng trên mặt đất Đạo Hương Thôn của server Y.

Acc Tàng Kiếm của Diệp Cốc Vũ là mua luôn acc đã max level cho nên năm đó hắn không hề tự mình trải qua quá trình luyện cấp. Lần trước tới Đạo Hương Thôn nhặt được đồ đệ Bạch Thu Thu, lần này rút cuộc cũng tới phiên mình. Hắn nhìn NPC trước mặt có dấu chấm than to đùng trên đỉnh đầu, nhận nhiệm vụ thăng cấp đầu tiên giữa kiếp sống ở Kiếm Tam của hắn.

Vừa đánh xong hai cái cọc gỗ, một lời mời vào bang nhảy ra: XXX mời bạn gia nhập bang hội XXXXXX, chấp nhận? Từ chối?

Diệp Cốc Vũ không chút nghĩ ngợi bấm từ chối. Vừa nhìn đã biết là lừa người mới vào để lấy điểm phát triển bang, ông đây đâu phải là người mới ngốc nghếch!

Hắn khẽ cau mày, quảng mấy cái tên gửi tin quảng cáo vào sổ đen, sau đó chấn chỉnh lại tinh thần, tiếp tục chạy về phía cửa thôn Đạo Hương.

Mười phút sau, hắn buồn chán vô cùng trước mấy cái nhiệm vụ thăng cấp phiền phức này.

Không thể không nói, Diệp đại gia từ trước tới nay hơi có vấn đề về phân biệt phương hướng, vì vậy lúc này, hẳn chuẩn bị theo thói quen dùng tiền để giải quyết vấn đề.

[Thế giới] Đường Vũ: Tuyển một Tàng Kiếm năng suất kéo cấp, ai cũng được, chỉ cần tốc độ.

Một người tên là “Cơm chiên trứng” lập tức gửi tin mật: “Chuyển gia kéo cấp, tuyệt đối hiệu quả!”

Diệp Cốc Vũ không chút do dự, lập tức vào đội cùng đối phương.

[Đội] Đường Vũ: Kéo tôi tới max level, càng nhanh càng tốt, cậu ra giá.

[Đội] Cơm chiên trứng: 3 ngày, 5 vạn?

[Đội] Đường Vũ: Được.

Diệp Cốc Vũ chọn bái sư, sau đó dùng kỹ năng triệu hồi của thầy trò mà lôi “Cơm chiên trứng” tới. Tiện tay mở trang bị của đối phương ra soi, trọng kiếm phẩm chất 260, nguyên bộ trang bị Nam Hoàng.

Xem ra hiệu suất thăng cấp có thể đảm bảo, Diệp Cốc Vũ an tâm.

[Đội] Cơm chiên trứng: Trước tiên đưa tôi 2W tiền đặt cọc đi bà chủ.

Diệp Cốc Vũ không cò kè nhiều lời, trực tiếp giao dịch toàn bộ chi phí 5W. Lúc này Cơm chiên trứng mừng như bắt được vàng.

[Đội] Cơm chiên trứng: Oa! Bà chủ, cô thật hào phóng.

Cơm chiên trứng nhận không được ngẩng đầu quan sát loli nhỏ bé trước mặt, lúc này mặc dù vẫn mặc trang bị giang hồ bảo vệ môi trường cấp 5, nhưng trong mắt cậu thì toàn thân đều rực rỡ ánh vàng. Cậu biết mình ra giá hơi cao, vốn định để người ta mặc cả là vừa, chỉ chờ đối phương trả tiền tại chỗ, nào ngờ đụng phải một tên ngốc, không chỉ không mặc cả giảm giá, còn trực tiếp thanh toán toàn bộ. Người giàu như vậy đào đâu ra? Thật sự là người người hoan nghênh, nhà nhà yêu thích!

Cơm chiên trứng thấy Đường Vũ còn chưa có bang hội, lập tức muốn kéo người vào bang.

[Đội] Cơm chiên trứng: Bà chủ, có muốn tới bang của chúng tôi không? Thành người một nhà rồi tôi sẽ chiết khấu cho.

[Đội] Đường Vũ: Không được.

[Đội] Cơm chiên trứng:Ồ, cô không phải là người mới à, chơi acc nhỏ hả?

[Đội] Đường Vũ:Ừ.

[Đội] Cơm chiên trứng: Muốn vào bang của bạn sao?

[Đội] Đường Vũ: Không. Tôi không chơi ở server này.

[Đội] Cơm chiên trứng: A? Vậy thì tốt, cứ vào bang chúng tôi đi!

[Đội] Đường Vũ: Chưa được.

Diệp Cốc Vũ tới server Y chỉ vì nhất thời xúc động, ngay cả chính hắn cũng không thể biết trước được sẽ chơi acc này bao lâu. Nếu ngay từ đầu đã xác định sẽ không chơi lâu dài thì vào bang với không vào có gì khác nhau đâu.

Cơm chiên trứng thấy Đường Vũ nhất quyết không đồng ý, đành phải ngậm miệng.

Cậu nhấn chuột vào Đường Vũ, để đối phương chạy tới địa điểm nhiệm vụ, mình thì càn quét quái ở phía sau.

[Đội] Cơm chiên trứng: Chỉ ít cũng phải làm nhiệm vụ lên đến cấp 15 đã, sau đó tôi có thể dẫn cậu đánh phó bản.

[Đội] Đường Vũ:Ừ.

Cơm chiên trứng đảm nhiệm công việc kéo người mới khá tận chức tận trách, ngoài trừ bình thường hơi bị lảm nhảm thì không có khuyết điểm gì khác. Hai người đánh phó bản thắng cho tới ngày thứ hai, Đường Vũ đã lên cấp 56.

Từ cấp bậc này trở về sau không còn phó bản cấp thấp để đánh nữa, tốc độ thăng cấp cũng chậm hơn.

[Đội] Cơm chiên trứng: Sao rồi? Bà chủ có thỏa mãn với sự phục vụ của tôi không?

[Đội] Đường Vũ: Tạm được.

[Đội] Cơm chiên trứng: Haizz, sau này không còn phó bản để đánh nữa, anh trai đây phải khổ sở lắm đó!

[Đội] Đường Vũ: Tới Long Môn à?

[Đội] Cơm chiên trứng: Bingo! Anh trai sẽ dẫn em tới Long Môn tranh quái, tuyệt đối đạt đẳng cấp chuyên nghiệp!

Acc Đường Vũ còn chưa mở bản đồ Long Môn, vì thế Cơm chiên trứng phải bay tới đó trước bằng Thần hành thiên lý, tìm được địa điểm cướp quái, sau đó nhảy lên trên mái nhà rồi mới triệu hồi loli Đường Vũ sang.

[Đội] Cơm chiên trứng: Cô ở yên chỗ này không được nhúc nhích. Tôi xuống dưới đánh quái.

[Đội] Đường Vũ: Ừ.

Cơm chiên trứng để acc đứng ở trong đồng quái, sau đó ấn phím tự động đánh quái. Diệp Cốc Vũ thấy tạm thời không có việc gì phải làm nên thu nhỏ màn hình, lên mạng chơi.

Chờ tới khi hấn quay lại màn hình trò chơi, đã thấy Cơm chiên trứng trong đội rỗng máu, avatar cũng xám xịt.

[Đội] Đường Vũ: Cơm chiên trứng, cậu còn ở đó không?

Diệp Cốc Vũ gọi tới lần thứ n, người kia chẳng phản ứng chút nào. Ngay lúc hấn đang nghĩ không biết có phải trừ lương cậu hay không, kẻ cày thuê kia rốt cuộc cũng chớp một tiếng.

[Đội] Cơm chiên trứng: Địch! Sao tôi lại chết?

[Đội] Đường Vũ: Làm sao tôi biết được?

Cơm chiên trứng ngẩng đầu nhìn xung quanh một vòng, không thấy một bóng tên đỏ nào! Cậu lập tức mở bảng kẻ thù ra, kéo xuống dưới, cười lạnh một tiếng: Oan gia ngõ hẹp!

[Đội] Cơm chiên trứng: Ngại quá, vừa rồi bị trả thù.

[Đội] Đường Vũ: Trả thù?

[Đội] Cơm chiên trứng: Bang hội đối địch. Đi ra ngoài cứ thấy là giết, bình thường chúng nó hay quấy rầy bọn tôi kéo cấp acc nhỏ.

[Đội] Đường Vũ: Vậy làm sao bây giờ? Cậu đã nói ba ngày sẽ kéo tôi max level.

[Đội] Cơm chiên trứng: Không sao, tôi gọi người tới.

Cơm chiên trứng sống lại, tìm một nơi không có quái để ngồi xuống, sau đó không thấy động đậy gì nữa, có vẻ như đang trò chuyện bạn bè gọi hội đánh nhau.

Chốc lát sau, một Thất Tú vào đội. ID chính là “Hoa Gian Nhất Hồ Tửu”.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu!

Diệp Cốc Vũ nhắm mắt, thấy tên này có vẻ quen mắt. Hắn gấp gấp thu nhỏ màn hình trò chơi, mở web, trong lịch sử còn lưu lại địa chỉ bài post ngày hôm qua Mặc Thiển Thiển gửi.

Quả nhiên hắn không nhớ lầm, ở server Y, Phong Thệ đã gia nhập bang của người tên “Hoa Gian Nhất Hồ Tửu”.

Chỉ là không biết “Hoa Gian Nhất Hồ Tửu” này có phải chính là người trên diễn đàn hay không?

[Đội] Cơm chiên trứng: Bà chủ, mau gọi người tới lập đoàn đi báo thù!

[Đội] Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Sao rồi? Vừa rồi bị người của Chiến Tình Bất Diệt giết?

[Đội] Cơm chiên trứng: Ngoài trừ bọn họ thì còn ai vào đây nữa!

[Đội] Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Đi, cậu đổi đội ngũ thành hình thức đoàn đội, tôi gọi người tới.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu nhìn thoáng qua thành viên trong đội, bấy giờ mới để ý tới người thứ ba trong đó.

[Đội] Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Đường Vũ? Lại là bồ mới của Trứng hả?

[Đội] Cơm chiên trứng: Cái gì mà “lại”? Bà chủ, chị nói chuyện cẩn thận chút đi...

[Đội] Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Sao? Sợ tôi tố cáo với người yêu của cậu hả?

[Đội] Cơm chiên trứng: Chị muốn nhìn thấy tôi phải quỳ trên bàn giặt sao...

[Đội] Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Không muốn quỳ thì ngoan ngoãn chút đi, đừng cả ngày chạy đi trên hoa ghẹo nguyệt.

[Đội] Cơm chiên trứng: Đường Môn này là bà chủ tôi đang kéo cấp! Hãy nhìn tôi đang nỗ lực kiếm tiền nuôi gia đình đây này, bà chủ, sao chị có thể không biết xấu hổ chạy đi mách lẻo?

[Đội] Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Thật sự là bà chủ sao?

[Đội] Cơm chiên trứng: Thật tới không thể thật hơn!

Thấy bộ dạng Hoa Gian Nhất Hồ Tửu vẫn nghi ngờ, Cơm chiên trứng hai mắt đầm lệ gửi tin mật: Cô cũng nói gì đi chứ bà chủ! Xin cô đó!

Diệp Cốc Vũ đành phải mở miệng: “Cơm chiên trứng đang kéo tôi thăng cấp.”

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu ừ một tiếng, Cơm chiên trứng lập tức nhân cơ hội kéo đề tài sang cái khác.

[Đội] Cơm chiên trứng: Nào nào, giới thiệu một chút, Tú Tú này là bang chủ của chúng tôi.

[Đội] Đường Vũ: Yêu tú?

[Đội] Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: ...

[Đội] Cơm chiên trứng: ...

[Đội] Đường Vũ: Nữ bang chủ?

[Đội] Cơm chiên trứng: Bingo!

[Đội] Cơm chiên trứng: Sao rồi? Đã muốn vào bang chúng tôi chưa? Nữ bang chủ không giống bình thường đâu, bang tôi tuyệt đối cực mạnh!

[Đội] Cơm chiên trứng: Tôi sẽ cho cô chứng kiến cảnh bang chúng tôi đánh bọn cặn bã Chiến Tích Bất Diệt kia chết không còn một mống, đảm bảo con đường tương lai của cô bằng phẳng vô cùng, 3 ngày là max level.

[Đội] Đường Vũ: ...

[Đội] Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Đừng để ý tới nó, lắm mồm vô dụng.

Trong lòng Diệp Cốc Vũ yên lặng gặt đầu, biểu thị tán thành.

Khi đang nói chuyện, trong đoàn có thêm một người gia nhập.

[Đội] Chim lớn cỡ nào: Bắt đầu khai chiến?

[Đội] Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Ủ, cậu bảo bọn họ vào đội hết đi.

Nữ bang chủ mạnh mẽ ra lệnh, trong chớp mắt có thêm bốn, năm người gia nhập. Kênh đoàn đội liên tiếp nhảy ra thông báo tên thành viên, chưa tới năm phút đồng hồ đã đầy một đoàn.

Diệp Cốc Vũ rất khâm phục tốc độ như vậy. Hắn giương mắt nhìn lướt qua tên ID trong đoàn, chợt sửng sốt.

Người cuối cùng tiến vào đoàn có ID quen thuộc vô cùng, chẳng phải Phong Thệ đây sao?!

Diệp Cốc Vũ thở dài nhẹ nhõm—

Hóa ra, anh ta thật sự ở trong bang này.

34. Chương 34: Bang Chiến

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu bắt đầu chỉ huy trên kênh đội, kêu gọi mọi người tập hợp ở Hoang Mạc Long Môn. Cờ chiến trướng dùng một cái “Tự nghĩa lệnh” khiến có điểm giết quái cây level xuất hiện thêm một đám acc cao cấp lấp lánh trong nhảy mắt.

Acc Đường môn của Diệp Cốc Vũ đứng trên nóc nhà, từ trên nhìn xuống nên có tầm nhìn vô cùng tốt, liếc mắt một cái đã thấy được Phong Thệ trong đám người.

Không còn là bộ trang phục phó bản màu đen vạn năm không thay đổi nữa, lúc này Phong Thệ đã đổi một trang bị xanh lam nhạt.

Diệp Cốc Vũ biết, đó là màu sắc đại diện của Hạo Khí Minh.

Hắn nhin không được chọn Phong Thệ làm mục tiêu, kiểm tra trang bị, thấy trên người anh đã có vài món trang bị phe phẩm chất 255.

Trên giao diện tổ đội hiển thị, Phong Thệ đang dùng tâm pháp “Ly Kinh Dịch Đạo”.

Hắn chưa từng ngờ tới, Phong Thệ sẽ tham gia hoạt động PVP của bang hội.

Diệp Cốc Vũ không hiểu tại sao, lòng lại chua xót tới vậy.

Hắn nhớ khi đại hội Danh kiếm mới mở, hắn đã phải lê đéo chạy theo sau môn Phong Thệ, vừa không nhẽo vừa cứng rắn đòi hỏi, vẫn không thể lôi kéo anh ta gia nhập đẳng PVP. Sau đó, vì nhiệm vụ của đồ đệ nhỏ, Phong Thệ mới miễn cưỡng đồng ý. Anh ta vẫn mượn cớ nói mình không có trang bị buff Hoa, không chịu thành lập đội 2V2 với hắn.

Lẽ nào trong lòng anh ta, hắn còn chẳng bằng đám bạn mới quen chưa đầy một tuần này hay sao?

Bạch Lộ nói, anh ta chỉ chuyển server một tháng, nhưng nhìn cảnh anh ta thoải mái ở server mới như cá gặp nước thế này, Diệp Cốc Vũ đột nhiên không dám chắc.

Một tháng sau, liệu anh ta có trở về?

Ngay khi Diệp Cốc Vũ đang chờ người nhìn nhân vật của Phong Thệ, mục tiêu trước mặt của Phong Thệ cũng thay đổi.

Diệp Cốc Vũ sững sốt, tay có chút run.

Lúc này, Đường Vũ nhìn Phong Thệ, Phong Thệ cũng nhìn Đường Vũ.

Diệp Cốc Vũ chợt dạ, mau chóng dời mục tiêu sang Cơm chiên trứng.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu còn đang phân phối nhiệm vụ trong kênh đoàn, Diệp Cốc Vũ quan sát, không biết cụ thể vị nữ bang chủ mạnh mẽ này đang sắp xếp cái gì, chỉ nhìn thấy Phong Thệ gõ “1” trên kênh.

Xem ra, Phong Thệ cũng bị giao nhiệm vụ.

Sao chưa gì đã hòa nhập được với tổ chức mới rồi thế này?

Diệp Cốc Vũ càng xem càng khó chịu, ngay cả nhìn 23 người còn lại trong đoàn cũng không quá thuận mắt.

Đám người dưới nóc nhà được giao nhiệm vụ xong, bắt đầu từng đội chạy về phía quân địch, dần dần tất cả biến mất trong tầm mắt Diệp Cốc Vũ.

Hắn ấn “V” để acc Đường Môn ngồi thiền trên nóc nhà, nhìn một bụng lửa giận.

Diệp Cốc Vũ không thấy được tình hình chiến đấu, chỉ có thể nhìn thấy từng lời của mọi người trên kênh đoàn, kèm theo thỉnh thoảng có người bị thông báo rút mạng.

Trong kênh, mọi người đang trò chuyện khí thế ngất trời, có thể thấy trận đánh này Chiến Tích Bất Diệt kia khá thảm.

“Đội của Chim lớn và Hạc Đỉnh Hồng chạy sang phía đông cản bọn họ lại!”

“Thiên Sách và Tàng Kiếm chạy hết lên đỉnh cho tôi!”

“Chị buff nào bơm em miếng máu với!! 99999!”

“Tu Ca, đội cậu mau rút lui, không nên cố đánh!”

“Mẹ nó, ai đó mau cầm trấn!”

“Ai chết thì mau chóng sống lại về doanh trại, đừng chờ cứu!”

“Bà chủ, chúng tôi đã về thẳng điểm hồi sinh rồi!”

“Mau lên, tên Phong Lưu khốn kiếp kia muốn trốn kìa!”

“Mẹ nó, Chiến Tích Bất Diệt hôm nay sủa vãi, đánh chẳng bỏ công!”

“Ai đó qua chém một đao đi, Phong Lưu sắp chết rồi! Mau lên anh em!”

“Ha ha ha Phong Lưu mà cũng có ngày hôm nay! Ai siêu vậy, còn dùng Tiệt Nguyên Đơn!”

Một hồi bang chiến đánh tới lúc trời đất tối đen, cuối cùng kết thúc trong sự thất bại thảm hại của đối phương.

Người của Hoa Gian Nhất Hồ Tửu bắt đầu spam trên kênh bản đồ, còn mở một topic trên diễn đàn, tên là “Tui rất phong lưu”. Nhìn sự hận thù của người đọc, tám phần mười là thành viên của bang hội đối địch.

Mọi người kéo bè kéo cánh đánh nhau để gia tăng tình cảm, còn Diệp Cốc Vũ bị bỏ quên, cô đơn ngồi trên nóc nhà, xa xa trong tầm mắt chỉ có cát vàng mênh mông, dưới chân là đám quái hình người hung tàn.

Hắn thấy bang chiến đã đánh xong, lập tức nhắn tin mật cho Cơm chiên trứng: Đánh xong chưa? Còn

không kéo tôi thăng level?

Cơm chiên trứng gửi lại icon nháy mắt: Đừng nóng vội mà, chúng tôi đánh nhau còn không phải vì cô sao?

Nghe giọng điệu này, Diệp Cốc Vũ nóng nảy: Đệch mợ! Thằng này tưởng mình là con gái thật rồi!

Hắn tức giận gửi tới hậu thư cho Cơm chiên trứng: Muốn tiền thì mau lăn tới đây, hôm nay mà không lên được 70 thì trừ tiền.

Cơm chiên trứng rất ảm ức, nhưng khách hàng là thượng đế, cậu bất đắc dĩ phải lên tiếng chào hỏi trên kênh đội: Tôi và [Đường Vũ] lui đội đi thăng level trước.

Cậu vừa mở miệng, mọi người mới chú ý tới trong đoàn còn có một acc Đường Môn nho nhỏ chưa max level.

[Đoàn] **La Lạc Lạc:** A? Đường Vũ là ai?

[Đoàn] **Chim lớn cỡ nào:** A... Hình như từ khi tôi vào đội đã có người này...

[Đoàn] **Khanh Khanh:** Đường Vũ? Nam hay nữ?

[Đoàn] **Hạt dưa nhãn hiệu Hoa hướng dương:** Ha ha ha... Bình dấm chua nhãn hiệu Khanh Khanh, mùi chua bay mười dặm!

[Đoàn] **Cơm chiên trứng:** Các cậu đang muốn chia rẽ tôi và Khanh Khanh đúng không? Khanh Khanh, đừng nghe bọn họ nói bậy, trong trái tim anh chỉ có mình em #hôn

[Đoàn] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** [Đường Vũ] là khách hàng của Trứng.

[Đoàn] **Khanh Khanh:** Khách hàng? Khách hàng cũng chia nam nữ mà?

Diệp Cốc Vũ thấy bộ dạng gây sự của Khanh Khanh, cố ý thoải mái giả làm yêu nhân: Tôi là nữ, thì sao?

[Đoàn] **Khanh Khanh:** Nữ thì không kéo.

[Đoàn] **Đường Vũ:** Cơm chiên trứng, anh định chỉ kéo tôi phân nửa chứ gì, vậy thì trả tiền đây.

[Đoàn] **Khanh Khanh:** Trả thì trả.

[Đoàn] **Cơm chiên trứng:** ...

[Đoàn] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Cơm chiên trứng, tôi kéo hộ cậu, tiền cậu cứ cầm.

Diệp Cốc Vũ giật mình kinh ngạc, trong lòng lập tức nảy lên suy nghĩ: Lẽ nào mình lộ rồi?

Nhưng nhìn bộ dạng bình tĩnh như vậy của Phong Thệ, hẳn lại cảm thấy không phải.

Hệ thống thông báo: [Phong Thệ Tình Trú Hải] thêm bạn làm hảo hữu.

Diệp Cốc Vũ vuốt ve con chuột, cuối cùng vẫn ấn xuống nút “xác nhận”. Nhưng chờ mãi chờ mãi, ngoại trừ thêm bạn tốt ra, Phong Thệ vẫn không có động tĩnh gì khác.

[Đoàn] **Cơm chiên trứng:** Đại thần, anh đúng là người tốt! QAQ

[Đoàn] **Một giết mười:** Thật đúng là Lôi Phong(1) tái thế!

[Đoàn] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Phong Thệ, cảm ơn anh.

[Đoàn] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Không có gì.

[Đoàn] **Chim lớn cỡ nào:** Ôi mẹ ơi, bà chủ, chị thật giỏi, đi vòng một vòng diễn đàn có thể đào được một đại thần, không chỉ giúp chúng ta chỉ huy phó bản, còn giúp chúng ta kéo acc cấp thấp kiếm tiền.

[Đoàn] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Đào được đại thần cũng không thể chịu nổi đám ngốc các cậu, nếu cuối tuần còn không qua được Sa Lợi Á sẽ giết cậu trước để tế.

[Đoàn] **Chim lớn cỡ nào:** Cuối tuần... Em quỳ...

[Đoàn] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Phong Thệ chỉ ở đây một tháng thôi.

[Đoàn] **La Lạc Lạc:** Đau khổ quá... Luyến tiếc đại thần QAQ

[Đoàn] **Khanh Khanh:** Hi hi, bà chủ lấy luôn đại thần về làm áp trại phụ quân đi~

[Đoàn] **Hạc Đỉnh Hồng:** Đồng ý!

[Đoàn] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Các cô đừng nói lung tung.

[Đoàn] **Khanh Khanh:** Hì hì, bà chủ thẹn thùng rồi~~

Hì hì cái đầu cô! Diệp Cốc Vũ càng nhìn em gái “Khanh Khanh” này càng ngứa mắt.

Hắn len lút gửi tin cho Cơm chiên trứng: [Khanh Khanh] là tình duyên của cậu à?

Cơm chiên trứng gửi lại icon đỏ mặt: Ừ.

Diệp Cốc Vũ bĩu môi: Mắt cậu không được tốt lắm nhỉ.

Cơm chiên trứng nhìn bộ dạng khó chịu của Diệp Cốc Vũ, muốn nói lại thôi: Em gái Tiểu Vũ, anh biết em...

Diệp Cốc Vũ:?

Cơm chiên trứng uyển chuyển nói: Xin lỗi, tôi là hoa đã có chủ.

Diệp Cốc Vũ không nói gì: Cậu bớt ảo tưởng sức mạnh chút đi.

Suy nghĩ thêm một lát rồi nói tiếp: Được rồi, tôi có thể vào bang các cậu không?

Cơm chiên trứng ngạc nhiên nói: Chẳng phải hôm nay cô vừa mới từ chối lời mời gia nhập của tôi sao...

Diệp Cốc Vũ xệ mặt: Giờ tôi lại muốn vào, không được sao?

Cơm chiên trứng che mặt: Tôi biết tình cảm của cô đối với tôi...

Diệp Cốc Vũ nhin không được phải văng tục: Cút!

Cơm chiên trứng nước mắt lưng tròng nói: Thật là dữ = =

Diệp Cốc Vũ do dự, vẫn nói ra câu mình muốn hỏi nhất: Phong Thệ Tình Trú Hải kia...

Cơm chiên trứng ngắt lời hắn: Cái gì? Hóa ra cô thích anh ta?

Diệp Cốc Vũ câm nín luôn.

Thế mà Cơm chiên trứng dám dùng vẻ mặt kiên định, ngôn ngữ chính nghĩa từ chối hẳn: Không được, anh ta là của bà chủ chúng tôi rồi!

Tới đây, trong lòng Diệp Cốc Vũ rét run.

Phong Thệ, hóa ra đây chính là nguyên nhân anh chấp nhận tham gia bang chiến sao?

***Chú thích:**

(1) Lôi Phong: Lôi Phong là một chiến sĩ của quân Giải phóng Nhân dân Trung Quốc. Sau cái chết của mình, Lôi Phong đã được hình tượng hóa thành một nhân vật vị tha và khiêm tốn, một người hết lòng với Đảng Cộng sản, chủ tịch Mao Trạch Đông và nhân dân Trung Quốc.

35. Chương 35: Liên Server

“Cậu muốn vào bang?” Nghe thấy yêu cầu của Đường Vũ, Hoa Gian Nhất Hồ Tửu vô cùng kinh ngạc.

Cơm chiên trứng đang bận rộn gõ chữ trên kênh bang: “Bà chủ, nhận cậu ta đi, Đường Môn này là một đại gia đó~

[Bang] **Khanh Khanh:** Anh tích cực như vậy làm gì?

[Bang] **Cơm chiên trứng:** Anh chỉ muốn tăng thực lực kinh tế của bang mình, tăng điểm cống hiến thôi mà?

[Bang] **Khanh Khanh:** Hừ, ai biết được.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu ngăn cản cặp vợ chồng son Cơm chiên trứng đấu võ mồm trên kênh bang, lập tức nói trên kênh đoàn: “Cứ chờ cậu max level rồi tính đi. Acc cậu nhỏ như vậy treo tên bang chúng tôi mà thăng cấp rất dễ bị Chiến Tình Bất Diệt quấy rầy.”

Diệp Cốc Vũ “A” một tiếng, ngoài miệng không ý kiến gì, trong lòng lại bày tỏ sự khinh bỉ và xem thường đối với bị nữ bang chủ ăn nói đường hoàng kia.

Hừ, tôi đâu đã vào phe, sợ gì Chiến Tình Bất Diệt? Cô không muốn cho vào thì cứ nói thẳng, cô cho rằng tôi tình nguyện vào bang cô sao? Nếu không phải vì Phong Thệ... Diệp Cốc Vũ bĩu môi một cái, thẳng

thần quả quyết rồi đội.

Lúc chuẩn bị logout, một cái tin nhắn mật nhảy ra—

[Phong Thệ Tình Trú Hải] nói với bạn: Đội tôi đánh JJC xong, tối nay sẽ kéo cậu thăng cấp, nhớ login.

Phong Thệ muốn đánh danh kiếm? Diệp Cốc Vũ sững sốt, hỏi theo bản năng: “Với ai?”

Sau khi hỏi xong, hắn lập tức hối hận. Hắn quên mất bây giờ mình không phải là Diệp Cốc Vũ, chỉ là một acc nhỏ không quen biết Phong Thệ ở một server xa lạ.

Câu hỏi này có chút đột ngột và vô duyên, nhưng Phong Thệ không tỏ ý gì, đáp rất tự nhiên: “Tôi nhờ bọn Hoa Gian Nhất Hồ Tửu kéo tôi.”

Anh dừng lại một chút rồi nói tiếp: “Bởi vì trước đó đã hẹn giờ, nên bây giờ không thể nào kéo cậu.”

Câu trả lời của Phong Thệ chứa đựng rất nhiều tin tức, đáng tiếc là Diệp Cốc Vũ thần kinh thô không hiểu ra. Hắn chỉ đặt trọng tâm ở phần “Phong Thệ và Hoa Gian Nhất Hồ Tửu cùng nhau đánh danh kiếm”, bỏ quên cái việc cùng đánh này là do “Phong Thệ nhờ vả”.

Diệp Cốc Vũ chẳng còn hào hứng, chỉ “ừ” một tiếng rồi vội vã logout.

Ngắn người một lúc trước giao diện đăng nhập, hắn quay trở về server X.

Chí ít, không có Phong Thệ, hắn còn đồ đệ nhỏ.

[Bang] Diệp Cốc Vũ: Đồ đệ vào đội, sư phụ kéo cậu đánh JJC.

[Bang] Bạch Thu Thu: Á? Nhị sư phụ, người online sao?

[Bang] Diệp Cốc Vũ: Đừng nói nhảm, mau vào đội.

[Bang] Bạch Thu Thu: Nhưng con đã cùng bọn Thiên Tru đánh tròn mười trận rồi.

[Bang] Diệp Cốc Vũ: ...

[Bang] Bạch Thu Thu: Nhị sư phụ, gần đây người không lên mạng, bọn con đều nghĩ người nghỉ game

rồi o(_)o

Diệp Cốc Vũ chìm trong nước chua, thử tính toán một chút, cả hai người bọn họ đều có đội riêng, chỉ mình mình không ai lập đội cùng.

[Bang] **Bạch Thu Thu:** Nhị sư phụ, người giận à?

[Bang] **Bạch Thu Thu:** Nhị sư phụ, con sai rồi. Tuần sau nhất định sẽ chờ người cùng đánh QAQ

Ở trước mặt đồ đệ nhỏ, Diệp Cốc Vũ đương nhiên muốn bày ra bộ dạng không màng tới sự đời, vì vậy hắn ho một tiếng, thoải mái nói: “Không sao, tôi đi đội ngoài cũng được.”

[Bang] **Bạch Lộ Vĩ Hi:** Tìm đội ngoài à? Không ngại thì vào đội chúng tôi nè~

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Đội của ai?

[Bang] **Bạch Lộ Vĩ Hi:** Khụ khụ, tùy tiện tìm trên kênh thế giới, tuần này Không vào luân hồi còn chưa đánh đâu, tìm một đội ngoài thiếu người, gọi tôi thêm cho đủ số. Cậu cũng đánh cùng đi~

[Bang] **Bạch Lộ Vĩ Hi:** Nhưng mà phải nói trước, đội chúng tôi có chút gà...

Diệp Cốc Vũ “ừ” một tiếng, gia nhập đội của Bạch Lộ.

Vừa vào đội, hắn thấy trong đội có tổng cộng năm người: Hòa thượng, Băng Tâm, Tàng Kiếm, Độc Kinh, buff Hoa.

Cách xếp đội này đâu chỉ có chút “gà” đâu.

Đầu năm nay, danh kiếm thiên về các phái ngoại công, tổ hợp “cao phú soái” Thiên Sách + Tàng Kiếm + Kiếm Thuần mới thịnh hành, nhưng trong đội bọn họ có tận bốn DPS, ngoại trừ hắn ra, tất cả đều là phái nội công.

Diệp Cốc Vũ biết kì thị phái của người ta là không tốt, vì vậy hắn tìm một trọng điểm không chế giấu người ta để uyển chuyển biểu đạt sự bất mãn của mình với cách sắp xếp trong đội—

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Vạn Hoa buff đơn à?

[Đội] **Sửa lạc:** Đúng vậy O(_)O~

Trong đội, buff Hoa và Độc Kinh đều là người được tìm trên kênh thể giới, Diệp Cốc Vũ biết Bạch Lộ luôn chơi Băng Tâm, liền đem ánh mắt đầy hy vọng đặt lên người Độc Kinh xa lạ kia: “[Độc Tiểu Thất], cậu có thể chuyển sang tâm pháp buff không?”

Vạn Hoa và Ngũ Độc trong đội dường như biết nhau, Ngũ Độc còn chưa kịp trả lời, Vạn Hoa đã nói thay.

[Đội] Sữa lạc: Tiểu Thất không có trang bị buff~

[Đội] Độc Tiểu Thất: Ủ, hay là Tú Tú đổi đi?

Bạch Lộ cười gượng hai tiếng.

Diệp Cốc Vũ cũng cầm nín luôn.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Quên đi, cứ như vậy đi.

Trong Kiếm Tam, rất ít người đánh danh kiếm đến để thử thách thao tác cá nhân mà đa phần chú trọng vào phối hợp tổ đội. 5V5 tiết tấu rất nhanh, điểm đạt được cũng cao, luôn luôn là lựa chọn thích hợp nhất để kéo acc nhỏ.

Trong đội năm người, thao tác của Không vào luân hồi và Bạch Lộ còn tạm chấp nhận được, chỉ có hai người lạ kia là biến số duy nhất. Trang bị của họ không quá cao, nhưng miễn cưỡng hài lòng. Nếu đánh 5V5 mà phối hợp tốt thì dư sức đánh.

Trong lòng Diệp Cốc Vũ tràn đầy niềm tin chỉ huy các đội viên vào sân đấu, chuẩn bị đánh thử trước một, hai trận xem sao.

Ngay từ đầu, điểm của đội bọn họ không cao, hệ thống chỉ xếp cho các đối thủ không quá mạnh, năm người vất vả lắm cũng miễn cưỡng thắng, nhưng Diệp Cốc Vũ nhận ra được thao tác của Vạn Hoa không tốt.

Vốn Vạn Hoa là phái được đánh giá năm sao cho độ khó, thao tác rườm rà, phức tạp, người chơi phân hóa nghiêm trọng thành hai cực, một là cực giỏi, hai là cực gà, loại trước ít hơn loại sau rất nhiều.

Có vài em gái chơi Vạn Hoa chỉ vì thích ngoại hình xinh đẹp, cuối cùng bị thao tác biến thái và yêu cầu cao dọa cho sợ chạy mất dép.

Người ta thường nói: Bọt nước đều chết ở bên đường.

Diệp Cốc Vũ nhìn Sữa lạc trong đội, buồn bực nghĩ: Hoa này đã gà tới mức này sao còn chưa chết ở bên đường?

Sau khi thắng được ba trận, bọn họ bắt đầu chuỗi thua vô tận, tám chín phần mười nguyên nhân đều nằm ở cái cô Vạn Hoa gà mờ kia.

Hôm nay tâm trạng của Diệp Cốc Vũ vốn không tốt, thua nhiều sinh ra bực bội, giọng điệu chỉ huy trên YY cũng bắt đầu xấu theo.

“Sữa lạc, rốt cuộc cô có thể dừng ôm cột hay không? Đứng một mình ở giữa sân như vậy là muốn người ta đánh hả?”

“Sữa lạc, tất cả mọi người xông ra phía trước, một mình cô thụt lùi về phía sau làm gì? Cái gì? Cô bị vướng vào cột á?”

“Sữa lạc, tôi không trông cậy cô có thể xóa không chế, chỉ ít xin cô hãy thêm máu cho tốt có được không?”

“Sữa lạc, chị gái à, tôi phục cô lắm đó!”

Diệp Cốc Vũ mắng người tới miệng khô lưỡi khô, Sữa lạc đều khúm núm vâng vâng dạ dạ.

Bạch Lộ chịu không nổi, gửi tin mật cho Diệp Cốc Vũ: “Này này, bỏ qua đi, người ta tốt xấu gì cũng là con gái, dịu dàng một chút đi.”

Diệp Cốc Vũ giận không có chỗ trút: “Con gái thì làm sao? Con gái thì giỏi lắm à?”

Bạch Lộ vuốt lông: “Không phải cậu lúc nào cũng thương hương tiếc ngọc sao? Hôm nay ăn phải thuốc nổ à?”

Diệp Cốc Vũ hừ lạnh: “Thao tác tệ hại đến rối tinh rối mù như vậy mà còn lý luận?”

Bạch Lộ tiếp tục vuốt lông: “Thao tác của người ta đúng là không tốt, nhưng tốt xấu gì cũng biết nhẫn nhịn, bị cậu mắng lâu như vậy cũng không cãi lại, thái độ không hề phản đối, cậu đừng quá đáng.”

Diệp Cốc Vũ liếc một cái: “Tôi mới lười lãng phí nước bọt ấy, dù sao cũng chỉ còn hai trận, mau đánh cho xong đi.”

Bạch Lộ thấy thái độ của Diệp Cốc Vũ chuyển biến tốt đẹp, mở mic trên YY cùng mọi người đùa vui một chút, hòa hoãn bầu không khí.

“Được rồi. Vào thôi. Hai trận cuối cùng, mọi người cố gắng lên!”

Diệp Cốc Vũ thở phào một hơi, nhin xong còi lòng phiền muộn, nhấn “Xác định”, bị truyền tổng vào trong bản đồ danh kiếm.

Vừa tải xong bản đồ, hắn đã nhìn thấy addon bên phải màn hình hiển thị tên đối thủ vô cùng quen thuộc

Vân Thường: Hoa Gian Nhất Hồ Tửu.

Khí thuần: Chim lớn cỡ nào.

Thiên Sách: Một giết mười.

Tàng Kiếm: Hạc Đỉnh Hồng.

Còn có—

Ly Kinh: Phong Thệ Tình Trú Hải.

A, sao hắn lại quên mất, đại hội danh kiếm là chế độ liên server.

36. Chương 36: Trận Thứ Chín

Ba người bang Mafia đều chưa từng ngờ tới sẽ có lúc đụng phải Phong Thệ trong sân đấu danh kiếm.

Không vào luân hồi nhin không được huyết sáo một cái, Bạch Lộ đã nhanh nhẹn lên tiếng trong kênh Cận: “YO~~~”

Người bên Phong Thệ không biết Bạch Lộ, chỉ coi như đối thủ quá kích động, không thèm quan tâm tới lời chào hỏi này.

Đám người trong bang của Hoa Gian Nhất Hồ Tửu đều là tay chơi PVP nhiều năm, nhất là mấy vị trong đội này, ai ai cũng là tinh anh trong tinh anh của bang. Nếu dựa trên số điểm trước đây của họ, nhất định hệ thống sẽ không xếp trận đấu với đội cấp thấp như đội của Diệp Cốc Vũ.

Khi Phong Thệ chuyển server sang có nhu cầu muốn đánh danh kiếm, Hoa Gian Nhất Hồ Tửu nghe xong, không nói hai lời lập tức kéo các cao thủ số một của bang tới hỗ trợ. Muốn lập đội mới thì phải rời khỏi đội cũ, số điểm trước đây vất vả lắm mới kiếm được cũng phải bỏ, vậy nên trong chuyện này, không chỉ mình Hoa Gian Nhất Hồ Tửu phải hy sinh khá lớn mà còn liên lụy tới các anh em trong bang.

Chính vì thế, lời đồn “bà chủ thích đại thần” mới bắt đầu xôn xao trong bang.

Đối mặt với sự trêu đùa của mọi người, Hoa Gian Nhất Hồ Tửu không thừa nhận cũng không phủ nhận, thái độ mập mờ, Phong Thệ thì không tiện đứng ra vạch trần sự thật, khiến con gái nhà người ta mất mặt với mọi người.

Các thành viên trong bang cố ý tác hợp, nể mặt Hoa Gian Nhất Hồ Tửu mới thành lập đội mới này, hôm nay là lần đầu tiên ra trận, đối với những người quen đánh nhau với cao thủ như họ thì có chút không quen, bị hệ thống sắp xếp cho một đối thủ quá yếu.

Chỉ huy bên này là khí thuần “Chim lớn cỡ nào”, hần chỉ nhìn sơ qua sắp xếp và trang bị của đối thủ đã đưa ra kết luận ngay trên YY: “Gặp một đội mới rồi, 5V5 mà dám dùng buff đơn, còn là buff Vạn Hoa.”

Một giết mười cười nói: “Cậu đừng khinh thường buff Vạn Hoa, cẩn thận đại thần của chúng ta nổi giận.”

Chim lớn cỡ nào khinh miệt nói: “Cậu tưởng rằng ai cũng có thể trở thành đại thần sao?”

Một giết mười vừa đánh một trận cùng với Phong Thệ xong, cực kì hài lòng với thao tác của anh, thuận miệng nói: “Tôi thật sự khâm phục Phong Thệ, mặc lẫn trang bị 230 và 255 mà cũng có thể đánh hay như vậy, cực kì trâu bò.”

Hạc Đình Hồng cũng biểu thị tán thành: “Đúng thế, trước đây bà chủ nói với chúng tôi rằng anh chưa từng chơi PVP, muốn chúng tôi kéo, nào ngờ vừa vào đội đã thấy, đúng là cao thủ!”

Phong Thệ thầm chấp nhận đánh giá của mọi người đối với thao tác của mình, chỉ khiêm tốn nói: “Tôi không có trang bị PVP, đều nhờ mọi người đánh giúp mới có.”

Một giết mười đột nhiên lại nổi hứng trêu đùa, ngả ngón nói: “Giúp đỡ là đương nhiên, chuyện của bà chủ chính là chuyện của chúng tôi!”

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu chưa kịp để Phong Thệ phản ứng đã vội vã đứng ra chắn, trong lời nói vẫn không giấu được sự vui mừng: “Các cậu nói bữa ít thôi.”

Cô dừng một chút để mình không quá căng thẳng, nói lảng đi: “Nói nhảm nhiều như vậy, mau chóng thêm buff trạng thái rồi vào đánh thôi.”

Một giết mười tóm được điểm yếu, tiếp tục trêu đùa: “Ôi, thêm buff trạng thái thì liên quan gì tới đám DPS chúng tôi đâu, bà chủ với đại thần phát tay một cái, muốn thêm bao nhiêu thì thêm nha~”

Chim lớn cỡ nào cũng cười: “Đối với loại gà như bọn kia, phẩy tay cái cũng đánh được, không cần quá nghiêm túc.”

Bọn họ lúc nào cũng ồn ào trên chóc, Phong Thệ chỉ có thể duy trì yên lặng.

Khi thời gian chuẩn bị bắt đầu, Hạc Đỉnh Hồng tiện tay mở trang bị của đối phương ra kiểm tra, sau đó kinh ngạc kêu lên một tiếng: “Ồ, cũng không phải tất cả đều là gà mới đâu, tên Tàng Kiếm này cũng có trang bị xịn!”

Chim lớn cỡ nào cũng xem, thuận miệng nói: “Vậy giết nó trước.”

Trong lòng Phong Thệ yên lặng thay người nào đó mặc niệm ba giây.

Nếu dựa theo đấu pháp bình thường, trong sân đấu nhất định phải ưu tiên giết buff hoặc người yếu nhất trong đội trước, chưa từng có phương pháp nào là giết DPS có ưu thế về trang bị. Chỉ là nhóm Chim lớn cỡ nào liên tục đụng phải đội quá yếu, hoàn toàn mất đi hứng thú sắp xếp chiến thuật.

Lúc này, Diệp nhị thiếu không hề hay biết mình đã trở thành tiêu điểm mở màn của đối phương. Hắn giận dữ nhìn Phong Thệ ở đối diện, lạnh lùng nói trong YY: “Dồn hỏa lực vào tên Vạn Hoa kia!”

Bạch Lộ và Không vào luân hồi không hẹn mà cùng gõ ra một loạt “...” trên kênh đội, tỏ vẻ không ý kiến gì.

Đương nhiên người của Mafia hiểu rõ vì sao Diệp Cốc Vũ khác thường, nhưng hai người ngoài lại không biết. Độc Tiểu Thất là bạn thân của Sữa lạc, nghe Diệp Cốc Vũ chửi mắng nhiều đã sớm nhịn đầy một bụng lửa giận. Tính cách Sữa lạc nhu nhược, không dám phản kháng, nhưng Độc Tiểu Thất lại cực kỳ nóng nảy, mấy trận trước chỉ vì Diệp Cốc Vũ chỉ huy rất thỏa đáng, thật sự không tìm đâu ra chỗ sai. Lần này nghe thấy hắn bảo tập trung đánh Vạn Hoa, cô lập tức cãi lại.

“Tôi nghĩ có lẽ nên ép khí thuần bật vô địch ra trước. Vạn Hoa kia dù sao cũng có vẻ không buff được đâu.”

Diệp Cốc Vũ không nghe, nói tiếp: “Mau buff trạng thái, chuẩn bị mở.”

Giây tiếp theo, Diệp Cốc Vũ đóng vai đầu tàu gương mẫu vọt thẳng vào trận địch, lao về phía Phong Thệ.

Dựa theo đấu pháp thông thường, Tàng Kiếm là phái đánh và khống chế cá nhân rất tốt, trừ khi trong đội có Thiên Sách, nếu không thì Tàng Kiếm luôn sống tới cuối cùng. Nhưng phản ứng của đối phương làm cho Diệp Cốc Vũ vô cùng bất ngờ. Hắn vừa chạy vào đã bị DPS của đối phương tập trung đánh.

Nhất là tên khí thuần, dồn đủ damage nổ một cục khiến Tàng Kiếm vốn phòng thủ nội thất suýt chút nữa gục tại chỗ.

Bạch Lộ phản ứng cực nhanh, chạy ào vào vòng chiến thả một cái “Đề tham long tường”, quân địch bị định thân cả đám. Diệp Cốc Vũ chớp cơ hội thở dốc, lập tức lui về phía sau. Sữa lạc hiếm khi có lúc không phạm sai lầm, kịp thời cho hắn một cái “Xuân nê”.

“Mau buff tôi!” Diệp Cốc Vũ thấy thanh máu của mình đã sắp đầy, hét lớn một tiếng, lao về phía Phong Thệ.

Cả đám Chim lớn cỡ nào cũng sốt cực kì, thằng Tàng Kiếm này bị ngu hay bị ngốc? Suýt nữa thì teo, khó khăn lắm mới chạy về được mà sao lại quay lại tự sát?

Chim lớn cỡ nào đứng tại chỗ cảm kiếm mở khí trường, những người khác cũng lẳng lặng đợi trong tư thế chiến đấu, cứ như một con nhện lớn giăng lưới, chờ con mồi dâng tới tận cửa.

Phong Thệ hơi nhíu mày, đặt mục tiêu lên người Diệp Cốc Vũ. Anh nhìn thấy khoảng cách giữa hai người càng ngày càng gần, chỉ hơi trầm ngâm rồi lập tức quay người về phía sau, nhấn một phát “Nhiếp Vân Trục Nguyệt”.

Tất cả mọi người đồng loạt câm nín...

Phong Thệ bỏ chạy kìa...

Cả đám Chim lớn cỡ nào không tài nào hiểu được ý đồ của Phong Thệ, nhưng tình thế trước mặt không cho phép bọn họ ngẫm nghĩ. Mấy người còn lại của phe địch đã vọt tới trước mặt, hai bên lao vào hỗn chiến với nhau.

Dưới chân Phong Thệ như bốc khói, chạy một mạch tới sau cây cột. Diệp Cốc Vũ cắn chặt không buông, ép sát từng bước.

Vì vậy, tình trạng hiện nay trở nên có chút quỷ quái: Trong sân đấu, tám người đánh nhau tới khó phân khó bỏ, Phong Thệ và gà vàng nhỏ quần lấy nhau ở quanh mấy cái cột ngoài sân.

Sữa lạc có chút mờ mịt.

Khi Diệp Cốc Vũ phóng đi đuổi theo Phong Thệ đã dẫn cô phải buff cho hắn, vì thế cô rất nghe lời chạy phía sau. Nhưng chạy được một nửa, cô phát hiện ra mình là đồ thừa: Một Tàng Kiếm đấu với một buff, căn bản không hề mất máu! Cô do dự một chút rồi tự ý lui về giúp những người đang hỗn chiến giữa sân.

Trong khoảng thời gian cô do dự kia, không kịp thêm máu cho người khác, Độc Tiểu Thất treo đầu tiên.

Ánh mắt của Chim lớn cỡ nào cực tinh, lập tức phát hiện ra Sữa lạc chưa ăn đòn, chỉ huy mọi người trên YY chuyển mục tiêu, thuần thục giết luôn buff Hoa kia.

Bạch Lộ và Không vào luân hồi mất đi trị liệu duy nhất nên không trụ được nữa, chẳng mấy chốc cũng lần lượt gặm bùn.

Tình thế đơn giản nghiêng hẳn về một phía.

Mấy người Chim lớn cỡ nào giải quyết hết kẻ thù trên sân đấu thì chuyển mắt sang nhìn tên Diệp Cốc Vũ cực kì cố chấp dán chặt lấy Phong Thệ.

“Tôi cứ tưởng tên Tàng Kiếm này là cao thủ...” Cùng là Tàng Kiếm với nhau, Hạc Đỉnh Hồng tỏ vẻ nuối tiếc.

Chim lớn cỡ nào cười: “Đúng là cao thủ mà, vì hẳn mà Phong Thệ bị đuổi rất khổ sở đó.”

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu cực kì nghi hoặc trước “chiến thuật” cắn chặt Phong Thệ không buông, mặc kệ bạn bè của Diệp Cốc Vũ, “Nào của tên cao thủ này có vấn đề thì phải...”

Một giết mười yên lặng nhìn trời: “Có thể... Một mình hẳn thì tương đối mạnh, nhưng cả đội thì không?”

Mấy người đứng vây xem như ngẩn tinh tinh trong vườn bách thú, kiên trì đứng yên ở giữa sân, không làm phiền hai người kia quấn lấy nhau, cũng không có ý định đánh người.

Trận đấu này đã không còn gì hấp dẫn, Chim lớn cỡ nào nhún “V” một cái, vào tư thế ngồi thiền.

[Cận] **Chim lớn cỡ nào:** Lão Hạc lên đi, chúng tôi nghỉ ngơi một chút.

[Cận] **Một giết mười:** Ủ, cậu cứ diễn cảnh đồng môn tương tàn đi, chúng tôi vây xem.

[Cận] **Hạc Đỉnh Hồng:** ...

[Cận] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Các người thật xấu~

Mấy hàng chữ trong màn hình lúc này đậm Diệp Cốc Vũ đau nhói, hẳn nhìn bộ dạng bàng quang xem trò vui của đám người kia, đột nhiên cảm thấy đuổi tiếp cũng không có ý nghĩa.

Acc Tàng Kiếm đột nhiên dừng lại, Phong Thệ thấy hẳn không đuổi tiếp, cũng không chạy nữa.

Lúc này, mục tiêu của Diệp Cốc Vũ là Phong Thệ, mục tiêu của Phong Thệ cũng là Diệp Cốc Vũ. Hai người đứng xa xa nhìn nhau, không ai động đậy.

Một hồi lặng thinh như trong chớp mắt, Diệp Cốc Vũ đột nhiên đổi mục tiêu trước mặt thành Hoa Gian Nhất Hồ Tửu, đập một cái “Hạc Quy Cô Sơn” vào đám người đang ngồi thiền.

Trọng kiếm xoáy mạnh lên thân thể Hoa Gian Nhất Hồ Tửu, cứng rắn chém sạch của cô nửa cây máu.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu phản ứng cực nhanh, lập tức mở giảm sát thương cho mình, bỏ rơi mọi người. Đám người đứng xem trò vui cũng đứng lúc quay về, khai hỏa toàn bộ kĩ năng, hai ba phát đã đánh cho tên Tàng Kiếm không chịu từ bỏ dám một mình chống lại mafia kia thành cái sàng.

Từ đầu tới cuối, Phong Thệ đều lẳng lặng đứng ở một bên nhìn, không có bất kì động tác nào.

Một khắc màn hình trở nên xám xịt kia, Diệp Cốc Vũ phần nộ cực kì.

Hắn tự nói với mình rằng đây chỉ là trò chơi, nhưng vừa nghĩ tới người kia là Phong Thệ, hắn không tài nào bình tĩnh được.

Trong màn hình nhảy ra bảng điểm cuối cùng, hệ thống thông báo hắn bị tống ra khỏi bản đồ sân đấu.

Diệp Cốc Vũ không nhấn xác nhận, đợi tới khi thời gian đếm ngược kết thúc.

“Diệp Cốc Vũ, cậu có ý gì?” Trong YY truyền tới giọng nữ sắc bén, chính là Độc Tiểu Thất.

Hắn dùng giọng điệu khó chịu hỏi ngược lại: “Tôi làm sao?”

Độc Tiểu Thất đã bị hắn chọc tức giận từ lâu, lúc này nắm được điểm yếu há có thể nhả ra dễ dàng. Cô mở mic, cười khinh: “Cậu làm sao? Cậu cảm thấy mình rất trâu bò sao?”

Diệp Cốc Vũ lười cãi nhau với cô, chỉ nhàn nhạt đáp: “Đúng vậy, trâu hơn cô.”

Thanh âm của Độc Tiểu Thất rít lên cao quang tám: “Không biết chỉ huy thì đừng nói lung tung.”

“Tôi không biết chỉ huy thì cô biết chắc?”

“Sao nào? Chỉ cho phép cậu được chê người khác, mắng người khác gà mờ, không cho phép người khác chửi lại cậu à? Trận này nếu không phải vì cậu thì chúng tôi có thua không?”

“Không thích thì cô phần.”

Hệ thống thông báo: [Độc Tiểu Thất] rời khỏi đội ngũ.

Vừa vặn đánh xong chín trận, rời đội thật đúng lúc.

Diệp Cốc Vũ cười lạnh một tiếng, quay sang hỏi Sữa lạc: “Còn một người nữa? Muốn đi thì đi mau.”

37. Chương 37: Trận Thứ Mười

Diệp Cốc Vũ nổi giận đùng đùng hỏi xong, bên kia lại chẳng đáp lời.

Nửa ngày sau, Sữa lạc mới yếu ớt lên tiếng: “Xin lỗi... Vừa rồi tôi khuyên Tiểu Thất, nhưng cô ấy không chịu trở lại.”

Nghe thấy Sữa lạc xin lỗi, cơn giận của Diệp Cốc Vũ cũng vơi đi phân nửa. Cẩn thận suy nghĩ lại, thái độ của hắn lúc trước với cô có hơi quá đáng.

Không vào luân hồi đứng ra hòa giải đầu tiên: “Không sao, không sao, danh kiếm tuần này coi như bỏ đi.”

Sữa lạc thấy tiếc: “Nhưng chỉ còn thiếu một trận nữa... Hay là tôi đi hỏi bạn xem có ai đồng ý tới giúp một tay không?”

Bạch Lộ nghĩ thầm, bạn bè của cô tám chín phần đều là bạn của Độc Tiểu Thất, xích mích tới mức này có người tới giúp mới là lạ.

Mà Diệp Cốc Vũ cũng lo lắng không biết thao tác của bạn Sữa lạc có phải cũng “kinh khủng” như cô nàng không...

Tuy rằng hai người có suy nghĩ khác nhau, nhưng miệng lại cùng đồng thanh nói: “Không cần!”

Sữa lạc “a” một tiếng, sau đó im lặng.

Quên đi, cứ coi như xui xẻo, đại hội danh kiếm chỉ còn thiếu một trận.

Diệp Cốc Vũ bĩu môi, chuẩn bị rời đội, đột nhiên Bạch Lộ lại ngăn cản hắn.

“Chờ một chút, tôi gọi người tới.”

Vừa dứt lời, hệ thống thông báo: “Bạn tốt [Ôn Du] của bạn lên mạng.”

Diệp Cốc Vũ hỏi Bạch Lộ, “Cậu gọi Ôn Du à?”

Bạch Lộ gật đầu, “Ừ, nhưng không phải bản thân cô ấy. May mà acc này cả tuần cô ấy không onl được, tôi nhờ bạn tới giúp thôi.”

Diệp Cốc Vũ chẳng có hứng thú hỏi cặn kẽ xem người bạn này là ai, lập tức cho Ôn Du vào đội.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Tới YY 41941978.

[Đội] Ôn Du: Ừ.

Chốc lát sau, một nick áo trắng xa lạ nhảy vào YY bang hội Mafia, Bạch Lộ cho người đó áo xanh lam rồi kéo vào kênh đấu danh kiếm.

[Đội] Ôn Du: Tôi không có mic, nghe các cậu chỉ huy là được.

Diệp Cốc Vũ “ừ” một tiếng rồi nói tiếp: “Trận này đánh tùy tiện đi, thắng thua đều được.”

Sau khi thời gian xếp hàng đếm ngược kết thúc, năm người lần lượt nhấn xác định, bị đưa đến bản đồ sân đấu.

Lần này lại là Nhạc Sơn Đại Phật Quật.

Ôn Du và Sữa lạc theo thường lệ buff thêm hiệu ứng, Diệp Cốc Vũ liếc mắt nhìn add on hiển thị mục tiêu đối địch, không khỏi bật cười.

Lại là người quen.

Ngũ Độc: Triều Như Thanh Ti.

Khí thuần: Ngạo Thế Lâm Phong.

Đây là xác suất quái gì vậy...

Bất kể là đám Hoa Gian Nhất Hồ Tửu kia hay đám Quân Lâm này, nếu như dựa theo sắp xếp thứ tự bình thường, chẳng ai có xác suất cao tới mức gặp được Diệp Cốc Vũ dẫn người mới hôm nay.

Không thể không nói, hôm nay ông trời già thật sự rất thích vẩy máu chó.

Diệp Cốc Vũ mở danh sách đội ngũ đối phương ra kiểm tra, ba người còn lại không phải là người của Quân

Lâm, nhìn trang bị cũng không tốt lắm.

Ngạo Thế Lâm Phong mà phải lập đội với ba người mới ư? Việc này có chút kỳ quái...

[Cận] **Triều Như Thanh Ti:** Diệp Cốc Vũ?

[Cận] **Ngạo Thế Lâm Phong:** Bà xã, đừng để ý đến nó.

Bạch Lộ đánh một loạt dấu “...” trên kênh Cận, sau đó mở mic nói: “Hóa ra đôi cầu nam nữ này thật sự gian dũ với nhau...”

Không vào luân hồi cũng cực kì chịu khó hóng hớt hiếm thấy: “Chẳng trách Dạ Kinh Hồn và Đại Trường Kỳ Cổ thi nhau rời bang...”

Bạch Lộ than thở: “Quân Lâm thật sự rối loạn lắm rồi...”

Sữa lạc nhện không được tò mò hỏi: “Các cô đang nói về cái gì thế?”

Bạch Lộ bày ra bộ dạng ác ma gian xảo cười cười: “Ngoan~ Sau này lên 818 đọc sẽ biết~”

Diệp Cốc Vũ chau mày: “Các cô nói xong chưa?”

Mọi người nhất tề cầm miệng.

Thời gian đếm ngược kết thúc, Diệp Cốc Vũ vẫn làm đầu tàu gương mẫu như bình thường, là người đầu tiên xông ra ngoài, vừa chạy còn không quên chỉ huy: “Đánh thoải mái, ghét đứa nào đánh đứa đó!”

Tất cả mọi người không nói nên lời.

Không vào luân hồi đành phải bồi thêm một câu: “Chúng ta cứ tập trung đánh Ngạo Thế Đón Gió trước đi.”

Những người còn lại yên lặng biểu thị tán thành, nhất tề vây đánh Khí thuận.

Diệp Cốc Vũ không theo chân bọn họ, vừa xông tới đã xác định mục tiêu là Triều Như Thanh Ti.

Triều Như Thanh Ti phản ứng nhanh nhạy, lập tức lùi về phía sau hòng nấp sau cái cột, nhưng Diệp Cốc Vũ cực nhanh cũng cực chuẩn, ngăn cản cô ta, hai ba phát đã giải quyết xong xuôi, khiến ngay cả “Nữ oa

bổ thiên” cô ta cũng không kịp mở.

Trận đấu này lập tức nghiêng về một phía.

[Cận] Diệp Cốc Vũ: Hai đứa khốn kiếp.

Hệ thống xuất hiện bảng tính điểm, sau khi Diệp Cốc Vũ lưu lại mấy chữ này thì nghênh ngang mà đi.

Vừa ra khỏi bản đồ thi đấu, Sữa lạc hung phấn hoan hô trên YY: “Chúng ta thắng rồi!”

Diệp Cốc Vũ cười lạnh: “Ngạc nhiên lắm à?”

Bạch Lộ cười đầy ẩn ý: “Tất nhiên rồi! Sao đột nhiên Diệp nhị thiếu lại bùng nổ thế?”

Không vào luân hồi cũng phụ họa: “Tình duyên cũ và gian phu hiện tại đồng thời xuất hiện, bây giờ còn không bùng nổ thì phải chờ tới khi nào chứ?”

Diệp Cốc Vũ hừ một tiếng: “Hồi trước lúc nào cũng nói mấy lời ngọt ngào, quay đầu một cái đã gian dúu với người khác, còn dám chạy tới lắc lư trước mặt tôi à?”

Bạch Lộ gật đầu: “Đúng đúng đúng, thật sự là đáng ghét mà!” Giọng điệu của cô thay đổi, hỏi tiếp: “Nhưng mà, người cậu đang nhắc tới là Phong Thệ hay là Triều Như Thanh Ti?”

Diệp Cốc Vũ ghen lời, lập tức cả giận nói: “Đương nhiên Triều Như Thanh Ti!”

Bạch Lộ dài giọng nói: “À~~”

“Đánh xong rồi, giải tán.” Dứt lời, Diệp Cốc Vũ lập tức rời đội, thoát YY, chạy nhanh như trốn.

Bạch Lộ nhìn nick màu xanh lam trong kênh, cười hì hì: “Ồ, lúc nào cũng nói mấy lời ngọt ngào, quay đầu một cái đã gian dúu với người khác? Nghe lời này có thấy đau không đại thần?”

Bạch Lộ vừa dứt lời, trước cái nick áo lam vừa bảo “không có mic” kia hiện thị đèn xanh sáng người, một thanh âm quen thuộc truyền đến: “Cô thấy vui lắm hả?”

Không vào luân hồi bất ngờ hỏi: “Phong Thệ?! Acc Ôn Du là anh log sao?”

“Ừ.”

“Vậy sao anh không nói sớm, giấu giấu diếm diếm làm gì?”

Bạch Lộ bĩu môi: “Chẳng phải bởi vì hai người này cứ giận dỗi nhau sao?”

Phong Thệ nhàn nhạt lắc đầu, “Không đâu, không phải giận dỗi. Tôi chỉ sợ em ấy không được tự nhiên.”

Không vào luân hồi không hiểu tình hình, chỉ tưởng rằng ván trước Phong Thệ thắng Diệp Cốc Vũ nên người kia lại giở thói cậu ấm ra: “Thôi mà, tính tình của cậu ấy, ai mà chẳng biết, hai ngày nữa lại bình thường ngay.”

Phong Thệ thở dài: “Chỉ mong vậy.”

Lúc này, Diệp Cốc Vũ vừa rời đội đang đứng chờ người ở thành chính.

Đêm nay bang hội không có hoạt động gì, mười trận danh kiếm cũng đã hoàn thành, dường như không còn việc gì để làm nữa rồi.

Hắn nhìn acc Tàng Kiếm lấp lánh ánh vàng của mình, đột nhiên lại nghĩ tới acc nhỏ Đường Môn ở server Y kia.

Trong đầu hắn hiện ra lời hứa dẫn hắn thăng cấp của Phong Thệ, còn dặn mình đêm nay nhất định phải lên mạng.

Tới địa ngục mà thăng cấp đi!

Diệp Cốc Vũ nhớ lại trận danh kiếm khiến mình giận muốn điên lên kia, quyết định đêm nay cho anh ta leo cây.

Hắn điều khiển acc max level của mình vào thành chính, rồi chạy tới rừng nhỏ ngoài Lạc Dương. Nhìn quảng trường trước mặt toàn là cao thủ cấm cờ, không khỏi có ngứa tay.

Trong lúc hắn đang tìm đối thủ để vui đùa chút, một lời mời tỷ thí nhảy ra—

Hệ thống: *[Dạ Kinh Hồn] muốn cùng bạn tỷ thí. Chấp nhận? Từ chối?*

[Cận] Dạ Kinh Hồn: Nhân ngày đẹp trời, sao hai chúng ta không thử đánh một trận cho đỡ buồn?

Đánh một trận thật sự có thể giải buồn sao?

Nhìn thông báo hệ thống tự động phát ra, Diệp Cốc Vũ trợn mắt.

Dạ Kinh Hồn muốn tỷ thí với hắn sao? Rõ ràng bọn họ đang ở trong bản đồ chiến loạn, thêm cừu sát rồi chém giết một phen là được, chí ít còn có thể kiếm chút điểm chiến giới nhét kê răng.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Mày đau trứng à?

[Cận] **Dạ Kinh Hồn:** Đau.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** ...

Hai người nhìn nhau một phen, cuối cùng không hện mà cùng nhấn phím “V”, đồng loạt ngồi thềm.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Nghe nói mày rời bang?

[Cận] **Dạ Kinh Hồn:** Đúng vậy.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Ha ha, báo ứng.

[Cận] **Dạ Kinh Hồn:** Là thằng Ngạo Thế Lâm Phong qua cầu rút ván.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Ha ha, mày bị Triều Như Thanh Ti đá à?

[Cận] **Dạ Kinh Hồn:** Gớm, cứ làm như mày không phải bị nó đá ý.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Đó là tao đá nó.

[Cận] **Dạ Kinh Hồn:** Dù sao bây giờ cô ta đang yêu Ngạo Thế Lâm Phong.

Hai người đàn ông cứ như vậy ngồi trước thềm Lạc Dương, trò chuyện với nhau trông rất kì quái.

Bọn họ từng là chiến hữu, cũng từng là kẻ thù không đội trời chung.

Sau khi Diệp Cốc Vũ rời khỏi Quân Lâm, Triều Như Thanh Ti tăng tị với Dạ Kinh Hồn. Lúc đó, bên cạnh Ngạo Thế Lâm Phong vẫn còn phu nhân chỉ huy “Nguyệt Chi Thi”. Về sau, Nguyệt Chi Thi bị lộ ra là nhân yêu, vị trí phu nhân chỉ huy bỗng chốc trống trải, Triều Như Thanh Ti lập tức quần lầy Ngạo Thế Lâm Phong.

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Thế là giờ mày dẫn theo một đồng người tách bang à?

[Cận] **Dạ Kinh Hồn:** Đúng thế, sau này sẽ chuyên môn đối đầu với hắn. Hay là mày cũng vào đi?

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Không có hứng thú.

[Cận] **Dạ Kinh Hồn:** Ha ha, thật sự muốn ở ẩn sao?

[Cận] **Diệp Cốc Vũ:** Không muốn tiếp tục dây dưa với Ngạo Thế Lâm Phong nữa.

[Cận] **Dạ Kinh Hồn:** Vì sao không? Tao sẽ theo đến cùng, không thể để cho hắn sống sung sướng được!

Trong lòng Diệp Cốc Vũ đột nhiên nảy ra một ý.

Dây dưa tới cùng, không thể để cho anh ta sống sung sướng?

Diệp Cốc Vũ vỗ bàn phím, thoát khỏi acc Tàng Kiếm, đăng nhập vào acc loli Đường Môn ở server Y, để lại một mình Dạ Kinh Hồn ngáp dài trong gió mát nơi quảng trường rộng lớn.

38. Chương 38: Tin Đồn

Acc Đường Vũ vừa mới lên mạng đã nhận được tin nhắn của Phong Thệ.

[Phong Thệ Tình Trú Hải] **nói với bạn:**Level của cậu cũng ổn rồi, tới Côn Lôn đi.

Diệp Cốc Vũ do dự một lát rồi đáp: “Được.”

Phong Thệ muốn dẫn hắn đi giết quái ở Trường Sinh Động tại Côn Lôn.

Điều này khiến hắn nhớ lại lúc trước, chính tại chỗ này, hắn đã kéo đồ đệ Bạch Thu Thu.

Hai người gia nhập đội, Phong Thệ dùng kỹ năng triệu hồi của thầy trò để lôi loli Đường Môn tới.

Diệp Cốc Vũ nhìn bóng dáng nhu nhược của đại nam Vạn Hoa, nhớ lại cảnh lần trước acc Tàng Kiếm của mình ở đây bị quái đánh tụt máu, có chút rầu rĩ nói: “Không có buff, anh đánh được không?”

Phong Thệ mỉm cười: “Cậu lo cho tôi à?”

Diệp Cốc Vũ đen mặt, ngang ngạnh nói: “Tôi lo lắng tới tốc độ thăng cấp của mình!”

[Đội] Biểu tình: [Phong Thệ Tình Trú Hải] nhẹ nhàng xoa đầu [Đường Vũ].

Diệp Cốc Vũ tìm một chỗ trốn an toàn cho acc nhỏ của bản thân, Phong Thệ đối phó bản xong thì xông vào kéo quái.

Khả năng quần công(1) của Vạn Hoa cực kì tốt, chỉ trong chốc lát, trên mặt đất xuất hiện đầy thi thể quái. Chẳng qua Vạn Hoa da rất giòn, cho dù có “Xuân nê nộ hoa” và “Hào châm” hộ thể, Phong Thệ cũng không tránh được phải thỉnh thoảng ngồi xuống hồi máu.

Diệp Cốc Vũ an tâm hưởng thụ đãi ngộ làm ông chủ, chẳng mấy chốc đã thăng hai cấp.

Đột nhiên, có một lời yêu cầu gia nhập đội xuất hiện.

Diệp Cốc Vũ thấy tên hiển thị trên màn hình là “Hoa Gian Nhất Hồ Tửu”, không chút do dự bấm “Từ chối”.

Lại xin, lại từ chối tiếp.

Diệp Cốc Vũ đắc ý chờ đối phương xin lần thứ ba, nào ngờ Phong Thệ đột nhiên dừng lại.

[Đội]Phong Thệ Tình Trú Hải: Cậu từ chối yêu cầu xin vào đội của Hoa Gian Nhất Hồ Tửu à?

[Đội]Đường Vũ: Thì sao?

[Đội]Phong Thệ Tình Trú Hải: Cô ấy nói tìm tôi có việc.

[Đội]Đường Vũ: Vậy anh tự đi mà đồng ý.

Trong lòng Diệp Cốc Vũ thầm nguyên rửa vị nữ bang chủ bám dính như âm hồn không tan này, lập tức bắt đầu dĩ chuyển chức đội trưởng cho Phong Thệ.

Hệ thống: [*Hoa Gian Nhất Hồ Tửu*] gia nhập đội ngũ.

[Đội]Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: [Đường Vũ] cô có ý gì?

[Đội]Đường Vũ: Không có ý gì cả, tôi sợ cô vào đội sẽ phân chia điểm kinh nghiệm của tôi (_)

Biết rõ những lời này của Đường Vũ chỉ đang nguy hiểm, nhưng ở trước mặt Phong Thệ, Hoa Gian Nhất Hồ Tửu không tiện nổi giận.

[Đội]Phong Thệ Tình Trú Hải: Cô tìm tôi có việc gì?

[Đội]Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Thật ra cũng không có gì...

[Đội]Đường Vũ: Không có việc gì (_)

Trong lòng Hoa Gian Nhất Hồ Tửu yên lặng lườm kẻ kia, sau đó tùy tiện tìm đề tài nói chuyện.

[Đội]Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Vốn tôi định tìm anh bàn kế hoạch khai hoang Sa Lợi Á của bang mình.

[Đội]Phong Thệ Tình Trú Hải: Nếu tôi đã đồng ý thì nhất định sẽ cố gắng đưa mọi người vượt qua boss trước khi tôi đi.

Nghe Phong Thệ dùng giọng điệu bàn việc chung, Hoa Gian Nhất Hồ Tửu có chút thất vọng, hơn nữa chẳng phải lời của anh còn ẩn chứa hàm ý sau này sẽ không ở lại đây sao?

Thái độ trong cuộc sống của Hoa Gian Nhất Hồ Tửu rất cứng rắn, hơn nữa thân là một nữ bang chủ bang PVP, “Thiết nương tử” nổi tiếng của server Y, tự ái của cô không cho phép cô hạ mình quỵ rũ đàn ông giống như những người con gái khác. Mặc dù đám bạn bè trong bang cứ ồn ào ghép cặp, nhưng cô mãi vẫn không tiến tới bước kia, thối lộ với Phong Thệ.

Hơn nữa, dẫu trông bọn họ cứ như biết nhau đã lâu, thật ra lại chẳng hề thân thuộc.

Tuy trong game, Hoa Gian Nhất Hồ Tửu là Thất Tú, trên diễn đàn game, cô lại là mod của mục Vạn Hoa. Bình thường Phong Thệ hay đăng topic hướng dẫn cách chơi trên diễn đàn, còn là người nổi tiếng, vì vậy hai người qua qua lại lại nhiều với nhau, lâu dần cũng có thể coi là bạn tri kỷ.

Lúc thật sự trở thành bạn bè với Phong Thệ là khi anh chuyển server. Bang hội của Hoa Gian Nhất Hồ Tửu chủ yếu chơi PVP, tiến độ PVE vô cùng chậm chạp. Khi Phong Thệ vào bang, anh đã đồng ý sẽ dùng một tháng để dẫn bọn họ thông qua toàn bộ bí cảnh Địch Hoa anh hùng, hiện tại đã thuận lợi đánh tới trước mặt Sa Lợi Á, mà cô lại không nỡ để anh đi.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu điều chỉnh lại tâm tình của mình, biết rõ nhưng vẫn cố hỏi: “Anh đang làm gì đấy?”

[Đội] Phong Thệ Tinh Trú Hải: Kéo level cho Tiểu Vũ.

Hai tiếng “Tiểu Vũ” này đâm thẳng vào lòng Hoa Gian Nhất Hồ Tửu, cũng chọc mù mắt Diệp Cốc Vũ luôn.

Hắn dễ dàng giả vờ làm một bé loli đáng yêu, tiếp tục chọc tức cô: “Đúng rồi nha, chị gái bang chủ có muốn cùng đánh không? Đúng lúc chúng tôi đang thiếu buff ~()/~”

[Đội] Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Được.

Cô ta còn nói “được” ... Diệp Cốc Vũ cảm thấy mình bị đui rồi.

[Đội] Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Phong Thệ kéo tôi qua với.

Chốc lát sau, bên cạnh Phong Thệ xuất hiện thêm một bóng dáng màu hồng đứng trùng với anh, chính là Hoa Gian Nhất Hồ Tửu.

[Đội] Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Phong Thệ, anh kéo quái đi, tôi buff cho anh.

[Đội] Đường Vũ: Chị gái à, phiền chị rời đội rồi hãy buff.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu không thèm đáp lại Diệp Cốc Vũ, coi như nhìn không thấy.

[Đội] Đường Vũ: Chị gái bang chủ ơi, chị ở trong đội sẽ chia đôi điểm kinh nghiệm của tôi *cười*

[Đội] Đường Vũ: Giết quái rất cực khổ đó.

Hệ thống thông báo: [Hoa Gian Nhất Hồ Tửu] rời khỏi đội ngũ.

Diệp Cốc Vũ nhìn biểu tình kinh ngạc của nữ bang chủ, trong lòng thấy đắc ý, vui vẻ cực kỳ.

Phong Thệ mỉm cười, không nói gì hết, quay đầu tiếp tục đánh quái.

Lúc này, người trong bang hội lại nhìn trong danh sách thành viên, vô tình phát hiện ra bang chủ nhà mình và đại thần ở chung một bản đồ, nhất thời nổi hứng tò mò.

[Bang] La Lạc Lạc: Ôi cha mẹ ơi, gian tình báo động đỏ!

[Bang] **Cơm chiên trứng:** Hai Lạc, cô bị quỷ nhập à?

[Bang] **Khanh Khanh:** Tôi và Trứng đang ở Dung Thiên Linh xẻ thịt nè, sao vậy?

[Bang] **La Lạc Lạc:** Ôi, ai nói hai người đâu!

[Bang] **Hạt dưa nhãn hiệu Hoa hướng dương:** Ha ha, Khanh Khanh quả nhiên rất ngây thơ~

[Bang] **Đào Yêu Yêu:** A a tôi cũng phát hiện ra rồi!

[Bang] **Chim lớn cỡ nào:** Các cô đang nói đến bà chủ hả?

[Bang] **La Lạc Lạc:** Đáng ghét! Chim lớn phát hiện ra rồi!

[Bang] **Hạt dưa nhãn hiệu Hoa hướng dương:** Hả? Côn Lôn? Chẳng lẽ đang ở Tiểu Dao Phong(2)?

[Bang] **Hạc Đỉnh Hồng:** Oa... chính là thánh địa gian tình Tiểu Dao Phong trong truyền thuyết sao...

[Bang] **Một giết mười:** Cầu thành lập đoàn tới Tiểu Dao Phong vậy xem!

[Bang] **Hạt dưa nhãn hiệu Hoa hướng dương:** Cầu vậy xem +1

[Bang] **La Lạc Lạc:** Cầu vậy xem + 10086

[Bang] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Các cô cậu đang nói cái gì vậy?

[Bang] **Khanh Khanh:** Hì hì nhân vật chính tới rồi!

[Bang] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Không phải đâu.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu vừa đánh chữ trên kênh bang, vừa liếc mắt nhìn Phong Thệ đang vui đầu đánh quái trong màn hình, đáy lòng không khỏi chờ mong anh sẽ nói gì đó.

Nhưng kết quả luôn làm cho cô thất vọng.

[Bang] **La Lạc Lạc:** He he, chuyện của chị và đại thần, bọn em đâu có lạ gì. Đừng giả bộ mà!

[Bang] **Hạt dưa nhãn hiệu Hoa hướng dương:** Đúng vậy, người ta còn đuổi theo chị tới tận server Y rồi, còn bảo bọn em nói lung tung sao?

[Bang] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Anh ấy tới server Y chỉ vì muốn kiếm đá.

Mặt ngoài Hoa Gian Nhất Hồ Tửu có vẻ bình tĩnh, câu nào nói ra cũng chắc như đinh đóng cột, nhưng trong lòng lại đang cuộn sóng mãnh liệt.

Cô ước gì quần chúng hãy tò mò thêm chút nữa, để cô có thể nói tất cả những điều không dám nói ra.

[Bang] **Khanh Khanh:** Hi hi, kiếm đá vì sao không dùng acc clone, người ta rõ ràng chỉ muốn chuyển server vì ai đó mà~

[Bang] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Tôi chuyển server bởi vì...

Phong Thệ ngừng lại.

Đại thần đã xuất hiện rồi! Hơn mười cặp mắt đều đang trợn to, cả đám dán chặt vào màn hình, ngay cả Hoa Gian Nhất Hồ Tửu cũng cắn chặt môi.

Nhưng lời nói kế tiếp lại làm cho bọn họ không biết phải phản ứng thế nào mới được.

[Bang] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Không có gì, là bởi vì chia tay tình duyên.

[Bang] **La Lạc Lạc:** ...

[Bang] **Khanh Khanh:** ...

[Bang] **Hạt dưa nhãn hiệu Hoa hướng dương:** ...

Mọi người im lặng, bầu không khí “há miệng mắc quai” này chưa từng xảy ra ở đây...

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu không biết làm gì hơn là cười gượng hai tiếng, che giấu sự mất mát trong lòng mình: “Hóa ra anh có tình duyên rồi sao...”

***Chú thích:**

(1) Quần công: Sát thương nhiều mục tiêu cùng lúc.

(2) Tiểu Dao Phong:

39. Chương 39: Tình Tay Ba

Hiển nhiên Phong Thệ không muốn tiếp tục nói về chủ đề này, anh không đáp lại lời của Hoa Gian Nhất Hồ Tửu, chỉ nói: “Được rồi, cô cho Tiểu Vũ vào bang đi.”

Tiểu Vũ... Mới có mấy ngày ngắn ngủi mà đã xưng hô với nhau như vậy rồi?

Mọi người trong bang đều im lặng, bầu không khí có chút kỳ quái.

Lần này là do Phong Thệ tự mình lên tiếng, Hoa Gian Nhất Hồ Tửu không tiện kiểm soát từ chối, đành phải cho Đường Vũ vào bang.

Hệ thống thông báo: [Đường Vũ] gia nhập bang hội.

Kênh bang nháy mắt trở nên tẻ ngắt hơn, không ai tới hoan nghênh người mới như bình thường.

[Bang] **Đường Vũ:** Tôi còn chưa max level đâu, sao lại thêm tôi vào? Không sợ bị người của Chiến Tinh Bất Diệt giết tôi lấy điểm sao?

[Bang] **Phong Thệ Tinh Trú Hải:** Không sao, hôm nay sẽ kéo cậu tới max level.

[Bang] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Phong Thệ, tôi có việc out trước đây.

[Bang] **Phong Thệ Tinh Trú Hải:** Ừ.

Trên kênh bang vẫn trầm mặc, nhưng những người không chịu ngồi yên đã kéo nhau ra chỗ khác trò chuyện riêng rồi.

“A a a, bà chủ thua rồi sao?”

“A a a, kẻ thứ ba này từ đâu chui ra vậy?”

“Lần trước không phải con này thích Trúng sao? Sao bây giờ lại đổi mục tiêu rồi?”

“Mẹ nó, không ngờ đại thần lại là đồ khốn... Không bao giờ tin tưởng vào tình yêu nữa!”

“Thất vọng quá, quả nhiên đàn ông ai ai cũng thích kiểu em gái đáng yêu thích làm nũng, bà chủ của chúng ta quá dè dặt rồi!”

Xét thấy từ đầu Đường Vũ là do Trứng kéo tới, vì vậy cậu vô cớ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, còn bị bà xã nhà mình mắng cho không ngóc đầu lên được.

Cơm chiên trứng rất buồn phiền, Cơm chiên trứng rất oan ức, cậu lén lút gửi tin nhắn mật cho Đường Vũ

Cơm chiên trứng: Có phải cô thích Phong Thệ thật không vậy?

Đường Vũ: Dù sao cũng không thích cậu, cậu quan tâm nhiều như vậy làm gì?

Cơm chiên trứng: Đừng trách tôi không nhắc nhở cô, cô mà chen chân vào tình cảm của bà chủ chúng tôi, sau này chắc chắn không sống nổi trong bang.

Đường Vũ: Tôi không có ý định sống trong bang các cậu.

Cơm chiên trứng: Thế à, thế giờ cô gia nhập bang làm gì?

Đường Vũ: Tôi...

Cơm chiên trứng: Địch, đừng bảo với tôi là cô vì Phong Thệ nhé!

Cơm chiên trứng: Nói thật với cô, Phong Thệ không phải người server chúng ta, nếu anh ta không thành đôi với bà chủ, sau này chắc chắn sẽ về server cũ, lẽ nào cô đuổi theo được sao?

Cơm chiên trứng: Haiz, anh trai tốt bụng nhắc nhở cô một câu, nếu định chơi ở server này, đừng chọc nhiều người tức giận.

Đường Vũ: Sao nào, bà chủ của các cậu còn có thể đứng đầu cả server sao?

Cơm chiên trứng thấy Đường Vũ thật sự rất ngoan cố, đành phải than thở một tiếng, mặc kệ luôn.

Haiz, người đẹp sao lại thích làm kẻ thứ ba?

Sau khi Hoa Gian Nhất Hồ Tửu logout, Phong Thệ không có ai buff máu. Diệp Cốc Vũ nhìn anh cứ phải tranh thủ hồi máu giữa đám quái, cây máu cứ tăng lại tụt, không nhin được hỏi: “Không có buff, hôm nay anh còn định kéo tôi tới max level sao?”

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Không vấn đề gì.

[Đội] Đường Vũ: Mất bao nhiêu thời gian?

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Sao? Cậu mệt rồi à?

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Hay là cậu đưa acc cho tôi đi, tôi mở hai acc kéo cậu. Ngày mai cậu log lên sẽ thấy max level.

[Đội] Đường Vũ: Được.

Diệp Cốc Vũ đồng ý theo bản năng, chốc lát sau đột nhiên nhận ra, acc Tàng Kiếm và Đường Môn của hắn nằm trong cùng một tài khoản.

Hắn vỗ gáy, thâm mắng mình ngu quá, suýt chút nữa đã bị lộ tẩy.

[Đội] Đường Vũ: Hay là thôi đi, tôi không cần thăng cấp gấp gấp như vậy.

[Đội] Phong Thệ Tình Trú Hải: Không dám đưa tài khoản cho tôi à?

[Đội] Đường Vũ: Ha ha, đâu có đâu.

Diệp Cốc Vũ cười gượng hai tiếng, trong lòng như có hàng trăm cái móng đang cào cào, làm sao bây giờ? Đưa acc cho anh ta thì sẽ bị lộ, không đưa thì anh ta sẽ tưởng mình đang đề phòng.

[Đội] Đường Vũ: Nè... Đột nhiên tôi nhớ ra đêm nay có việc cần làm, tôi out trước. Bye bye, ngày mai lại tiếp tục nhé.

Diệp Cốc Vũ không để cho Phong Thệ kịp phản ứng, vừa nói dứt lời đã vội vã logout.

Phong Thệ nhìn avatar trong đội của người kia xám xịt, nhin không được nở nụ cười: Haizz, sao lại ngay thơ như vậy, liếc mắt một cái cũng có thể nhìn thấu...

Đường Vũ chính là Diệp Cốc Vũ, bí mật này thực ra anh đã biết từ lâu.

Ngay lúc Bạch Lộ nói với anh việc Diệp Cốc Vũ quay lại game, “Đường Vũ” xuất hiện. Điều này có hơi trùng hợp, không khỏi khiến người ta hoài nghi. Mà acc nhỏ Đường Môn kia không lúc nào là không thể hiện khí chất “tui là đại gia” quen thuộc. Để chứng thực cho suy đoán của mình, Phong Thệ thừa dịp Diệp Cốc Vũ không onl, giữa đêm khuya lén lút đăng nhập vào tài khoản của hắn, may mà hắn không đổi mật mã. Anh liếc mắt một cái cũng có thể thấy được acc loli Đường Môn ở server Y kia.

Vào khoảng khắc đó, Phong Thệ không tài nào hình dung được cảm giác của mình. Anh vốn tưởng rằng mình bị từ chối rồi, chuyển server vừa là cách để trốn tránh, cũng để thử, anh không muốn quấy rầy đối phương, muốn cho cả hai người một không gian đủ riêng tư tĩnh táo. Nhưng chỉ trong một tuần ngắn ngủi, dường như anh đã nhận được đáp án mà mình hằng mơ ước.

Thực chất hắn không hề bài xích anh như trong tưởng tượng, chẳng qua ngay cả chính hắn cũng không nhận ra mà thôi. Không sao, anh sẽ giúp hắn nhận ra rõ ràng.

Sau khi Diệp Cốc Vũ logout, hắn vội vã gọi điện thoại tới dịch vụ chăm sóc khách hàng của trò chơi, sau khi xác nhận rằng chỉ cần trả tiền, hai ngày sau có thể tách nhân vật trong tài khoản ra, hắn dứt khoát tách loli Đường Môn ra khỏi tài khoản Tàng Kiếm của mình.

Tách tài khoản thành công, cuối cùng hắn cũng yên tâm thở phào nhẹ nhõm.

Hai ngày sau, Diệp Cốc Vũ login, thoải mái đưa tài khoản của mình cho Phong Thệ. Anh nhìn cái tài khoản hoàn toàn mới mà Diệp Cốc Vũ đưa, chỉ có thể bất đắc dĩ cười, không nói toạc ra.

Hai người bận rộn cả ngày, cuối cùng cũng kéo được loli Đường Môn lên tới cấp 80. Phong Thệ vô cùng làm tròn bổn phận, không chỉ dẫn hắn đánh bí cảnh ngày, còn nhận acc Đường Vũ làm đệ tử thân truyền, dùng tất cả điểm cống hiến bang hội của acc Phong Thệ, mua nguyên một bộ trang bị cống hiến bang cho hắn.

Đối với người ngoài mà nói, cái này tương đối ám muội.

Không thể không công nhận, quan hệ sư đồ trong Kiếm Tam, nhất là thầy trò khác phái, luôn mang cảm giác mờ ám không thể nói rõ ràng. Nếu là sư phụ nam nhận đệ tử nữ, tám phần mười là muốn chơi nuôi lớn rồi thịt. Trong lòng ai ai cũng biết, cô đồ đệ này rồi sẽ có một ngày nhảy lên vị trí “sư nương”.

Vì vậy, tin đồn trong bang hội càng ngày càng nhiều hơn.

Đường Vũ bất giác trở thành “người thứ ba” trong mối quan hệ giữa Phong Thệ và Hoa Gian Nhất Hồ Tửu.

Mọi người trong bang đều nghiêng răng nghiêng lợi nhìn hắn, bóp cổ tay thở dài. Chỉ tiếc, người đang đeo trên lưng danh hiệu “kẻ thứ ba” kia không chỉ coi thường, khinh bỉ, mà còn thích thú xem trò vui.

Thối đời ngày nay...

Cuối tuần acc Đường Vũ max level, Phong Thệ tự mình log acc hần lên kênh thế giới tìm đoàn đánh trang bị.

Lúc đó, Đường Môn là môn phái mới ra, người trong giang hồ gọi đó là “con ruột”, DPS cực kì kinh khủng, là một tồn tại gây mất cân bằng trong game. Chỉ cần thao tác đủ tốt thì dù mặc một bộ trang bị Thực Phong phẩm chất 205 cũng có đánh ra DPS sánh ngang với các môn phái mặc bộ Nam Hoàng đỉnh cao. Mà khuyết điểm duy nhất của phái này là da giòn dễ chết.

Thao tác của Phong Thệ thì miễn bàn, anh dựa vào khả năng xác định vị trí cực tốt và sự hiểu biết sâu về boss để tránh skill boss, phát huy tối đa đặc điểm DPS cực khủng của Đường Môn. Anh không hề giống với các gà mờ Đường Môn khác chết đi sống lại trong bí cảnh, cuối cùng ngay cả đoàn trưởng xa lạ cũng nhìn không được mà kinh ngạc, đập lên dư luận của mọi người mà đưa anh tiền lương.

Chỉ trong một tuần ngắn ngủi, Đường Vũ từ một acc nhỏ mặc toàn đồ rách nát đã trở thành acc lớn đủ tư cách tham gia đánh phó bản anh hùng Dịch Hoa.

Phong Thệ một lòng một dạ yêu thương acc Đường Vũ, tiêu tốn không biết bao nhiêu thời gian, tiền bạc, sức lực, hận không hề ôm đồm hết mọi thứ. Diệp Cốc Vũ đặc ý hưởng thụ như chuyện đương nhiên, Hoa Gian Nhất Hồ Tửu thì vừa hận vừa chua xót.

Cuối cùng, cô vẫn không kiềm chế được mà kiểm soát biểu đạt sự bất mãn của mình: “Phong Thệ, có phải anh quên mất chuyện mình đã đồng ý với tôi rồi không?”

Phong Thệ chỉ có thể giả vờ không hiểu, hỏi ngược lại: “Chuyện gì?”

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu thay đổi giọng điệu nghiêm túc: “Qua một khoảng thời gian dài như vậy, bang chúng ta vẫn dừng ở Sa Lợi Á không qua được, tôi chỉ sợ anh không thể hoàn thành lời hứa trước khi trở về server X.”

Trong lòng Phong Thệ hiểu rõ ý của cô là uyển chuyển thuyết phục anh ở lại server Y nhưng không nói ra, chỉ bảo: “Cuối tuần trước khi tôi về nhất định sẽ đưa các cô đánh xong.”

“Cuối tuần?” Cuối tuần Phong Thệ đã phải về, Hoa Gian Nhất Hồ Tửu nghĩ tới đây càng thấy mất mát hơn, bao nhiêu lời không nên nói nín nhịn đã lâu đều thốt ra hết: “Cả ngày anh chỉ lo cho Đường Vũ, còn nhớ tới việc bang chúng ta cần phải đánh boss sao?”

Phong Thệ sửng sốt, lời này rõ ràng mang theo chút chuyện riêng tư. Anh hơi trầm ngâm, đơn giản lạnh lùng nói một câu như cắt một dao vào lòng Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: “Nhắc mới nhớ, acc của cô ấy bao giờ có thể tham gia đánh Dịch Hoa anh hùng? Cuối tuần bang hội tổ chức đoàn, tôi định đưa cô ấy đi cùng.”

Phong Thệ cố ý cùng từ “cô ấy” chứ không phải “cậu ấy”.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu đạt được mục tiêu thì phần chần hờn: “Phong Thệ, dù anh là chỉ huy cũng không thể vì việc cá nhân mà phá vỡ quy củ của bang được? Bang chúng ta không thiếu người, chẳng lẽ anh định dẫn một người tới đi bí cảnh sao?”

Mặt Phong Thệ không đổi sắc, nhẹ nhàng gõ vài chữ: “Tôi sẽ dạy cô ấy.”

“Quên đi, tôi không muốn cãi nhau với anh vì chuyện này.” Sắc mặt Hoa Gian Nhất Hồ Tửu càng trắng bệch, trả lời qua loa, gõ xong những lời này thì rời mang ngay lập tức.

Phong Thệ khép hờ mắt, chỉ hy vọng Hoa Gian Nhất Hồ Tửu có thể tự mình thông suốt, đừng ôm bất cứ kỳ vọng gì ở anh. Anh biết đối phương có tình cảm với mình, chỉ là cô không nói rõ, anh cũng không thể vạch trần, cuối cùng đành phải dùng cách này để từ chối uyển chuyển.

40. Chương 40: Sóng Ngầm

Tuy rằng trong lòng Hoa Gian Nhất Hồ Tửu cực kì không cam tâm tình nguyện, nhưng ngày đi phó bản Định hoa cung anh hùng vẫn phải mang theo Đường Vũ.

Khi các thành viên trong bang nhìn thấy Đường Vũ theo sau Phong Thệ cùng nhau gia nhập đội, nét mặt mỗi người đều trở nên đặc biệt.

[Đoàn] **Khanh Khanh:** [Đường Vũ] trang bị có ổn không vậy?

[Đoàn] **Hạt dưa nhãn hiệu Hoa Hướng Dương:** (o) Thật đó, vừa mới tốt nghiệp đã đi phó bản anh hùng, quá nhanh rồi!

[Đoàn] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** [Đường Vũ] là do Phong Thệ muốn dẫn theo.

[Đoàn] **Phong Thệ Tinh Trú Hải:** DPS của Đường Môn không cần dựa vào trang bị, hôm qua tôi dùng acc cô ấy cũng có thể đánh tới 1w+(1).

[Đoàn] **Chim lớn cỡ nào:** Phong Thệ, không phải chúng tôi không tin anh, nhưng anh có thể đánh tới 1w, không có nghĩa là cô ấy cũng đánh được. Dù sao cô ấy cũng chỉ là người mới, chưa từng đánh phó bản.

[Đoàn] **Cơm chiên trứng:** Hay là cứ mang theo Đường Vũ đánh mấy boss kiếm trang bị đã, dù sao trong bang cũng không có Đường Môn, trang bị đều thành rác.

[Đoàn] **Một giết mười:** Cũng được đó, mang theo cô ấy đánh mấy boss đầu kiếm trang bị rồi đánh Sa Lợi Á cũng được.

Người trong bang mỗi người một câu, cuối cùng đưa ra một biện pháp ven cả đôi đường. Hoa Gian Nhất Hồ Tửu còn đang tức giận vì lời của Phong Thệ hôm qua, bộ dáng tỏ vẻ háo phóng giải thích: “Dẫn cô ta theo đánh cũng không vấn đề gì, dù sao hôm qua Phong Thệ đã nói là sẽ dạy cô ta. Đúng không?”

Phong Thệ thản nhiên nói: “Ừ, cô ấy sẽ không làm phiền mọi người.”

Diệp Cốc Vũ nghe giọng điệu tức tối của Hoa Gian Nhất Hồ Tửu thì hả hê lắm. Lúc ở server X, hắn đã từng theo Phong Thệ đánh toàn thắng Dịch Hoa rồi, đám Hoa Gian Nhất Hồ Tửu vẫn còn đang vượt boss Sa Lợi Á mà đám khinh thường hắn sao?

[Đoàn] Đường Vũ: Dịch hoa anh hùng khó lắm sao? Tôi đảm bảo toàn bộ quá trình đánh boss, DPS của tôi sẽ luôn trong top đầu, nếu không làm được thì đền mỗi người trong đoàn mười ngàn vàng (_)

[Đoàn] Khanh Khanh: Có tiền rồi thì đi làm gì?

[Đoàn] Đường Vũ: Thì làm sao~ Hay là hai chúng ta so đi. DPS của tôi cao hơn sẽ cho cô mười ngàn?

[Đoàn] Khanh Khanh: Xí, tôi là buff!

[Đoàn] Đường Vũ: Không dám so thì cứ nói thẳng.

[Đoàn] Khanh Khanh: Đồ thô bỉ, thật không hiểu đại thần thích cô ở điểm nào!

[Đoàn] Khanh Khanh: Cô đâu có so được với bà chủ của chúng tôi?

Khanh Khanh không biết giữ mồm giữ miệng, nói mấy câu đã kéo lửa tới Hoa Gian Nhất Hồ Tửu. Cô thấy lần này mất hết mặt mũi rồi, lập tức mở mic chặn họng Khanh Khanh: “Đừng nói nữa Khanh Khanh!”

Trong bang hội lập tức lặng ngắt như tờ.

Phong Thệ làm như không nghe thấy gì, chỉ dùng giọng điệu xã giao giải quyết việc chung: “Tất cả vào phó bản, tới trước mặt Mẫu Đơn giúp nhau tăng máu và mana.”

Mọi người nghe lời làm theo, sau khi đi vào đều tự giác thêm máu thêm mana cho nhau. Phong Thệ gửi tin nhắn riêng cho Đường Vũ: Ngồi xuống, tôi thêm cho cậu.

Diệp Cốc Vũ cố ý tìm một chỗ cách xa nơi tụ tập của mọi người. Phong Thệ cũng đi theo đối phương. Acc hai người ngồi đối mặt với nhau, đang làm gì thì ai nhìn cũng biết.

Hành động của Phong Thệ càng thêm chứng minh lời đồn đại hai người có quan hệ gian dũ.

Chim lớn cỡ nào không chịu nổi, mở mic nói: “Bà chủ, thêm máu cho tôi đi~”

Hoa Gian Nhất Hồ Tử miễn cưỡng cười: “Vậy cậu ngồi xuống.”

Hoàn tất công tác chuẩn bị, Hoa Gian Nhất Hồ Tử phóng ra hai bàn tiệc, để những người thuộc phái ngoại công và nội công ăn ở hai bàn có buff tương ứng. Đường Môn là môn phái mới, thuộc tính vô cùng kỳ quặc. Diệp Cốc Vũ chơi tâm pháp “Thiên La Quỷ Đạo”. Chức vụ thuộc ngoại công lấy chính xác và bạo kích, chức vụ thuộc nội công lấy tấn công và phá phòng. Diệp Cốc Vũ không biết gì, chọn bữa một bàn tiệc để ăn.

Sau khi hồi máu, mục tiêu của Phong Thệ vẫn đặt trên người hắn, vừa nhìn thấy được avatar của hắn hiện lên thông báo bắt đầu vận công “Cầu hai mươi bốn sáng đêm trăng”, trong lòng anh thầm mắng một tiếng “ngu ngốc”, rồi mở mic nói: “Đường Môn phải ăn “Sáo ngọc”, đừng ăn “Cầu hai mươi bốn”.”

Cả đoàn hai mươi lăm người, chỉ có mình Đường Vũ là Đường Môn.

Vậy mà Diệp Cốc Vũ chọn bàn tiệc xong, còn đang vận công, hắn không nghe thấy lời của Phong Thệ, nhưng vẫn tự mình suy nghĩ một lát, thu nhỏ màn hình, mở baidu ra, gõ mấy keywords vào: Kiếm Tam, Đường Môn, bàn tiệc.

Chờ tới khi hắn tra xong, quay trở lại trò chơi, bàn tiệc bày trên mặt đất đã biến mất.

[Đoàn] Đường Vũ: Tôi... hình như tôi ăn nhầm rồi...

[Đoàn] Phong Thệ Tinh Trú Hải: Không sao, tôi phóng cái khác.

Phong Thệ vừa dứt lời, dưới chân anh xuất hiện một bàn tiệc “Sáo ngọc nhà ai nghe mai rơi”.

Một bàn tiệc hơn một ngàn vàng... Chỉ để cho một người ăn... Sao lại xa xỉ như vậy?

Mọi người đứng vây xem mà cảm giác như bị chọc mù mắt...

Phong Thệ bình tĩnh thản nhiên nhìn chằm chằm loli Đường Môn ăn xong tiệc, rồi mới lạnh nhạt bắt đầu chỉ huy mọi người đánh quái.

Dọc đường đi thuận lợi đánh hết boss, DPS của Đường Vũ quả nhiên luôn nằm trong top đầu, chưa từng rơi ra ngoài top 8.

Tự dừng tìm phải một tên đàn ông lạnh lùng, Hoa Gian Nhất Hồ Tửu hận nghiêng răng nghiêng lợi. Tuy rằng hôm qua Phong Thệ đã nói sẽ dạy dỗ Đường Vũ, nhưng cô không thể tin chỉ một ngày có thể biến gà mờ thành lão làng. Vì vậy, cô bớt thời gian lên gửi tin nhắn cho Cơm chiên trứng: Đường Vũ này không phải là người mới đúng không?

Cơm chiên trứng: Ủ, cô ấy nói cô ấy chuyển từ server khác sang.

Chuyển server? Hoa Gian Nhất Hồ Tửu nhìn Phong Thệ và Đường Vũ một lát, dường như đang suy nghĩ điều gì.

Tốc độ farm hôm nay tương đối nhanh, hầu như mỗi boss chỉ cần một lần là qua, ngay cả “A Tát Tân” độ khó cực cao cũng không phải đánh quá lâu. Mọi người mau chóng kéo nhau tới trước mặt boss Sa Lợi Á.

Bọn họ đã đánh boss này ba tuần, điểm khó nhất chính là khi vô địch sẽ nổ, Chim lớn cỡ nào dắt theo một đám Thuần Dương trong bang luyện tập tới đầu óc quay cuồng, về sau cứ nghe thấy vô địch là mặt mũi xám ngoét.

Tục ngữ có câu khéo tay hay làm, nhóm Chim lớn cỡ nào không phải người chơi kém cỏi, mọi người phối hợp vài lần là có thể tìm được cách. Đánh Sa Lợi Á cho tới bây giờ, cả đội đã khá nhuần nhuyễn. Mọi người mở boss thử hai lần, cơ bản đều bị diệt đoàn ở 5% cuối cùng. Phong Thệ dự đoán tuần này có lẽ bọn họ sẽ qua được.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu thấy sắp qua được boss, trong lòng cũng hưng phấn hơn, nhất thời quên đi những quần quýt và khổ sở do Phong Thệ và Đường Vũ mang lại. Cô mở mic khích lệ mọi người vài câu, nói rằng tranh thủ lần này đánh cho xong, ai ai cũng gật đầu hưởng ứng.

Mấy giai đoạn trước đều trải qua rất thuận lợi, khi đánh tới P3, boss sẽ ngẫu nhiên điểm danh một người trong đoàn và cho debuff “Huyết đồ thánh ấn”, trong khoảng thời gian nhất định, dưới chân người bị điểm danh sẽ sinh ra “huyết ngọc”. Nếu “huyết ngọc” trùng với boss, boss sẽ hồi máu. Vậy nên những người bị trúng debuff đều phải lập tức tự sát hoặc rời xa khỏi boss, nằm ngoài phạm vi 50 thước của Huyết ngọc.

Lần này, Đường Vũ bất hạnh trở thành một trong số những người bị điểm danh.

Phong Thệ theo thường lệ hô trên mic: “Đường Vũ, cậu bị Huyết ngọc.”

Tất cả mọi người đánh lâu như vậy, chỉ cần Phong Thệ gọi tên, ai cũng biết phải làm cái gì. Vì vậy Phong Thệ không cần phải giải thích cụ thể.

Diệp Cốc Vũ nghe thấy tên mình, lập tức nhấn kỹ năng “Phù Quang Lược Ảnh”.

“Phù Quang Lược Ảnh” là một trong những tuyệt kỹ của Đường Môn, người đời còn xưng “tàng hình”. Khi phái Đường Môn ra mắt, phương pháp để tránh Huyết ngọc chỉ có tự sát và tránh ra xa, vậy nên những

người không quen thường không biết “tàng hình” đặc biệt của Đường Môn cũng có thể giải Huyết ngọc.

Chim lớn cỡ nào thấy “Đường Vũ” bị Phong Thệ gọi tên vẫn đứng ngốc một chỗ, lúc này cuống cuống lên mic rống ro: “Đường Vũ! Mau giải Huyết ngọc!”

Diệp Cốc Vũ thần nhiên thò tay ra gõ vài chữ: Tôi tàng hình.

Phong Thệ phối hợp giải thích: “Không cần cuống. Tàng hình của Đường Môn cũng có thể giải debuff.”

Chim lớn cỡ nào liếc mắt nghi ngờ nhìn Đường Vũ, tự mình lẩm bẩm: “Hai người ăn ý ghê.”

Lúc này đây, mấy giai đoạn trước không có ai chết, mọi người giống trống cổ vũ tinh thần hăng hái đánh Sa Lợi Á tới 5%, tới khi boss tuột máu nhanh, tất cả mọi người đều nín thở, hầu như không thể tin vào mắt mình.

Cuối cùng boss cũng ầm ầm ngã xuống, lúc này trên màn hình mỗi người ở server Y đều hiện ra thành tựu thông qua Anh hùng Dịch Hoa cung.

Mọi người đồng loạt hoan hô, chạy tới vây trước thi thể boss.

[Đoàn] Chim lớn cỡ nào: Ai sờ đây?

[Đoàn] Cơm chiên trứng: Liệu có ra huyền tinh không? #chảy nước miếng

[Đoàn] La Lạc Lạc: Bà chủ mau lên! Tự sờ ra huyền tinh cho mình đi!

[Đoàn] Khanh Khanh: Đúng đúng đúng! Bà chủ sờ đi!

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu dừng một chút, sung sướng mở mic nói: “Bang chúng ta cuối cùng cũng qua được, ngày hôm nay đầu tiên cần phải cảm ơn Phong Thệ!”

Chim lớn cỡ nhỏ huyết sao, trêu đùa: “Ha ha, nghe giọng của chị chắc hẳn muốn sờ ra huyền tinh rồi tặng đại thần rồi~”

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu vừa vui vẻ vừa nghiêm túc nói: “Không phải là không thể mà.”

Phong Thệ cũng dùng giọng điệu đùa giỡn đáp lại: “Tôi chuyển server còn thu hoạch được đá bói, không ngờ còn mua một tặng một?”

Khanh Khanh cười yếu điệu: “Đúng vậy nha, server Y của chúng tôi rất tốt đó, hay là đại thần ở lại đây đi, kiểm luôn hai cái vũ khí hoàng kim?”

Diệp Cốc Vũ nghe hơi khó chịu, cảm giận gõ chữ trên kênh đoàn: “Vậy thì tốt quá, tôi và Phong Thệ mỗi người một cái~”

Phong Thệ nở nụ cười: “Ừ.” Trong giọng nói tràn ngập cương chiều.

Nhất thời, bầu không khí nổi lên sóng ngầm cuộn trào mãnh liệt.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu trầm mặc hai giây, lập tức hắng giọng một cái, trịnh trọng mở miệng: “Phong Thệ, tôi không biết nói gì, nhưng thật lòng cảm ơn anh.”

Vừa dứt lời, một cái pháo hoa mỹ lệ nổ tung dưới chân Phong Thệ.

Hệ thống thống báo: Giang hồ khoái mã phi báo! Nữ hiệp “Hoa Gian Nhất Hồ Tửu” ở Dịch hoa cung anh hùng 25 người sử dụng “Trái tim chân thành” trong truyền thuyết với hiệp sĩ “Phong Thệ Tình Trú Hải”! Tuyên bố với toàn thiên hạ: “Hoa Gian Nhất Hồ Tửu” ái mộ “Phong Thệ Tình Trú Hải, nhật nguyệt làm minh, thiên địa làm giám, sơn hà làm bằng, quỷ thần làm chứng. Từ nay về sau, núi cao không ngăn được chí, vực sâu không ngăn nổi bước, thời gian không hủy được ý, gió sương không che được tình. Dù cho phía trước chông gai vẫn luôn sánh bước bên nhau. Kiếp này kiếp sau, không rời không bỏ, vĩnh viễn một lòng một dạ! Các hiệp sĩ mau chóng tới trước Dịch hoa cung để chứng kiến cho lời tỏ tình chân thành kính thiên địa khóc quỷ thần này của “Hoa Gian Nhất Hồ Tửu”.

***Chú thích:**

(1) 1w+: trên 10000

41. Chương 41: Thề Non Hẹn Biển

Dịch hoa thánh điện, thăm đỏ, pháo hoa hình trái tim.

Hai bóng người đứng giữa khói lửa—

Thất Tú: Hoa Gian Nhất Hồ Tửu.

Vạn Hoa: Phong Thệ Tình Trú Hải.

Tuy rằng lời thổ lộ không nói thành lời, nhưng một cái “Trái tim chân thành” đã đại biểu cho tất cả.

Phong Thệ cau mày, có chút hơi khó mở miệng, “Hoa Gian Nhất Hồ Tửu...” Anh ngập ngừng, lại không biết phải nói thế nào mới có thể phân rõ giới hạn với đối phương mà không làm tổn thương tới thể diện của cô.

“Anh đừng nói vội.” Hoa Gian Nhất Hồ Tửu miễn cưỡng lên tiếng, bày ra bộ dạng thản nhiên, không mấy may vương vấn, “Phong Thệ, cái “Trái tim chân thành” này coi như là lời cảm ơn anh đã dẫn bang chúng tôi thông qua toàn bộ Dịch hoa.”

Phong Thệ có chút bất ngờ, anh cứ tưởng Hoa Gian Nhất Hồ Tửu sẽ mượn cơ hội để thổ lộ, kết quả ngược lại.

Bang chúng đứng vậy xem cũng có chút hoang mang, không rõ bang chủ của bọn họ rốt cuộc muốn làm gì.

Chim lớn cỡ nào đã quan sát từ đầu đến cuối, lúc đầu cũng ồ ạt hòa theo mọi người muốn tác hợp cho hai người, sau đó hắn phát hiện ra Phong Thệ hoàn toàn không có ý đó, bang chủ nhà mình lại một sương tình nguyện thật khiến người ta chưa xót thay. Hoa rơi cổ ý, nước chảy vô tình, hiện tại Phong Thệ đã có người mình thích, tiếp tục dây dưa để làm gì? Chỉ tự rước nhục vào thân mà thôi. Cái Trái tim chân thành này quả thật đã thả sai thời điểm. Chim lớn cỡ nào thở dài một hơi, quyết định cứu vớt mặt mũi của bang chủ nhà mình. Hắn cũng thả con pet “Ngự đăng long” ra, sau đó mở mic cười to: “Đúng đó, phải cảm ơn Phong Thệ, tất cả mọi người cùng nhau phóng đi~”

Mọi người đồng ý, ai cũng tới ủng hộ.

Khanh Khanh lại nũng nịu nói: “Tiền mua Trái tim chân thành đâu cho vào được túi mình, tích cực thả Ngự đăng long như vậy làm gì?”

Cơm chiên trứng lén lút gửi tin cho cô: Em nói ít thôi!

Khanh Khanh đành phải ngậm miệng, mấy người trong bang cùng tới chỗ Ngự đăng long để mua Trái tim chân thành.

Trái tim chân thành, hay còn gọi là trái tim đại gia, một cái 9999 vàng, hoàn toàn là đạo cụ đốt tiền, ngoại trừ đẹp ra thì chẳng có tác dụng gì khác.

Dưới sự nỗ lực của mọi người, trước khi pháo hoa đốt trước cháy hết, Dịch hoa thánh điện trong nháy mắt đã bị bao phủ bởi màu đỏ rực lửa.

Diệp Cốc Vũ đứng ngây ngô một bên, nhìn từng người bên cạnh mình đốt pháo hoa, vẻ mặt hoảng hốt.

Phong Thệ thở dài một hơi, nhấn vào đối phương yêu cầu giao dịch.

Diệp Cốc Vũ sững sốt, do dự vài giây rồi mới chấp nhận. Trong khung giao dịch đặt một đạo cụ màu vàng kim lấp lánh, chính là “Thẻ non hẹn biển” 49999J — phiên bản cấp cao của “Trái tim đại gia” trong truyền thuyết.

Diệp Cốc Vũ có chút run rẩy, hỏi anh “Để làm gì?”

Phong Thệ đáp: “Cho cậu, phóng chơi đi.”

Diệp Cốc Vũ di chuột tới nút “xác nhận”, không biết rốt cuộc mình có nên nhấn xuống hay không.

Đúng khoảnh khắc nhìn thấy Hoa Gian Nhất Hồ Tửu phóng pháo hoa, trong đầu hần lóe lên một ý nghĩ duy nhất chính là ảo não vì sao trong túi mình không có “Trái tim chân thành”! Khi tỉnh táo lại, Diệp Cốc Vũ bị chính mình dọa sợ hãi. Hắn muốn Trái tim chân thành để làm gì? Hắn muốn phóng cho ai?

Có một đáp án không tài nào không chế được bắt đầu xuất hiện, Diệp Cốc Vũ lại lừa mình dối người đè ép nó xuống.

“Tôi không cần.” Diệp Cốc Vũ giận dữ nhấn từ chối.

Phong Thệ nhìn cái pháo hoa kia quay trở lại túi mình, trong lòng không khỏi mất mát: Đây là lần thứ hai em từ chối tôi.

Xuyên qua khói lửa trùng trùng, Hoa Gian Nhất Hồ Tửu nhìn Phong Thệ và Đường Vũ đứng cùng nhau, nở nụ cười tự giễu: Hóa ra vấn đề ở đây là thứ tự đến trước và đến sau, là cô tự nghĩ lung tung, tự mình đa tình thì có thể trách ai bây giờ?

Bất đắc dĩ lắc đầu, cô quyết định kết thúc hết thảy ở đây: “Phong Thệ, mặc dù mọi người không cùng một server, nhưng gặp nhau chính là có duyên với nhau. Một tháng này, chúng ta đều vui vẻ, mong sau khi anh quay trở về server X sẽ không quên từng có những người bạn như chúng tôi.” Cô ngừng một chút rồi nhìn về phía Đường Vũ: “Đường Vũ, có rảnh theo tôi tới Trường An tỷ thí chút không?”

Thật đúng là không biết tự lượng sức mình! Diệp Cốc Vũ nhượng mảy, khinh miệt nói: “Được thôi.”

Hệ thống thông báo: [Hoa Gian Nhất Hồ Tửu] rời khỏi đội ngũ.

Hệ thống thông báo: [Đường Vũ] rời khỏi đội ngũ.

Quần chúng vây xem bấy tỏ miễn ý kiến với phương hướng phát triển kỳ quái này.

Một giết mười ho khan hai tiếng: “Nè, hình như chúng ta còn chưa chia trang bị mà...”

Chim lớn cỡ nào đỡ trán: “Thi thể của boss lạnh rồi...”

Cơm chiên trứng quyết đoán xông lên sờ boss: Ra ba bộ trang bị Đường Môn...

Mọi người...

Thật đúng là đen méo thể chịu được!

Cửa Trường An.

Một đại nữ Tú Tú, một loli Đường Môn.

[Cận] **Đường Vũ:** Đừng trách tôi bắt nạt buff đấy nhé #khinh bỉ

[Cận] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Đừng trách tôi bắt nạt cậu mặc đồ PVE #khinh bỉ

[Cận] **Đường Vũ:** Nói đi, định phân thắng thua thế nào?

[Cận] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Tôi không muốn ăn gian nên sẽ đổi Băng Tâm để đánh với cậu.

[Cận] **Đường Vũ:** Cuộc tiền sao?

[Cận] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Ai thua thì xóa acc ở server Y.

Xóa acc? Người qua đường Giáp, Ất, Bính, Đinh đang tỷ thí ở cửa thành Trường An lập tức vây quanh.

[Cận] **Người qua đường Giáp:** Ồ, là hai em gái đang tỷ thí xóa acc sao?

[Cận] **Người qua đường Ất:** Oa, đây chẳng phải là bà chủ của bang nổi tiếng nào đó sao?

[Cận] **Người qua đường Giáp:** Đệch, hai người mặc đồ PVE giả vờ PK à?

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu để chế độ ẩn hết những người không liên quan, nhấn vào Đường Vũ xin tỷ thí.

[Cận] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Một ngày đẹp trời như vậy, sao hai ta không cùng đánh một trận giải sầu?

[Cận] **Đường Vũ:** Ta thân trải trăm trận, chẳng bao giờ sợ hãi!

Một phút sau...

[Cận] **Đường Vũ:** Vừa rồi ta bận uống trà...

[Cận] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Võ nghệ của các hạ cần tôi luyện thêm.

Thua, Diệp Cốc Vũ bấu môi.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu gửi tin nhắn tới: Tuy rằng thao tác tốt, nhưng hình như cậu chơi Đường Môn không thuần thục?

Diệp Cốc Vũ đáp: Hừ, là do trang bị của tôi không tốt mà thôi.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Cậu từ server X tới đây để làm gì?

Diệp Cốc Vũ sững sốt.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu dùng giọng điệu quả quyết nói: Cậu chính là tình duyên mà Phong Thệ nhắc tới sao?

Mặt Diệp Cốc Vũ đỏ lên. Phong Thệ còn nói anh ta có tình duyên ở server X sao?!

Hắn mạnh miệng: Cô nhận nhầm người.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: Tuy rằng tôi không biết vì sao hai người hủy tình duyên, nhưng cậu đã đuổi theo tới tận đây, tức là cũng không muốn buông tay?

Diệp Cốc Vũ liếc mắt: Ai thèm đuổi theo anh ta?

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu: A? Vậy cậu không phải là tình duyên của anh ấy?

Diệp Cốc Vũ chắc như đinh đóng cột: Đương nhiên không phải!

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu cười khinh một tiếng: Loại ân ái chọc mù mắt chó giữa hai người, nói là mới quen mấy ngày ai mà tin?

Diệp Cốc Vũ sờ sờ mặt: ... Rõ ràng như vậy sao?

Nếu ngay cả Hoa Gian Nhất Hồ Tửu cũng có thể nhận ra, vậy Phong Thệ thì sao?

Diệp Cốc Vũ hiếm khi nghĩ rõ ràng: Đúng vậy, nếu như Phong Thệ không nhận ra mình, vậy mấy ngày qua vì sao anh ta lại đối xử ân cần với mình đến thế?

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu thấy đối phương im lặng nửa ngày, dứt khoát nở nụ cười hào phóng: Dù sao tôi cũng nghĩ thông suốt rồi, tuy rằng không nở buông tha Phong Thệ, nhưng tôi càng không muốn làm kẻ thứ ba.

Diệp Cốc Vũ bĩu môi: Ồ, vậy cô tìm tôi tỷ thí làm gì?

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu liếc mắt nhìn hắn, không khỏi vẫn có chút ghen tuông: Tình trường không được như ý, tôi muốn tìm chút thú vui trên chiến trường.

Ngoài miệng Hoa Gian Nhất Hồ Tửu nói ra có vẻ dễ dàng, nhưng trong lòng rất nặng nề. Cô giương mắt nhìn hướng đối diện, Hoa ca mặc trang bị đen nhánh trong câu chuyện đã cầm bút đi tới.

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu bĩu môi: Người ta tới tìm cậu rồi.

Phong Thệ thấy thanh máu trên đỉnh đầu Đường Vũ trống rỗng, nháy mắt hiểu ra ai thắng ai thua. Anh nhú mào, tiện tay ném một cái hào châm sang, lấp đầu thanh máu của loli Đường Môn.

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Không sao, là do Đường Môn da giòn, không phải do thao tác của em không tốt.

[Cận] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Phong Thệ, chúng tôi đánh tỷ thí xóa acc.

[Cận] **Đường Vũ:** Địch mợ! Cô đang uy hiếp ai đó!

[Cận] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Sao nào? Rời khỏi đây sớm hơn Phong Thệ một tuần cũng không nở?

[Cận] **Đường Vũ:** Ai rời đi sớm...

[Cận] **Hoa Gian Nhất Hồ Tửu:** Dù sao sớm muộn gì cậu cũng phải cùng Phong Thệ trở về server X, acc Đường Vũ này xóa đi cũng được chứ sao?

Hoa Gian Nhất Hồ Tửu nhún vai, phóng khoáng xoay người, thần hành thiên lý đi mất, để lại hai người bị

lộ bí mật đứng với nhau...

[Cận] **Đường Vũ:** Anh biết từ lâu rồi sao?

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Ừ.

[Cận] **Đường Vũ:** Đùa giỡn tôi vui lắm à?

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Diệp Cốc Vũ.

[Cận] **Đường Vũ:** Cái gì?

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Tôi chỉ muốn biết, em theo tôi tới server Y, có phải đúng như những gì tôi đang nghĩ không?

[Cận] **Đường Vũ:** Tôi...

[Cận] **Đường Vũ:** Làm sao tôi biết được anh đang nghĩ cái gì...

Một giây sau, pháo hoa hình trái tim lặng yên nổ rộ ở cửa thành Trường An, cánh hoa hồng nhàn nhạt bay theo gió, từng ngón đèn sáng lấp lánh, bóng ai mơ hồ trong khói mây.

Trong ánh lửa hoa mỹ, Diệp Cốc Vũ luống cuống đỏ mặt.

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Chính là ý này.

Thẻ non hẹn biển, em đã không chịu phóng cho tôi, vậy đành để tôi tự phóng.

[Cận] **Đường Vũ:** ...

Phong Thệ lặng lẽ nhìn hắn.

[Cận] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Không biết bây giờ tôi đã có thể nhận được đáp án chưa?

Diệp Cốc Vũ mở túi ra nhìn.

[Cận] **Đường Vũ:** 5W, thật đấy...

[Cận] **Đường Vũ:** Tôi có thể về server X để mua không...

Phong Thệ nhìn hấn, cuối cùng khẽ mỉm cười: “Được”.

Đáp án này, không phải là quá tệ.

42. Chương 42: Kết Thúc

Làm sao có thể che giấu gian tình, đó là một vấn đề nan giải.

Dựa theo lời hứa với Hoa Gian Nhất Hồ Tửu, Diệp Cốc Vũ xóa acc Đường Vũ, về server X trước Phong Thệ.

Vừa mới vào game, hấn chợt dạ cất tiếng chào trong kênh bang hội.

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Chào mọi người, đã lâu không gặp, ha ha.

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** Chào~

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Chào~

[Bang] **Hồng Nhạn Vu Phi:** Chào~

...

Mặc dù mọi người đều ra chào, nhưng phản ứng hơi lạnh lùng đó nha... Diệp Cốc Vũ sờ cằm, không quen với việc đám hủ nữ trong bang yên lặng như vậy.

Lẽ nào bọn họ không tò mò hỏi han lí do vì sao trong khoảng thời gian này mình lại biến mất một cách bí ẩn sao? Diệp Cốc Vũ hơi thất vọng, nuốt cái lí do khó khăn lắm mới bịa được ra vào bụng.

Với nguyên tắc làm người là phải khiêm tốn, Diệp Cốc Vũ bắt đầu lên ba ngày cây cá hai ngày quảng lười trong hoạt động bang hội, thời gian lên mang gần đây đều không làm đội trưởng chiến trường.

Mấy ngày sau, hấn lại si mê tham gia vào cuộc chiến nội bộ Ác Nhân Cốc.

Từ khi Dạ Kinh Hồn dẫn người phản bội Quân Lâm, hai phe cạnh tranh khốc liệt. Dạ Kinh Hồn thành lập bang hội mới, đi đâu cũng nhằm vào Ngạo Thế Lâm Phong, nhưng nhất quyết không chịu đổi phe. Quân Lâm – bang hàng đầu về PVP của Ác Nhân Cốc bắt đầu tan rã, kéo dài chiến tranh nội bộ phe.

Công phòng chiến là chuyện của hai phe, Dạ Kinh Hồn và Ngạo Thế Lâm Phong còn có thể nhịn vì việc lớn, cùng mối thù chung không để cho Hạo Khí thắng thế. Nhưng khi đánh boss thế giới thì khác, mỗi lần đi tranh boss, hai bên đều tổ chức thành đoàn thể kéo nhau đi chém giết, giết tới trời đất tối tăm mù mịt.

Lúc Diệp Cốc Vũ làm nhiệm vụ hằng ngày, đúng lúc đụng phải hai bang đang đánh nhau, thấy kẻ thù cũ Ngạo Thế Lâm Phong, hấn nóng máu xông tới góp vui một tay. Dạ Kinh Hồn thấy Diệp Cốc Vũ, tưởng rằng hắn đã nghĩ thông suốt, đang đánh nhau cũng kích động chạy tới mượn hơi.

Dạ Kinh Hồn: Chuyển sang bang chúng tao đi? Tao cho mày chức cao.

Diệp Cốc Vũ: Không có hứng thú. Nhưng nếu lần sau còn đánh thắng chó Ngạo Thế Lâm Phong thì có thể gọi tao.

Vì vậy, Diệp Cốc Vũ và Dạ Kinh Hồn cùng kí hiệp ước đồng minh vô sỉ.

Ngày Phong Thệ trở lại server X, Diệp Cốc Vũ vẫn theo thường lệ giết Ngạo Thế Lâm Phong ở điểm tranh boss trên bản đồ Bạch Long Khẩu.

Thành viên bang Mafia đều bày tỏ nhiệt liệt chào mừng sự trở về của đại thần trên kênh bang, nhưng người cần nhất thì không thấy thò mặt ra. Phong Thệ mở danh sách bạn tốt, nhìn ID người đó hiện đang online, nhẹ nhàng nhú mào.

[Bang] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Diệp Cốc Vũ làm gì ở Bạch Long Khẩu?

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** Má ơi, vừa mới về đã hỏi thăm người nào đó rồi...

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Đại thần, em muốn tố cáo! Thụ nhà anh cả ngày tham gia bang chiến của người khác, hoạt động bang hội nhà mình luôn vắng mặt!

[Bang] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Bang chiến?

[Bang] **Bạch Thu Thu:** Đúng vậy, đúng vậy, đại sư phụ. Quân Lâm tan rã, bây giờ ngay cả tranh boss thế giới cũng lao vào đánh nhau...

[Bang] **Phong Thệ Tình Trú Hải:** Ồ, tôi đi xem.

Lúc này, acc Phong Thệ đang đứng ở cửa thành Trường An, nhìn thấy Bạch Thu Thu, anh đổi tâm pháp và trang bị, nhấn Thần hành thiên lý.

Đúng lúc đó, Thiên Tru vừa đi trả nhiệm vụ hàng ngày, trên đường trở về thành, đi ngang qua Phong Thệ. Đáng tiếc là hắn còn chưa kịp chào hỏi thì bóng dáng Phong Thệ đã biến mất trong khoảng không mênh mông ở Trường An.

[Bang] Thiên Tru Cứu Giới: Địch mợ! Không phải tôi hoa mắt chứ, một tháng không gặp mà Phong Thệ đã mặc đồ danh kiếm rồi...

[Bang] Bạch Lộ Vị Hi: Ha ha, đại thần ở server Y vẫn luôn cố gắng đánh JJC vì người nào đó mà~

Khi Phong Thệ chạy tới Bạch Long Khẩu, Diệp Cốc Vũ đang bị Ngạo Thế Lâm Phong dồn vào góc, hai người đánh solo, khó phân thắng thua. Lúc Ngạo Thế Lâm Phong sắp cạn máu, bỗng Triều Như Thanh Y xuất hiện. Đối phương có buff, hai chọi một, thế cục lập tức đảo ngược.

Phong Thệ không hề chần chừ, quyết đoán nhấn Nhiếp vân, xoay xoay bút, cho Diệp Cốc Vũ một chiêu Trường châm, trong nháy mắt lấp đầy cây máu của hắn.

Diệp Cốc Vũ thấy Phong Thệ đột nhiên xuất hiện phía sau thì sửng sốt vô cùng, lập tức nhếch miệng cười to với Ngạo Thế Lâm Phong: Dám bắt nạt ông đây không có buff hả?

Có chỗ dựa thì có động lực, Diệp Cốc Vũ rút trọng kiếm xông lên, chống đỡ công kích của Ngạo Thế Lâm Phong rồi giải quyết Triều Như Thanh Ti.

Tự tay xử lí một đôi kia, Diệp Cốc Vũ chống nạnh cười to: “Gian phu dâm phụ.”

Ngạo Thế Lâm Phong phẫn nộ phản bác: “Một đôi gian phu!”

Người nói vô tâm, người nghe có ý, trái tim nhỏ bé của Diệp Cốc Vũ run lên, cảm giác như bí mật của mình sắp bại lộ... Điều này thật không khoa học!

Diệp Cốc Vũ nhìn đôi thi thể trên mặt đất, lặng lẽ ghi thù thêm một món nợ với hai đứa này.

Đánh xong bang chiến, tất cả trở về thành chính. Dạ Kính Hồn vừa thần hành xuống đất, võ vai Diệp Cốc Vũ, bộ dáng như hai anh em thân thiết: “Người anh em! Sau này sát cánh chiến đấu tuyệt đối không thể thiếu mày!”

Diệp Cốc Vũ vỗ ngực, hiên ngang lăm lệt: “Chết không từ chối!”

Dạ Kinh Hồn nhìn sang Phong Thệ luôn yên lặng đứng phía sau hẳn, bắt chước Ngạo Thế Lâm Phong mà đùa giỡn: “Gian phu này của mày thao tác rất tốt, sau này đánh nhau nhớ dắt anh ta theo đó~”

Trái tim nhỏ của Diệp Cốc Vũ lại run lên, mặt tối sầm, nghiêm túc nhìn về mặt chính trực của Dạ Kinh Hồn, “Mày, đi theo tao...”

Diệp Cốc Vũ gọi con ngựa trắng của mình ra, kéo Dạ Kinh Hồn tới vùng ngoại ô, đi thẳng ra khỏi khu vực bảo hộ của thành chính.

Dạ Kinh Hồn: Có chuyện gì?

Diệp Cốc Vũ: Không có gì.

Diệp Cốc Vũ xuống ngựa, tiện tay mở hình thức cừu sát.

[Cận] Diệp Cốc Vũ: [Diệp Cốc Vũ] thành công giết chết [Dạ Kinh Hồn]!

[Cận] Dạ Kinh Hồn: Mẹ mày! Mày có ý gì?

[Cận] Diệp Cốc Vũ: Gian phu cái đầu mày!

Diệp Cốc Vũ nghênh ngang rời đi. Mối quan hệ giữa hai người văt vả lắm mới tốt đẹp lên lại trở về như cũ.

Phong Thệ đứng ở một bên, yên lặng nhìn.

Diệp Cốc Vũ chột dạ liếc mắt nhìn anh.

[Phong Thệ Tình Trú Hải] nói với bạn: Đủ tiền mua Thẻ non hện biển chưa?

Bạn nói với [Phong Thệ Tình Trú Hải]: Đã mua rồi...

[Phong Thệ Tình Trú Hải] nói với bạn: Lúc nào phóng cho tôi?

Bạn nói với [Phong Thệ Tình Trú Hải]: ...

[Phong Thệ Tình Trú Hải] nói với bạn: Sao?

Bạn nói với [Phong Thệ Tình Trú Hải]:Khi nào anh có vũ khí hoàng kim, tôi sẽ bắn pháo chúc mừng?

[Phong Thệ Tình Trú Hải] nói với bạn: Được.

Chỉ vì chúc mừng thôi sao? Phong Thệ coi như không nhận ra ý ám chỉ trong lời của hắn, yên lặng gật đầu.

[Phong Thệ Tình Trú Hải] nói với bạn:Không phải em muốn lập tổ đội 2V2 sao, bây giờ chúng ta đi đánh vài trận đi?

Diệp Cốc Vũ len lén xem trang bị của Phong Thệ, sợ hãi than một tiếng: Trang bị của anh đã tốt như vậy...

Phong Thệ “ừ” một tiếng, mời hắn gia nhập đội.

Diệp Cốc Vũ có chút do dự: Chỉ có hai chúng ta?

Phong Thệ hỏi ngược lại: Không phải em muốn tôi làm buff riêng của em sao?

Diệp Cốc Vũ gật đầu lấp bắp: Chỉ có hai chúng ta cùng nhau đánh JJC không tốt lắm thì phải...

Phong Thệ nhướng mày: Sao nào?

Diệp Cốc Vũ đỏ mặt: Sẽ bị người ta đồn đại...

Phong Thệ yên lặng: Em nghĩ quá nhiều rồi.

Diệp Cốc Vũ chần chừ một chút: Hay là dẫn theo đồ đệ đánh 3V3 đi.

Phong Thệ bất đắc dĩ cười: Ba người hai buff? Thật đúng là ý tưởng hay.

Diệp Cốc Vũ cố gắng nghĩ một chút: Gọi Thiên Tru vậy!

Phong Thệ thở dài: Em sợ như vậy à? Hay là tôi không thể cho người ta biết được?

Diệp Cốc Vũ gấp gáp giải thích: Ý tôi không phải thế!

Phong Thệ dẫn dắt từng bước: Nếu đã vậy, tìm một cơ hội để nói rõ ràng đi. Người trong bang sớm muộn gì cũng sẽ biết.

Diệp Cốc Vũ rụt cổ: Khụ khụ... Tôi out trước...

Nhìn giao diện đăng nhập có hình gấu trúc, Diệp Cốc Vũ chán nản cực kỳ...

Làm sao để công bố gian tình, đó cũng là một vấn đề nan giải.

Hôm sau login, trong bang đang triển khai hoạt động bang hội.

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Diệp đại gia, cuối cùng cậu cũng lên mạng.

[Bang] **Bạch Lộ Vĩ Hi:** Chúng ta sẽ tổ chức cuộc họp phê bình Diệp đại gia, lôi hết mấy tội như thường xuyên vắng mặt trong hoạt động bang hội ra xử chết!

[Bang] **Hồng Nhạn Vu Phi:** = = Xử chết thật quá dã man! Đại thần sẽ không đồng ý!

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Khụ, hôm nay có hoạt động gì, tôi tới ngay.

[Bang] **Thiên Tru Cửu Giới:** Đương nhiên là đi phó bản đoàn rồi, mau vào đội đi, 24=1!(1)

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Không phải hôm nay là thứ sáu sao? Sao còn chưa đánh phó bản đoàn?

[Bang] **Lưu Tinh:** Tuần này Phong Thệ về, chúng tôi muốn giữ CD chờ anh ấy.

[Bang] **Hồi Mã Thương:** Đúng vậy, đúng vậy, phải đảm bảo cái vũ khí hoàng kim đầu tiên ra đời thuận lợi~

Vũ khí hoàng kim... Diệp Cốc Vũ nhớ ra lời hứa của mình, lại muốn rụt cổ.

Dường như Phong Thệ liếc mắt một cái là đọc được suy nghĩ nhỏ mọn của hắn, gửi tin nhắn qua: Chuẩn bị pháo hoa cho tốt.

Trong lòng Diệp Cốc Vũ yên lặng cào tường, cuối cùng cắn răng nhấn vào đoàn.

Phong Thệ lấy được đá bói, chỉ định đánh chết boss Sa Lợi Á mới có thể rơi ra Huyền tinh. Bang của Hoa Gian Nhất Hồ Tửu chỉ muốn qua boss, vì vậy Phong Thệ đành giữ đá bói lại về server X mới dùng. Thành viên bang Mafia đã quen đánh Địch Hoa, có vũ khí hoàng kim làm động lực, mọi người như gặp thần giết thần, gặp ma giết ma, dùng tốc độ ánh sáng mà xông tới, chưa tới hai tiếng đã kéo bè kéo lũ tới chỗ sâu nhất trong Địch hoa thánh điện, dễ dàng giết boss.

Đến đây, 200 viên đá và Hóa ngọc huyền tinh đều có đủ.

Mọi người hoan hô ầm ĩ, ngựa không dừng vó mà tổ chức đoàn thể bay tới Mộ thần kiếm tại Tàng Kiếm Sơn Trang.

Theo thiết kế của game, các loại thần binh vũ khí tốt đều do Tàng Kiếm sơn trang chế tạo, nhiệm vụ vũ khí hoàng kim cấp 80 cuối cùng chính là đánh chết boss ở Mộ thần kiếm. Thần binh “Bích lạc” của Vạn Hoa ứng với boss đảo chủ đảo Hiệp Khách – Phương Kiền.

Trước đó Phong Thệ đã đọc qua hướng dẫn đánh, sớm dặn dò người trong bang đổi buff.

Theo truyện, Phương Kiền là người đứng đầu võ lâm từ xưa tới nay, Cốc chủ Vạn Hoa cốc Đông Phương Vũ Hiên là con của hắn. Vị tổ tổ tổ sư gia của Vạn Hoa này có kỹ năng vô cùng kinh khủng, Thương Dương chỉ là quần công cực mạnh, Lan Thôi Ngọc Chiết có thể khiến mỗi người mất 3W máu trên giây.

Mọi người trong Mafia tấn công Phương Kiền, tiếng kêu than dậy khắp trời đất, các vú em trong đoàn buff tới gãy tay.

Tất cả điên cuồng đánh tới năm phút đồng hồ mới có thể mài chết boss, trong giây phút Phương Kiền ngã xuống, trên YY phát ra tiếng hoan hô nhiệt liệt.

Lúc này, lực chú ý của Phong Thệ không nằm ở vũ khí hoàng kim, anh nhẹ nhàng gõ phím, gửi tin nhắn cho Diệp Cốc Vũ: “Đã nói thì không thể quỵ nọ.”

Diệp Cốc Vũ liều mạng vò đầu, cả mặt nhăn nhó như ăn chua.

Phải nói thế nào đây? Như vậy? Như vậy? Hay là như vậy?

A, chúc mừng vũ khí hoàng kim ra đời cũng là một lý do tốt...

Diệp Cốc Vũ mở túi ra, con chuột dừng ở đạo cụ lấp lánh ánh vàng kia một lúc, cuối cùng mới cắn răng nhấn xuống.

Hoa hồng và khói lửa lập tức bay khắp mặt đất Mộ thần kiếm, xung quanh ngập trong ánh sáng và cánh hoa, Diệp Cốc Vũ nhẹ nhàng mở mic: “Phong Thệ, chúc mừng anh lấy được vũ khí hoàng kim.”

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** ...

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** ...

[Bang] **Hồng Nhạn Vu Phi:** ...

[Bang] **Ôn Du:** ...

Diệp Cốc Vũ ho khan một tiếng, tiếp tục giấu đầu hở đuôi: “Ha ha, mọi người cùng nhau phóng pháo hoa chúc mừng đi nào... Ha ha.”

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Cười thật giả tạo.

[Bang] **Ôn Du:** Lí do thật vớ vẩn.

[Bang] **Hồng Nhạn Vu Phi:** Chọn địa điểm thật tệ.

Trong nháy mắt, vẻ mặt Diệp Cốc Vũ như bị xé rách, hình như có chỗ nào đó không đúng!

Bạch Lộ sờ sờ cằm, thẳng thắn nói: “Đợi lâu như vậy mà chẳng chịu show ân ái trước mặt chúng tôi, quần chúng vậy xem biểu lộ không hạnh phúc chút nào!”

Diệp Cốc Vũ nghẹn lời, do dự hỏi: “Các cô... Không cảm thấy rất đột ngột sao?”

Bạch Lộ chớp mắt: “Đột ngột cái gì? Chẳng phải hai người đã xác định tình cảm cả đời ở server Y rồi sao?”

Diệp Cốc Vũ kinh hãi: “Server Y! Làm sao cô biết?”

Mọi người: “Ai cũng biết mà!”

Bạch Lộ bình tĩnh bổ sung: “Chẳng phải hai người hoành tráng thổ lộ trước cửa thành sao, còn tỷ thí xóa acc với nữ bang chủ nhà người ta, trên diễn đàn 818 vẫn còn là topic hot nha.”

Diễn đàn... 818...

Diệp Cốc Vũ lập tức hóa đá... gió thổi qua khiến hắn bể thành từng mảnh từng mảnh bay trong không khí...

Thoải được rồi, công bố gian tình chưa bao giờ là một vấn đề nan giải.

Bởi vì, gian tình tuyệt đối không thể che giấu được!

***Chú thích:**

(1) 24=1: một đoàn có 25 người, đã có 24 người, thiếu 1 người.

Hoàn chính văn

43. Chương 43: Phiên Ngoại 01

Login vào đêm trước khi diễn ra hoạt động Lễ Thất Tịch, Diệp Cốc Vũ nhận được một bức thư gửi lại —

Phong Thệ Tình Trú Hải: “Anh đi công tác, giữ nhiệm vụ lại, chờ anh về.”

Trong thư còn đính kèm một cái Trái tim chân thành lấp lánh lờ lờ, cộng thêm 520 vàng.

Ngoài miệng Diệp Cốc Vũ mắng “anh tưởng rằng một cái Trái tim chân thành có thể triệu hồi rồng thần sao”, nhưng hai gò má vẫn đỏ lên trông thấy, bán đứng trái tim thiếu nam kiêu ngạo đang thẹn thùng của hắn.

Hôm sau login, chủ đề trò chuyện trong bang hội không gì ngoài “nhiệm vụ Thất tịch”.

Ai có tình duyên thì đi cùng tình duyên, ai không có tình duyên thì giải quyết nội bộ, chơi gay hay les đều vui tới quên trời quên đất...

Diệp Cốc Vũ nhìn kênh bang hội náo nhiệt, đột nhiên trong lòng thấy khó chịu khôn xiết.

Đồ đệ nhỏ Bạch Thu Thu thấy hắn lên mạng thì mời hắn vào đội, Diệp Cốc Vũ tiện tay nhấn chấp nhận. Vào đội, bên trong đã có ba người, Thiên Tru, đồ đệ nhỏ và hắn.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: ?

[Đội] Bạch Thu Thu: Nhị sư phụ, đi làm nhiệm vụ hằng ngày đi ~()/~ clap clap clap

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Đi.

Thiên Tru hô một tiếng trong bang, lập tức có thêm hai người gia nhập đội, Không vào luân hồi và Nguyễn Mai Chi.

Một đội hai T hai buff đi đánh bí cảnh ngày thật là quá xa xỉ! Diệp Cốc Vũ nhìn trên thế giới ngập tràn tiếng rao “4=1, thêm một buff”, “4=1, quỳ xuống cầu T” mà mừng chảy cả nước mắt.

Năm người tốc chiến tốc thắng diệt hết Độc Thần Diện, sau đó Không vào luân hồi nói.

[Đội] Không vào luân hồi: Không có em gái nào trong đội sao... Thật đau lòng...

[Đội] Thiên Tru Cửu Giới: Haizz, có phải bang chúng ta hơi nhiều yêu tú không?

[Đội] Bạch Thu Thu: ...

[Đội] Nguyễn Mai Chi: ...

[Đội] Thiên Tru Cửu Giới: Bốn người các cậu xếp hàng chỉnh tề, tôi đột nhiên phát hiện ra có ba đứa là nhân yêu!

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Cậu nói cái gì?!

[Đội] Thiên Tru Cửu Giới: Á... Nhầm, ba người là... thụ?

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Địch, Thiên Tru, ra đây PK với ông!

[Đội] Thiên Tru Cửu Giới: ...

[Đội] Nguyễn Mai Chi: Bang chủ, rốt cuộc anh buồn chán, cô đơn, thèm ăn đòn tới cỡ nào vậy?

[Đội] Không vào luân hồi: Haizz, không có em gái thì làm sao hết buồn được, Lão Nguyễn à, hay là chúng ta cùng làm nhiệm vụ đi.

[Đội] Nguyễn Mai Chi: Đi thôi.

Hệ thống nêu lên: [Nguyễn Mai Chi] rời khỏi đội ngũ.

Hệ thống nêu lên: [Không vào luân hồi] rời khỏi đội ngũ.

Trong lúc hệ thống đếm ngược thời gian tự động ra khỏi phó bản, Không vào luân hồi gửi lại một câu trên kênh cận: “Đúng rồi, Diệp nhị thiếu là hoa đã có chủ nên hai người còn lại hãy tự đi làm nhiệm vụ cùng nhau đi.”

Dứt lời, bóng dáng đại hòa thượng và yêu tú đồng thời biến mất giữa không trung.

Sao có thể tự giác chơi nam nam như vậy chứ... Đám hủ nữ trong bang mà biết được nhất định sẽ cười to cho mà xem?! Trong lòng Diệp Cốc Vũ yên lặng mắng, còn Thiên Tru và Bạch Thu Thu ở bên cạnh đang mắt to trừng mắt nhỏ, cảm thấy ý kiến này không tồi.

[Đội] **Thiên Tru Cửu Giới:** Không được, tôi nghĩ tôi còn có thể cứu vãn được chút nữa!

Hệ thống nêu lên: [Thiên Tru Cửu Giới] rời khỏi đội ngũ.

[Bang] **Thiên Tru Cửu Giới:** Cầu một em gái cùng qua đêm Thất tích #đỏ mặt #đỏ mặt

[Bang] **Lưu Tình:** Tìm em gái trong bang chúng ta? Bang chủ, anh chắc chắn chứ?

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** #cười gian #cười gian

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** #cười gian #cười gian

[Bang] **Hồng Nhạn Vu Phi:** #cười gian #cười gian

[Bang] **Ôn Du:** #cười gian #cười gian

[Bang] **Thiên Tru Cửu Giới:** Cứ coi như tôi chưa nói gì...

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Ha ha, tôi thấy hay là cậu cứ đi làm nhiệm vụ với đồ đệ nhà tôi đi. Luân hồi nhà người ta với Nguyễn Mai Chi đều đã chấp nhận số phận, cậu còn có thể tìm được em gái ở đâu?

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:**Ồ, lượng tin tức hơi bị lớn nha!

[Bang] **Ôn Du:** Chắc, chắc, chẳng trách cây quạt lần trước của Nguyễn Mai Chi là do Luân hồi trả tiền...

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** Haizz, ai cũng nói phía sau mỗi cây quạt của Thất Tú đều có một anh chàng âm thầm ăn mì gói vì nàng. Bây giờ ngay cả yêu tú cũng có người sẵn sàng vì hân ăn mì gói để mua quạt, thế mà quạt của mình còn chưa xuất hiện... Thật đau lòng!

[Bang] **Không vào luân hồi:** Cô là Băng Tâm mà! Dừng quạt làm gì!

[Bang] **Nguyễn Mai Chi:** Lúc đó tôi không đủ tiền đầu giá quạt nên mới mượn của hòa thượng thôi...

[Bang] **Hồng Nhạn Vu Phi:** Hai người đừng có ngại biện!

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Ôi mẹ ơi, bang chúng ta lại có thêm một CP, hạnh phúc đột ngột ập tới thật không chân thật~

[Bang] **Bạch Lộ Vị Hi:** Vậy nên bang chủ à, cậu cũng chọn Tiểu Bạch đi!

[Bang] **Thiên Tru Cửu Giới:** Đệch! Tôi cần con gái cơ!

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Haizz, đúng rồi, đại thần đâu? Tôi muốn vây xem đại thần và nhị thiếu cùng làm nhiệm vụ~

Đề tài hóng hớt vòng vòng vèo vèo cuối cùng vẫn chuyển về Diệp Cốc Vũ. Hắn lập tức trả lời theo bản năng: “Anh ấy ra ngoài.”

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Phụt... Xoa xoa~ Nhị thiếu thật là ngoan, nhất định là đang đợi đại thần trở về rồi~

Diệp Cốc Vũ đỏ mặt, không được tự nhiên nói: “Ai thèm chờ anh ta!”

[Bang] **Đậu phụ nhỏ:** Ôi thật là mạnh miệng~

[Bang] **Diệp Cốc Vũ:** Đệch! Tôi cũng cần em gái cơ, được chưa?

Thiên Tru dường như đột nhiên tìm được đồng minh, cấp tốc kéo Diệp Cốc Vũ về phe mình: “Đúng! Chúng ta cùng đi tìm em gái!”

Dứt lời, Diệp Cốc Vũ còn chưa rời đội đã nhìn thấy yêu cầu xin vào đội của Thiên Tru.

[Đội] **Thiên Tru Cửu Giới:** Người anh em! Đi thôi, chúng ta đến thành chính tìm trên kênh thể giới!

[Đội] **Diệp Cốc Vũ:** Ai thèm đi với cậu.

Diệp Cốc Vũ liếc mắt nhìn, sau đó rời đội, để lại CP Bạch Thu Thu và Thiên Tru chẳng hiểu trời trăng gì.

Thật là một người miệng nói một đường lòng nghĩ một nẻo! Thiên Tru gào thét trong lòng.

[Đội] **Bạch Thu Thu:** Vậy có làm nhiệm vụ không?

[Đội] Thiên Tru Cử Giới: Không! Tôi tuyệt đối không chịu khuất phục thế lực bóng tối!

Vì vậy, bang chủ đại nhân hừng hực khí thế bắt đầu bước đi trên con đường tìm kiếm em gái dài đằng đẵng của mình.

Ngày đầu tiên: “Tìm một em gái cùng làm nhiệm vụ, yêu cầu là buff, giọng nói dịu dàng, tốt nhất là cho xem ảnh.”

Ngày thứ hai: “Tìm một em gái tới làm nhiệm vụ, chỉ cần là con gái.”

Ngày thứ ba: “Quý xuống cầu xin một em gái tới làm nhiệm vụ, nữ chơi acc nam cũng được TAT”

Ngày thứ tư: “Tìm một acc nữ cùng làm nhiệm vụ, nhân yêu cũng được...”

Ngày thứ năm: “Tìm một người sống cùng làm nhiệm vụ Thất Tích, 1=1...”

...

Nhưng cho tới khi hoạt động Thất Tích sắp kết thúc, “người ấy” trong truyền thuyết vẫn không hề xuất hiện.

Buổi tối cuối cùng của hoạt động, bạn trẻ Thiên Tru cô đơn một mình đã mất hết can đảm, mà trong giờ khắc này, Diệp Cốc Vũ cũng trong tâm trạng bối rối như thế, yên lặng ngồi mọc nấm ở cửa thành Trường An, bởi vì cái người nhấn “Chờ anh về” kia vẫn chưa trở về.

Trước NPC nhiệm vụ Thất Tích ở thành chính, hai người trôi dạt chân trời không hẹn mà gặp nhau tại đây.

Thiên Tru tiện tay mở trang bị của Diệp Cốc Vũ ra xem thì hiểu ngay: “Vẫn chưa lấy được Khóa đồng tâm sao?”

Diệp Cốc Vũ lười mở mắt: “Chẳng phải cậu cũng thế sao?”

Thiên Tru thở dài náo nê: “Haizz, bây giờ sáng mai sẽ reset, chỉ còn mấy tiếng...”

“Ừ.” Diệp Cốc Vũ không yên lòng trả lời, ánh mắt cứ nhìn chăm chăm vào đồng hồ nhỏ dưới góc màn hình.

“Hay là chúng ta cùng làm nhiệm vụ cho xong đi.”

“Cút.” Diệp Cốc Vũ vô thức từ chối Thiên Tru, nhưng bây giờ là Phong Thệ nói không giữ lời, cơn giận dưới đáy lòng lại cuộn cuộn trào dâng.

Thiên Tru ngại mất mặt, đang định quay đầu chạy thì Diệp Cốc Vũ cắn răng gọi lại: “Chờ chút.”

Thiên Tru: “?”

Diệp Cốc Vũ nổi giận: “Chẳng phải cậu muốn làm nhiệm vụ sao?”

Thiên Tru: “!”

44. Chương 44: Phiên Ngoại 02

Cứ như vậy, đôi chim cu cô đơn chấp cánh bay về phía NPC nhiệm vụ, chỉ khác là một tên cực kì mừng rỡ, một tên thì mặt mày khó đăm đăm.

Bang chủ đại nhân phát huy trọn vẹn năng lực ăn hại của mình, giúp cho mức độ khó của nhiệm vụ tăng lên một tầng cao mới. Diệp Cốc Vũ nhin mãi, nhin mãi, cuối cùng bùng nổ trên mái nhà Trích Tinh Lâu ở Vạn Hoa.

Nói đến nhiệm vụ Thất Tịch, trong đó có một nhiệm vụ bị đại đa số game thủ chửi là quá biến thái. Nhiệm vụ yêu cầu hai người lập thành đội, nhảy từ trên đỉnh Trích Tinh Lâu xuống, trong vòng hai phút phải chạm đất mà không ngã chết, khi trả nhiệm vụ cho NPC dưới mặt đất, khoảng cách của hai người không được quá bốn thước. Cái này tưởng chừng như rất đơn giản, thực tế thì hoàn toàn ngược lại. Trong quá trình nhảy, trên người chơi sẽ có thêm một buff “Trôi”, khiến tốc độ rơi xuống đất chậm hơn, chỉ cần điều chỉnh phương hướng lệch chút xíu thôi, lập tức sẽ “lạc trôi” về nơi xa không ai biết... Không gặp được nhau, rất nhiều đôi tình duyên ân ái dặt tay nhau mà tới, sau đó chửi rửa nhau ngu ngốc mà đi. Thật đúng là tuyệt chiêu hủy diệt CP số một từ cổ chí kim!

Người ta có câu, làm xong nhiệm vụ nhảy núi đêm Thất Tịch mà vẫn chưa chia tay tình duyên thì nhất định là tình yêu chân chính!

Thiên Tru và Diệp Cốc Vũ là một đôi ghép cặp miễn cưỡng, tất nhiên không thể nào thành tình yêu chân chính được! Thiên Tru nhảy ba lần vẫn không phân biệt được bắc nam, bị Diệp Cốc Vũ mắng cho sắp mặt cũng không dám cãi nửa câu.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Đây cậu có thể nhảy chính xác một lần thôi có được không?

[Đội] Thiên Tru Cửu Giới: Do nhiệm vụ này quá biến thái!

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Được rồi, lần cuối nhé. Cậu còn bay lung tung nữa thì tôi bỏ nhiệm vụ!

[Đội] Thiên Tru Cửu Giới: ...

[Đội] Thiên Tru Cửu Giới: Được rồi, tôi có thể có ý kiến nhỏ nhỏ không?

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Nói đi.

[Đội] Thiên Tru Cửu Giới: Tôi vừa hỏi Luân hồi, hai người cùng cưỡi ngựa rồi nhảy núi sẽ dễ hơn.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Được rồi.

Diệp Cốc Vũ không nói nhiều lời, lập tức triệu hồi con ngựa trắng to dùng hai người cưỡi mà hắn vừa nuôi lớn xong ra, mời Thiên Tru lên ngựa. Hai người nhận nhiệm vụ lần nữa, Diệp Cốc Vũ điều khiển ngựa nhảy ra khỏi vách núi.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Tôi thu ngựa nhé, cậu sẵn sàng đi, nhất định không được chỉnh loạn hướng.

[Đội] Thiên Tru: Không thành vấn đề!

Diệp Cốc Vũ thấy hướng rơi xuống đã ổn, nhấn phím thu ngựa, nào ngờ Thiên Tru vừa rơi vào khoảng không đã lập tức biến mất sau lưng hắn.

Hạ cánh xong xuôi, Diệp Cốc Vũ nhìn thấy thi thể Thiên Tru nằm bẹp dưới chân mình như một đồng bùn nhão.

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Cậu làm gì vậy?

[Đội] Thiên Tru Cửu Giới: Ha ha... Tôi... vừa rồi hơi bất cẩn...

[Đội] Diệp Cốc Vũ: Sau đó?

[Đội] Thiên Tru Cửu Giới: Sau đó xóa nhầm buff “Trôi”...

Diệp Cốc Vũ bắt lực đỡ trán, trong lòng ức chế vô cùng.

Thiên Tru cẩn thận liếc nhìn hắn, “Chúng ta, coi như hết rồi sao?”

“Ý cậu là gì?”

Thiên Tru âm ỨC lẦM bẦM, “Chẳng phải lúc này cậu bảo đây là lần cuối cùng sao...”

“Không được.” Diệp Cốc Vũ vừa gõ ra hai chữ này, avatar của Thiên Tru đột nhiên tối sầm.

Hệ thống thông báo: Bạn bè của bạn [Thiên Tru Cửu Giới] rời mạng.

Đạch?! Thật quá không đáng tin!

Diệp Cốc Vũ tức tới mức muốn ném chuột, đổ hết tội lỗi lên đầu Thiên Tru, kể cả phần Phong Thệ mãi không xuất hiện.

Bạn cùng phòng ở phía sau nghe thấy tiếng động, quay đầu lại nhìn hắn: “Lão tứ, mày ăn phải thuốc nổ à? Làm gì mà phá đồ đạc vậy?”

Diệp Cốc Vũ hung tợn nhào qua túm cổ đối phương: “Mày login đi.”

“Khụ khụ, login cái gì?”

Diệp Cốc Vũ lay lay hắn: “Kiếm Tam.”

“Đạch, bố có chơi Kiếm Tam đếch đâu.”

“Mặc kệ, tao cho mày mượn acc, mau login!” Nói xong, hắn cướp máy tính trong tay đối phương, “Tao nhớ mày có client game mà.”

“Đừng! Dota của tao!!” Bạn cùng phòng gào rú lên như hổ gầm sói hú, ôm con chuột gắt gao.

Không thể không nói, bên cạnh người “khuê phòng tịch mịch” luôn luôn có những người qua đường Giáp, Ất đáng thương làm vật hy sinh, ví dụ như Thiên Tru, ví dụ như người này...

Trong khi hai người lẫn lộn với nhau, đột nhiên điện thoại treo ở cửa phòng ngủ vang lên.

Từ đó truyền ra giọng của một bác gái trung niên, vừa nghe đã biết là dì quản lí kí túc xá. “Phòng 304 hả? Có người tìm, đã lên trên rồi.”

“Dạ, cảm ơn dì.” Diệp Cốc Vũ ngắt máy, còn chưa kịp phản ứng thì tiếng đập cửa đã trùng hợp vang lên.

Hắn mở cửa phòng ngủ kị túc, thấy một người đàn ông mặc âu phục đứng ở cửa, mỉm cười nhìn hắn, gương mặt vừa xa lạ vừa quen thuộc chẳng phải Phong Thệ thì là ai.

Diệp Cốc Vũ sững sốt hai giây.

“Anh... Sao lại tới đây?”

Sai rồi, hắn là nên hỏi vì sao bây giờ anh tới đến?

Sai! Quá sai!

Rất nhiều suy nghĩ đột ngột ủa tới, cuộn cuộn rối loạn trong đầu hắn. Diệp Cốc Vũ uốn lưỡi n lần, mất nửa ngày vẫn không nói ra được một câu hoàn chỉnh.

Phong Thệ không gấp gáp, chỉ lẳng lặng nhìn hắn. Khóe miệng anh hơi cong cong đang bán đứng tâm trạng cực tốt của mình, “Thế nào, không mời anh vào à?”

Diệp Cốc Vũ bắt giác lùi về phía sau, nhường đường cho anh.

Hôm nay là thứ bảy, hai người bạn học có nhà ở thành phố đều về nhà cuối tuần, trong phòng ngủ chỉ còn lại hắn và lão Sài. Thằng bạn thân ngồi trước máy tính kia đến giờ vẫn còn chưa hồi hồn, ôm chặt con chuột trong lòng.

Phong Thệ liếc mắt nhìn lão Sài, khách khí chào hỏi: “Chào cậu.”

“Chào anh, tôi là bạn cùng phòng của lão Tứ.”

Phong Thệ gật đầu, “Tôi là...”

Diệp Cốc Vũ sợ run người, trong đầu nhất thời nhảy ra mấy chữ “bạn trai”. Vì vậy, hắn vội vã xông tới kéo tay Phong Thệ, nhưng đôi môi mỏng của đối phương khẽ mấp máy, chậm rãi bật ra hai chữ—

“Anh trai.”

Phong Thệ xoay đầu dùng ánh mắt nghiền ngẫm nhìn người kia, Diệp Cốc Vũ còn đang trong tư thế quỳ quái, treo ở trên người Phong Thệ như con chuột túi. Lão Sài nhìn tư thế tức cười trước mắt, đành phải cười gượng góp vui hai tiếng: “Tình cảm anh em của hai người thật tốt.”

Phong Thệ gật đầu, âm thầm chấp nhận, sau đó thuận lợi ôm lấy Diệp Cốc Vũ đi về phía chỗ ngồi của hắn.

Máy vi tính để bàn truyền tới nhạc bối cảnh quen thuộc, trong màn hình là Vạn Hoa Cốc.

“Chơi ở đây sao?” Phong Thệ quay đầu nhìn Diệp Cốc Vũ, cười ngầm hiểu ý.

Lão Sài lại lập tức lên tiếng: “Đúng vậy, đúng vậy, vừa rồi nó còn ép em phải login đó anh. Em đâu có chơi Kiếm Tam!” Oán hận vụ Diệp Cốc Vũ ép uống mình xong, hắn còn cực kì tốt bụng đề cử ý kiến cho bạn thân, “Lão tứ à, anh mày tới rồi thì để anh mày chơi với mày đi. Tao còn phải đi đánh dota.”

Phong Thệ bóp bóp gò má trắng noãn của hắn, cương chiều nói: “Đương nhiên rồi.”

Diệp Cốc Vũ chợt dạ liếc mắt nhìn bạn mình, đỏ mặt đẩy tay Phong Thệ ra, “Anh làm gì đấy?”

Phong Thệ cười, quay về phía lão Sài mà nói: “Cậu xem, hồi bé cứ quần quít lấy anh không buông, bây giờ ngay cả mặt cũng không cho anh nhéo.”

Lão Sài ném ánh mắt “em trai thật không biết điều” sang, sau đó cười to, “Hai người cứ chơi đi, em không quấy rầy, đi đánh dota đây.”

Thấy hắn quay đầu đi, Diệp Cốc Vũ mới nhỏ giọng nói: “Sao anh lại tới đây?”

Phong Thệ hơi mỉm cười: “Anh đi công tác ở thành phố N, tiện đường ghé thăm em.”

Diệp Cốc Vũ “hừ” một tiếng: “Tiện đường.”

Phong Thệ xoa xoa tóc hắn, bật cười: “Nhảm rồi, là cố tình tới để được ở bên em qua đêm Thất Tịch.”

“Hừ, anh còn nhớ tới Thất Tịch cơ à?”

“Sao vậy, trách anh tới quá muộn à?”

Diệp Cốc Vũ “hừ” một tiếng, nghiêng đầu sang chỗ khác, tỏ vẻ bất mãn.

Phong Thệ không nóng nảy, kiên nhẫn giải thích: “Anh tới thành phố N công tác bởi vì hạng mục bên này xảy ra vấn đề, mấy ngày nay bị khách hàng quần riết lấy, ngay cả đêm nay cũng là khó khăn lắm mới bắt được thời gian.”

Diệp Cốc Vũ ngời giận phân nửa, nhưng ngoài miệng vẫn không buông tha, “Dù sao cũng là anh nói không giữ lời.”

Phong Thệ xoa đầu hần, dỗ dành như trẻ con, “Giờ làm nhiệm vụ vẫn kịp mà.”

Dứt lời, Phong Thệ bước tới trước bàn của Diệp Cốc Vũ, tay rất tự nhiên di chuyển chuột. Trên màn hình, Nhị thiếu lấp lánh ánh vàng vẫn đứng ở Vạn Hoa Cốc, đuôi ngực khê bay theo gió, còn thường tự động làm động tác ngoảnh đầu bên trái, ngẩng ngửa bên phải trong lúc treo máy, có vẻ như đang chờ người nào đó.

Phong Thệ nhìn Tàng Kiếm trong màn hình, vẻ mặt cười vô cùng dịu dàng, nhưng tới khi ánh mắt anh dời sang phía bên trái, nhìn thấy danh sách tổ đội có hai người, một là Diệp Cốc Vũ, hai là... Thiên Tru?

Sắc mặt Phong Thệ trầm xuống, nụ cười còn đọng trên môi: “Em vẫn luôn chờ anh cùng làm nhiệm vụ sao?”

Diệp Cốc Vũ không nhận ra có gì đó sai sai, nhắm mắt lại gật đầu: “Anh biết là tốt rồi.”

Phong Thệ chỉ vào avatar của Thiên Sách trong đội, “Vậy Thiên Tru là thế nào?”

Diệp Cốc Vũ nghẹn lời, len lén liếc Phong Thệ, “Em... Bọn em vừa làm nhiệm vụ hằng ngày xong.”

“À, nhiệm vụ hằng ngày à?” Phong Thệ không nói gì, hai tay gõ mấy cái trên bàn phím.

[Bang] Diệp Cốc Vũ: Thiên Tru đâu?

[Bang] Bạch Lộ Vĩ Hi: Thiên Tru? Chẳng phải cậu ta đi làm nhiệm vụ với cậu sao? Còn hỏi chúng tôi làm gì?

Phong Thệ nhướn mày, yên lặng nhìn Diệp Cốc Vũ.

Trong lòng Diệp Cốc Vũ như có hàng vạn con thảo nê mã nhảy chồm chồm... Đệch! Rõ ràng người không lên mạng đúng hẹn là Phong Thệ, sao mình được hưởng thụ cái cảm giác “cây ngay không sợ chết đứng” kia vài phút đã biến thành người đuối lý rồi...Thế là thế nào! Thật không logic!

Diệp Cốc Vũ hung hăng thầm mắng tên hèn nhát Thiên Tru một trăm lần, sau đó quyết định mau chóng ôm lấy cánh tay Phong Thệ: “Em đâu có thèm trải qua đêm Thất Tịch cùng tên Thiên Tru đó!”

Phong Thệ nghiền ngẫm nhìn hần, nhẹ nhàng nhúu mày: “Thật không nghe lời!”

Lão Sài ngồi sát vách đánh xong dota cũng chú ý tới động tĩnh kỳ lạ bên này. Hần trợn mắt quay đầu lại, dùng một câu chọc đúng tim đen: “Trải qua đêm Thất tịch?”

Diệp Cốc Vũ toát mồ hôi...

Còn Phong Thệ chỉ thoải mái xoay cổ tay, hời hợt nói: “Dám yêu qua game, thật không nghe lời!”

Này! Rốt cuộc là ai với ai đang yêu qua game hả đồ khốn!

Toàn văn hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-da-tieu-diet-mot-cuc-dao-ma-ton>